

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Iunie—Iulie 1941

ANUL 53 — Nr. 62

R E V I S T A P Ă D U R I L O R

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Redactor responsabil : Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 53 — Nr. 6—7

IUNIE — IULIE 194

S U M A R U L :

Revista Pădurilor: La reîntregirea hotarelor de răsărit — — — — —	3:
<i>Studii:</i>	
A. Mălăescu: Dimensionarea și trasarea schimbătorilor de cale întrebuințați la liniile ferate înguste — — — — —	3:
A. Coman: Date geobotanice despre salicaceele din Maramureș — — — — —	36:
<i>Comentarii — Insemnări:</i>	
V. Vasiliu: Legiuirile forestiere și cele în legătură cu pădurea — — — — —	66:
I. Moldovan-junior: Inginerii din cadrul particular și proiectul legii de organizare al Corpului Tehnic Român — — — — —	39:
<i>Vânătoare — Pescuit:</i>	
V. Cotta: Asupra modificării legii pentru protecția vânatului — — — — —	38:
V. Cotta: A. V. I. S. — Alba Iulia — — — — —	41:
V. Cotta: Preocupările vânătoarești ale Casei Pădurilor Statului — — — — —	40:
Vlad Macedoneanu: „Intre vânătoare și factor economic” — — — — —	40:
<i>Cronica externă (pag. 437); Recenzii (pag. 412); Reviste (pag. 417); Informațiuni (pag. 422); Legi (pag. 423); Publicațiuni (pag. 424).</i>	

SOMMAIRE :

À l'occasion de la réintégration de nos frontières de l'est — — — — — Revista Pădurilor.

Études :

Sur le calcul des changements de voie étroites — — — — — A. Mălăescu

Données géobotaniques concernant les salicées de Maramureș — — — — — A. Coman

Commentaires :

Les lois forestières — — — — — V. Vasiliu

Les ingénieurs forestiers du cadre particulier — — — — — I. Moldovan-junior

Chasse et pisciculture :

Sur la modification de la loi pour la protection du gibier — — — — — V. Cotta

A. V. I. S. — Alba Iulia — — — — — V. Cotta

Préoccupations en matière de chasse chez l'administration des forêts de l'état — — — — — V. Cotta

La chasse, facteur économique — — — — — V. Macedoneanu

Chronique (externe); Revue des revues; Nouvelles; Lois; Publications.

INHALT :

Bei der Vervollständigung östlicher Landesgrenze — — — — — Revista Pădurilor

Abhandlungen :

Über die Berechnung der Schmalspurbahnweichen — — — — — A. Mălăescu

Geobotanische Angaben betreffs die Weiden von Maramureș — — — — — A. Coman

Mitteilungen :

Die forstliche Gesetze — — — — — V. Vasiliu

Die Forstingenieure des Privatforstdienstes — — — — — I. Moldovan-junior

Jagd und Fischerei :

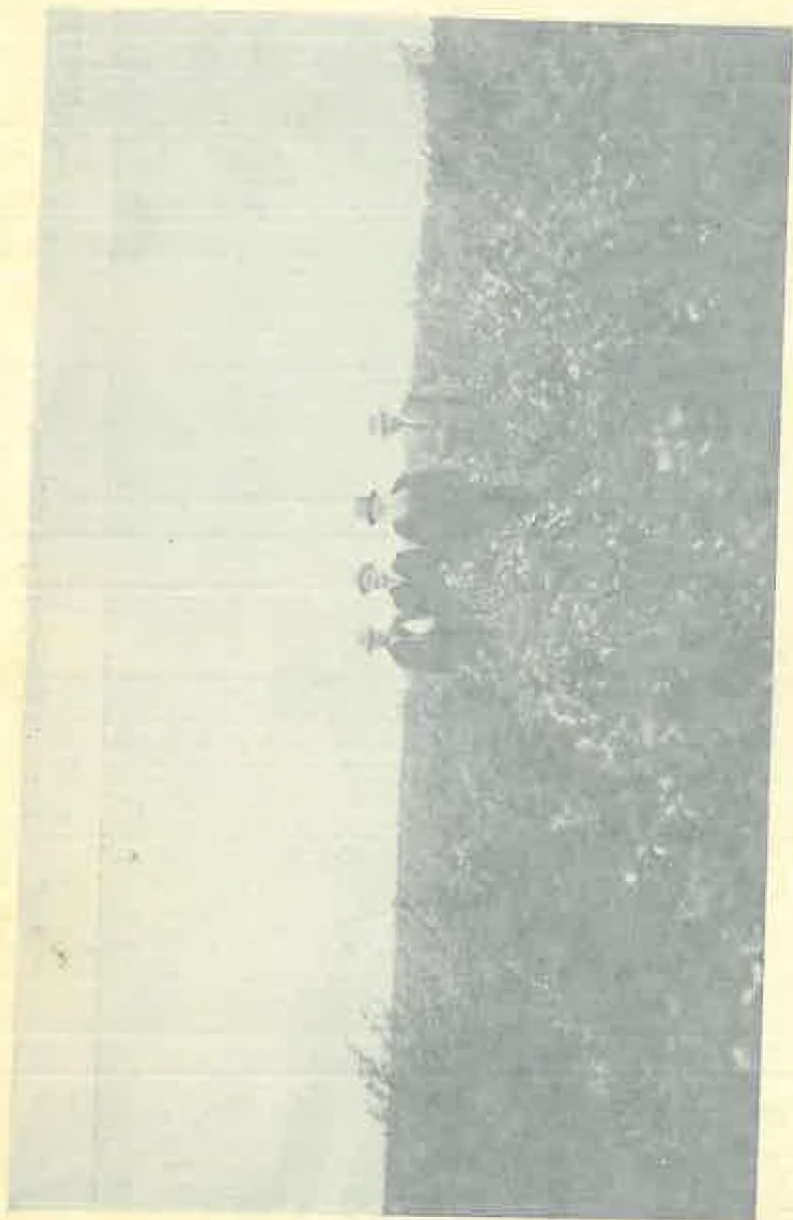
Über die Abänderung des Jagdschutzgesetzes von — — — — — V. Cotta

A. V. I. S. — Alba Iulia — — — — — V. Cotta

Jagdbestrebungen bei der Staatsforstverwaltung — — — — — V. Cotta

Die Jagd als Wirtschaftsglied — — — — — V. Macedoneanu

Kronik (äussere); Zeitschriftenschau Nachrichten, Gesetze, Veröffentlichungen.

Perdea de protecție în Jud. Cahul

Foto I.C.E.F.

REVISTA PADURILOR

PROFESIONATA SOCIETATII „PROGRESUL SILVIC”

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHI

Inscrisa in Registrul de publicatii, pe baza de nr. Ingh. Tribunalul Ilfov
S. 1. Comerciala, vol. Nr. 18524

Redactia si Administratia: Bulevardul Take Ionescu Nr. 21. — Bucuresti

ANUL 50 — Nr. 6-7

Iunie — Iulie 1960

SUMARUL

Revista Padurilor: La reintegrarea hotarelor de stat —————		229
<i>Studii:</i>		
A. Mălăescu: Dimensionarea si tratarea scindrilor de cale intrehoi- tati la linile ferate inguste —————		331
A. Coman: Lasa geobotanice deosebite din Maramures —————		362
<i>Comentarii — Tezaururi:</i>		
V. Vasilie: Legiuirile forestiere si voie in legatura cu padurile —————		390
I. Moldovan-junior: Inzinerii din cadrul particular si proiectul legii de organizare al Corpului Tineri Romani —————		393
<i>Vandatoare — Privesti:</i>		
V. Cotta: Asupra modificarii legii pentru protectia vulturului —————		399
V. Cotta: A. V. I. S. — Alba Iulia —————		411
V. Cotta: Preocuparile sanatorului din Casa Padurilor din Alba Iulia —————		463
Vlad Macedonanu: Intra vanatoare si lectii economice —————		464
<i>Orizont exterior (pag. 437); Recenzii (pag. 442); Reviste (pag. 417); Informatii (pag. 423); Legi (pag. 433); Publicatii (pag. 414).</i>		

SOMMAIRE:

A. Occasion de la réin- tégration de nos fron- tières de l'est —————	Revista Padu- rilor
<i>Etudes:</i>	
Sur le calcul des chan- gements de voie étroi- tes —————	A. Mălăescu
Données géobotaniques concernant les salica- cées de Maramures —	A. Coman
<i>Commentaires:</i>	
Les lois forestières —	V. Vasilie
Les ingénieurs forestiers du cadre particulier —	I. Moldovan- junior
<i>Chasse et pisciculture:</i>	
Sur la modification de la loi pour la protection du gibier —————	V. Cotta
A. V. I. S. — Alba Iulia —	V. Cotta
Préoccupations en mati- ère de chasse chez l'ad- ministration des forêts de l'état —————	V. Cotta
La chasse, facteur éco- nomique —————	V. Mac- donanu
<i>Chronique extérieure: Rome des ré- vues; Nouvelles; Lois; Publications.</i>	

INHALT:

Bei der Vervollständigung deslicher Landesgrenze	Revista Pa- durilor
<i>Abhandlungen:</i>	
Über die Berechnung der Scindrispulenabwichen	A. Mălăescu
Geobotanische Angaben betreffs die Wälder von Maramures —	A. Coman
<i>Mitteilungen:</i>	
Die forstliche Gesetze —	V. Vasilie
Die Forstingenieur des Privatforstendienstes —	I. Moldovan- junior
<i>Jagd und Fischerei:</i>	
Über die Abänderung des Jagdschutzgesetzes von —————	V. Cotta
A. V. I. S. — Aiba Iulia —	V. Cotta
Jagdabwägungen bei der Staatsforstverwal- tung —————	V. Cotta
Die Jagd als Wirtschafts- glied —————	V. Mac- donanu
<i>Kronik (Ausere); Zeitschriftenscha- Nachrichten, Gesetze, Veröffent- lichungen.</i>	

Perdea de protecție în jud. Călărași.

Foto I.C.E.F.F.

Foto I.C.E.F.

Perdea de protecție în jud. Caliacra.

LA REINTREGIREA HOTARELOR DIN RĂSĂRIT

„Cu vrerea Domnului și prin sângele eroilor noștri” cutropirea sălbatecă a celor ce-au pustiit bisericile și avutul fraților noștri dela hotarul dinspre răsărit a fost spulberată.

Vitezele noastre armate au isgonit hoardele roșii de pe pământul strămoșesc, redând unei mari părți a neamului nostru libertatea și credința, onoarea și drepturile.

Jertfe grele am plătit și vom mai plăti pentru această răscumpărare, dar greaua amenințare ce apăsa dinspre răsărit asupra pașnicului nostru popor va fi pentru totdeauna înlăturată.

Cu aceasta se reîntorc la sânul țării noastre 200.000 ha păduri din Basarabia și 187.000 ha din nordul Bucovinei, ridicând patrimoniul forestier al țării la aproape 5 milioane ha, iar populația la peste 17 milioane de locuitori.

Bănuim în ce stare se găsesc aceste păduri, după numai un an de stăpânire bolșevică. Ruinele și pârjolul din sate și orașe, de ocârmuirea care făgăduise fericirea și bunăstarea tuturor, vor fi de bună seamă tot atât de groasnice și în păduri, unde s’au cuibărit adesea luptătorii bolșevici.

Vom ști însă să ștergem urmele prădătorilor și vom înălța la marginea de răsărit a neamului nostru

zid de vrednicie și de disciplină românească. De el se vor zdrobi neputincioase, toate talazurile neamurilor și poftelor, ce vor mai încerca să întunece împlinirea mândrului nostru destin.

Vom răsbuna prin munca și înfăptuirile noastre toate pierderile ce-am suferit și vom arăta lumii, că la această răscruce a împărățiilor, neamul românesc este o temelie de nădejde, pe care se va zidi mărețul edificiu al veacurilor ce vor veni.

Revista Pădurilor

S T U D I I

**DIMENSIONAREA ȘI TRASAREA SCHIMBĂTORILOR
DE CALE INTREBUINȚAȚI LA LINIILE FERATE
INGUSTE**

de Ing. ANDREI MĂLĂESCU
Oravița (U. D. R.—Caraș)

Cunoașterea dimensiunilor schimbătorilor de cale interesează pe inginerul proiectant de căi ferate înguste din două puncte de vedere:

1. În vederea trasării și pichetării lor pe teren,
2. În vederea construirii lor în ateliere proprii, din șine de cari dispunem, în cazurile când n'avem de unde ni-le procura.

Am crezut că este necesar și util să mă ocup, în cele ce urmează, cu metodele de calcul ale dimensionării schimbătorilor de cale pentru diverse tipuri de șine utilizate în construcția căilor ferate înguste, pentru motivul, că cele mai multe tratate de căi ferate se mulțumesc a da numai descrieri generale asupra schimbătorilor de cale, îndrumând pe ingineri, în ce privește detaliile de construcție și de amplasament al lor, să utilizeze planurile de poză puse la dispoziție de fabricile furnizoare. Cum, însă, inginerii silvici nu pot dispune, în toate împrejurările în cari sunt puși să lucreze, de asemenea planuri de detaliu, ba în cele mai multe cazuri sunt nevoiți a-și construi singuri schimbătorii de cale, din materiale vechi disponibile, este absolut necesar să știe să și-i calculeze singuri.

* * *

Înainte de a intra în amănuntele acestor calcule, cred că este util să familiarizez pe cititori în prealabil cu terminologia de specialitate respectivă.

S T U D I I

**DIMENSIONAREA ȘI TRASAREA SCHIMBĂTORILOR
DE CALE INTREBUINȚAȚI LA LINIILE FERATE
INGUSTE**

de Ing. ANDREI MĂLĂESCU
Oravița (U. D. R.—Caraș)

Cunoașterea dimensiunilor schimbătorilor de cale interesează pe inginerul proiectant de căi ferate înguste din două puncte de vedere:

1. În vederea trasării și pichetării lor pe teren,
2. În vederea construirii lor în ateliere proprii, din șine de cari dispunem, în cazurile când n'avem de unde ni-le procura.

Am crezut că este necesar și util să mă ocup, în cele ce urmează, cu metodele de calcul ale dimensionării schimbătorilor de cale pentru diverse tipuri de șine utilizate în construcția căilor ferate înguste, pentru motivul, că cele mai multe tratate de căi ferate se mulțumesc a da numai descrieri generale asupra schimbătorilor de cale, îndrumând pe ingineri, în ce privește detaliile de construcție și de amplasament al lor, să utilizeze planurile de poză puse la dispoziție de fabricile furnizoare. Cum, însă, inginerii silvici nu pot dispune, în toate împrejurările în cari sunt puși să lucreze, de asemenea planuri de detaliu, ba în cele mai multe cazuri sunt nevoiți a-și construi singuri schimbătorii de cale, din materiale vechi disponibile, este absolut necesar să știe să și-i calculeze singuri.

* * *

Înainte de a intra în amănuntele acestor calcule, cred că este util să familiarizez pe cititori în prealabil cu terminologia de specialitate respectivă.

zid de vrednicie și de disciplină românească. De el se vor zdrobi neputincioase, toate talazurile neamurilor și poftelor, ce vor mai încerca să întunece împlinirea mândrului nostru destin.

Vom răsbuna prin munca și înfăptuirile noastre toate pierderile ce-am suferit și vom arăta lumii, că la această răscruce a împărățiilor, neamul românesc este o temelie de nădejde, pe care se va zidi mărețul edificiu al veacurilor ce vor veni.

Revista Pădurilor

S T U D I I

**DIMENSIONAREA ȘI TRASAREA SCHIMBĂTORILOR
DE CALE INTREBUINȚAȚI LA LINIILE FERATE
ÎNGUSTE**

de Ing. ANDREI MĂLĂESCU
Oravița (U. D. R.—Caraș)

Cunoașterea dimensiunilor schimbătorilor de cale interesează pe inginerul proiectant de căi ferate înguste din două puncte de vedere:

1. În vederea trasării și pichetării lor pe teren,
2. În vederea construirii lor în ateliere proprii, din șine de cari dispunem, în cazurile când n'avem de unde ni-le procura.

Am crezut că este necesar și util să mă ocup, în cele ce urmează, cu metodele de calcul ale dimensionării schimbătorilor de cale pentru diverse tipuri de șine utilizate în construcția căilor ferate înguste, pentru motivul, că cele mai multe tratate de căi ferate se mulțumesc a da numai descrieri generale asupra schimbătorilor de cale, îndrumând pe ingineri, în ce privește detaliile de construcție și de amplasament al lor, să utilizeze planurile de poză puse la dispoziție de fabricile furnizoare. Cum, însă, inginerii silvici nu pot dispune, în toate împrejurările în cari sunt puși să lucreze, de asemenea planuri de detaliu, ba în cele mai multe cazuri sunt nevoiți a-și construi singuri schimbătorii de cale, din materiale vechi disponibile, este absolut necesar să știe să și-i calculeze singuri.

* * *

Înainte de a intra în amănuntele acestor calcule, cred că este util să familiarizez pe cititori în prealabil cu terminologia de specialitate respectivă.

Aparatele care permit trecerea trenurilor de pe o linie pe alta, fie în linie curentă, fie în stațiuni, se numesc „schimbători de cale“.

Linia din care se face schimbarea de direcție se numește „linie directă“, iar cea abătută se numește „linie deviată“.

Deosebim :

a) Schimbători de cale simpli la „dreapta“ sau la „stânga“.

b) Schimbători dubli, în două părți simetrice față de o linie centrală sau în două părți nesimetrice.

c) Schimbători dubli numai într'o parte.

d) Schimbători încrucișați în o parte sau în ambele părți.

La căile ferate înguste se întrebuițează numai schimbătorii de cale simpli, deoarece, în cele ce urmează, ne vom ocupa numai cu dimensionarea acestora.

Un schimbător de cale simplu se compune din trei părți principale (vezi fig. 1):

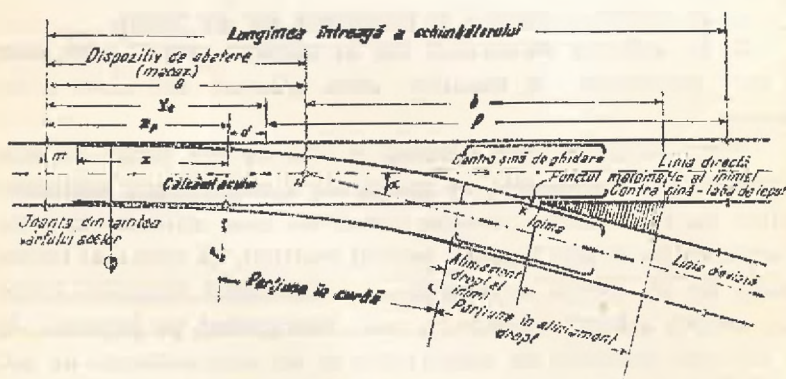

Fig. 1

a) O parte mobilă constituind acele schimbătorului de direcție.

b) Dispozitivul de încrucișare la intersecția celor două linii (șirul interior de șine al liniei directe cu șirul exterior de șine al liniei deviate), numit „inima încrucișării“.

c) Linia de legătură dintre ace și inima încrucișării.

Acele sunt orânduite totdeauna în interiorul căii. Ele sunt niște șine cu un profil special, astfel studiat încât să permită schimbarea de direcție prin alipirea lor (juxtapunere)

la unul sau celălalt șir de șine, după cum dorim să schimbăm direcția, astfel că profilul lor variază, la vârf, dela zero până la o lățime determinată, care este de 36 mm la șinele tip 7,0—9,3 kg, de 37 mm la șinele tip 10,9—12—13,75 kg și de 47 mm la șinele tip 22,1—23,6 kg (vezi fig. 2, 3 și 4).

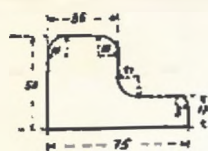

Fig. 2

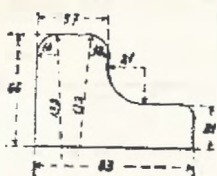

Fig. 3

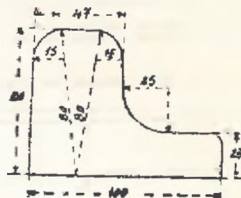

Fig. 4

Șinele cărora li-se juxtapun acele poartă denumirea de „contra-ace”.

Acele sunt solidare printr'o bară de conexiune articulată la extremitatea lor (la căile ferate normale la o distanță de 470 mm. dela vârful acelor, iar la cele înguste la 260 mm. dela vârf).

Bara de conexiune a acelor este legată, prin intermediul unei bare de tracțiune, de un levier, cu care împreună formează macazul. Acest levier deplasează acele înainte și înapoi, printr'o mișcare de rotație, deschizând o direcție și închizând-o pe cealaltă. În acelaș timp imprimă o mișcare de rotație axului vertical, pe care este așezat semnalul pentru direcția convenită.

Capătul mai gros dinapoi al acelor se numește „călcâiu”. Acesta este legat de șinele liniei de legătură a schimbătorului, fie printr'o articulație cu pivot, fie prin niște eclise speciale, cari permit o mișcare de rotație în sens orizontal, în jurul punctului de articulație.

În general suprafața de rostogolire a acelor este egală cu aceea a căpătâniilor șinelor. Dela jumătatea lor spre vârf, profilul acelor se micșorează atât ca înălțime cât și ca lățime, astfel ca vârful lor să poată intra ușor sub tâmpla interioară a căpătâniilor contra-acului, care o protejează, în felul acesta, contra uzării prin frecare cu bandajul roților vehiculelor. Această înălțare și lărgire progresivă a acelor facilitează trecerea roților de pe contra-ace pe ace și nu permite roților să se reazime

cu totul pe ele, decât după ce acestea au obținut o lățime suficientă (cam dela 30 mm. în sus) pentru a nu fi strivite sub greutatea vehiculelor.

La schimbătorii de cale fabricați de Uzinele „Reșița” pentru tipul de șine de 10,9—12—13,75 și 17,65 kg vârful acelor prezintă pe o lungime de 1300 mm. variațiile de lățime și înălțime înfățișate de fig. 5a și 5b, având la distanța de 1300

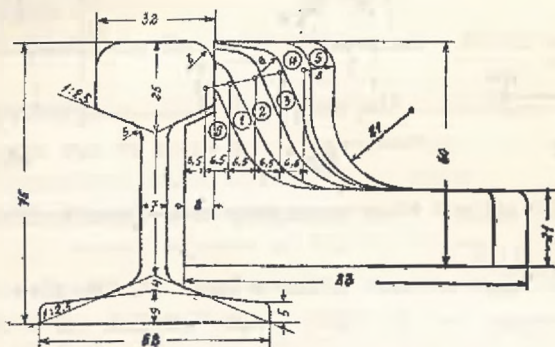

Fig. 5 a

mm dela vârf înălțimea egală cu aceea a contra-acului și o lățime de 34 mm.

Unghiul sub care se face alipirea vârfului acelor la con-

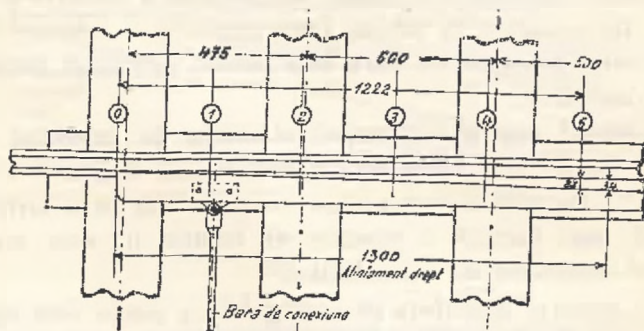

Fig. 5 b

tra-ace trebuie să fie cât se poate de mic, pentru a permite trecerea roților de pe șine pe ace fără șocuri; nu va fi însă nici odată mai mic ca $\frac{1}{2}$ grad, pentru a evita uzarea prea repede a acestor vârfuri.

Intre călcâiul acelor și contra-ace trebuie asigurat un-

rost liber suficient, care să permită trecerea ușoară a buzei bandajului roților, fără să se frece de ace. Lățimea minimă a acestui rost depinde de grosimea minimă până la care se admite uzarea într'o singură parte a buzei bandajului și se calculează cu ajutorul relației:

$$r_{\min.} = e - d_{\min.} - b_{\min.}$$

e = ecartamentul

$d_{\min.}$ = distanța minimă dintre fețele interioare ale roților

$b_{\min.}$ = grosimea minimă a buzei bandajului (vezi fig. 6).

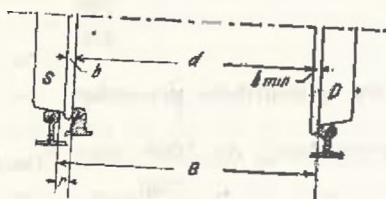

Fig. 6

Regulamentele germane prevăd pentru căile ferate normale, $d_{\min.} = 1357$ mm și $b_{\min.} = 20$ mm, astfel că

$$r_{\min.} = 1435 - 1357 - 20 = 58 \text{ mm.}$$

La căile ferate înguste acest rost liber variază între 34 mm. și 45 mm. La căile ferate înguste de pe Domeniile U. D. R. cu ecartamentul $e = 700$ mm, distanța minimă dintre fețele interioare ale roților unei osii este $d = 640$ mm, iar grosimea minimă a buzei bandajului $b = 15$ mm astfel că

$$r_{\min.} = 700 - 640 - 15 = 45 \text{ mm.}$$

Acelaș rost liber, la vârful acelor trebuie să aibe o deschidere de cel puțin 100 mm. În realitate acest rost variază între 120—220 mm, iar la schimbătorii căilor ferate înguste de pe Domeniile U. D. R. s'a adoptat un rost de 100—130 mm deschidere între vârful acului și contra-ac.

* * *

Punctul de intersecție M al axelor celor două linii (directă și deviată) se numește „centrul schimbătorului de cale” (vezi fig. 1.). Unghiul α format în punctul M de axele celor două linii se numește „unghiul schimbătorului de cale”. La căile ferate înguste tangenta acestui unghi se alege dela $tg \alpha = 1/6$ până la $1/8$.

(Pentru $\operatorname{tga} = 1/6$, avem $\alpha = 9^{\circ}27'44''$
 „ „ $= 1/7$, „ $\alpha = 8^{\circ}5'4''$
 „ „ $= 1/8$, „ $\alpha = 7^{\circ}7'30''$).

Raza minimă de curbură a schimbătorilor de cale este cea prevăzută în Caietul de sarcini al Ministerului Lucrărilor Publice și al Comunicațiilor pentru diferitele ecartamente și anume:

Pentru linii cu ecartamentul de 1000 mm.	$R_{\min.} = 80$ m.
„ „ „ „ „ 760 „ „	$= 40$ „
„ „ „ „ „ 600 „ „	$= 40$ „

Literatura de specialitate prevede:

Pentru ecartamentul de 1000 mm.	$R_{\min.} = 50$ m.
„ „ „ 750 „ „	$= 40$ „
„ „ „ 600 „ „	$= 25$ „

Punctul K în care se intersectează cele două șiruri (interior al liniei directe și exterior al liniei deviate) se numește „vârful sau punctul matematic al inimii de încrucișare“. În dreptul acestui vârf cele două șiruri de șine trebuie să se întrerupă pentru a permite trecerea mai departe, nestingherită, a buzei bandajului roților. Piesa care permite această trecere a roților vehiculelor prin punctul de încrucișare, se numește „inimă“. Ea poate fi construită simplu, din bucăți de șine, ca în fig. 7, sau dintr'un singur bloc turnat, ca în fig. 8.

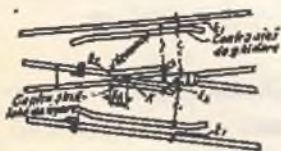

Fig. 7

Pentru a menține roata în dreptul rostului de întrerupere al inimii (împiedecând deraierea ei în sens orizontal), se instalează în interiorul șinelor și lângă șirul exterior al liniei directe și lângă șirul interior al liniei deviate, câte o contrașină de ghidare și reținere a roților opuse, roți ce calcă pe rostul liber al inimii. La căile ferate înguste lungimea acestor contrașine variază de la 1000—3250 mm., după lărgimea ecartamentului.

Pentru preluarea sarcinilor verticale dealungul rostului liber al inimii, s'au adoptat așa numitele contrașine „labe de iepure“ (Flügelschiene) ale inimii, cari sunt mai înalte,

ca vârful inimii. Aceste sarcini verticale se preiau de vârful inimii numai după ce acesta a ajuns să aibe o grosime corespunzătoare.

Pentru a evita supralărgirea în curbă în dreptul inimii, ambele linii se execută în aliniament drept pe o anumită lungime, atât înaintea cât și în spatele inimii. Aliniamentul drept dinaintea inimii se numește „aliniamentul drept al inimii” (Herzstückgerade). Acesta poate avea o lungime dela 1—3 m.

Lățimea rostului liber ϵ_1 dintre contrașine și șirul exterior, respectiv interior de șine al liniilor directe, respectiv deviate, s'a stabilit pentru liniile ferate normale la 41 mm., iar aceea a rostului liber dintre vârful inimii și contrașinele „labă de iepure” ϵ_2 ar trebui să fie de 58 mm. pentru a evita orice frecare între baza bandajului roților și vârful inimii. Pentru a scurta însă cât mai mult rostul liber din fața vârfului inimii, s'a redus deschiderea acestui rost (ϵ_2) la 45—50 mm. pe lungimea lui până la punctul, unde grosimea vârfului inimii este suficientă pentru a prelua singură sarcinile verticale ale vehiculelor. De aci înainte vârful contrașinelor „labă de iepure” se

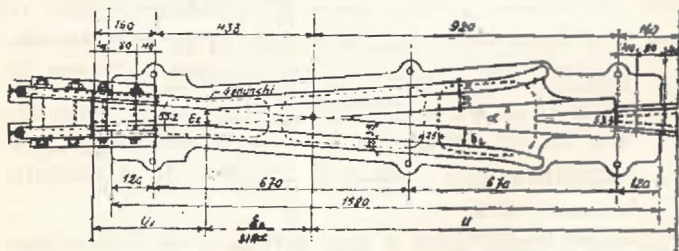

Fig. 8

încovoie spre interiorul liniei pentru a lărgi rostul la capetele lor până la 70—100 mm.

La căile ferate înguste lărgimea rosturilor ϵ_1 și ϵ_2 este egală și variază, după ecartament, dela 34—41 mm., iar adâncimea lor variază în acelaș sens dela 25—28 mm.

Distanța dintre cele două șine ce se încrucișează, în punctul unde își încovoie capetele în contrașine „labă de iepure”, pentru a forma rostul liber al încrucișării, numit „genunchiu”, este egală cu t .

Inimile de încrucișare turnate dintr'un singur bloc se așează de obicei pe o placă metalică continuă, iar capetele lor

se fixează de capetele șirurilor de șine ce se încrucișează prin eclise exterioare, având la interior în loc de eclise interioare un fel de pene metalice speciale (vezi fig. 8). Joantele acestea sunt rezimate.

Lungimea blocului inimii înaintea genunchiului trebuie să fie corespunzătoare pentru a permite montarea unei jumătăți de eclisă. Intre genunchiu și vârful matematic al inimii trebuie să avem asigurată o lungime egală cu $\epsilon_2/\sin\alpha$, iar în spatele vârfului matematic al inimii trebuie să avem o lungime care să ne permită racordarea blocului la șinele șirurilor ce se încrucișează, fără a fi nevoie de teșirea capetelor acestora, admitându-se cel mult o teșire neînsemnate. Această lungime se va alege de aproximativ $(k+f) \cotg \alpha$, expresie în care k și f reprezintă lățimea căpățânei și a tălpii șinelor celor două șiruri ce se încrucișează).

* * *

Când inima încrucișării este construită din șine, deosebim două cazuri:

1). Cu vârful inimii dintr'o bucată de oțel de fuziune. În acest caz numai joanta dinaintea vârfului inimii poate fi împinsă la o depărtare mai mare dela acest vârf, având în vedere că contrașinele „labă de iepure“ sunt formate din prelungirea șinelor ce se încrucișează.

2). Cu vârful inimii din șine. În acest caz și joanta din spatele vârfului inimii poate fi împinsă la o distanță mai mare dela acest vârf.

Intreaga construcție a dispozitivului de încrucișare se așează pe o placă metalică (ca și în cazul inimii dintr'un singur bloc), joantele putând fi elastice.

* * *

Înarmați cu aceste cunoștințe prealabile, putem trece, acum, la calculul dimensiunilor diferitelor piese ce compun un schimbător de cale.

Pentru ca formulele de calcul ce se vor stabili să poată fi aplicabile tuturor tipurilor de șine, toate dimensiunile se calculează nu în raport cu axa șinelor, ci în raport cu tâmpla din interiorul liniei a căpățânei șinelor. Raza minimă de curbură a schimbătorului, însă, este raportată totdeauna la axa liniei ferate.

Deasemenea mai accentuăm că aceste calcule se referă totdeauna la șirul exterior de șine al liniei deviate. Formulele de calcul se obțin prin proiectarea acestui șir de șine (exterior a liniei deviate) perpendicular și în direcția liniei directe.

I. Calculul dispozitivului de schimbare a direcției.

După forma acelor deosebim schimbători de cale cu ace drepte și curbe. În ultimul caz deosebim iarăș două variante și anume: a.) Acul este astfel curbat, încât arcul atinge teoretic linia directă în punctul joantei dinaintea acelor. b.) Arcul acului curbat intersectează linia directă.

Cazul 1. Acele sunt drepte (fig. 9); unghiurile η și β sunt egale.

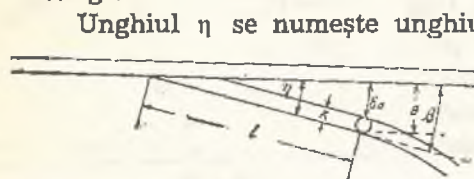

Fig. 9

Unghiul η se numește unghiul de alipire (juxtapunere) a vârfului la șina liniei directe. Acesta este de dorit să fie cât mai mic, însă din motive de ordin construc-tiv (după cum am mai accentuat-o și în altă parte)

nu va putea fi mai mic ca $1/2$ grad.

Unghiul β se numește unghiul călcâiului acului. Acesta este de dorit să fie cât mai mare posibil, deoarece influențează în mod favorabil asupra curbei schimbătorului.

Din fig. 9. rezultă:

$$\sin \eta = \sin \beta = \frac{e}{l}; \quad e = e_0 + K; \quad e_0 = 58 \text{ mm.}$$

pentru liniile normale, iar pentru cele înguste 34—45 mm. k = lățimea căpățâniei călcâiului acului, care pentru tipurile de șine 10,9—12 și 13,75 kg am văzut că este de 37 mm. (Vezi fig. 3.)

Vom avea deci,

$$e = e_0 + K = 45 + 37 = 82 \text{ mm.}$$

Pentru tipurile de șine amintite mai sus Uzinele „Reșița“ au adoptat o rază de curbură $R=50$ m. și o lungime de 3,0 m. pentru ace, (raze de curbură mai mari impun și pentru ace lungimi mai mari), astfel că din relația:

$$\sin \eta = \sin \beta = \frac{e}{l} = \frac{82}{3000} = 0,02733, \text{ deducem } \eta = \beta = 1^{\circ}34'.$$

Tot din relația de mai sus deducem și lungimea de juxtapunere a vârfului acului:

$$\sin \eta = \frac{K}{l_j} = \frac{37}{l_j} = 0,02733, \text{ de unde } l_j = \frac{37}{0,02733} = 1353 \text{ mm.}$$

Cazul 2. Acul este curb, arcul curbei atingând șirul exterior de șine al liniei directe în dreptul joantei dinaintea a-celor.

Pentru ca vârful să nu fie așa de ascuțit, partea din față a acului se mai scurtează pe o anumită lungime și se execută în aliniament drept, formând aci o tangentă la arcul restului de ac. (Vezi fig. 10).

Fig. 10

Calculul dispozitivului de schimbare a direcției se face în acest caz cu ajutorul următoarelor formule:

$$\operatorname{tg} \beta = \frac{L}{R-e}; \operatorname{tg} \frac{\eta}{2} = \frac{L-l}{R}; L = \sqrt{e(2R-e)}$$

De exemplu: $\angle \eta = 1^{\circ}30'$; $R = 50 \text{ m}$ și $l = 3,0 \text{ m}$, atunci

$$L = R \operatorname{tg} \frac{\eta}{2} + l = 50 \times 0,01308 + 3 = 3,654 \text{ m sau } 3654 \text{ mm.}$$

Dacă $e = 82 \text{ mm}$, vom avea,

$$\operatorname{tg} \beta = \frac{L}{R-e} = \frac{3654}{50000-82} = \frac{3654}{49918}$$

$$\log \operatorname{tg} \beta = \log 3654 - \log 49918 = 3,5627685 - 4,6982572 = 8,8645113 - 10$$

$$\beta = 4^{\circ} 11' 12''$$

$L - l = 3654 - 3000 = 654 \text{ mm}$. (lungimea vârfului acului care se execută în aliniament drept).

Cazul 3. Acul este curb, arcul intersectând șirul exterior de șine al liniei directe ca în figura 11. cu $\gamma = 20 \text{ mm}$.

Din fig. 11 rezultă că:

$$\gamma = \frac{\operatorname{arc. sin}}{R} \cdot \frac{180^{\circ}}{\pi}; \text{ coarda } \frac{\operatorname{sin}}{2} = R \sin \gamma,$$

de unde

$sw = 2R \sin \gamma$; apoi că $e = sw \sin (\eta + \frac{\gamma}{2})$, de unde $\sin (\eta + \frac{\gamma}{2}) = \frac{R}{sw}$
de aici deducem pe η .

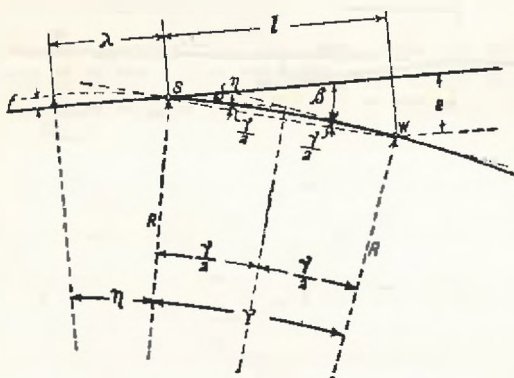

Fig. 11

Tot din fig. 11 mai rezultă că:

$$\beta = \eta + \gamma$$

$$\lambda = R \sin \eta; f = R (1 - \cos \eta).$$

$$e = e_0 + K + \zeta, \text{ unde}$$

e_0 și K au aceleași semnificații și valori ca în cazul 1), iar

$$\zeta = \sim \frac{l^2}{2R} - \frac{l'}{R} \sqrt{2R(a - e_0 - K)} + (a - e_0 - K);$$

a = lungimea de juxtapunere a acului.

(Câte odată și în acest caz vârful acului se execută în aliniament drept ca în cazul 2).

* * *

Acele fabricate de Uzinele „Reșița” pentru tipul de șine 10,9 kg au vârful construit în aliniament drept pe o lungime de 1300 mm, cu un unghi de juxtapunere a cărui tangentă este:

$$\operatorname{tg} \eta = \frac{34 \text{ mm}}{1300 \text{ mm}}$$

$$\log \operatorname{tg} \eta = \log 34 - \log 1300 = 1.5314789 - 3.1139434 = 8.4175355 - 10$$

$$\eta = 1^\circ 29' 54''$$

Restul de 1700 mm din lungimea acului până la călcâiu este curb, având o rază $R = 50$ m.

Pentru calculul unghiului β și a deschiderii rostului li-

ber dintre tâmpla interioară a acului și aceea a șirului exterior de șine al liniei directe „e”, se combină cazul 1. cu 3., ca în fig. 12.

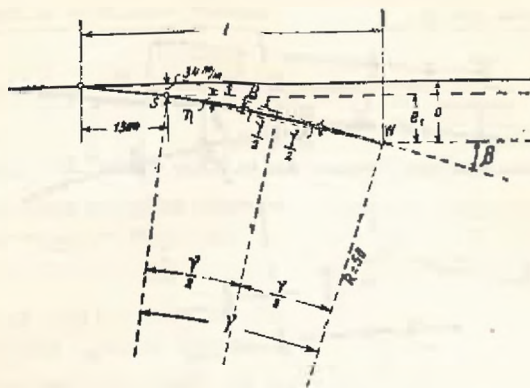

Fig. 12

Din relația

$$sw = 2 R \sin \frac{\gamma}{2} \text{ scoatem}$$

$$\sin \frac{\gamma}{2} = \frac{sw}{2 R} = \frac{1700}{100000}$$

$$\log. \sin \frac{\gamma}{2} = \log 1700 - \log 100000 = 3.2304489 - 5.0000000 = 8.2304489 - 10$$

$$\frac{\gamma}{2} = 0^{\circ}58'27'' \quad \gamma = 1^{\circ}56'54'' \quad \beta = \eta + \gamma = 1^{\circ}56'54'' = 3^{\circ}26'48''$$

Din relația $e = sw \sin (\eta + \frac{\gamma}{2})$, deducem pentru e_1 o valoare de

$$e_1 = 1700 \sin (1^{\circ}29'54'' + 0^{\circ}58'27'') = 1700 \sin 2^{\circ}28'21''$$

$$\log e_1 = \log 1700 + \log \sin 2^{\circ}28'21'' = 3.2304489 + 8.6348789 = 1.8653278$$

$$e_1 = 73,338 \text{ mm.} \quad e = 34 + 73,338 = 107,338 \text{ mm.}$$

De fapt s'a adoptat $e = 108 \text{ mm.}$

II. Calculul liniei de legătură dintre călcâiul acelor și centrul (punctul) matematic al inimii.

Proectând linia deviată pe o perpendiculară la direcția liniei directe (vezi fig. 13), obținem relația:

$$t = e + (R \cos \beta - R \cos \alpha) + s \sin \alpha = e + R (\cos \beta - \cos \alpha) + s \sin \alpha.$$

iar proectând linia deviată pe linia directă, obținem:

$$l_1 = (R \sin \alpha - R \sin \beta) + s \cos \alpha = R (\sin \alpha - \sin \beta) + s \cos \alpha.$$

În aceste relațiuni „ e ” și β sunt determinate prin dimensionarea dispozitivului de schimbare a direcției (acele), „ t ” (ecartamentul este deasemenea cunoscut; mai sunt deci de determinat necunoscutele R , s , l_1 și α , dintre cari două se consideră întotdeauna cunoscute. De obicei unghiul α al inimii și raza de curbură R a schimbătorului se cunosc în prealabil. În acest caz ecuația a) ne ajută să determinăm aliniamentul drept „ s ” al inimii, iar din ecuația b) deducem lungimea l_1 a schimbătorului.

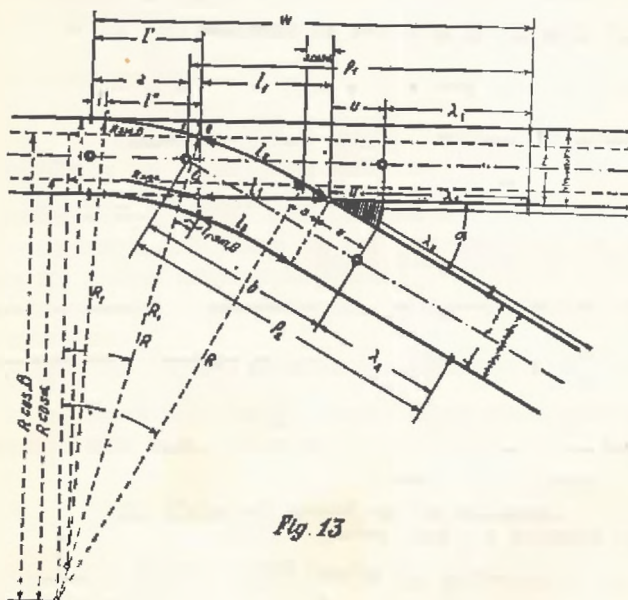

Fig. 13

În cazul când sunt cunoscute l_1 și α (cazul când linia de legătură dintre călcâiul acelor și punctul matematic al inimii se construiește din bucăți de șine de o anumită lungime cunoscută), putem deduce pe „ s ” și R , după cum urmează:

Din ecuația a) scoatem :

$$t - e = R(\cos\beta - \cos\alpha) + s \sin\alpha \text{ și facem } \cos\beta - \cos\alpha = x;$$

Apoi în ecuația b)

$$l_1 = R(\sin\alpha - \sin\beta) + s \cos\alpha, \text{ facem } \sin\alpha - \sin\beta = y;$$

În felul acesta vom avea:

$$t - e = R \cdot x + s \sin\beta \tag{a)}$$

$$l_1 = R y + s \cos\alpha \tag{b)}$$

Scoatem din fiecare ecuație aparte pe R , când vom avea

$$\text{din } a_1): R = \frac{t-e-s \cdot \sin \alpha}{x} \text{ iar din } b_1): R = \frac{l_1-s \cdot \cos \alpha}{y}$$

Vom putea scrie apoi că

$$\frac{t-e-s \cdot \sin \alpha}{x} = \frac{l_1-s \cdot \cos \alpha}{y}, \text{ de unde}$$

$$(t-e-s \cdot \sin \alpha) y = (l_1-s \cdot \cos \alpha) x, \text{ apoi}$$

$$ty-ey-y \cdot s \cdot \sin \alpha = x l_1 - xs \cos \alpha;$$

$$ty-ye-x l_1 = y \cdot s \cdot \sin \alpha - x \cdot s \cdot \cos \alpha;$$

împărțind această ecuație cu y , obținem :

$$t-e-\frac{x}{y} l_1 = s \cdot \sin \alpha - \frac{x}{y} \cdot s \cdot \cos \alpha;$$

înmulțind această ecuație cu $\frac{y}{x}$, obținem

$$(t-e) \frac{y}{x} - l_1 = \frac{y}{x} \cdot s \cdot \sin \alpha - s \cdot \cos \alpha;$$

$$(t-e) \frac{y}{x} - l_1 = S \cdot \left(\frac{y}{x} \cdot \sin \alpha - \cos \alpha \right);$$

Înmulțind ecuația cu -1 , obținem

$$l_1 - \frac{y}{x} (t-e) = s (\cos \alpha - \frac{y}{x} \sin \alpha), \text{ de und}$$

$$S = \frac{l_1 - \frac{y}{x} (t-e)}{\cos \alpha - \frac{y}{x} \cdot \sin \alpha} \quad \text{q. e. d.}$$

Din ecuația $a_1)$ mai putem scoate

$$R = \frac{t-e-s \cdot \sin \alpha}{x}$$

De ex. Uzinele „Reșița“ construiesc schimbătorii de cale pentru tipurile de șine de 10,9—12—13,75 kg cu $R=50$ m. și $\alpha=7^\circ 15'$ ($\text{tg} \alpha=0,1272$).

La calculul acelor schimbătorului tip 10,9 kg, am stabilit valorile:

$$e=108 \text{ mm}$$

$$\beta=3^\circ 26' 48''$$

Din relația a) scoatem :

$$S = \frac{t-e-R (\cos \beta - \cos \alpha)}{\sin \alpha}$$

$$\cos \beta = \cos 3^\circ 26' 48'' = 0,99819$$

$$\cos \alpha = \cos 7^\circ 15' = 0,992$$

$$\sin \alpha = \sin 7^\circ 15' = 0,1262$$

$$S = \frac{700 - 108 - 50000 (0,99819 - 0,99200)}{0,1262} = 2234 \text{ mm.}$$

$$l_1 = R (\sin \alpha - \sin \beta) + s \cdot \cos \alpha$$

$$\sin \alpha = \sin 7^\circ 15' = 0,1262$$

$$\cos \alpha = \cos 7^\circ 15' = 0,992$$

$$\sin \beta = \sin 3^\circ 26' 48'' = 0,06012$$

$$\cos \beta = \cos 3^\circ 26' 48'' = 0,99819$$

$$l_1 = 50000 (0,1262 - 0,06012) + 2234 \times 0,992 = 5520 \text{ mm.}$$

$$l_2 = \left(R + \frac{k}{2}\right) \left(\frac{\alpha - \beta}{180^\circ}\right) \pi + s \text{ (vezi fig. 13).}$$

$$R = 50 \text{ m} = 50000 \text{ mm.}$$

$$K = 32 \text{ mm (la tipul de șine 10,9 kg/m.)}$$

$$\alpha = 7^\circ 15'$$

$$\beta = 3^\circ 26' 48''$$

$$\alpha - \beta = 3^\circ 48' 12'' = 3,8^\circ$$

$$l_2 = 50016 \times \frac{3,8}{180} \times 3,14 + 2234 = 5550 \text{ mm.}$$

$$l_3 = \left(R - t - \delta - \frac{k}{2}\right) \frac{\alpha - \beta}{180} \pi + s - t_1 \cdot \sin \beta;$$

δ = supralărgirea în curbă = 28 mm, (care se repartizează uniform pe jumătatea curbei, astfel ca la călcâiul acului, această supralărgire se reduce la 13 mm.)

$$t = 700 \text{ mm}$$

$$t_1 = t + \delta = 700 + 13 = 713 \text{ mm}$$

$$l_3 = (50000 - 700 - 28 - 16) \frac{3,8}{180} \times 3,14 + 2234 - 713 \times 0,06012 = 3265,00 + 2234 - 42,87 = 5456 \text{ mm.}$$

III. Calculul inimii de încrucișare.

Când am descris dispozitivul de încrucișare, am amintit că între genunchiu și punctul matematic al inimii trebuie să avem asigurată o lungime egală cu $\epsilon_2 / \sin \alpha$ (vezi fig. 8); valoarea lui ϵ_2 a fost stabilită de Uzinele „Reșița” pentru schimbătorii de cale tip 10,9 și 13,75 kg la 38 mm.

În felul acesta pe lângă $\alpha = 7^\circ 15'$, vom avea;

$$\frac{\epsilon_2}{\sin \alpha} = \frac{38}{0,1262} = 301 \text{ mm.}$$

Înainte de genunchiului, blocul inimii trebuie să aibe o lungime „ u_1 ” care să permită montarea unei jumătăți de eclisă pentru realizarea joantei.

La tipul de șine 10,9 kg, care a fost luat ca bază pentru aceste calcule, eclisa exterioară are o lungime de 550 mm, iar jumătatea ei este de 275 mm.

În felul acesta ajungem la o lungime a blocului inimii înaintea punctului matematic al acesteia, de $301+275=576$ mm, lungime care în cazul când inima nu este construită din șine, ci dintr'un singur bloc turnat, urmează a se scădea din lungimile l_2 și l_1 , cari se încrucișează, pentru a avea lungimea reală a șirului de șine dintre călcâiul acelor și blocul inimii. (La șinele tip 12 kg, lungimea totală a eclipsei exterioare este de 640 mm, iar la tipul de 13,75 kg este de 430 mm).

În spatele punctului matematic al inimii, aceasta trebuie să aibe o lungime $u \cong (f+k) \cotg \alpha$, în care f și k reprezintă lățimea talpei și a căpăținii tipului de șine întrebuițat. În cazul tipului de 10,9 kg, $f=61$ mm, iar $k=32$ mm. (La tipul de 12 kg. avem $f = 63$ mm, $k = 35$ mm, iar la tipul 13,75 kg. avem $f = 65$ mm, $k = 37$ mm).

$$\cotg \alpha = \cotg 7^\circ 15' = 7,86064$$

$$u = (61 + 32) \cdot 7,86064 = 731 \text{ mm.}$$

* * *

Lungimea totală a schimbătorului de cale ne-o dă expresia :

$$D = i + R (\sin \beta - \sin \eta) + R (\sin \alpha - \sin \beta) + s \cdot \cos \alpha + u + \lambda_1$$

La schimbătorii de cale construiți de Uzinele „Reșița“ pentru căile ferate înguste, distanța „ i “ dintre joanta dinaintea schimbătorului și vârful acelor acestuia variază între 250—2500 mm.

Teoretic această distanță este egală cu:

$$i = R \operatorname{tg} \frac{\eta}{2}$$

În cazul nostru avem

$$R = 50000 \text{ mm.}$$

$$\frac{\eta}{2} = 45'22''$$

$$i = 50000 \operatorname{tg} 45'22'' = 50000 \times 0,01318 = 659 \text{ mm.}$$

În realitate atât distanța „ i “, cât și λ_1 din spatele inimii se aleg astfel ca în șirul exterior de șine al liniei directe să se poată folosi șine întregi, în cazul nostru de 8 m. lungime.

În cazul schimbătorului tip 10,9 kg, dacă considerăm pe $i = 2500$ mm, așa cum se obișnuiește la Soc. Reșița, pentru că lungimea totală a schimbătorului să fie egală cu două lungimi

de șină de câte 8 m., (în total 16 m.), lungimea totală a schimbătorului va fi, în baza formulei generale date mai sus,

$$D = 2500 + 3000 + 5520 + 731 + 4249 = 16000 \text{ mm.}$$

Deci în acest caz $\lambda_1 = 4249 \text{ mm.}$

* * *

Reprezentarea grafică a unui schimbător de cale se face numai prin axele celor două linii (directă și deviată), ca în fig. 14, din care „a” reprezintă distanța dintre joanta dinaintea acelor și centrul „M” al schimbătorului de cale, iar „b” reprezintă distanța dintre „M” și sfârșitul inimii.

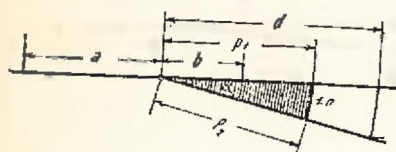

Fig. 14

Lungimea schimbătorului propriu zis este:

$$D_1 = a + b$$

Lungimea întreagă a schimbătorului este:

$D = a + p_1$, în care p_1 reprezintă depărtarea lui „M”

dela prima joantă ce urmează după inimă.

În fig. 14 triunghiul hașurat este format de cele două laturi egale $p_1 = p_2$, care arată, după cum amintirăm mai sus, distanța joantei de după inimă dela vârful matematic al acesteia, iar „d” reprezintă distanța acestui vârf dela marca (traversa) de poliție sau de siguranță dintre cele două linii.

Raportul 1 : n reprezintă tangenta unghiului de încrucișare

$$b = \frac{t}{2} \cdot \cotg \frac{\alpha}{2} + u; \quad p_1 = b + \lambda_1; \quad c = D - p_1; \quad p_2 = b + \lambda_2;$$

În cazul schimbătorului tip 10,9 kg. studiat de noi în cele ce preced vom avea

$$b = \frac{700}{2} \cdot \cotg 3^\circ 37' 30'' + u = \frac{700}{2} \cdot 15,7911 + 731 = 6258 \text{ mm.}$$

$$P_1 = b + \lambda_1 = 6258 + 4249 = 10507 \text{ mm.}$$

$$u = D - P_1 = 16.000 - 10507 = 5493 \text{ mm.}$$

Traversa de poliție se așează între linii la o depărtare dela centrul schimbătorului, unde distanța dintre axele celor două linii este egală cu lățimea gabaritului admis pentru ecartamentul respectiv, sporită cu circa 30 cm.

De ex. pentru ecartamentele de 600—750 mm lățimea gabaritului este stabilită la 2100 mm, iar pentru ecartamentele

de 760—1000 mm, această lăţime este stabilită la 2900 mm. De aci urmează că în dreptul traverselor de poliţie distanţa dintre axele liniilor va trebui să fie de 2400 mm, respectiv de 3200 mm.

Cunoscând această depărtare dintre axele liniilor putem calcula şi distanţa „d” a traversei de poliţie dela centrul schimbătorului, după cum urmează (vezi fig. 15):

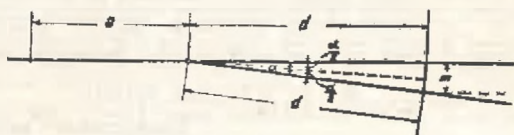

Fig. 15

Din figura 15 urmează că:

$$\sin \frac{\alpha}{2} = \frac{\frac{1}{2}m}{d}, \text{ de unde}$$

$$d = \frac{1}{2}m / \sin \frac{\alpha}{2}$$

În cazul când:

$$m = 2400 \text{ mm} \quad \frac{m}{2} = 1200 \text{ mm} \quad \alpha = 7^{\circ}15' \quad \frac{\alpha}{2} = 3^{\circ}37'30'', \text{ vom avea:}$$

$$d = 1200 / 0,06329 = 18960 \text{ mm} = 18,96 \text{ m.}$$

Acestea sunt dimensiunile pe cari trebuie să le cunoască inginerul proiectant atunci când pleacă pe teren pentru a trasa și picheta liniile ferate dintr'o stație, sau în general un schimbător de cale.

* * *

În stațiuni liniile ferate de garaj se leagă cu schimbătorii de cale prin intercalarea unei curbe, ca în fig. 16.

În stațiuni distanța dintre axele liniilor de garaj este egală cu lăţimea gabariturii admis pentru ecarteramentul respectiv, sporită cu 600 mm, în cazul când între linii nu circulă persoane; în caz contrar (când circulă și persoane între linii) sporul este de 1350 mm.

Astfel la liniile cu ecarteramente de 600—750 mm distanța dintre axele liniilor de garaj din stațiuni va fi:

$m = 2100 + 600 = 2700 \text{ mm}$, respectiv $m = 2100 + 1350 = 3450 \text{ mm}$, iar la liniile cu ecarteramente cuprinse între 760—1000 mm vom avea:

$m = 2900 + 600 = 3500$ mm, respectiv $m = 2900 + 1350 = 4250$ mm.

(La Soc. Reșița s'a adoptat în general $m = 3000$ mm, la liniile cu ecartamentul de 700 mm și 948 mm.).

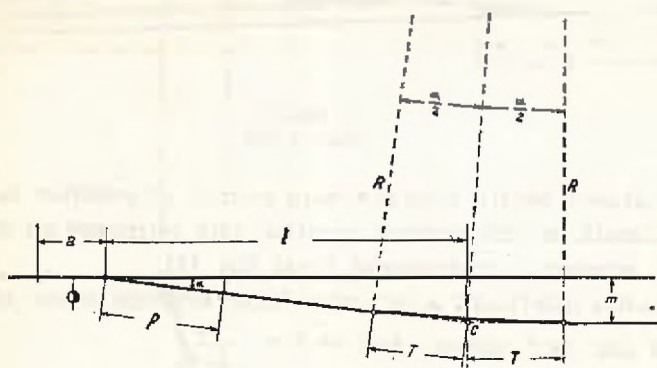

Fig. 16
Scara 1:500

Din figura 16 rezultă:

Din figura 16 rezultă:

$$\operatorname{tg} \alpha = \frac{m}{l} = \frac{1}{n}; \quad l = n \cdot m; \quad T = R \cdot \operatorname{tg} \frac{\alpha}{2}$$

mai putem scrie cu destulă precizie $T = R \cdot \frac{1}{2} \operatorname{tg} \alpha = R \cdot \frac{1}{2n}$

De ex. dacă $1:n = 1:8$, iar $R = 100$ m. vom avea:

$$T = 100 \cdot \frac{1}{2 \cdot 8} = \frac{100}{16} = 6,25 \text{ m.}$$

Pentru $m = 3,00$ m., vom avea

$$l = n \cdot m = 8 \times 3 = 24 \text{ m.}$$

Pentru unghiuri mici putem scrie cu destulă precizie $\sin \alpha = \operatorname{tg} \alpha$, apoi

$$MC = \frac{m}{\sin \alpha} = l$$

Dacă $\alpha = 7^{\circ}15'$

$$l = \frac{3,0}{\sin 7^{\circ}15'} = \frac{3,0}{0,1262} = 23,77 \text{ m.}$$

* * *

În cazul când am avea mai multe linii de graaj deviate în acelaș sens, amplasamentul schimbărilor de cale normale este cel indicat de fig. 17.

Când linia schimbătorilor de cale dintr'o stație, din mo-

tive tehnice, n'ar putea întretăia axa liniei directe sub unghiul inimii, ca în fig. 17, ci sub un unghi mai mare, ca în

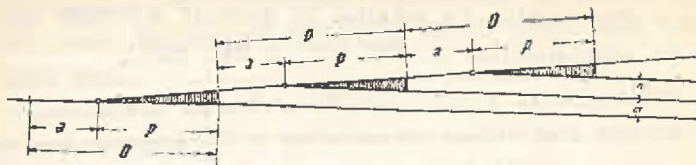

Fig. 17
Scara 1/500

fig. 18, atunci pentru trecerea dela primul schimbător la linia mai înclinată, se intercalează o curbă, care formează cu schimbătorul proximal o contracurbă (vezi fig. 18).

Limita inferioară a înclinării liniei schimbătorilor admise în acest caz va fi atinsă când $\sin \beta = \frac{m}{a_2 + b_2}$

În cazul când schimbătorilor tip 10,90 kg. studiat de noi,

$$m = 3,00 \text{ m}, a_2 = 5,493, \text{ iar } b_2 = 6,258 \text{ m.}$$

$$\sin \beta = \frac{3,00}{5,493 + 6,258} = 0,25529, \text{ de unde } \beta = 140^\circ 47' 27''$$

Din fig. 18, deducem:

$$T_1 = R_1 \operatorname{tg} \frac{\beta - \alpha_1}{2}$$

$$T_2 = R_2 \operatorname{tg} \frac{\beta - \alpha_2}{2}$$

$$y_1 = (b_1 + T_1) \frac{\sin(\beta - \alpha_1)}{\sin \beta}$$

$$x_2 = (b_2 + T_2) \frac{\sin(\beta - \alpha_2)}{\sin \beta}$$

$$y_2 = (b_2 + T_2) \frac{\sin \alpha_2}{\sin \beta}$$

$$y_1 = (b_1 + T_1) \frac{\sin \alpha_1}{\sin \beta}$$

$$m_1 = \sin \beta (y_1 + T_1 + s + a_1 + x_2)$$

În cazul nostru avem $\alpha_1 = \alpha_2 = 7^\circ 15'$

Dacă de ex. $\beta = 20^\circ$, vom avea:

$$\sin(\beta - \alpha) \sin 12^\circ 45' = 0,22070 \quad \sin \beta = \sin 20^\circ = 0,34202$$

$$\sin \alpha = \sin 7^\circ 15' = 0,12620$$

$$\operatorname{tg} \frac{\beta - \alpha}{2} = \operatorname{tg} 6^\circ 22' 30'' = 0,11104$$

$$R_1 = R_2 = 40 \text{ m.} \quad T_1 = T_2 = 40 \times 0,11104 = 4,4416 \text{ m}$$

$$b_1 = b_2 = 6,258 \text{ m.}$$

$$x_1 = x_2 = (6,258 + 4,442) \frac{\sin \beta - \alpha}{\sin \beta} = 10,700 \frac{0,2207}{0,34202} = 6,904 \text{ m.}$$

$$y_1 = y_2 = (6,258 + 4,442) \frac{\sin \alpha}{\sin \beta} = 10,700 \frac{0,1262}{0,34202} = 3,948 \text{ m}$$

$$s = 6 \text{ m}$$

$$a_1 = a_2 = 5,493 \text{ m.}$$

$$m_1 = \sin 20^\circ (3,948 + 4,442 + 6,000 + 5,493 + 6,904) = 0,34202 \times 26,787 = 9,162 \text{ m.}$$

$$m_1 \cot \beta = 9,162 \times 2,63945 = 24,183.$$

Liniile de garaj se leagă de schimbătorii respectivi prin câte o curbă ca în fig. 16 și 18.

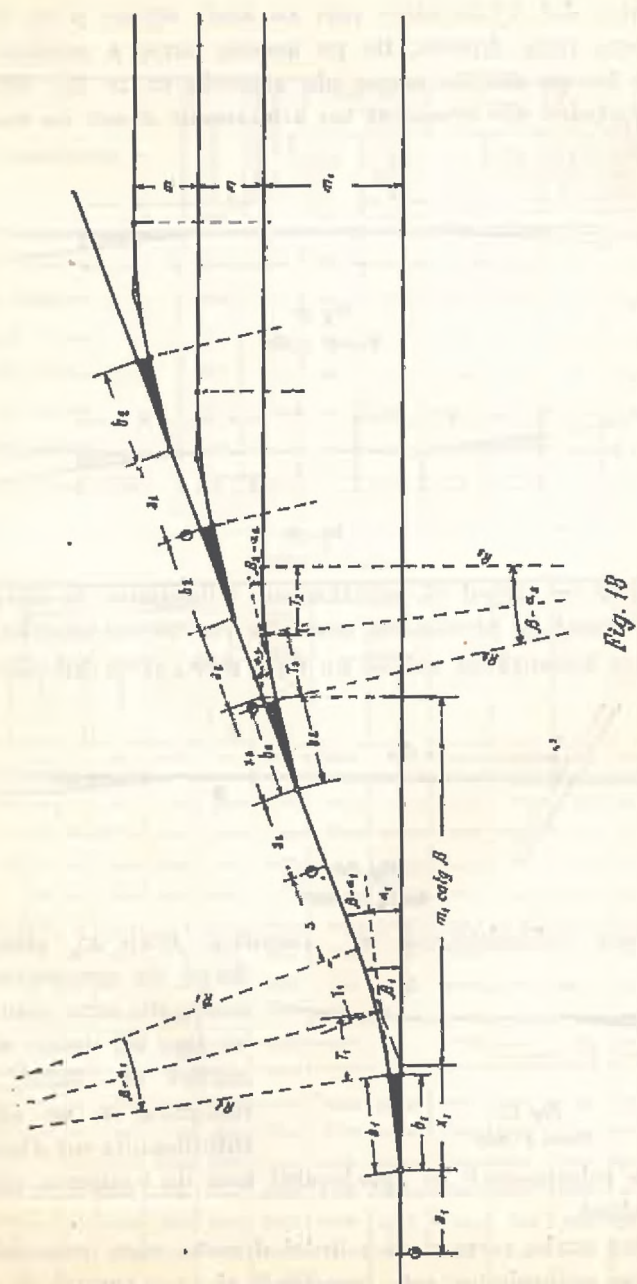

Fig. 18

Alte reguli de avut în vedere cu ocazia trasării schimbătorilor de cale.

Între doi schimbători cari au acele opuse și se ramifică din aceeași linie directă, fie pe aceeași parte a acesteia ca în fig. 19, fie pe părțile opuse ale acesteia ca în fig. 20, se va intercala între ele neapărat un aliniament drept de minimum 6 metri.

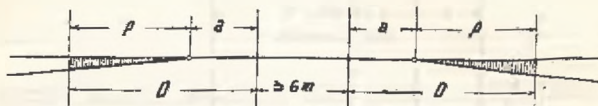

Fig. 19
Scara 1:500

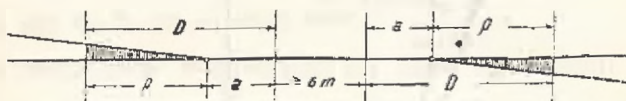

Fig. 20
Scara 1:500

Când va trebui să montăm un schimbător în apropierea vreunui pasaj de nivel, acele acestuia vor trebui să aibe întotdeauna o distanță de cel 20 m. dela pasaj (vezi fig. 21).

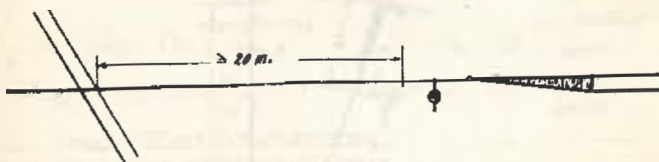

Fig. 21
Scara 1:500

Dacă schimbătorul se ramifică dintr'un aliniament

Fig. 22
Scara 1:500

drept în apropierea unei curbe de sens contrar, ca în fig. 22, între sfârșitul curbei și vârful schimbătorului se va intercala întotdeauna un aliniament

drept de minimum 6 m. (preferabil însă de lungimea normală a unei șine).

Dacă curba respectivă a liniei directe, care urmează după acele unui schimbător este prevăzută și cu o rampă de supra-

înălțare, atunci piciorul acestei rampe va trebui să fie deosemena la distanță de minimum 6 m. dela vârful acelor schimbătorului.

*

Denumirea liniei	Ecartamentul mm.	Înălțimea caltelor de feră mm.	Raza de curbură		Lungimea		Lungimea caltelor de feră mm.	Distanța minimă de vârful schimbător și picior	Tipul șinei kg/m
			a mm.	b m.	a mm.	b m.			
Linia îngustă Nassau Fleensburg - Kappeln	1000	1:7	∞	75 00	2 50	2,94	-	11,68	20 00
Linia îngustă Saxonă	750	1:7	65	65	2,75	3,50	2,10	9,50	17 60
Linia îngustă Württemberg	750	1:7	60	70	2,80	4,54	1,80	9,447	20,00
Linia îngustă Baiera	760	1:2,41(2)	∞	75	2,20	3,77	2,70	12-13	17,10
Linia îngustă Wallücke	600	1:2	60	60	2,20	5,15	-	8,50	16,90
Linia îngustă Pithiviers-Toury	600	1:2,27	-	30	1,25	-	-	-	9,60

Fabricatul	Ecartamentul mm.	Înălțimea caltelor de feră mm.	Raza de curbură		Lungimea			Distanța minimă de vârful schimbător și picior mm.	a	b	p	s	u	E ₁	E ₂ + K	Tipul șinei kg/m
			a mm.	b mm.	a mm.	b mm.	c mm.									
1415 8 ¹⁵	∞	25	3750	5400	2400	13 217	8431	7355	10 011	593	639	44	110	23,60		
948 5-30	200	200	4270	5500	3250	17 143	7903	10923	13522	3265	1060	63	100	23,60		
948 5-30	150	125	3000	6000	2700	13 732	5003	10379	16527	750	1050	44	90	23,60		
948 6-6	100	100	3280	4500	2400	13 256	4964	9962	11982	3265	1060	63	100	23,60		
948 8-4	45	45	5270	4500	2400	10 640	4955	7465	9065	2376	810	63	110	23,60		
760 14	20	20	1600	2070	1600	5601	3214	3406	4856	405	618	44	90	17,65		
630 18-4	20	20	2400	7300	1650	1623	2860	3773	4036	400	600	44	90	23,60		
760 1-15	∞	20	3000	3000	2000	11217	5813	7107	10387	626	1106	46	90	17,65		
760 7-15	∞	20	3000	3750	2500	12270	6270	6960	10480	638	960	38	82	13,75		
760 7-15	∞	30	3000	4000	2500	9319	4580	5333	7153	1264	809	38	82	13,75		
760 4-15	∞	50	2200	4560	1800	8131	4032	5849	2612	634	800	42	87	12,00		
760 4-15	∞	40	2200	4560	1800	7834	3736	5849	2815	1225	800	42	87	12,00		
760 4-15	∞	30	2200	4560	1800	7533	3434	5849	2116	2004	800	42	87	12,00		
700 7-15	50	50	3000	3000	1600	8632	5483	6262	4667	3245	920	32	100	23,90		
600 8-15	∞	36	2200	4000	1600	7353	4039	4779	5741	703	930	36	80	9,30		
500 13-17	∞	12	1200	1520	1000	4089	1922	2488	2963	540	548	34	70	7,00		
700 1-10	20	20	1175	1660	1100	4983	1800	4109	5379	1770	510	32	70	6,75		

Tabloul dela pag. 351 cuprinde dimensiunile și caracteristicile tehnice ale câtorva tipuri de schimbători de cale întrebunțați în străinătate la diverse linii ferate înguste mai renumite. Aceste date le-am adunat din literatura de specialitate străină.

Dăm într'un al doilea tablou și o situație asupra schimbătorilor de cale construiți de Uzinele „Reșița“ pentru diverse raze de curbură, cuprinzând toate caracteristicile lor tehnice.

Figurile 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30 și 31 reprezintă planurile de amplasament al schimbătorilor de cale tip „Reșița“ pentru șinele tip 9,3; 10,9; 12; 13,75; 17,65 și 23,6 kg. și pentru ecartamentele de 600, 700, 760 și 948 mm.

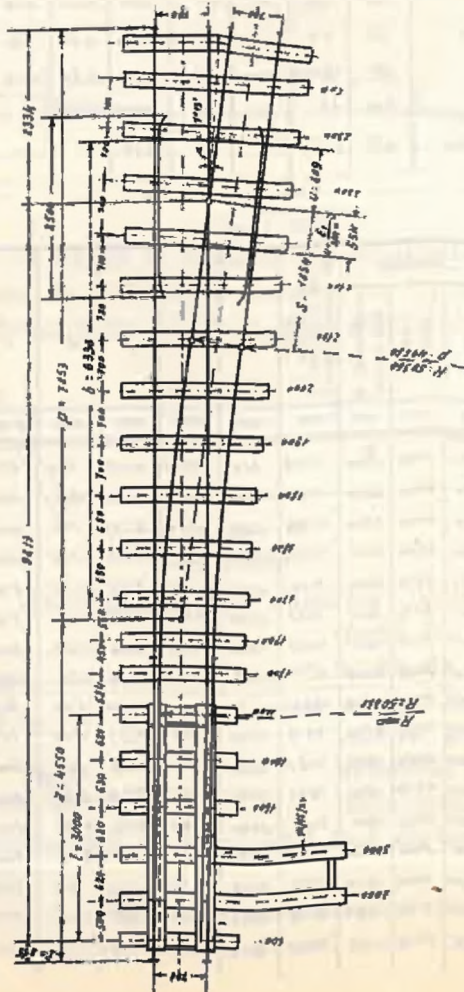

Fig 23
 Scara 1:100
 Schimbător tip 13,75 Kg/m. Ecart. 700 mm.

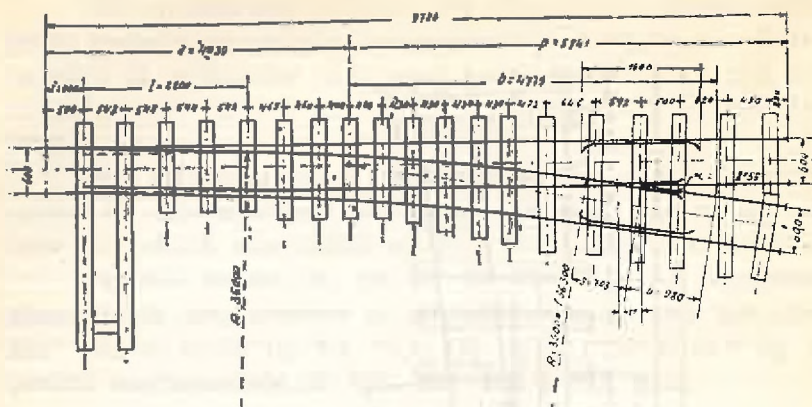

Fig 25
 Scara 1:100
 Schimbător tip 9,30 Kg./m. Ecart. 600 mm

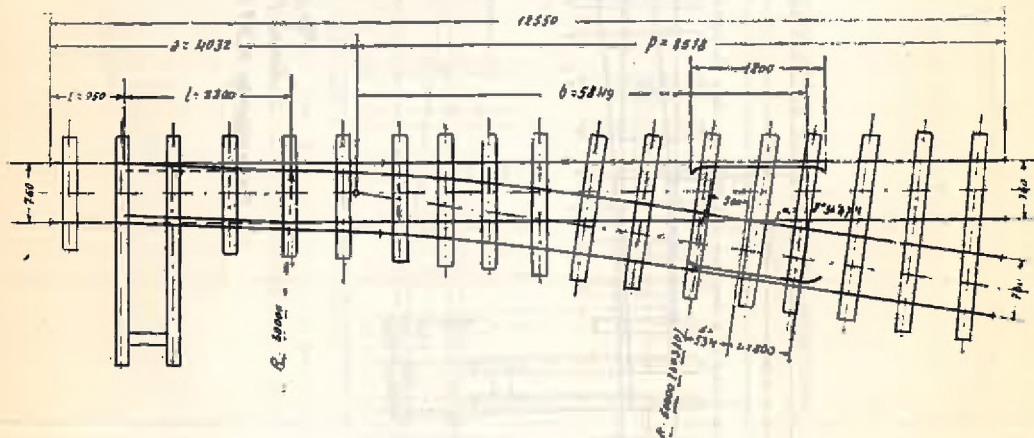

Fig 26
 Scara 1:100
 Schimbător tip 12 Kg./m. Ecart 760 mm

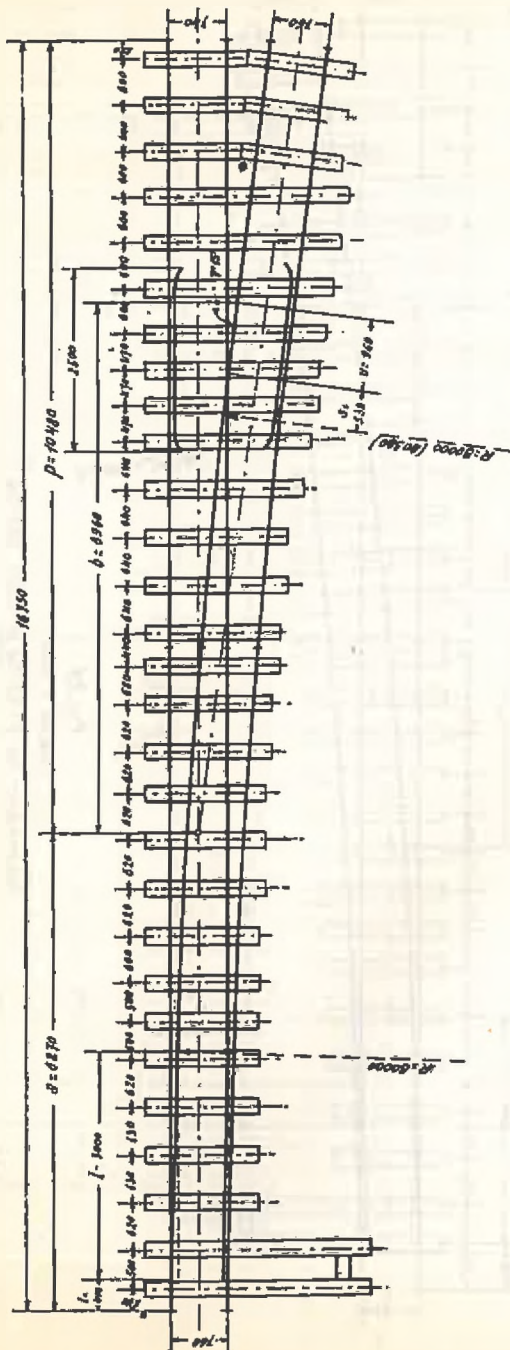

Fig. 27
 Scara 1:100
 Schimbător tip 13, 75 Kg./m. Coar. 760 m/m.

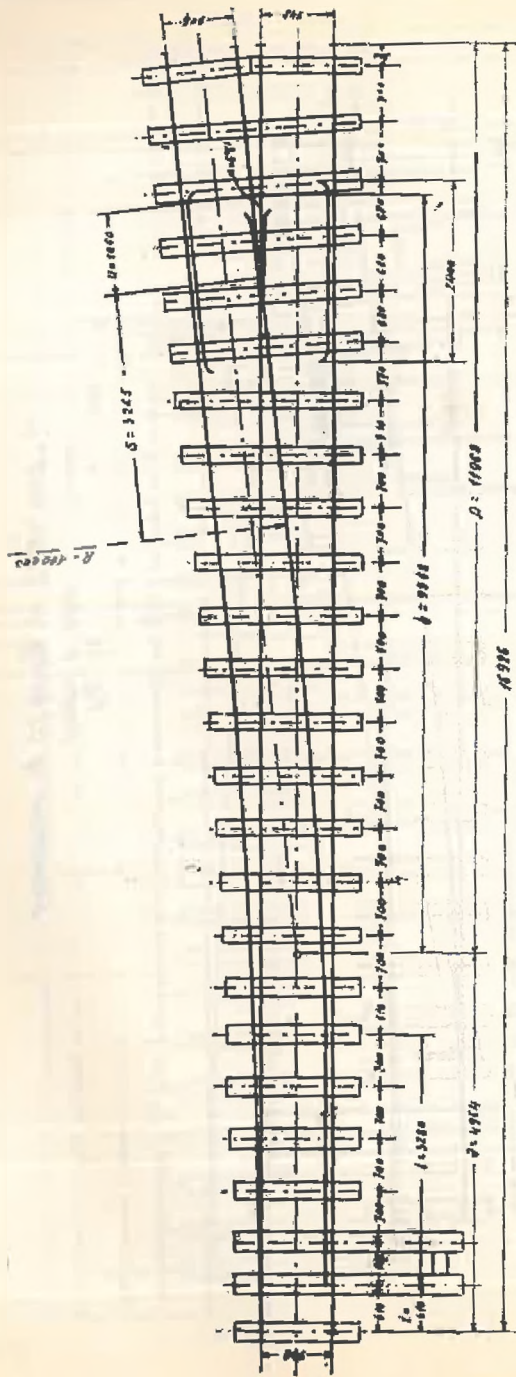

Fig. 30

Scara 1:100

Șubincător tip 23,60 Kg/m., Ecartament 948 m/m.

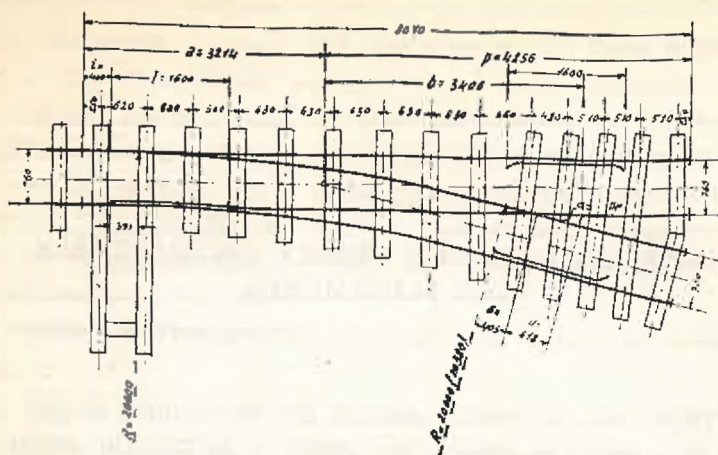

Fig. 29
Scara 1:100
Schimbător tip 17,65 Kg./m. Ecart. 760 mm.

LITERATURĂ CONSULTATĂ

1. Prof. D. A. Sburlan: Instalații de transport pentru exploatarea forestiere — Căi ferate înguste — Funiculare. — 1940.
2. M. Foerster: Taschenbuch für Bauingenieure. Band. II, 1928.
3. Hütte, Band III. 1931.
4. A. Schau: Der Eisenbahnbau. Bd. I, II, 1925.
5. Alfred Birk: Schmalspurbahnen. 1902.
6. Agenda Soc. U. D. R.

Sur le calcul des changements de voie étroites.

Über die Berechnung der Schmalspurbahnweichen.

Es werden die Berechnung der im Schmalspurbahnbau üblichen Weichen, sowie die Ausführungspläne derselben angegeben. Für die Forstingenieure die im Waldbahnbau tätig sind, mögen diese Angaben manchmal von besonderer Wichtigkeit sein.

DATE GEOBOTANICE DESPRE SALICACEAELE DIN MARAMUREȘ

de Ing. ARTUR COMAN

După aria geografică, sălciile din Maramureș se pot împărți în 3 grupe marcante. De primul grup aparțin sălciile a căror arie e sub 1200 m. altitudine. În a 2-a grupă, cele a căror arie e de peste 1200 m. altitudine până la 2300 m. (Vârful Pietrosului are 2305 m. altitudine). Celei de a treia grupă aparțin două specii, care în Maramureș acoperă aria ambelor grupe anterioare.

De primul grup aparțin:

1. *Salix alba* L.
2. *Salix fragilis* L.
3. *Salix triandra* L.
4. *Salix purpurea* L.
5. *Salix elaeagnos* Scop.
6. *Salix viminalis* L.
7. *Salix cinerea* L.
8. *Salix aurita* L.

De grupul al doilea aparțin:

9. *Salix reticulata* L.
10. *Salix retusa* L. ssp. *Kitaibeliana* Willd.
11. *Salix herbacea* L.
12. *Salix hastata* L.
13. *Salix phylicifolia* L.

În al treilea grup se așează:

14. *Salix caprea* L.
15. *Salix sileziaca* Willd.

Alte specii nu am văzut până în prezent în Maramureș; bine înțeles, în afară de cele cultivate, cum sunt de exemplu:

Salix babilonica L. sau *Salix medemii* Boiss. Date geobotanice se dau deci numai pentru cele 15 specii amintite.

Munții cei mai înalți în Maramureș sunt: pe apa Vișeuului, Pietrosu-Mare din Borșa, cu altitudinea de 2305 m. Lângă Pietrosu se găsește vârful Puzdrelor (Puzdrea Borșănească și Puzdrea Vișeonească) cu 2191 m.; mai departe e Galațul cu 2057 m. Pe apa Rusului, cel mai înalt munte e Farcău cu 1961 m. Miheianu cu 1920 m.

Datele geobotanice ce urmează vor fi separat grupate, pe aceste văi.

Apa Rusului izvorește de sub Căpilaș a cărui altitudine e 1599 m. și se varsă în Râul Vișeu lângă Leordina. (407 m.) și toate salciile din grupa primă se găsesc aici. De aici, pe Apa Rusului în sus, una după alta dispar. Trebuie să notez, că pe Apa Rusului nu am văzut nici un exemplar din *Salix viminalis*, iar pe apa Vișeuului există în puține exemplare.

Prima care rămâne, și de la 8,5 km în sus e *Salix alba* L. la o altitudine de 471 m. La gura văii Socolăului unde altitudinea e 615 m. dinspre *Salix fragilis* L. și *Salix elaeagnos* Scop. Însă pe Valea Repedea, care izvorește de sub Farcău și e săracă în sălci am găsit un exemplar *Salix elaeagnos* Scop. (pe valea Venderel cu exp. W. și altitudinea 811 m., Venderelul se revarsă în apa Repedea). În gura văii Pirianec (altit. 698 m.) sunt ultimile exemplare de *Salix purpurea* L. De aici, cu puțin mai în jos a fost ultimul *Salix cinerea* L. (altit. 697 m.) și nu departe în sus am dat peste o tufă pitică de *Salix aurita* L. în mocirlă. (Altit. 703 m.). Mai jos de gura văii Boșotescu am găsit câteva corciuri de *Salix triandra* L. (altit. 809 m.).

Pe prundurile apelor însoțitorii cei mai fideli ai sălciilor sunt *Myricaria germanica* (L.) Desv. și *Alnus glutinosa* L. și *incana* L. Pentru a-i compara cu sălciile, amintesc că la gura văii ce vine de pe muntele Groapa Sârbească, am văzut ultimul exemplar de *Myricaria germanica* (altit. 822 m.). Mai sus de gura văii ce vine de la Groapa Sârbească — la altitudinea 832 m — a fost ultimul arbore de peste 8 m. înălțime de *Alnus incana* L. pe când din *Alnus glutinosa* L. ultimul exemplar a fost pe Câmpul frumos, în hotarul comunei Rus-

cova, la altit. de 449 m, deci, destul de departe de ultimul exemplar de *Salix alba* L.

Curgerea apei Rusului (în limba ucraineană Rica) este spre S. și W. și cu combinații între aceste două. În general, se poate spune, că de la gura văii Socolăului în sus e vestica și în jos e sudică.

Pe apa Vișeului situația e alta: prima care dispare e *Salix viminalis* L. Am urmărit-o până la gura văii Știopului, în hotarul com. Vișeu de sus. Aici altitudinea e 526 m. Pentru comparație, amintesc că tot aici am văzut ultimul exemplar de *Alnus glutinosa* L. De alt cum, pe deal, ultimul exemplar de *Alnus glutinosa* L. se găsește mai jos de comuna Moisei și cu 5 km. mai sus de gura văii Știopului, în pârâul Frasinului, cu expoziția sudică și altit. 637 m.

În comuna Borșa, la altit. 626 m am văzut ultimul exemplar de *Salix alba* L. La gura văii Birții (în grupa aceasta, datele cari urmează sunt din Borșa), la altitudinea de 794 m. am văzut ultimul exemplar de *Salix fragilis* L. Urcând pe Pietrosu Mare, într'un gard, în vârful Gruieșului, la altit. 1032 m. și pe o expoziție nordică am văzut multe exemplare de *Salix fragilis* L. dar acestea le consider puse de mâna omului și nu spontane. În Arșița Poienii, la altitud. 932 m și expoz. sudică sunt multe tufe de *Salix aurita* L. De aici mai în sus spre Birți, la altit. 988 m. și expoziție sudică am găsit ultimul exemplar de *Salix cinerea* L. În sus de gura văii Fântâna, la la altit. 959 m. am văzut câteva tufe de *Salix triandra* L. În vârful Gruieșului urcând spre Pietrosu la altit. 1033 m cu exp. N. am văzut mai multe tufe de *Salix Purpurea* L. Pe valea Fântânei, urcând spre muntele Aria Zimbrului și chiar imediat pe munte, am găsit două tufe pitice de *Salix elaeagnos* Scop. Frunzele lor erau în mare măsură atacate de o *Cecidomyie* (altitud. 1180 m. Expoz. vestică, solul calcaros). Lângă acestea am găsit câteva tufe de *Ribes alpinum* L. *Juniperus nana* L. și ceva mai sus, *Agropyrum caninum* (L.) Rchb.

Din cele arătate mai sus se poate vedea, că adevăratele valori maximum sunt pe apa Vișeului. Valori minimum, din grupa primă, în Maramureș nu există, pentru că lângă Tisa, în jurul Sighetului, am găsit, în afară de *Salix aurita* L.

toate sălciile din grupa I. La *Salix aurita* L. ultimele exemplare le-am găsit în Bistra, pe Poderei (expoziție sudică, altit. 375 m). Cursul apei Vișeului este vestic.

Tabelar, datele de maximum se prezintă în felul următor:

Specia	Apa Vișeului	Apa Rusului
<i>Salix viminalis</i> L.	526 m.	—
„ <i>alba</i> L.	626 m.	471 m.
„ <i>fragilis</i> L.	794 m.	615 m.
„ <i>aurita</i> L.	932 m.	703 m.
„ <i>triandra</i> L.	959 m.	809 m.
„ <i>cinerea</i> L.	988 m.	697 m.
„ <i>purpurea</i> L.	1033 m.	698 m.
„ <i>elaeagnos</i> Scop.	1180 m.	811 m.

În continuare, să ne ocupăm cu grupa II: Pe Apa Rusului sălciile din grupa II sunt numai pe Farcău și Groapa Juriu (munte pe versantul E-tic a Miheianului). Pe Farcău, la altit. 1849 m. și expoz. S, S-W am găsit *Salix retusa* L. s.sp. *Kitabeliana* Wild., iar în Groapa Juriu, la altit. 1531 m. și expoz. E. am găsit *Salix hastata* L. Pe alți munți, n'am văzut sălciile din grupa II. Pe Apa Vișeului, pe cei mai mulți din munții situați în hotarul comunei Borșa găsești câte o specie de salcie din grupa II.

Mai jos situată am găsit-o pe *Salix phylicifolia* L. Era la poalele muntelui Aria Zimbrului, în valea Fântânei, nu departe de locul unde am găsit ultimul exemplar de *Salix elaeagnos* Scop. (Expoz. N, altit. 1267 m); solul calcaros). Această specie am mai văzut-o pe Puzdrea-Borșanească cu expoz. W altit. 1674 m. Ca o curiozitate amintesc, că *Primula longiflora* All. care în Maramureș s'a întâlnit numai de pe Pietrosul-Mare, am găsit-o într'un exemplar — nu departe de locul arătat pentru *Salix phylicifolia*. Am mai descoperit pe Pietrosul-Mare din Borșa 2 tufe de *Salix phylicifolia*, sub Ezer, cu expoz. de altit. 1639 m.

Salix hostata L se găsește abundant pe toți munții Borșei, dincoace de Prislop. Punctul cel mai de jos unde se întâlnește această salcie este pe Păltiniș expoz. E. altit. 1388 întâlnește această salcie este pe Pietrosul-Mare, deasupra Ezerului, (expoz. N—W altit. 2095 m).

Salix retusa L. ssp. *Kitaibeliana* Willd. am aflat-o împreună cu *Salix reticulata* L. pe piatra-rea la altit. 1455 m. Exp. N. Acesta e punctul cel mai din vale unde am văzut aceste 2 specii. Cel mai înalt punct a fost, pentru primul, Vârful Puzdrelor, unde se găsește chiar pe vârf, adică la altit. de 2191 m. Pentru *Salix reticulata*, cel mai înalt punct ce l'am găsit a fost sub Vârful Căilor, (cu expoz. N. altit. 1941 m).

Salix herbacea L. se află numai pe Pietrosul-Mare de la 2100 m. în sus și pe expoziții nordice.

Din grupa III, pe Apa Rusului am văzut puține exemplare situate la limita de maximum. *Salix Caprea* L. am găsit-o pe muntele Pripiceasca, cu exp. E. altit. 1387 m. și pe Bucovinca cu Exp. S—W. Altit. 1388 m.

Din *Salix Silesiaca* Willd. exemplarul ultim l-am găsit pe muntele Pripiceasca, cu expoz. N. altit. 1671 m, pe Răchita, am aflat ultimul exemplar cu expoz. E. și altit. 1501 m.

Salix Caprea L. nu are limita cea mai joasă pe Apa Rusului. La *Salix Silesiaca* Wild. punctul cel mai jos unde am găsit-o a fost în Drahmirov Heica, în hotarul comunei Ruscova, cu expoz. S. și altit. 666.

Pe Apa Vișeului urcând pe Pietrosul-Mare, ultimul exemplar de *Salix Caprea* L. l'am văzut pe Gruieți, cu expoz. N. și altit. 1140 m. Pe muntele Cearcăn l'am găsit pe expoz. S. și altit. 1391 m; în Vișcul de sus, pe muntele Greben pe expoz. S, altit. 1401 m. Limită minimală nu are în Maramureș, pentru că se află abundant în jurul Sighetului.

Salix Silesiaca Wild: Până în prezent, pe Apa Vișeului punctul cel mai jos unde se găsește e gura văii Știopului, în hotarul comunei Vișcul de sus, cu altit. 526 m.

Interesant e faptul, că aici se întâlnesc cu hotarele lor, trei specii și anume: *Alnus glutinosa* L. și *Salix viminalis* L. cu limita de sus, și *Salix Silesiaca* Wild. cu limita din jos.

Dintre toate sălciile, *Salix Silesiaca* Wild. are aria cea mai largă de existență. Pe Pietrosu-Mare, deasupra Turnului-Roșu, sub un perete de stâncă, am găsit 2 exemplare din această salcie, pe o expoziție estică și altit. de 2123 m. adică cu puțin mai sus de locul unde începe regiunea cu *Salix her-*

bacea L. Pe toți ceilalți munți ai Borșei și la toate expozițiunile se află abundant; eu am dat numai limitele de sus și de jos.

Geobotanische Angaben betreffs die Weiden von Maramureș.

Données géobotaniques concernant les salicacées de Maramureș.

L'auteur montre que les salicacées de Maramureș, peuvent être groupées, au point de vue géobotanique, en trois groupes: une qui monte jusqu'à 1200 m. altitude, une autre qui est comprise entre 1200 et 2305 m et une troisième qui comprends des saules répandus dans les deux zones mentionnées.

On décrit ensuite la manière dont on trouve réparties les diverses espèces dans les vallées de Maramureș.

COMENTARII — INSEMNAȚI

LEGIUIRILE FORESTIERE ȘI CELE ÎN LEGĂTURĂ CU PĂDUREA

de V. VASILIU

Într'un articol trecut arătam noianul de legi forestiere și a celor în legătură cu pădurea. Vin acum cu precizuni dând un tablou care cred că este complet, urmat de un tablou schematic în care am împărțit aceste legiuiri după caracterul lor.

Din toate aceste 185 legi, decrete-legi, regulamente, jurnale și decizii, 23 nu mai sunt în vigoare, iar din rest o parte sunt căzute în desuetudine, iar altele sunt numai parțial abrogate.

Sunt legi care deși conțin anacronisme, continuă a fi aplicate ținând în loc bunul mers al economiei forestiere. Dacă exploatarea pădurilor sunt supuse unor oarecari reguli de ordin cultural, nu e cu nimic reglementată producția, exploatarea, industrializarea și comerțul de lemn.

Se remarcă o afluență de legi în unele direcții (vezi mai ales administrația pădurilor bisericesti) cari denotă că nu s'a găsit încă cea mai bună formulă.

Toate aceste considerațiuni pledează pentru o legiferare completă a pădurilor care să cuprindă tot ceea ce privește atât pădurea și lemnul în toate fazele prin care poate trece, cât și pe slujitorii săi.

Este nevoie cât mai grabnică de acest cod general al pădurilor care se poate întemeia pe toate experiențele trecutului puse de acord cu principiile de bază ale Statului în actuala organizare.

Cum legile cele mai importante în materie de pădure s'au produs cu o periodicitate de 10 ani (1910, 1920, 1930) credem că vom avea acest, atât de dorit, cod silvic înainte de încheierea anului 1941.

T A B L O U AL LEGIUIRILOR FORESTIERE ȘI AL CELOR ÎN LEGĂTURĂ CU PĂDUREA ÎN ORDINE CRONOLOGICĂ 1910—1940

- 1) Lege pentru exploatarea în regie a pădurilor Statului și vânzarea lemnelor de foc. Modificată prin regulamentul de sub No. 44 din legea de sub No. 71 M. Of. No. 253—12/2/910.
Col. Hamang. Vol. VI, fila 81.

- 2) Codul Silvic 1910 — 8/4/1910. In vigoare, cu modificările de sub
M. Of. 8/9/4/910. No. 14, 37, 78 estins asupra întregii
Col. Hamang. Vol. VI, fila 313. țări prin legea dela No. 37.
- 3) Legea pentru înființarea Ca- Nu mai este în vigoare; abrogată
sei Pădurilor. prin legea pentru administrarea pă-
Col. Hamang. Vol. VI fila 205. durilor vezi mai jos sub No. 71.
- 4) Lege pentru punerea în valoa- Abrogată prin Legea P.A.R.I.D.
re a terenurilor băltoase, din menționată sub No. 67.
21 Dec. 1910.
Col. Hamang. Vol. XIII-XIV
pag. 1186.
- 5) Condițiuni generale pen- In vigoare.
tru exploatarea pădurilor Sta-
tului.
M. Of. No. 106, 12 Aug. 1912.
- 6) Regulamentul pentru atri- Modificat prin Regulamentul Serv.
buțiunile personalului silvic al Silvic din 1924, trecut sub No. 44.
Statului.
M. Of. 131, 11 Sept. 1913.
Col. Hamang. Vol. VIII fila
328—336.
- 7) Regulament pentru ex- Nu mai este în vigoare.
ploatarea și vânzarea
produselor lemnoase secun-
dare sau accesorii din pădu-
rile Statului.
M. Of. 187, 16 Noembr. 1914.
Col. Hamang. vol. VIII, fila
668—675.
- 8) Regulament pentru exploa- Regulamentul legii de sub No. 1.
tarea în regie a pădurilor Modificat prin regulamentul de sub
Statului în executarea legii No. 44.
din 12 Febr. 1910.
M. Of. 187, 16 Noembrie 1914.
Col. VIII fil. 675—679.
- 9) Regulament pentru înfiin- Modificat prin Regulamentul pen-
țarea și funcționarea servi- tru serviciul Central al Casei Pădu-
ciului Contabilității Casei Pă- rilor trecut sub No. 54.
durilor.
M. Of. 9, 9 Apr. 1916.
Col. Hamangiu vol. VIII pag.
912—933.

- 10) Decret Lege No. 3438 privind la vânzarea de păduri ale Statului la Cooperative.
M. Of. 196, 15 Noembr, 1918.
Modificat prin legea cooperăției de sub No. 62.
- 11) Decret Lege pentru administrarea de către Stat a tuturor bunurilor privitoare la petrol, mine, minereuri, păduri, etc. transmise sau constituite în timpul ocupației în teritoriul ocupat de inamic.
M. Of. 209, 9 Dec. 1918.
Col. Hamangiu, vol. VIII, pag. 1157—1161.
Modificat prin legile de Reformă Agrară.
- 12) Decret Lege No. 2596 privind la dreptul de revizuire a amenajamentelor de exploatare a pădurilor și la compunerea Consiliului Tehnic al Pădurilor.
M. Of. 55, 26 Iunie 1919.
Col. Hamangiu vol. IX—X, pag. 96—97.
Nu mai este în vigoare.
Vezi ultimul Decret de sub No. 163.
- 13) Lege pentru organizarea Corpului Silvic.
M. Of. 126, 10 Sept. 1920.
Col. Hamangiu, vol. IX—X, pag. 460—464.
Modificată prin legea de sub No. 39. Vezi deciziile de sub No. 124, 126, 127, 153 și legile 138, 144, 147. Regulamentul sub No. 23.
- 14) Legea modificatoare a Codului Silvic din 1910 și Decretului Lege No. 2596, 1919 din 16 Sept. 1920.
M. Of. 131, 16 Sept. 1920.
Col. Hamangiu, vol. IX—X fil. 472—474.
Vezi regulamentul sub No. 19:
- 15) Instrucțiuni relative la legea pentru înființarea pășunilor comunale.
M. Of. 138/1920.
Expirat termenul; rămâne în vigoare numai în ce privește exploatarea.

- 16) Lege de reforma agrară pentru Basarabia.
M. Of. 258, 13/III/1920.
Col. Hamangiu, vol. IX—X,
pag. 864—870.
- 17) Legea pentru combaterea insectelor în pădurile de molid.
M. Of. 259/1930.
- 18) Regulamentul legii de reformă agrară pentru Basarabia.
M. Of. 166, 29 Oct. 1920.
Col. Hamangiu. Vol. IX—X,
pag. 870—891.
- 19) Regulamentul pentru aplicarea Legii modificatoare a Codului Silvic 1910 și a Decretului Lege No. 2596, 1919.
M. Of. 73, 6/7/1921.
Col. Hamangiu vol. IX—X fila 624—632.
- 20) Legea de Reformă Agrară pt. Oltenia, Muntenia, Moldova, Dobrogea (vechiul regat)
M. Of. 82, 17 Iulie 1921.
Col. Hamangiu vol. IX—X,
pag. 653—685.
- 21) Legea de Reformă Agrară din Transilvania, Banat, Crișana, și Maramureș.
M. Of. 93, 30 Iulie 1921.
Col. Hamangiu, vol. IX—X,
pag. 733—756.
- 22) Legea de reformă agrară pentru Bucovina.
M. Of. 93, 30 Iulie 1921.
Col. Hamangiu, vol. IX—X,
pag. 815—833.
- 23) Regulamentul legii de organizare a Corpului Silvic.
M. Of. 97, 4/8/1921.
Col. Hamangiu, vol. IX—X,
pag. 1068.
- Vezi regulamentul sub No. 18. Nu mai este în vigoare în urma cedării teritoriului.
- Legea sub No. 16.
Nu mai este în vigoare în urma cedării teritoriului.
- La legea de sub No. 14.
- Prevedea înființarea de pășuni comunale; exproprierea golurilor și poenilor din păduri. Nu mai este în vigoare de cât în părțile privitoare la lichidarea lucrărilor.
- Regulamentul sub No. 27. Prevede înființarea de păduri și pășuni comunale. Modificată prin legea de sub No. 31. Nu mai este în vigoare decât în părțile privitoare la lichidarea lucrărilor.
- Regulamentul sub No. 29.
Nu mai este în vigoare decât în părțile privitoare la lichidarea lucrărilor.
- Legea sub No. 13.
Vezi și deciziile de sub No. 124., 126, 127, 153 și legile 138, 144, 147, 98.

- 24) **Legea pentru reglementarea cumpărării de păduri destinate exploataării.**
M. Of. 93, 30 Iulie 1921.
Col. Hamangiu vol. IX-X pag. 1018—1019.
- 25) **Lege pentru extinderea Codului Șilvic în Basarabia.**
M. Of. din 25 Oct. 1921.
Nu mai este în vigoare în urma cedării teritoriului.
- 26) **Lege pentru protecția vânătorului.**
M. Of. 167, 27 Oct. 1921.
Col. Hamangiu, vol. IX—X, fila 1186—1199.
Modificată prin legea de sub No. 35 și 93.
- 27) **Regulament de aplicare a legii de reformă agrară din Transilvania, Banat, Crișana și Maramureș.**
M. Of. 174, 4 Noembrie 1921.
Col. Hamangiu vol. IX—X, pag. 756—803.
Legea sub No. 21.
Modificată prin regulamentul de sub No. 32.
- 28) **Regulament pt. legea de reformă agrară din vechiul regat.**
M. Of. 176, 6/11/921.
Col. Hamangiu, vol. IX—X, pag. 686—733.
Legea sub No. 20.
- 29) **Regulamentul legii agrare pentru Bucovina.**
M. Of. 192, 26/11/921.
Col. Hamangiu, vol. IX—X, pag. 853—864.
La legea de sub No. 22.
- 30) **Regulament pentru administrarea Fondului Bisericesc Ortodox din Bucovina.**
M. Of. 227, 5 Ianuarie 1922.
Inlocuite în parte prin legea de sub No. 47 și prin regulamentul de sub No. 50.
- 31) **Modificări aduse legii agrare din Transilvania, Banat, Crișana și Maramureș.**
M. Of. 63, 23/VI/922.
Col. Hamangiu, vol. IX—X, pag. 891—896.
Legea sub No. 21, regulamentul sub No. 27 și 32.

- 32) **Regulamentul de aplicare a legii pt. reformă agrară din Transilvania, Banat, Crișana și Maramureș.**
M. Of. 79, 12/7/922.
Col. Hamangiu, vol. XI—XII, fil. 188—245.
La legea de sub No. 31.
- 33) **Regulament pentru determinarea atribuțiilor personalului silvic exterior și central al Eforiei Spitalelor Civile din București.**
M. Of. 263, 7/3/923.
Col. Hamangiu vol. XI—XII, fil. 475—489.
Nu mai este în vigoare art. 131, 132 se referă la păduri.
- 34) **Constituțiunea din 29 Martie 1923.**
Col. Hamangiu vol. XI—XII, fila 3—20.
- 35) **Lege pentru modificarea unor articole din legea pentru protecția vânatului.**
M. Of. 12, 19/4/923.
Col. Hamangiu, vol. XI—XII, fila 501—503.
La legea de sub No. 26 modificată la rândul ei de legea de sub No. 93.
- 36) **Lege pentru exploatarea pădurilor instituțiilor.**
M. Of. 1/6/923.
Col. Hamangiu vol. XI—XII fila 536.
- 37) **Lege pentru extinderea Codului Silvic pe tot cuprinsul României.**
M. Of. 59, 17/6/923.
Col. Hamangiu vol. XI—XII. fila 576—577.
Codul silvic de sub No. 2 cu modificările survenite trecute la No. 14, 37, 78.
- 38) **Lege pentru organizarea învățământului silvic.**
M. Of. 139, 23/9/923.
Col. Hamangiu, XI—XII fila 642—648.
Modificată prin legea de sub No. 70.

- 39) **Lege de organizarea Corpului Silvic.**
M. Of. 141, 26 Sept. 1923.
Col. Hamangiu vol. XI—XII, fila 652—662.
- 40) **Lege pentru modificarea unor dispozițiuni din Legea pentru organizarea Dobrogei Noi.**
M. Of. 89, 22/4/924.
Col. Hamangiu vol. XI—XII, fila 763—768.
- 41) **Lege privitoare la Comercializarea și controlul întreprinderilor economice ale Statului.** M. Of. 121, 7/6/924.
Col. Hamangiu, vol. XI—XII, fila. 610—617.
- 42) **Legea regimului apelor.**
M. Of. 137, 27 Iunie 1924.
- 43) **Legea pentru satisfacerea trebuințelor normale în lemn de foc și construcție ale populației rurale din vechiul regat, Basarabia și Bucovina.** 1 Iulie 1924.
M. Of. 140, 1/VII/924.
Col. Hamangiu, vol. XI—XII, fila 821—831.
- 44) **Regulamentul Serv. Silv. exterior din 18 Sept. 1924, aprobat prin I.D.R. No. 2172 din 1924.**
M. Of. 204, 18/9/924.
Col. Hamangiu, vol. XI—XII, fila 884—885.
- 45) **Legea privitoare la amnistierea delictelor silvice săvârșite de locuitorii din Țara Moșilor.** M. Of. 56, 11 Martie 1925.
- Modifică legea de sub No. 13. Vezi și legea intervenită de sub No. 98, legile de purtarea titlului de sub No. 138 și 144 și deciziilor de egalarea gradului de sub No. 126 și 127.
- Prin art. 124 rămân proprietatea Statului toate pădurile în afară de cele stăpânite de persoane particulare.
- Modificată prin legea de sub No. 66.
- Modificat în parte prin regulamentul de serviciu de sub No. 100 și 110.
- Cu termen expirat.

- 46) Regulamentul pentru aplicarea legii pentru satisfacerea trebuințelor normale în lemn de foc și de construcție ale populației rurale din Vechiul regat, Basarabia și Bucovina.

M. Of. 86, 18 April 1925.

Col. Hamangiu, vol. XI—XII, fila 832—859.

La legea de sub No. 43.

- 47) Lege pentru organizarea Bisericii ortodoxe române.

M. Of. 97, 6 Mai 1925.

Col. Hamangiu, vol. XI—XII, fila 486—502.

Prin art(39—43 se ocupă de organizarea Fondului Bis. din Bucovina.

Prin art. 44 dă în folosință Mitropolilor câte 500 ha. pădure și Episcopilor câte 300 ha. pădure.

- 48) Statutul pădurilor grănicerești din Caransebeș.

M. Of. 143, 3/3/VII/925.

Col. Hamangiu, vol. XI—XII, fila 1073.

- 49) Regulament pentru aplicarea regimului apelor.

M. Of. 221, 8 Oct. 1925.

La legea de sub No. 42.

- 50) Regulament pentru administrarea Fondului Bisericesc Ort. Rom. al Bucovinei.

M. Of. 261, 26/11/925.

Col. Hamangiu, vol. XI—XII, fila 1149—1150.

Bazat pe legea de sub No. 47. Inlocuiește în parte regulamentul de sub No. 30.

- 51) Decretul 3845/926 pentru Statutul pădurilor grănicerești.

M. Of. 3, 3 Ian. 1926.

Col. Hamangiu, vol. XV—XVI, pag. 8.

În vigoare în ce privește grănicerii din Banat.

- 52) Regulament pentru funcționarea depozitelor de cherestea. M. Of. 11, 15/I/926 pag. XV—XVI, pag. 28—30.

- 53) **Lege pentru organizarea Ministerului Sănătății și Ocrotirilor sociale.**
M. Of. 68, 23 Martie 1926.
Col. Hamangiu vol. XV—XVI, pag. 116—168.
- 54) **Regulament pentru Serviciul Central al Casei Pădurilor.** M. Of. 73, 29 Martie 1926.
Col. Hamangiu vol. XV—XVI pag. 231.
- 55) **Lege pentru modificarea art. 72, 73 din legea asupra regimului apelor,** 28 Aprilie 1926.
M. Of. 23, 28 Apr. 1926.
Col. Hamangiu, vol. XI—XII, fil. 691—711.
- 56) **Regulament pentru administrarea averilor bisericesti.**
M. Of. 28, 8 Febr. 1927.
Col. Hamangiu, vol. XI—XVI pag. 460.
- 57) **Legea privitoare la amnistierea delictelor silvice din 13 Dec. 1937.**
M. Of. 22, 29 Iunie 1928.
- 58) **Legea pentru organizarea, administrarea și exploatarea pășunilor.**
M. Of. 90, 25/IV/1928.
Col. Hamangiu, vol. XV—XVI, pag. 1051—1061.
- 59) **Regulamentul legii pentru organizarea, administrarea și exploatarea pășunilor.**
M. Of. 126, 12/6/1928.
Col. Hamangiu, vol. XV—XVI pag. 1186.
- 60) **Jurnalul Consiliului de Miniștri No. 94—1929, pentru cedarea materialului lemnos la I.O.V.** M. Of. 23, 29 Ian. 1929.
Col. Hamangiu, vol. XVII, pag. 57.
- Art. 93 și 100 al. ultim. conține dispoziții privitoare la pădurile din jurul stațiunilor balneare și climatice.
- Modificat prin regulamentul de sub No. 100.
- Fixează taxe pentru transportul lemnului plutite liber și pentru transportul plutelor.
Aceste taxe se plătesc atât Ministerului de Finanțe cât și Ministerului Lucrărilor Publice.
- Prevede administrarea pădurilor.
- Nu mai este în vigoare. Cuprinde amnistierea delictelor săvârșite până la 1 Decembrie 1927.
- Regulamentul de sub No. 59.
- La legea de sub No. 58.
- In baza art. 51 din legea Oficiului Național I. O. V., pe baza referatului Minist. Agr. și Dom. No. 1249—12/1/1929, se stabilește cantitatea de lemne ce se dă gratuit pentru I.O.V. pentru anul 1929.

- 61) **Lege** pentru organizarea și administrarea pe baze comerciale a întreprinderilor și avuțiilor publice.
M. Of. 62, 16 Martie 1929.
- Prevede administrarea comercială a pădurilor. Ca urmare legea de sub No. 71, modificată prin legea sub No. 98.
- 62) **Legea** Cooperăției 28 Martie 1929.
Col. Hamangiu, vol. XVII, pag. 354.
- Modificată prin legea de sub No. 102.
- 63) **Lege** pentru modificarea legii minelor din 4 Iulie 1924.
M. Of. 71, 28 Martie 1929.
- 64) **Regulamentul** pentru tăerea și ridicarea materialului lemnos din pădurile expropriate pentru înființare sau completare de pășuni comunale în vechiul regat.
M. Of. 79, 11 April. 1929.
Col. Hamangiu, vol. XVII pag. 417—418.
- Termenul expirat. În vigoare numai în ce privește lucrările de lichidare.
- 65) **Decret** de grațiere No. 1468, 8/V/1929. M. O. 112, 13 Mai 1929.
Col. Hamangiu, vol. XVII, pag. 482—483.
- Excepțiază dela grațieri pe cei condamnați la amenzi ce depășesc Lei 20.000 la Codul Silvic și legiuirile silvice.
- 66) **Legea** modificatoare a art. 14 din legea pentru satisfacerea trebuințelor lemnoase din 15 Iunie 1929.
M. Of. 129, 15 Iunie 1929.
Col. Hamangiu, vol. XVII, pag. 528—529.
- Se amplifică dreptul de control al Statului asupra Comunităților Grănicerești din Năsăud față de cele stabilite prin lege.
- 67) **Legea** pentru administrarea generală a pescăriilor Statului și a ameliorațiilor din regiunea inundabilă a Dunării.
10 Iulie 1929.
M. Of. 150, 11 Iulie 1929.
Col. Hamangiu, vol. XVII, pag. 584—599.
- În consiliul de administrație unul din membri trebuie să fie un specialist în silvicultură.
Terenurile cultivabile ale Statului, pe măsură ce se vor ameliora vor putea fi scoase de sub administrația P.A.R.I.D și trecute Direcțiilor respective din Min. de Domenii.

- 68) **Lege pentru organizarea Ministerelor.** M. Of. 169, 2/8/1929.
Col. Hamangiu. Vol. XVII, pag. 877—905.
- 69) **Legea Drumurilor.**
M. Of. 172, 6 Aug. 1929.
Col. Hamangiu, vol. XVII pag. 1037—1062.
- 70) **Lege pentru modificarea art. 7 și 40 și abrogarea art. 54 din D. L. relativ la înființarea și organizarea școalelor politehnice din România și pentru modificarea art. 10 din legea de organizare a învățământului silvic.**
M. Of. 178, 13 Aug. 1929.
Col. Hamangiu, vol. XVII, fil. 1087—1088.
- 71) **Lege pentru administrarea pădurilor.** M. Of. 90, 25 Apr. 1930.
Col. Hamangiu vol. XVIII, pag. 227—237.
- 72) **Legea pentru plantarea drumurilor publice, a pășunilor și hotarelor lor, precum și a locurilor publice.**
M. Of. 91, 26 Apr. 1930.
Col. Hamangiu, vol. XVIII, pag. 237—242.
- 73) **Regulament pentru organizarea și funcționarea Direcțiilor Ministeriale locale.**
M. Of. 121, 5 Iunie 1930.
Col. Hamangiu, vol. XVIII, pag. 336—342.
- 74) **Legea pentru ameliorarea terenurilor degradate.**
M. Of. 141, 28 Iunie 1930.
Col. Hamangiu, vol. XVIII, pag. 422—427.
- Prevede rolul administrației pădurilor care funcționează pe baza legilor speciale.
- Cuprinde dispoziții în legătură cu plantațiile de pe șosele. Cine distruge aceste plantații este pedepsit cu amendă până la lei 5.000 și închisoare până la 6 luni.
- Bază Decret Lege relativ la înființarea și organizarea școalelor politehnice din România.
- Modificată prin legea de sub No 90.
- Se ocupă cu secțiunea regimului silvic în cadrul serviciului Ministerial al Agriculturii și Domeniilor.
- Vezi modificarea de sub No. 83 și 119.

- 75) **Lege pentru organizarea Camerelor de Agricultură.**
M. Of. 143, 1 Iulie 1930.
Col. Hamangiu, vol. XVIII, pag. 475—495.
- 76) **Lege pentru completarea legii pentru organizarea Dobrogei noi.** M. Of. 148, 7 Iulie 1930.
Col. Hamangiu, vol. XVIII, pag. 596—601.
- 77) **Legea pentru protecția monumentelor naturii.**
M. Of. 148, 7 Iulie 1930.
Col. Hamangiu, vol. XVIII, pag. 601—603.
- 78) **Legea pentru completarea și modificarea art. 1 și 40 din Codul Silvic 1910 din 4 Iulie 1930.** M. Of. 148, 7/VII/1930.
Col. Hamangiu, vol. XVIII, pag. 632—633.
- 79) **Legea sanitară și de ocrotiri.**
M. Of. 154, 14 Iulie 1930.
Col. Hamangiu, vol. XVIII, pag. 674—766.
- 80) **Lege pentru înfrumusețarea împrejurimilor Capitalei.**
M. Of. 32, 8/2/1931.
Col. Hamangiu, vol. XIX, pag. 55—57.
- 81) **Regulamentul pentru administrarea fondului de asigurare C. A. P. S. contra incendiilor.** M. Of. 78 din 3 Aprilie 1931.
Col. Hamangiu vol. XIX, pag. 326—327.
- 82) **Deciziunea No. 58299 privitoare la exploatarea păcurilor de pădure izolate fără amenajament și fără depunere de cauțiune.**
Mon. Of. 69, 26 Martie 1931.
- Prevede activitatea silvică a Camerelor și participarea organelor silvice la această activitate.
Regulamentul de sub No. 87.
- Prin art. 10—14 prevede situația pădurilor.
- Regulamentul sub No. 89. Legea modificată prin legea de sub No. 91.
- Art. 1 din Codul Silvic se completează cu alin. j. pădurile din jud. în cari procentul păduros a scăzut sub 25%. Iar la art. 40 se adaugă un alin. f cu privire la înscrierile în cetele de moșneni vrânceni.
- Conține câteva dispozițiuni privitoare la pădurile din jurul izvoarelor minerale și a celor de apă de băut naturale. Art. 357.
- Prin care se cedează pădurile Snagov, Țigănești și lacul Snagov, exploatarea făcându-se de C.A.P.S.

- 83) **Lege pentru modificarea art. 27 al Legii pentru ameliorarea terenurilor degradate din 8 Aprilie 1931.**
M. Of. 82, 8 Apr. 1931.
Col. Hamangiu, vol. XIX, pag. 352—353.
- 84) **Regulament de punere în aplicare a Legii pentru administrarea generală a pescăriilor Statului și ameliorațiile regiunii inundabile a Dunării.**
M. Of. 84, 10 Apr. 1931.
Col. Hamangiu, vol. XIX pag. 422—450.
- 85) **Regulamentul pentru aplicarea art. 5 din Legea pentru administrarea pădurilor**
M. Of. 118, 25 Mai 1931.
Col. Hamangiu, vol. XIX, pag. 523—526.
- 86) **In alt Decret Regal de grațiere 1960, 8 Iunie 1931.**
M. Of. 134, 13 Iunie 1931.
Col. Hamangiu, vol. XIX, pag. 564—565.
- 87) **Regulament pentru aplicarea legii pentru organizarea Camerelor de agricultură.**
M. Of. 58, 9 Martie 1932.
Col. Hamangiu, vol. XX, pag. 115—154.
- 88) **Decret No. 1580/932 pentru grațieri și reduceri de pedepse.**
M. Of. No. 107, 10 Mai 1932.
Col. Hamangiu vol. XX, pag. 517—518.
- Articolul la care se referă Legea, se ocupă cu administrarea fondurilor bănești în legătură cu ameliorarea terenurilor degradate. (Fonduri de ameliorare, amenzi, garanții, contribuții, etc.).
- Art. 5, 6 și 175 privesc defrișerile de păduri de baltă, prezența unui specialist silvic în Consiliul de ameliorații și dispoziții referitoare la personalul de pază.
- Prevede înființarea și mărirea fondului de refacerea pădurilor.
- Exceptează condamnările la amenzi ce depășesc Lei 10.000 pronunțate la infracțiunile la Codul Silvic și legiuirile silvice.
- La legea de sub No. 75 modificată prin legea de sub No. 91.
- Iartă pe cei condamnați la amenzi sub Lei 10 000.
- Iartă pe cei condamnați pentru infracții la art. 60, 62, 70 și clasând și 72 din Codul Silvic.
- Reduce la $\frac{1}{2}$ amenzile dela lei 10.000—50.000, și la $\frac{3}{4}$ pe cele dela 50.000 în sus.
- Nu beneficiau exploataorii de păduri alții decât proprietarii pentru infracțiuni prevăzute de art. 7 și 14 Cod. Silv.

- 89) **Regulament de aplicarea legii pentru protecția monumentelor naturii.**
M. Of. 281, 30—11—1932. La legea de sub No. 77.
Col. Hamangiu, vol. XX, pag. 800—802.
- 90) **Lege pentru amenajarea pădurilor Statului din vecinătatea Capitalei.**
M. Of. 56, 8/3/1933. Prevede exploatarea materialului din pădurea Pustnicul, prin C.A.P.S.
Col. Hamangiu, vol. XXI, pag. 71—72.
- 91) **Legea modificatoare a unor articole din legea pentru protecția monumentelor naturii.**
M. Of. 81, 6/IV/1933. Modifică legea de sub No. 77.
Col. Hamangiu, vol. XXI, pag. 125—126. Se institue Comisiunea monumentelor naturii, compusă din specialiști, pe lângă Minist. Agriculturii și Domeniilor.
- 92) **Decret No. 1062—1933 pentru grațieri și reduceri de pedepse.** M. Of. 88, 14/4/1933. Iartă pe cei condamnați pentru infracțiuni la art. 60, 62, 70 inclusiv și 72 din Codul Silvic chiar dacă amenzile trec de lei 5.000.
Col. Hamangiu, vol. XXI pag. 352—353. Nu beneficiază de grațieri exploatareii de păduri alții decât proprietarii condamnați pentru infracțiuni prevăzute de art. 7 și 14 Cod. Silvic.
- 93) **Lege pentru administrarea vânatului pe toate proprietățile Statului.** M. Of. 89, 19/4/1933. Dreptul de vânat în toate proprietățile Statului este administrat de serviciul vânătorei, personalul silvic, pescăresc și agricol trebuind să execute măsurile luate de Minister.
- 94) **Lege pentru completarea măsurilor necesare folosirii pășunilor comunale constituite din păduri.**
M. Of. 97, 28 Aprilie 1933. Dă posibilitatea de schimburi de islazuri nefolosibile cu alte terenuri păduroase proprietatea Statului sau particulare, precum și noi împroprietări de islazuri din păduri pentru comunele cari nu au fost de loc împroprietărite cu pășune. Este în vigoare numai în ce privește lichidarea.

- 95) Legea pentru modificarea unor dispozițiuni din legea pentru administrarea pădurilor comunale din fostul district al Năsăudului.
M. Of. 96. 27 Aprilie 1933.
Col. Hamangiu, vol. XXI, pag. 451.
- 96) Jurnalul Consiliului de Miniștri No. 1103 pentru administrarea pădurilor grănicerești Năsăud, prin C. A. P. S.
M. Of. 232 9/10/1933.
Col. Hamangiu, vol. XXI, pag. 880.
- 97) Legea privitoare la regiile autonome din 4 Mai 1934.
M. Of. 102, 4 Mai 1934.
Col. Hamangiu, vol. XXII, filele 210—226.
- 98) Legea pentru interpretarea art. 2, 17 și 23 din legea de organizare a Corpului Silvic, privitor la funcționarii Domeniilor Coroanei.
M. Of. 182, 17/7/1934.
Col. Hamangiu, vol. XXII fila 528.
- 99) Jurnalul Consiliului de Miniștri 2679.
M. Of. 5, 5/1/1935.
- 100) Regulamentul de administrație al Casei Pădurilor Statului.
M. Of. 45, 22/2/1935.
Col. Hamangiu, vol. XXIII, pag. 111—118.
- 101) Legea privitoare la reintegrarea Mănăstirii Neamțu-Secu în folosința vetrei înconjurătoare. M. Of. 80, 4 Apr. 1935.
Col. Hamangiu vol. XXIII pag. 253—254.
- Se modifică art. 1 din lege, putându-se defalca din păduri suprafețele ce se pot exploata direct de locuitori.
- Modifică legea de sub No. 61:
- Vezi legile de sub No. 13, 39, 138, 144 și 147 precum și regulamentul de sub No. 23 și deciziile de sub No. 124, 126, 127 și 153.
- Mașivul păduros Gilău va fi valorificat de Moți organizați în Cooperative; Statul rămâne proprietar dar renunță la valoarea materialului în favoarea moșilor.
- Intocmit conf. art. 18 din legea privitoare la regiile autonome din 4 Iunie 1934.
Fixează atribuțiuni și competențe.
Modifică regul. de sub No. 54.
- În vigoare modificată prin decretul de sub No. 151, regulamentul sub No. 151.

- 102) **Legea Cooperăției din 1935.**
M. Of. 82, 6 Aprilie 1935.
Col. Hamangiu vol. XXIII,
pag. 254—327.
- S'a modificat și arată chipul cum pot lua naștere Cooperativele și dreptul Cooperativelor forestiere.
- 103) **Lege pentru pădurile necesare apărării Țării.**
M. Of. 88, 13/IV/1935.
Col. Hamangiu, vol. XXIII,
pag. 337—339.
- In vigoare; regulamentul.
- 104) **Lege privitoare la pescuitul în apele de munte.**
M. Of. 93, 19/4/935.
Col. Hamangiu, vol. XXIII
pag. 363—371.
- Modificată prin legea de sub No. 140.
- 105) **Lege pentru pădurile de protecție.** M. Of. 94, 20/4/935.
Col. Hamangiu vol. XXIII,
pag. 372—375.
- Modificată prin decretul lege de sub No. 141.
- 106) **Decret No. 1535 pentru grațieri și reduceri de pedepse.** M. Of. 128, 7/6/935.
Col. Hamangiu, vol. XXIII,
pag. 536—538.
- Iartă pe cei condamnați pentru infracțiuni la art. 60, 62, 70 și 72 Cod Silv., dacă amenda e mai mică de lei 5.000.
Reduce cu $\frac{1}{3}$ amenda dela lei 1—10.000, etc.
Nu beneficiază exploataorii de păduri alții decât proprietarii pt. infracțiunile la art. 7 și 14 Cod Silvic.
- 107) **Regulament pentru aplicarea Legii privitoare la reintegrarea Mănăstirii Neamțu-Secu în folosința vetrei înconjurătoare.** M. Of. 175, 2/8/935.
Col. Hamangiu vol. XXIII,
pag. 751—756.
- La legea de sub No. 101.
- 108) **Legea privitoare la abrogarea și modificarea unor dispozițiuni din legea relativă la Oficiul Național I. O. V. și Legii pentru organizarea Ministerului Muncii și O. S.**
M. Of. 194, 26/8/935.
Col. Hamangiu, vol. XXIII,
pag. 760—775.
- Prin art. 44, fixează dreptul pentru I. O. V. la materiale lemnoase cu reducere.

- 109) Deciziune No. 160937 relativă la exploatarea pădurilor
M. Of. 226, 2 Oct. 1935.
Col. Hamangiu, vol. XIII, pag. 792—845.
Modificată prin decizia No. 138400
dela No. 112.
- 110) Regulamentul Serviciilor
centrale și exterioare C.A.P.S.
M. Of. 234, 11/10/935.
Col. Hamangiu vol. XXIII,
pag. 855—892.
Modifică și completează regula-
mentul de sub No. 44.
- 111) Lege pentru autorizarea Mi-
nisterului Agriculturii să vân-
dă comunei Vaslui o pădure
pentru recreație și agrement.
M. Of. 85, 10/4/936.
Col. Hamangiu, vol. XXIV,
fila 552.
Nu mai are obiect.
- 112) Decizia No. 138400/936 pen-
tru regimul de exploatarea
pădurilor. M. Of. 169, 23/7/936.
Col. Hamangiu, vol. XXIV,
pag. 147.
Modificată prin decizia din 27
Noembr. 936 de sub No. 115.
- 113) Decret Lege pentru orga-
nizarea Ministerului Agricul-
turii și Domeniilor.
M. Of. 255, 2/11/936.
Col. Hamangiu, vol. XXIV fil.
512—581.
Modificat prin alte legi ulterioare.
- 114) Jurnalul Consiliului de Mi-
niștri 2226—1936 privitor la
măsuri de restricție relativ la
lemn de rezonanță necesar ar-
matei. M. Of. 227, 27/11/936.
Col. Hamangiu, vol. XXIV, fil.
fil. 854—855.
In vigoare.
- 115) Decizia No. 242043/936, re-
lativă la regimul de exploata-
rea pădurilor.
M. Of. 277, 27/11/936.
Col. Hamangiu, vol. XXIV,
fila 855—957.
Modificată prin decizia No. 168500
de sub No. 123.

- 116) Decizia No. 15531/937, relativă la pășunatul în păduri.
M. Of. 29, 5/2/937.
Col. Hamangiu, vol. XXV, fil. 44—46.
Nu mai este în vigoare.
- 117) Lege pentru înzestrarea unor Mănăstiri ortodoxe din țară cu întinderi de păduri și alte terenuri. M. Of. 66, 20/3/937.
Col. Hamangiu, vol. XXV, fil. 402—404.
Regulamentul sub No. 120.
- 118) Lege privitoare la organizarea și încurajarea agriculturii. 1937.
M. Of. 67, 22/3/937.
Col. Hamangiu, vol. XXV pag. 536—604.
Conține dispoziții privitoare la amenajarea și exploatarea pășunilor împădurite.
- 119) Legea modificatoare a art. 27 din legea ameliorării terenurilor degradate.
M. Of. 76 — 1/4/937.
Legea de sub No. 74.
- 120) Regulamentul legii pentru înzestrarea unor Mănăstiri ortodoxe din țară cu întinderi de păduri și alte terenuri.
M. Of. 120, 27/5/937.
Col. Hamangiu, vol. XXV, pag. 1327—1339.
Stabilește Mănăstirile cari vor fi înzestrate și suprafețele cuvenite fiecăreia.
- 121) Lege pentru apărarea și încurajarea cultivei nucului.
M. Of. 26/6/937.
Col. Hamangiu, vol. XXV, pag. 1429.
Vezi și legea de sub No. 43.
- 122) Decizie 1453 — pentru ridicarea în plan a pădurilor Statului.
M. Of. 173, 30 Iulie 1937.
Col. Hamangiu, vol. XXV, pag. 1591—1593.
In vigoare.

- 123) Deciziunea Ministerială No. 168500 din 1937, pentru aplicarea legilor silvice la exploatarea pădurilor.
M. Of. 200, 31 August 1937.
Col. Hamangiu, vol. XXV, pag. 1766—1822.
- 124) Decizie 179238 — 13 August 1937 pentru încadrarea și salarizarea inginerilor silvici.
M. Of. 239 — 15 Oct. 1937.
- 125) Decret Lege No. 3583 pentru modificarea Decretului de organizare a Fondului Bisericesc al Bucovinei.
M. Of. 255 — 4/XI/1937.
Col. Hamangiu, vol. XXV, pag. 2100—2101.
- 126) Decizie No. 258908 pentru egalarea gradelor din Corpul Silvic cu acele din Corpul Tehnic M. L. P. (Ingenieri).
M. Of. 264 — 15/11/1937.
Col. Hamangiu, vol. XXV, fil. 2186.
- 127) Decizia No. 269496 pentru egalarea gradelor din Corpul Silvic cu cele din Corpul Tehnic M. L. P. (conducători).
M. Of. 264 — 15/11/1937.
Col. Hamangiu, vol. XXV, fil. 2186.
- 128) Decret Lege pentru organizarea Fondului Bisericesc al Bucovinei.
M. Of. 269 — 20/11/1937.
Col. Hamangiu, 2244—2251.
- 129) Jurnalul Consiliului de Miniștri 23/938 pentru anularea infrațiunilor la Codul Silvic și Monopolul Băturilor.
M. Of. 9 — 12/1/1938.
Col. Hamangiu, vol. XXVI, pag. 9.
- A expirat în 1940. Totuș aplicarea ei continuă, întrucât nu a fost înlocuită cu alta; privește conservarea, ameliorarea, amenajarea, exploatarea și regenerarea pădurilor supuse regimului silvic din cuprinsul țării.
- In vigoare.
- Modificat prin decretul de sub No. 128, 133, 157 și 162.
- In vigoare. Modifică gradele prevăzute prin legea de sub No. 39.
- Idem. Idem.
- Modificat prin decretul de sub No. 133, 157 și 162.
- CAPS. să ceară încetarea acțiunilor pe baza art. 60—70 și 72 Cod. Silv. contra sătenilor și renunțarea la restituiri și despăgubiri.

- 130 Decret No. 61 — 1938 pentru
grațieri și reduceri de pedepse
M. Of. 12 — 15/1/1938.
Col. Hamangiu, vol. XXVI,
pag. 12—14. Cu termen expirat.
- 131) Decret Lege 330 — 1938 pen-
tru organizarea Ministerului
Cooperăției.
M. Of. 29 — 5/2/1938.
Col. Hamangiu, vol. XXVI,
pag. 85—90. Administrația Comercială a Pădu-
rilor este trecută la Ministerul Coo-
perației.
Modificat prin legea de sub No.
148.
- 132) Decret Lege 1150 — 1938
pentru modificarea art. 6 și 10
din legea privitoare la regiile
autonome.
M. Of. 58 — 11/3/1938.
Col. Hamangiu, vol. XXVI,
pag. 287268. Art. 47, 48 și 81—110 din legea:
Contabilității Publice se aplică tutu-
ror administrațiilor.
- 133) Decret Lege 1219 — 1938,
pentru modificarea legii Fon-
dului Bisericesc al Bucovinei.
M. Of. 62 — 16/3/1938.
Col. Hamangiu, vol. XXVI,
pag. 441—448. Modificat prin decretele de sub
No. 157 și 162.
- 134) Decret Lege pentru modifi-
carea Legii înzestrării unor
Mănăstiri ortodoxe din țară
cu întinderi de păduri și alte
terenuri de 1938.
M. Of. 74, 30 Martie 1938.
Col. Hamangiu, vol. XXVI,
pag. 361—365. Se înzestreaază Mănăstirile cu
18.800 ha. din pădurile Statului.
- 135) Decret Lege No. 1977/1938
privitoare la Controlul circu-
lației materialului lemnos —
Martie 1938.
M. Of. 122 — 30/5/1938.
Col. Hamangiu, vol. XXVI,
pag. 780—782. În vigoare. Vezi regulamentul sub
No. 137.

- 136) Decret Lege 2269/938 pentru completarea și modificarea legii pentru organizarea Cooperației.
M. Of. 141 — 23/6/938.
Col. Hamangiu, vol. XXVI, pag. 964—982.
- Prin art. 21, îndrumarea, reorganizarea și controlul Obștiilor de moșneni, Composesoratele, Comunitățile de avere, trec la Ministerul Agriculturii și Domeniilor.
- 137) Regulamentul Decretului Lege No. 1977/938, privitor la circulația materialului lemnos.
M. Of. 162 — 18/6/938.
Col. Hamangiu, vol. XXVI, pag. 1204—1207.
- La legea de sub No. 135. Modificat în ce privește termenele de transport prin deciziile de sub No. 154 și 160.
- 138) Lege pentru purtarea titlurilor, exercitarea profesiei de inginer și înființarea Colegiului inginerilor.
M. Of. 183 — 10/9/938.
Col. Hamangiu, vol. XXVI, pag. 1415—1427.
- În vigoare. Prevede secția silvică în Colegiu. Completează legea de sub No. 39.
- 139) Lege administrativă — 1938.
M. Of. 187 — 14/8/938.
Col. Hamangiu, vol. XXVI, pag. 1471—1577.
- Prevede înființarea rezidențelor și a serviciilor silvice de pe lângă acestea.
- 140) Lege privitoare la pescuitul în apele de munte.
M. Of. 218 — 20/9/938.
Col. Hamangiu, vol. XXVI, pag. 1785—1803.
- Modifică legea de sub No. 104.
- 141) Decret Lege pentru modificarea art. V și X din actuala lege a pădurilor de protecție.
M. Of. 230 — 4/10/938.
Col. Hamangiu, vol. XXVI, pag. 1895—1895.
- Modifică legea de sub No. 105.
Decizie de completare sub No. 152.
- 142) Legea pentru creierea zonelor militare și pentru măsurile necesare apărării Țării.
M. Of. 263 — 16/12/938.
Col. Hamangiu, vol. XXVI, pag. 2655—2660.
- Regulamentul sub No. 150.

T A B L O U L S C H E M A T I C

al

LEGIURILOR FORESTIERE ȘI AL CELOR ÎN LEGĂTURĂ CU PĂDUREA

Obiectul legii	L e g i	Decretele-legi	Regulamente	Jurnale Consilii, de Miniștri	Decizi	Obiectul legii	L e g i l e	R e g u l a - m e n t e
Codul Silvic	2 14 25 37 78	12 164	19	—	82 109 112 115 123	Constituția	34	—
Casa Pădurilor	1 3	—	9 54 10	—	—	Legea Apelor	42 55	49
Pădurile Statului	1 41 71 90	10 11	5 6 7 8 44 64	—	122	P. A. R. I. D.	4 67	84
Pădurile instituțiilor	36	—	33	—	149	Biserica	47	56
Pădurile bisericăști	101 117	125 128 133 135 151 157 162 3 50 107 120	3 50 107 120	—	—	Minele	63	—
Pădurile grănicerești	95	51	48	96	—	Drumuri	69	—
Regiile Autonome	97	132	81 85 110	—	—	Agricultură	75 118	87
Indrumare	—	161 163	—	—	159 159	Cooperafiu	131 136	—
Ameliorarea	72 74 80 83 119 111	—	—	—	—	Administrație și orga-	40 53 61 68 76	73
Protecția	17 77 91 105 121	141	89 145	—	152	nizarea Ministerului	113 139 148	—
Apărarea Țării	103 142	—	163	—	—	Vânătoare	26 35 93	—
Circulație	24 143	135 164	52 137	114	154	Sanitară și Ocrotiri	79	—
Reformă Agrară	16 23 21 22 31 94	—	18 27 23 29 32	—	115 160	Pășunat	104 140	59
Satisfacerea irebun-	43 66	156	46	6 99 135	—	Pășuni	58	—
țelor populației	—	—	—	129	—	Cooperafie	62 102	—
Amnistii și grațieri	45 57 146	65 86 88 92 106 130	—	—	—	I. O. V.	108	—
Corpul Silvic	13 39 98	—	23	—	124 126 127 133	Titlu și exercitarea	138 144 147	—
Învățământul silvic	38 70	—	—	—	—	profesiunii	—	—

Notă. Numerele curvise arată legile care nu mai sunt în vigoare.

- 143) Lege pentru autorizarea la export a furnirului provenit din lemn de nuc.
M. Of. 293 — 16/12/938.
Col. Hamangiu, vol. XXVI, pag. 2855.
- In vigoare. Vezi și legea privitoare la apărarea și încurajarea culturii nucului de sub No. 121.
- 144) Lege pentru purtarea titlului, exercitarea profesiei de subinginer sau conductor și înființarea Corpului Subinginerilor și Conducătorilor.
M. Of. 22 — 27/66939.
Col. Hamangiu, vol. XXVII, pag. 233—250.
- Completează legea de sub No. 39. Modificat prin legea de sub No. 147.
- 145) Regulamentul pădurilor oferite de Ministerul Agriculturii și Domeniilor — Serviciul Vânătoarei pentru distrugerea lupilor.
M. Of. 53 — 3/3/939.
Col. Hamangiu, vol. XXVII, pag. 469—471.
- 146) Lege pentru reducerea cu 75% a amenzilor silvice.
M. Of. 69 — 22/3/939.
Col. Hamangiu, vol. XXVII, pag. 715—716.
- Cu termen expirat.

Die forstliche Gesetze.

Les lois forestières.

On donne un tableau contenant en ordre chronologique de 1910 jusqu'à 1940 les divers lois, règlements, décisions ministerielles ayant trait aux questions forestières. Etant donné leur nombre élevé, le tableau facilite l'orientation et permet à l'avenir une étude systématique.

INGINERII DIN CADRUL PARTICULAR ȘI PROIECTUL LEGII DE ORGANIZARE AL CORPULUI TECHNIC ROMÂN

de Ing. ION MOLDOVAN-JUNIOR

În multe din domeniile de organizare ale vieții noastre de stat independent, ne-am folosit de legi de împrumut cu cele mai avansate principii și doctrine de drept puse la temelie așezămintelor noastre de tot felul.

Din frământările acestor epoci de organizare anti și post belice s'a ales și corpul nostru cu două legi, cu care — o mărturisim fără sfială — se poate mândri cu drept cuvânt.

Este codul silvic din anul 1910 și legea de organizare a corpului silvic din 1923.

Inspiratorii acestor legi s'au folosit cu abilitate de situația noastră de stat tânăr aflat în pragul unei febrile reorganizări și le-au înzestrat cu cele mai moderne principii de reglementare a raporturilor dintre pădure, proprietar și colectivitate pe deoparte și de stabilirea îndatoririlor și drepturilor întregului corp de slujbași ai pădurilor pe de altă parte.

Legiutorul din anul 1923 a luat sub ocrotirea și protecția legii cu o largă înțelegere și condescendență și personalul silvic din serviciu particular cu gândul și scopul bine intenționat de a-i asigura anumite avantajii de ordin moral și profesional.

O inovație care n'a existat în nici una din imperiile din cari s'au desprins provinciile românești încheșându-se cu România Mică într'un stat mare, unitar și național.

În decursul celor două decenii dela unire încoace nici unul dintre corpurile tehnice n'a fost în stare să-și dobândească o lege de organizare asemănătoare aceleia a corpului

silvic; astfel încât această lege a noastră va servi drept model, drept prototip pentru întocmirea legii de organizare a întregului corp tehnic rămasă după înființarea Colegiului Inginerilor pe primul plan de actualitate.

În afară de textul rigid și sarbăd suntem datori a pune în curent pe cei ce se preocupă de legea de organizare a întregului corp tehnic și cu învățămintele ce se desprind din aplicarea de 17 ani a legii noastre de organizare, a-i semnala lipsurile și defectele, precum și părțile ei bune demne de a fi adoptate în noile legiuri proiectate.

Însuși faptul, că legea noastră de organizare și-a estins tutela ei și asupra liberilor profesioniști și slujbașilor particulari creind pe seama lor „cadrul particular“ merită să fie relevat și vrednic de a fi preluat de noua lege, fiindcă prin această reglementare se oferă celor ce activează în industria sau domeniile particulare posibilitatea de a reveni în serviciile publice în condiții morale și materiale acceptabile. În lipsa acestor dispoziții o revenire în serviciul public după o activitate mai îndelungată în cadrul particular nu se poate face decât în condiții umilitoare începând cu gradul de stagiar fără a se ținea seamă nici de vechime nici de aptitudini sau experiențe profesionale.

Din acest punct de vedere legea de organizare a corpului silvic încă conține dispoziții destul de oneroase având în vedere stagiul dublu, ce se prevede în fiecare grad agravat de puțină perspectivă de a putea înainta la alegere din cauza numărului redus de ingineri silvici înscriși în cadrul particular și deci lipsa sau greutatea de a obține raportul recerut de lege pentru alegere și vechime.

Această forțată retrogradare s'a accentuat și mai mult prin graba cu cari s'au făcut fără prea mult discernământ înaintările la alegere în cadrul de stat; astfel încât cei din cadrul particular au rămas cu mult în urma colegilor dela stat lăindu-le multora pofta de a se mai reactiva în servicii publice.

Astfel se prezintă situația pentru aceia dintre inginerii silvici a căror destin a fost, ca după o pribegie mult puțin îndelungată să încerce desamăgiri cumplite și să fie nevoiți a

bate din nou la porțile Ministerelor pentru a fi reprimiți în serviciul pădurilor statului sau administrative de stat.

Situația acelorora dintre membri corpului silvic, cari au rămas permanent în servicii particulare este diferită, însă destul de precară în ceea ce privește raportul lor cu legea de organizare.

Unii dintre ei, puțini ca număr, care sunt angajați în întreprinderi particulare propriu zise ca de ex. domenii păduroase cu caracter strict particular, fabrici de prelucrarea lemnului sau societăți de exploatare de păduri și se bucură de o oarecare stabilitate în serviciu și o oarecare siguranță de viitor au renunțat la aparentele beneficii ce le-ar acorda legea de organizare, preferind să-și aranjeze situația fiecare pe cont propriu și prin tratative directe cu patronul: metodă, care s'a dovedit a fi cu mult mai eficace, dând din punct de vedere material rezultate cu mult mai bune, decât cu invocarea unor dispoziții din lege, de dubioasă sau chiar inexistentă obligativitate pentru societăți sau pentru proprietarii particulari.

Numai un deplasat amor propriu poate da cuiva îndemn, ca să se încadreze în prevederile legii amăgindu-și vanitatea la sfârșit de carieră cu titluri de subinspector sau în cazuri excepționale de inspector prea puțin onorific, câtă vreme colegii dela stat au ajuns demult la gradul de consilier.

Așa fiind nu este de mirare, că majoritatea covârșitoare a inginerilor particulari preferă să li se zică „ingineri“ sau cel mult „ingineri șefi“ după vechi obiceiuri consacrate în industrie și să fie bine salarizați, decât ca să poarte titluri legitimate, cari după felul și mai ales durata cum și când se dau echivalează mai mult cu o degradare decât cu o înaintare în grad în comparație cu situația inginerilor din cadrul de stat.

Mai cumplit au trebuit să sufere din cauza rigorilor legii de organizare în ceea ce privește înaintările în cadrul particular acei ingineri silvici, ale căror așteptări îndelungate în câte un grad și îngrădiri de îndoită asprime puse în calea trecerii lor dintr'un grad într'altul, au avut repercusiuni prea puțin încurajatoare și asupra salarizării; adică asupra situației lor materiale.

O anumită categorie de proprietari de domenii păduroase s'au orientat în acordarea retribuțiilor convenite slujbașilor lor după gradul obținut în corpul silvic și după lefurile plătite de stat acelorași grade fără a lua în considerare, că legea prevede stagiul în alt scop decât acela de a pune stavilă inginerilor particulari în calea ascensiunii lor profesionale.

Însă pe lângă principalul scop de a îngreuna intrarea particularilor în serviciile statului practica a scos în evidență și alte efecte secundare ale legii, cari cu timpul s'au dovedit a fi în măsură să aducă serioase prejudiții nu numai intereselor morale, ci și celor materiale ale celor vizași.

Și aici credem, că rezidă principalul defect al acestei legi: adevărat în diversitatea felului de a aprecia capacitatea deosebită și aptitudinile profesionale ale acelorași tehnicieni, cu aceleași pregătiri, aceleași studii, eșifi din aceleași școli și posesori ale acelorași diplome sau certificate.

Nu știm cu ce argumente s'ar putea susține deosebirile de criterii de judecată în baza cărora unii dintre ingineri pot ajunge în decurs de 20 de ani de serviciu la gradul de Inspector general, iar altora nu le este dat să ajungă la aceeași situație decât după 40 de ani de practică, când cercul de activitate al unuia nu este diferit de al celui alt și când preocupările amândurora vizează același obiect; adevărat pădurea și produsele ei.

Punându-ne pe baza unui principiu de echitate, care ar trebui să stea la temelie tuturor leguiriilor, cu greu putem înțelege motivul pentru care un șef de ocol, care tutelează spre exemplu păduri posesorale din Ciuc, poate ajunge la gradul de inginer șef după un stagiul de 4 ani în gradul de inginer, câtă vreme colegului său, care administrează o fabrică de cherestea sau altuia, care conduce un ocol silvic al fondului religionar din Bucovina, li se cer 8 ani de stagiul în același grad pentru a putea fi promovați la ingineri șefi.

Examinând chestiunea sub acest aspect ajungem la convingerea, că intențiunile legiuitorului de a lua sub tutela legii și pe inginerii particulari eventual a-i proteja contra unui oarecare spirit hrăpăreț sau contra vr'unui tratament arbitrar al proprietarilor particulari a dat greș, pentru că în realitate

însăși dispozițiile legii de organizare sunt vexatorii, neloiale și părtinitoare în ceea ce privește aranjarea situației inginerilor din cadrul particular; astfel legea în loc să-i ocrotească, le crează dificultăți, îi persecută chiar.

Această lacună a legii a dat ființă unor stări absolut paradoxale dintre care am remarcat una foarte caracteristică, ce ne-a înfățișat, la un moment dat pe conducătorul titular al Direcției silvice Bistrița în grad de Subinspector silvic în timp ce colegii săi dela Direcțiile silvice Caps sau Inspectoratele silvice vecine, de aproape aceeași vârstă, aveau grad de Consilier și Inspector General.

În viitoarea lege de organizare a corpului tehnic aceste inechități vor trebui să dispară; orice încercări de a favoriza o categorie de ingineri în dauna celeilalte vor trebui suprimate; altfel ar însemna, că însăși rostul acestor dispoziții sunt greșit interpretate și înțelese, iar legea ar pierde mult din valoarea ei de a îmbrățișa și a pune sub scutul dispozițiilor sale toate categoriile de tehnicieni și toate cadrele de profesioni inginerești.

Mulțimea de ingineri angajați în diferitele ramuri de activitate industrială și economică cu caracter particular nici nu ar tolera atitudinea părtinitoare a legii, n'ar putea vedea cu ochi buni strecurarea în text a vr'unei dispoziții de pe urma căreia ar căuta cineva să profite în detrimentul și pe socoteala altuia, ci ar sfârși prin a se desinteresa de ea și a renunța la pretențiile ei beneficii preferind a rămânea, în afară de cadrele ei și a-și aranja situația cu puteri proprii așa după cum se comportă și de prezent majoritatea inginerilor silvici particulari față de legea lor de organizare.

În astfel de condiții legea ar deveni caducă și nu și-ar putea îndeplini scopul de a unifica, de a strânge sub scutul ei pe toți inginerii și tehnicienii țării.

În legătură cu proiectele de legiferări profesionale s'a pus în discuție și problema salarizării inginerilor particulari și s'a emis părerea că în legile de organizare ar trebui introdusă obligația proprietarilor, societăților industriale sau comerciale, antreprizelor și a oricăror patroni de a acorda angajaților lor

făcând parte din corpul tehnic un salariu minim egal cu al aceluiași categorii de funcționari din serviciul statului cu grade ierarhice similare.

Propunerile acestea nu numai că nu servesc cauza, ci lezează chiar interesele materiale ale celor vizați considerând, că inginerii particulari sunt în realitate mai bine plătiți decât cei de la stat; o intervenție în sensul celor arătate ar deveni deci inoperantă și ar putea provoca consecințe tocmai contrare celor urmărite.

Un serviciu real nu putem aduce membrilor corpului tehnic din cadrul particular, decât dacă pe lângă condiții egale de înaintare în grad vom fixa prin lege salariul minim la 1.5 al celui de la stat, fiindcă numai astfel se acordă o dreptă recompensă pentru regimul de muncă sever și istovitor și se răsplătește lipsa de continuitate și de pensie precum și puțină siguranță de viitor din serviciile particulare.

După ce am scos în deajuns în relief părțile bune și rele ale legii de organizare a corpului silvic am ajuns la concluzia, că din ea nu putem recomanda pentru a fi transpus în noua lege de organizare a corpului tehnic, decât principiul înusuși al înființării unui cadru particular cu scopul de a proteja elementele din serviciile particulare, amănunțele dispozițiilor legale vor trebui însă modificate în sensul următor:

1. Datorită faptului, că un tehnician poate fi egal de utilității, colectivității sau științei fie că activează în industrie, comerț, antreprize, domenii etc. particulare sau în cadrul serviciilor publice condițiile de înaintare în grad să fie egale pentru toate cadrele create de lege.

Numai pentru cazul revenirii sau intrării întârziate a particularilor în serviciul statului s'ar putea opera o retrogradare în baza unei proporții de 3 ani în serviciul particular egal cu 2 ani la stat.

2. În comisia de înaintări să fie reprezentat și cadrul particular în proporție cu numărul membrilor săi față de cei din cadrul de stat.

3. Înaintările la vechime să se facă automat și în ca-

drul particular fără solicitarea patronului, ci numai la o simplă sesizare din partea celui interesat.

4. Salariile minime la particulari să fie fixate la cel puțin 1,5 din ceia ce acordă statul acelorași grade.

Cu astfel de schimbări și inovațiuni putem avea nădejde, că viitoarea lege de organizare a corpului tehnic va fi în măsură a apăra cu adevărat interesele membrilor săi fără deosebire de cadre și categorii și a da tuturora o mână de ajutor întru realizarea aspirațiilor lor de ordin moral și material.

Die Forstingenieure des Privatforstdienstes.

Les ingénieurs forestiers du cadre particulier.

L'auteur appuyé sur les conclusions tirées de l'application des anciennes lois fait quelques observations relatives à la situation des ingénieurs forestiers du cadre particulier, observations de quelles ont doit tenir compte à l'occasion d'une modification de la loi actuelle,

VÂNĂTOARE ȘI PESCUIT

ASUPRA MODIFICĂRII LEGII PENTRU PROTECȚIA VÂNATULUI

de VASILE COTTA

Dela dramaticele evenimente din vara anului 1940 și până azi, timp de aproape un an, ne-am impus o conduită adecuată vremurilor grele prin care trece Țara și Neamul. Deși am fi avut încă multe de spus asupra „lucrului ce trebuia lămurit“, (dar care pentru noi era limpede dela început), — totuși am socotit că este bine să întindem vâlul uitării asupra trecutului și să nu schițăm nici măcar un gest, care ar fi putut turbura unirea și buna înțelegere așa de necesară mai ales azi, în toate domeniile, deci și în acela al vânătoarei. Dar și acum ca și în trecut manifestări din afară ne impun să rupem tăcerea.

Revista „Carpații“ în caetul de pe luna Aprilie a. c. supune unei critici Decretul de modificare al legii noastre de vânătoare publicat în Mon. Oficial din 28 Februarie 1941. Se ridică împotriva desființării funcțiunii de inspector general al vânătoarei și a Consiliului permanent al vânătoarei precum și în contra dispozițiunii amintitului decret, anume că director al vânătoarei va putea fi numit numai un „tehnician, recunoscut drept specialist în materie, între studiile sale academice trebuind să figureze și vânătoarea ca „tare“.

Se va recunoaște deci, că fiind puși în cauză, avem și noi dreptul de a ne spune cuvântul.

Art. 102 și 104 din legea vânatului prevăd că: „Ministerul va executa legea prin inspectoratul general și un serviciu al vânătoarei“ și că el (inspectorul general Nr. A) lucrează direct sub ordinele Ministrului“. Prin urmare, cu Mi-

nistrul lucra direct și șeful serviciului vânătoarei și inspectorul general. Nu socotim rodnică această conducere cu două capete. Dacă am admite principiul acestei duble conduceri și l'am generaliza, ar însemna că fiecare direcție din Minister să aibă câte un inspector general care să lucreze direct cu ministrul pentru aplicarea legii respective.

Admitem că în 1921 când a luat ființă legea, funcțiunea de inspector general putea fi utilă. Serviciul vânătoarei era în față, iar corpul vânătoresc tânăr. Astăzi însă, după douăzeci de ani de aplicare a legii, — funcțiunea de inspector general nu-și mai are justificarea. Iar dacă între conducerea vânătoarei și inspectorul general ar exista o deosebire de vederi, ceea ce este posibil, — dubla conducere ar fi deadreptul păgubitoare. În concluzie, bine s'a făcut că s'a desființat funcțiunea de inspector general al vânătoarei.

Cât despre Consiliul permanent, este adevărat că un organ consultativ în chestiunile mari, de directivă, putea fi folosit. Accentuăm însă: numai în chestiunile mari, de principiu. A supune însă acestui consiliu lucrări de pură administrație cum ar fi: rezilierea de contracte de arendare, numiri de inspectori de vânătoare și chiar arendări de terenuri, înseamnă o exagerare. Judecați și D-voastră: Un director regional silvic din provincie (nu din Minister) cu o simplă trăsătură de condei poate vinde materiale în valoare de 150.000 lei. În schimb dacă Moș Toader Flintă din Dorohoi vrea să arendeze un teren de vânătoare de 1000 Ha, pentru care arenda este fixată la 500 (cincisute) lei, petiția sa prevăzută cu multe peceți și semnături, trebuie să treacă pe la Consiliul permanent pentru a-și da avizul, care apoi urmează să fie aprobat de Ministru. Ce puteau să știe cele 10—12 persoane — foarte onorabile de altfel — despre bietul Toader Flintă și despre satul prăpădit în care se găsea terenul său, — pentru ca să se facă atâta paradă, iar pe de altă parte să se producă întârzieri exasperante în rezolvarea unei cereri așa de simple? Nu credem că aceasta a putut fi intențiunea legiuitorului, atunci când prin art. 103 a prevăzut și înființarea unui consiliu permanent. Consiliul permanent, așa cum funcționa, era o piedică în calea rezolvării rapide a cererilor cetățeanului și trebuia desființat pentru ca apoi să ia ființă un alt organ, cu altă compunere, alte atribuțiuni și altă metodă de lucru, cum s'a și făcut cu Consiliul superior al vânătoarei.

Și acum ultima parte: De ce să fie numit director al vânătoarei un „tehnician, recunoscut drept specialist în materie, între studiile sale academice trebuind să figureze și vânătoarea ca atare” — adică un inginer silvic. — De ce n’ar putea fi numit un zoolog sau un biolog?

Din toate acestea reținem în primul rând complectarea pe care o face autorul articolului amintit, textului din decretul lege anume că în sensul legii, director al vânătoarei nu va putea fi în viitor decât un inginer silvic (lucru pe care Decretul nu-l cuprinde în mod expres). Se recunoaște prin aceasta că singurii oameni cu studii academice cari urmează și cursuri de vânătoare sunt inginerii silvicii.

Nu vom insista prea mult asupra acestei chestiuni pentru a nu fi acuzați că vorbim „pro domo”. Amintim doar atât că inginerii silvici învață: botanică, zoologie, (fără să lipsească fiziologia și biologia), iar ca materie pur vânătoarească:

- 1) Istoria vânătoarei
- 2) Monografia vânatului
- 3) Ocrotirea vânatului mic
- 4) Ocrotirea vânatului mare
- 5) Hrana vânatului în timpul iernii
- 7) Distrugerea răpitoarelor
- 8) Piscicultura în apele de munte.

Ori cât s’ar căuta să se dovedească contrariul, rămâne un fapt bine stabilit: Școala de silvicultură îți dă cunoștințe teoretice temeinice și că este singura care pregătește pe elevi în această materie. Că nu te scoate de dreptul „doctor” ca să poți rivaliza cu cei cari o viață întreagă au practicat vânătoarea și și-au câștigat în mod empiric anumite cunoștințe de ordin practic? A face din aceasta o armă împotriva felului de pregătire în școală este o profundă greșală. Dar oare, un proaspăt doctor în medicină face operații ireproșabile în primul an de practică, sau juristul cu licență, ilustrează bara în primul an? Nu sunt oare, ambii, nevoiți să stea încă mulți ani fie în sala de operații, fie să răsfoiască dosare până să se poată numi cu adevărat oameni formați?

Iar dacă este vorba să dăm dreptul unui autodidact să pătrundă în funcțiunile pentru care alții și nu el au pregătire teoretică, atunci de ce n’am admite ca un om cu nenumărate pricini pela justiție, — care — din practică — cunoaște

paragrafele mai bine ca un avocat, — să fie ales sau numit decan de barou?

Nu mai continuăm cu discuția pe această temă. Celor însă care încă mai încearcă să se opună mersului firesc al lucrurilor, le spunem răspicat: membrii corpului silvic nu sunt muncători de oameni și nici de vânători nesilvicultori.

Deși le este încă proaspătă în memorie nedreptatea ce li s'a făcut de 20 ani încoace, — nu vor răspunde la nedreptate cu nedreptate. Anumite reparații vor trebui să li se facă. Incolo, vânătorii cinstiți vor avea în ei niște colaboratori sinceri, iar timpul va dovedi cât de rodnică va fi această colaborare.

Iar celor cari mai speră într'o răsturnare a actualei rândueli, le-am spune, să nu se ostenească în zadar. Conștiința drepturilor și datoriilor ce are acest corp este așa de puternică, încât nimeni și nimic nu va putea stăvili desfășurarea firească a lucrurilor. Aceasta cu voia sau fără voia adversarilor, dar în orice caz spre binele vânătoarei românești.

A. V. I. S. — ALBA IULIA

de V. COTTA

La 12 Aprilie a. c. a avut loc în Cetatea Incoronării ședința de constituire a Asociației Vânătorilor Ingineri silvici din Alba Iulia și jur. La apelul lansat de Comitetul de inițiativă au ținut să participe ca membrii fondatori un număr de 23 ingineri silvici din Direcțiunile silvice Sebeș-Alba, Alba Iulia și Inspectoratul silvic Alba Iulia.

Atmosfera caldă și plină de înțelegerea situației, dovedită de cei prezenți, discuțiunile interesante care au avut loc cu această ocaziune, dovedesc că înființarea unei Societăți A. V. I. S. la Alba Iulia a corespuns unei reale necesități.

Când scriem aceste rânduri, funcționarea Soc. A. V. I. S. Alba Iulia este aprobată de Minister. Subliniem cu satisfacție promptitudinea cu care Direcțiunea Economiei Vânatului rezolvă azi cererile publicului vânătoresc.

După votarea statutelor și discuțarea altor chestiuni de organizare, s'a ales următorul comitet de conducere:

Președinte: Ing. Cons. silvic Gheorghe Suciuc.
 Vice președinte: Ing. Insp. Gl. silvic Dănilă Roșu.
 Casier: Ing. Subinspector silvic Aurel Chibeleanu.
 Secretar: Inș. Insp. silvic Vasile Cotta.
 Membru consultant: Ing. Insp. silvic Ion Dimitrescu.
 Cenzori: Ing. Insp. silvic Andrei Gavrilă și Inginer șef
 Traian Roman.

Seara a avut loc o masă comună.

Inregistrăm aci, cu toată sinceritatea și o notă discordantă (singura): Un coleg din Alba Iulia deși a fost invitat în scris și cu toate că este vânător, — totuși n'a găsit de bine să ia parte la această întrunire camaraderească și nici cel puțin să-și scuze absența.

Inginerii silvici sunt organizați azi în următoarele Societăți de vânătoare proprii (A. V. I. S.): București, Pitești, Craiova, Lugoj, Arad și Alba Iulia. Există, dar deocamdată nu pot funcționa Societățile A. V. I. S.: Cluj, Cernăuți și Chișinău.

Pentru ca rețeaua să fie completă, ar trebui umplut cât mai curând golul care se arată în Moldova. Nădăjduim că nu peste mult colegii din Bacău și Iași (eventual și Constanța) ne vor prilejui bucuria de a-i vedea organizați la fel cași tovarășii de breaslă din restul Țării. A. V. I. S., Alba Iulia, cea mai tânără le stă ori când la dispoziție cu amănuntele de organizare de care, eventual, ar avea nevoie.

PREOCUPĂRILE VĂNĂTOREȘTI ALE CASEI PĂDURILOR STATULUI

de V. COTTA

Suntem informați că la Administrația C. A. P. S. se lucrează la organizarea pe baze noi a serviciului vânătoarei. Aceasta atât pentru centrală cât și pentru exterior. Regretăm, însă că până în prezent nu am văzut și fapte.

Prin suprafața mare de păduri ce administrează, prin numărul însemnat de oameni ce are în subordinele sale (peste jumătate din totalul inginerilor silvici din Țară), prin organizarea sa strânsă și prin posibilitățile sale financiare, — Casa

Pădurilor Statului aste aceea care, fără îndoială, poate produce mai mult decât alte instituții silvice, pe teren vânătoresc.

Ne trebuie însă o organizare temeinică. Azi nu mai este timp de a se lucra prin apeluri publicate prin reviste sau prin conferințe. Ne trebuie o comandă care să plece din inima Țării și să străbată în 2—3 zile până la cel din urmă ungher al Țării. Totul organizat, totul comandat, dirijat. Chestiunea este foarte simplă și nu cere decât o minte clar văzătoare și o mână energică.

Așteptăm deci:

- a) Reorganizarea serviciului vânătoarei din centrala Caps.
- b) Directive categorice de acțiune pentru serviciul exterior.

Situația nu mai permite nici o amânare.

„INTRE VÂNĂTOARE ȘI FACTOR ECONOMIC“

de VLAD MACEDONEANU

Sub acest titlu „Carpații“ în articolul de fond din caetul pe luna Maiu a. c. se ridică cu toată energia împotriva preferinței ce s'ar da, de un timp încoace, de către oficialitatea noastră vânătorească, laturei economice a vânătorei. Autorul, care semnează „Kérébé“, susține că vânătoreea „izvoarește dintr'o pornire sufletească“ și că ea trebuie să rămână „pe plan sufletesc“.

Apoi, cere să nu „se degradeze noțiunea de vânătore și vânător, sub imperativul arginților și a kilogramelor de carne“.

Nu uită autorul să repete de mai multe ori, între semnele citării (și nu fără malițiositate), că vânatul este un produs accesoriu al pădurii și că economiștii cari susțin acest lucru asemueșc prin aceasta „îndeletnicirea de vânător cu aceea a țigăncilor ce culeg ciuperci, smeură și vreascuri“. Iar afirmațiunile ce ne privesc îndeosebi, se termină: „Așteptăm să ni se indice pădurea care produce — ca produs „secundar“ desigur — dropii și găște“.

Idcea generală care se desprinde din acest articol este dragostea pentru vânătore sub raport sufletesc, idealist, — și disprețul profund pentru laturea materială a vânătorei. — Intre economiștii (puși de autori între semnele citării) cari nu văd în vânătore decât: kg. de carne, piei, arenzii urcate, deci valori materiale, și pe care îi critică cu asprime, indirect suntem puși și noi, din moment ce am cutezat să afirmăm că vânatul este un produs accesoriu al pădurii și ca atare trebuie și el valorificat.

Nu vom încerca să contrazicem pe autor. Și aceasta din două motive. Mai întâi fiindcă alarma este cu totul nejustificată. Nimenea nu s'a gândit să facă din terenurile de vânătore întreprinderi de produs carne și piei. Cel mult poate

fi vorba de a nu neglija partea economică a vânătoarei. În al doilea rând, cred, că autorului i-a scăpat deosebirea esențială care există și trebuie să existe între prizma prin care privește această chestiune vânătorul și prizma prin care trebuie să privească lucrurile proprietarul nevânător al unui fond de vânătoare.

Vânătorul (intre cari îmi place să mă număr și eu) n'are decât să rămână idealist, să lase vânătoarea pe „plan sufletec” și — dacă vrea — să ocrotească vânatul toată viața și să nu ridice niciodată pușca împotriva lui. Aceasta îl privește.

Dar proprietarul nevânător al unei moșii, căruia noi vânătorii îi impuneam anumite restricțiuni în exercitarea dreptului său de a dispune asupra moșiei, căruia noi sau vânatul nostru îi mai cauzăm și unele pagube, — de ce oare să fie obligat să privească și el chestiunea vânătoarei numai prin planul sufletesc? Oare noi vânătorii trebuie să avem numai drepturi și el numai datorii? Dar să vorbim și de pescuitul în apele de munte.

Legea pescuitului obligă proprietarii de instalații industriale al căror reziduri sau deșeuri sunt vătămătoare pentru pește să execute lucrări pentru curățirea apei. Foarte bine, zic eu, pescar sportiv. Dar oare ce va zice proprietarul instalației? Lucrarea ce i-se impune îl costă câteva zeci de mii de lei, pe câtă vreme arenda fondului de pescuit face 1—2000 lei. Există lege? Da, există, însă legile nu se pot menține decât atâta timp cât ele au la bază echitatea.

Dacă este vorba de dragoste pentru fauna și flora țării, și de idealism în materie de vânătoare, apoi nu slujbașii pădurii vor fi aceia cari vor minimaliza importanța sufletească a vânătoarei. Ei cari privesc cu jale când furtuna culcă la pământ copacii; cari se înduioșează când tânărul puiet se prăpădește de secetă sau alte calamități ale naturei; ei cari știu ce înseamnă a reface ceea ce nesocotința omului a distrus; ei cari seamănă pentru ca numai 2-3 generații ce vor veni de aci înainte să secere, — nu ei vor fi aceia cari să vadă în vânat numai „Kilograme de carne și piei”. Ei știu că o pădure fără vânat este ca un om fără sprâncene. Idealismul și dragostea pentru natură, deci și pentru vânat, caracterizează însăși structura lor sufletească. Aceasta este icoana adevăra-

tului silvicultor și nu aceea pe care o zugrăvesc câțiva vânători interesați.

Vânătoarea este pentru vânător o îndeletnicire de ordin spiritual, dar să nu neglijeze nici latura economică, ce interesează pe proprietarul fondului. Aceasta trebuie să fie calea de urmat.

Altfel, s'ar putea întâmpla să vie un „economist“ dintre cei zeflemizați de noi vânătorii, să pună pe două coloane, ce am cheltuit și ce am încasat dintr'un teren de vânătoare (așa cum se face la „Administrația Financiară“), să ne mai întrebe câți cerbi, urși sau capre negre am vândut de pe terenul nostru de vânătoare, unor amatori cari plătesc gras de tot și în monedă străină iar la urmă să ne întrebe cum stăm cu idealismul și cu „planul sufletesc“.

Domnul „Kérébé“ cere economiștilor „nițică decentă“. Noi vânătorii însă ar trebui să dăm dovadă de nițică prudență.

● **Căştigul în păduri al Ungariei ca urmare a arbitrajului dela Viena.**

Ungaria a fost îmbogăţită, în anul trecut, pe socoteala noastră, cu o suprafaţă de 45.000 km² şi 2.370.000 locuitori, ruşi din trupul Transilvaniei noastre.

Pădurile deţin în teritoriul respectiv rotund, 1.700.000 ha, din care: 300.000 ha sunt păduri de stejar, 700.000 de molid şi 700.000 de fag şi altele.

Pădurile de răşinoase au fost puternic supra-exploatate în anii postbelici, întrucât legile forestiere nu prevăd principiul continuităţii. Această lipsă a avut urmări atât de mari în pădurile particulare şi posesorale, încât nu vor mai juca decât un rol cu totul neînsemnat în comerţul lemnului în următorii 50 de ani. Pădurile de Stat, în suprafaţă cam de 300.000 ha, stau mai bine în această privinţă deoarece au fost gospodărite în ultimii 50 de ani după principiul continuităţii. Clasele de vârste sunt anormale. În această privinţă, ca şi în materie de regenerare a pădurilor particulare este mult de făcut. Se nădăjduieşte, mai ales, ca metoda exploatărilor rase pe mari suprafeţe să fie înlocuită printr-o alta care să facă cu putinţă regenerarea pe cale naturală cu specii corespunzătoare staţiunii.

Contele Teleki, vicepreşedinte al Oficiului de comerţ cu străinătatea, s'ar fi pronunţat că importul de lemn al Ungariei va fi, în curând, puternic restrâns. Cu deosebire, va deveni de prisos lemnul de foioase străin. Se va putea trece chiar la un export din atari esenţe.

Publicaţiunile pe care se întemeiază nota de faţă, fac mai departe, consideraţiuni asupra economiei lemnului ungar, în legătură cu economia lemnului întregii Transilvanii. Să fim, deci, atenţi!

(După Z. F. Wfw., VIII, 338/9).

(171)

● **Economia lemnului germană în 1941.**

Potrivit îndreptărilor date de Directorul ministerial Parchmann, noile împrejurări politice pun economiei forestiere şi a lemnului germane îndatoriri deosebit de însemnate şi interesante în cuprinsul european. Economia forestieră şi a lemnului germană trebuie să preia rolul de conducere. Economiiile forestiere ale ţărilor europene urmează să se prefacă în așa fel încât să ajungă la o întregire reciprocă prin

schimbul produselor și o ordonare a producției și desfacerii în general, cu înlăturarea căilor liberaliste și capitaliste. Această prefacere ar fi să se facă după placul fiecărui popor, iar nu prin silnicie.

Un început de acest fel l-a făcut Germania cu țările din Sud-estul european, în care rolul principal îl joacă colaborarea, iar nu banul. În acest fel, se va ajunge la un mers mai lin al economiei, înlăturându-se ivirile gigantice întâmplătoare.

(După Z. f. Wfw., VIII, 349).

(172).

● Spre unitatea economiei forestiere europene.

Problema mai generală a cuprinderii economiilor naționale într-o unitate economică europeană și apoi aceia cu aplicație la economiile forestiere naționale preocupă în de-aproape cercurile germane de specialitate. Ea este desbătută din felurite puncte de vedere de multe publicațiuni. Astfel, și bătrâna revistă vieneză „Centralblatt für das gesamte Forstwesen” găsește potrivit să aducă prinosul său la acea întrebare. Editura a hotărât, ca de două ori în an, să cuprindă date privitor la probleme de economie forestieră ale „spațiului sud-est european”. Astfel, în caetul 5/6 pentru Mai/Iunie 1941 se și publică „bibliografia economiei forestiere turcești și a temeiurilor sale cu considerarea vânătărei și a pescuitului de ape dulci”, întocmită de Dr. Franz Hafner de la Hochschule für Bodenkultur din Viena. Tot pentru acest an este în lucru „bibliografia economiei forestiere bulgare și a temeiurilor sale”.

(După Cbltl. f. d. g. Fw., 67/97).

(173).

● Măsuri recente de politica lemnului în Germania.

Economia germană manifestă o clară tendință de centralizare și conducere unitară. Una dintre îndatoririle de căpetenie ale acestei economii, de deslegat odată cu încheierea războiului, va fi și problema locuințelor. La aceasta, economia lemnului va trebui să colaboreze foarte intens.

Spiritul de prevedere și organizare german a și pornit la lucru în această direcțiune, de pe acum. S'au luat astfel o serie întreagă de măsuri, atât în ceea ce privește dirijarea treburilor naționale, cât și cultivarea legăturilor externe.

În materie internă, se pășește la o selectare și conlucrare a feluritelor întreprinderi forestiere, la reglementarea producției și consumului.

Deosebit de interesante pentru noi, sunt măsurile de politică forestieră externă, practicate de Germania, în ultimul timp.

Germania, ca țară importatoare de lemn, are interesul, ca exploatarea de secătuire din țările prisoselnice de lemn ale Europei, să înceteze în viitor și să facă loc exploatarea cu continuitate. Spre acest sfârșit, a fost întemeiată la 17 August 1939 „Forst-und-Holzwirtschaftsgesellschaft”, a cărei țintă era până acum, conlucrarea cu Ro-

mânia. În legătură cu aceasta, a fost creată și Societatea „Silvarom” în România, ca sucursală a primei și care lucrează în parte, prin uniunea personală cu organele de conducere ale Societății germane mai sus amintită. Și cu alte țări sunt în curs discuțiuni de această natură. Astfel, Comisiunea germano-bulgară de economie forestieră are drept țintă cercetarea diferitelor probleme de natură forestieră, ivite în legăturile de schimb, ale celor două țări, și să facă propuneri asupra sortării lemnului pe care Bulgaria îl poate pune la îndemâna Germaniei.

Convenția comercială germano-finlandeză, încheiată de curând, asigură Reichului furnituri importante de lemn și hârtie din Finlanda.

(După Z. f. Wfw., VIII, 349).

(174)

● Exportul de lemn pentru hârtie finlandez dirijat de Stat.

Guvernul finlandez a hotărît ca exportul lemnului pentru hârtie să fie efectuat și supravegheat de către Administrația forestieră a Statului. Aceasta, numai, are calitatea de vânzător în afară. Proprietarii particulari de păduri sunt reprezentați în Centrala Administrației forestiere.

(După Z. f. Wfw., VIII, 351).

(175)

● Supra exploatarea forestiere și în Franța.

Guvernul din Vichy a emis o lege în 1940, potrivit căreia, tăerile de lemn trebuie să reprezinte 150% din normal. Această măsură este determinată de străduința extinderii folosirii gazului de lemn și tracțiunea automobilă.

(După Z. f. Wfw., VIII, 351).

(176)

● Incercări cu plop în Mexico.

În Octombrie 1940, s'a întemeiat o Stațiune de Cercetări agricole într-una din insulele Deltei Parana. Stațiunea respectivă are și o secțiune forestieră, care și-a fixat drept obiect de cercetare plopul, una dintre cele mai însemnate specii forestiere locale pentru producerea de lemn moale, Plopul național suferă însă greu din pricina ruginii. Stațiunea și-a propus să ajungă, prin încrucișări și selecțiune, la o varietate rezistentă față de rugină. Spre acest sfârșit, s'au adus specii de plop din Italia (Plopul Mussolini), din Germania (prin Kaiser--Wilhelm-Institut), din Statele Unite Americane (Connecticut).

Străduințele stațiunii sunt îndreptate și în privința salciei. Se urmărește, anume, selecționarea unei rase, varietăți, de o calitate și productivitate superioară. Incercările de față se fac cu 75 de varietăți de salcie aduse din Franța (Faily Billot).

(După Z. f. Wfw., VIII, 340).

(177)

● Avionul în gospodăria forestieră sovietică.

Caracterul deosebit al economiei forestiere sovietice (proprietate exclusiv de Stat, mari complexe încă nedeschise, organizare centralistă a producției totale, ș. a.) a găsit în avion un foarte potrivit instrument de cultură și gospodărie.

Inventarierea arboretelor și a rezervelor lemnoase pentru orientare asupra bazei de materie prime a industriilor lemnului este una dintre cele mai de căpetenie griji ale economiei sovietice. Pentru deslegarea acestei întrebări, s'a făcut apel din plin la serviciile avionului. Astfel, este în curs inventarierea prin fotogrametrie a circa 6 milioane ha de păduri din ținuturile: Leningrad, Arhanghelsk, Vologda, Carelia și Komi. Planuri și mai cuprinzătoare privesc ținuturi de peste 60 milioane de hectare din Siberia apuseană și răsăriteană (Chabarowsk, ș. a.). În anul trecut, au fost pregătite aeroporturile, stațiunile de radio și alte instalațiuni trebuitoare.

Deosebit de aceasta, avionul este folosit, de mai mulți ani, și în alte lucrări: combaterea arderilor și a insectelor de pădure. Rusia sovietică își revendică, în această privință, întâietatea. Se citează cazuri foarte interesantă de combatere în stil mare pe această cale. Deosemena, în materie de plutire a lemnului, avionul a fost de mare folos. Pentru atari pricini, el este privit în Rusia drept o „mașină forestieră“.

Și mai mari înlesniri sunt de așteptat de pe urma folosirii în gospodăria sovietică a aeronavelor dirijabile. Întrebarea aceasta se află în studiu și încercare.

(După Z. f. Wfw., VIII, 307/8).

(178)

● Gândacul de Mai, periclitează împăduririle în Rusia.

Tradiția împăduririlor rusești din părțile de miazăzi a fost reluată cu toată hotărîrea de Soviete. După dările de seamă cele mai de curând, ar fi de împădurit, în părțile europene ale Uniunii sovietice, o suprafață cam de 5 milioane de hectare. Din aceasta, peste jumătate (2—6 mil. ha.) ar fi să se împădurească artificial, în cea mai mare parte cu pin.

O foarte mare piedică în calea acestor lucrări o ridică gândacul de Mai. Se amintește cazul unor ținuturi cari de 30 de ani au fost de repelate ori împădurite fără rezultat din această pricină. Suprafața amenințată de larva aceluși gândac este de cel puțin 525.000 ha (Rusia Albă, Smolensk, Moscova, Volga de mijloc). Gândacul de Mai este însoțit de gândacul de Iunie și de gândacul marmoreu. Măsurile de combatere luate până acuma s'au dovedit fără urmări. O comisie de specialiști întrunită pe primăvară la Moscova a ajuns la încheierea că înmulțirea peste măsură a gândacului amintit se datorește relei gospodării: tăeri fără regulă, incendieri, cultură defectuoasă. Drept

măsuri de combatere se recomandă: strângerea gândacului în timpul sborului, alte măsuri de ordin chimic și biologic. Pentru a face lucrarea rentabilă, s'ar putea folosi materialul strâns în agricultură (îngrășământ, ș. a.) și în industrie (fabricarea săpunului).

(După Z. f. Wfw., VIII, 307).

(179)

● Dușuri pentru prezervarea lemnului în Rusia.

Putrezirea lemnului, ca urmare a dezvoltării ciupercilor, nu poate avea loc decât în anumite împrejurări de umiditate a materiei lemnoase. Lemnul verde nu putrezește; deasemenea cel cufundat în apă sau ținut umed prin stropire. Numai după ce umiditatea normală a lemnului a scăzut la 50—70% ciupercile de putrezire găsesc împrejurări prielnice de dezvoltare.

Pornind dela aceste statorniciri, un institut sovietic de cercetarea lemnului a imaginat anumite instalații pentru udarea buștenilor în marile depozite și a-i feri, astfel, de putrezire. S'au construit, mai întâi un fel de bazine cu apă în care buștenii erau ținuți în stare de umezire ridicată. Sistemul acesta a fost înlocuit, după aceea, cu un fel de instalații de dușuri. Prima cale a costat, în încercările din întreprinderea Suchona, 500.000 ruble, iar a doua, numai 50.000 ruble, adică de 10 ori mai puțin. Sistemul acesta din urmă, a fost recomandat ferulitelor gospodării forestiere și întreprinderi de exportul lemnului.

(După Z. f. Wfw., VIII, 344).

(180)

Ilie C. Demetrescu

● Abonații noștri sunt rugați a face cunoscut redacției fără întârziere orice schimbare a adresei. Numai așa se poate evita pierderea sau neprimirea regulată a numerilor de care nu suntem noi vinovați.

R E C E N Z I I

CĂRȚI

V. N. STINGHE și D. A. SBURLAN: *Agenda Forestieră*. Ediția a III-a, 1941, revăzută și adăugită; 583 pag. cu 94 figuri, 10 planșe și 145 tabele. Editură proprie. Prețul: broșat 400 lei, legat 450 lei.

De curând a ieșit de sub tipar cunoscuta lucrare a d-lor Profesori Stinghe și Sburlan „Agenda Forestieră”, într-o nouă ediție, care, păstrându-și formatul vechiu, aduce o mulțime de modificări de fond și adăugiri de materie. Pe când ediția 1930 cuprindea 9 părți scrise pe 470 pagini, ediția 1941 conține 11 părți ce însumează 583 pagini.

Prima parte, intitulată „Memoria generală”, cuprinde 4 capitole: statistica pădurilor, măsuri și greutăți, tabele uzuale, matematici. Capitolul referitor la statistica pădurilor nu numai că este în întregime revizuit și pus la punct cu date din lucrările cele mai noi, dar este și foarte mult amplificat. Celor 17 subcapitole cuprinzând tabele sau liste cu date statistice despre pădurile globului, ale Europei și ale României, clasificate după diferite criterii, li se adaugă și două hărți: una a zonelor de vegetație forestieră ale globului (după Dengler) și alta a pădurilor României (după Sburlan). Capitolul „Măsuri și greutăți” cuprinde 3 subcapitole: sistemul metric, măsuri vechi, măsurile tehnice și electrotehnice (nou introdus). „Tabelele uzuale” dau: patrate, rădăcini, logaritmi; funcțiuni circulare (sin, cos, tang, cotang) pentru grade sexagesimale și centesimale; transformarea diviziunilor sexagesimale în centesimale și viceversa. Capitolul „Matematici”, nou introdus, cuprinde noțiunile și expresiile mai importante, ca: puteri, rădăcini,

logaritmi, progresii; calcul diferențial și integral; geometrie; goniometrie; trigonometrie; geometrie analitică.

Partea a II-a, care cuprinde noțiuni și date practice de Silvicultură, este și ea mult amplificată. Astfel în capitolul „Speciile forestiere” găsim indicațiuni despre zonele de vegetație lemnoasă, tipuri de păduri, flora solului de pădure, plante cari indică natura solului și stațiunea, etc., cari lipseau în ediția veche. Tot așa capitolul „Pepiniere” cuprinde 8 subcapitole în loc de 4. De asemenea lucrările culturale sunt tratate mult mai complex decât în ediția 1930. Cititorul găsește instructiva schemă a clasificării arborilor după Kraft precum și un rezumat al tuturor sistemelor de rărituri (germane, elvețiene, franceze, daneze). Derrn de relevat este și capitolul despre „Protecția pădurilor” (redactat de d-l Prof. Gr. Eliescu), care apare într-o factură cu totul nouă, cuprinzând și două planșe, ce arată o serie de insecte vătămătoare și modul cum se infățșează lemnul vătămât.

Partea a III-a, referitoare la „Dendrometrie”, conține în deosebi tabele pentru cubajul arborilor și arboretelor. S'au adus și aici modificări și îmbunătățiri. „Tabela pentru calculul volumului după circumferința mijlocie a trunchiului”, care figura în vechea ediție, a fost suprimată, deoarece acest mod de cubaj nu este folosit la noi. Tabelele conținând coeficienții de formă ai arborelui, cari și ele își găsesc foarte rar aplicație în practică, au fost totuși menținute, probabil pentru scopuri didactice (Agenda Forestieră fiind și pentru studenți o călăuză indispensabilă). La tarifele de cubaj s'au adăugat două tabele românești:

una pentru molid și alta pentru salcâm, ambele elaborate de Institutul de Cercetări Forestiere. Mai găsim nou introdusă o „tablă de cubaj pentru diferite sortimente de lemn de lucru” (după Hufnagl), apoi tabela 31 cu factorii de cubaj după specii și tabela 33 conținând „sortimente la arbori, după specii”. La capitolul „Creșteri” s’au introdus, între altele, 4 diagrame ce arată variația unor elemente ale arboretelui cu vârsta (creșterea curentă, creșterea medie, numărul arborilor la ha, coeficientul de formă, procentul creșterii în volum).

Partea a IV-a „Estimații” a fost îmbogățită cu indicațiuni asupra analizei de prețuri, asupra determinării valorii capitalului-lemn normal, asupra expertizelor, etc.

Partea a V-a „Amenajarea pădurilor” a căpătat o redactare nouă cu importante adăugiri de materie: tabelă cu indicarea claselor de producție, tabelă cu caracterizarea profilurilor solului, norme pentru revizuirea amenajamentului, extras din legiuirile referitoare la amenajamente, etc.

Partea a VI-a „Exploatarea pădurilor și tehnologia lemnului” a fost completată cu un rezumat din „Reichshoma” referitor la clasificarea lemnului, cu o tabelă de greutatea lemnului și umiditatea mediului, cu arătarea proprietăților lemnului, după ultimele lucrări apărute în acest domeniu, și cu o serie de alte indicațiuni utile în practică.

Partea a VII-a „Industria și comerțul lemnului” conține date despre fierăstraie și mașini unelte, fabricarea cherestelei, produse industriale, uscarea și aburirea lemnului, industria chimică a lemnului; apoi sortimente și uzanțe comerciale, lemne, exotice, etc.

Partea a VIII-a cuprinde noțiuni, formule, tabele de topografie, construcții forestiere, fizică industrială, rezistența materialelor și corecțiunea torenților.

Partea a IX-a „Instalații de transport forestiere” este alcătuită din 7 capitole, cari tratează despre: șosele forestiere, căi ferate înguste, funiculare, transporturi pe apă, drumuri de alunecare și poduri de lemn.

Partea a X-a, intitulată „Diverse” este în întregime nou introdusă și conține noțiuni de vânătoare și pescuit, agricultură, zootehnie, economie alpină, precum și un vocabular forestier german-român.

Partea a XI-a cuprinde legislație forestieră.

Avem aface așa dar cu o mică enciclopedie silvică. Utilitatea Agendei Forestiere o dovedește cel mai bine faptul că ea este singura carte silvică din țara noastră care a ajuns până la a treia ediție.

G. T. Toma

F. KOLLMANN: *Die Esche und ihr Holz* (Frasinul și lemnul lui), vol. I. din colecția: *Schriftenreihe Eigenschaften und Verwertung der deutschen Nutzhölzer*. Berlin, J. Springer, 1941, 147 pag., 137 fig., 2 tabele.

Speciile lemnoase au fost obiect de studiu din cele mai diverse puncte de vedere: botanic, silvic, tehnologic, economic, etc. Articolele privitoare, mai ales la unele din ele, abundă și sunt răspândite în diferite publicații, astfel că urmărirea lor a început să fie foarte dificilă.

Monografiile, care să cuprindă studii complete pentru fiecare specie lemnoasă, lipsesc nu numai în literatura germană ci și în aceea a altor țări. Ele sunt însă mult cerute, fiindcă ar sintetiza mulțimea de cunoștințe ce s’au strâns până acum despre speciile lemnoase și dela imaginea aceasta a stadiului în care se găsește studiul unei specii, s’ar putea mai ușor porni spre adâncirea acelor laturi care până acum nu sunt destul de studiate.

Apariția cărții *Die Esche und ihr Holz* a prof. F. Kollmann, din seria de monografii intitulată *Schriftenreihe Eigenschaften und Verwertung der deutschen Nutzhölzer*, pe care autorul intenționează să o scoată pentru speciile lemnoase mai de folos din Germania, nu poate fi salutată decât cu deosebită bucurie.

Cartea înmănunchiază, într’un număr relativ mic de pagini, toate cunoștințele care au fost dobândite până acum despre frasin și lemnul lui.

Ea se bazează pe o foarte bogată

literatură, a cărei prelucrare sistematică a necesitat desigur o muncă asiduă, și pe numărul mare de încercări, care timp de patru ani au fost executate în Institutul mecano-tehologic al lemnului din Eberswalde. Numărul mare de măsurători — cca. 250.000 — asigură relațiilor cari au rezultat din acest studiu o deosebită încredere și valoare. Se poate spune că acest din urmă studiu este baza pe care se înseamnă toate celelalte cunoștințe adunate din literatură. Cercetarea mai amănunțită a lemnului de frasin a fost necesară, deoarece până acum era relativ puțin studiat și pentru că lemnul de frasin, în special prin însușirile sale dinamice, a eșit pe primul plan în întrebările superioare de azi ale lemnului.

Capitolul I trece în revistă cunoștințele despre răspândirea naturală a frasinului, tipurile de arborale în care ia parte și cultura lui.

Capitolul II și III, cuprinde foarte interesante date cu privire la creșterea frasinului în lungime, grosime, volum, proporția diverselor sortimente de material ce se pot obține, proporția frasinului în pădurile Germaniei, forma trunchiului, lățimea inelului anual și proporția de lemn târziu, relațiile acestora cu vârsta, dezvoltarea ornamentului, solul, etc., duramenul, și alburnul, formarea și însușirile lor, lemnul de rădăcină și de crăci, precum și relațiile dintre toate aceste elemente între ele și cu alți factori.

După ce în capitolul IV și V se arată însușirile anatomice ale lemnului de frasin (țesăturile conductoare, de susținere și de înmagazinare, etc.) însușirile chimice ale sale (elementele componente, cenușa, celuloza, lignina, etc.) și structura fină a lemnului, în cap. VI se tratează dușmanii vegetali și animali ai frasinului, rezistența lemnului față de substanțele corosive, durabilitatea naturală a lui și măsurile pentru mărirea acesteia, precum și uscarea naturală și artificială a lemnului de frasin.

Cap. VII și VIII cele mai dezvoltate, cuprind rezultatele studiilor

asupra însușirilor fizice (greutatea specifică, umiditatea, umflarea și contragerea, conductibilitatea căldurii, puterea calorică, însușirile electrice și acustice), însușirilor elastice și rezistenței lemnului (modulul de elasticitate, de răsucire, rezistența la compresiune, întindere, încovoare dinamică și încercări repetate de diferite naturi). Deosebit de importante sunt relațiile stabilite între aceste însușiri și cele tratate în capitolele anterioare.

Întrebunțările și prelucrările lemnului de frasin pe cale chimică și mecanică sunt prezentate în ultimul capitol. Este o trecere în revistă a importanțelor produse ce se obțin azi din frasin printr-o tehnică mult avansată. Din acest capitol se vede marea importanță industrială și economică pe care o are lemnul de frasin.

O listă amplă a literaturii relative la frasin, o tabelă cu fotografii după secțiuni microscopice transversale în lemn de frasin de diferite structuri și un tablou cu însușirile mecanice ale lemnului de frasin după proveniență, completează cartea.

Prin datele noi pe care le aduce asupra însușirilor și întrebunțărilor lemnului de frasin, cartea aceasta de sinteză devine o prețioasă contribuție la cunoașterea mai amănunțită și exactă a frasinului.

Cartea prof. F. Kollmann constituie un model de monografie a unei specii lemnoase.

N. Ghelmezîu

L. VORREITER: *Handbuch für Holzabfallwirtschaft* (Cartea economiei deșeurilor de lemn) Neudamm și Berlin, Ed. J. Neumann, 1940, XII + 522 pag., 203 fig., 3 hărți, 115 tabele.

Găsirea unor întrebunțări rentabile pentru deșeurile de lemn nu este o problemă de dată recentă. Ea a fost pusă însă mai cu multă atenție în ultimii ani, a fost aproape impusă, în țările în care lemnul a trebuit să fie economisit pentru întrebunțări mai fine, al căror număr a crescut în ultimul timp foarte mult, redându-i lemnului un

loc de frunte între materiile prime.

Câteva succese obținute de tehnica prelucrării deșeurilor în produse de valoare, au determinat și mai mult o foarte intensă activitate în acest sector nou al economiei lemnului. Numărul patentelor a crescut rapid.

Caracteristic este faptul că deșeurile lemnului au luat cele mai diverse drumuri pentru valorificare.

Articole numeroase au înscris în diferite publicații mersul noii tehnici.

Din ce în ce, s'a simțit lipsa unei lucrări de sinteză, de ordonare a acestui material, de precizare a cadrului și drumurilor noi economii a deșeurilor lemnului.

Această lipsă a fost împlinită de cartea nou apărută *Handbuch für Holzabfallwirtschaft* de E. Vorreiter.

Sfera noțiunii deșeurilor de lemn limitată până acum la resturile nevalorificate dela fabricarea cherestelei, este extinsă de autor la toate resturile dela exploatarea și prelucrările lemnului în pădure, dela industrializările în ateliere și fabrici și la orice resturi de lemn, ca de exemplu: traverse de cale ferată, și stâlpi vechi, lăzi întrebuintate, etc.

Cartea tratează problemele economiei deșeurilor de lemn în cadrul larg al noțiunii astfel definită.

Deosebit de interesante sunt datele statistice pe care autorul a reușit să le adune referitor la cantitățile de deșeurii și mai ales aprecierile și calculele pe care se bazează determinarea cantității și estimăției deșeurilor după natura lor.

În capitolul în care se tratează problema micșorării cantității deșeurilor, sunt expuse măsurile ce se pot lua în acest sens și se arată mașinismul ce s'a dezvoltat în acest scop.

Dupăce se arată însușirile fizice, mecanice și chimice ale lemnului, forma și însușirile diferitelor deșeurii și a materialelor cu ajutorul cărora acestea se pot transforma în produse de valoare, precum și recoltarea, prelucrarea în forme co-

merciale (tocarea, presarea, legarea, etc.) transportul și vânzarea deșeurilor, capitolul V, cel mai dezvoltat, tratează metodele și procedeele de valorificare a deșeurilor.

Fabricarea pieselor ușoare de construcție (plăci din lână de lemn, plăci de fibră, plăci dure, etc.), a fibrelor vegetale, a extractelor rășinoase, tanante și uleioase, fabricarea zahărului, a cărbunelui, distilarea și gazeificarea deșeurilor de lemn etc., sunt sistematic expuse în acest capitol.

Este o imagine de ansamblu a stadiului în care se găsește tehnica valorificării deșeurilor din lemn.

Un ultim capitol în care sunt expuse bazele organizării economiei deșeurilor de lemn întregeste cartea.

Ea poate fi cu folos cercetată de practicieni și oameni de știință, de silvicultori, industriași și comercianți.

Cartea a venit la timp, tocmai când era mai mult așteptată de toți cei ce se interesează de problemele valorificării deșeurilor din lemn.

N. Ghelmezii

GEZA LUNCZ, Dr. Ing.: *La législation sur le reboisement des terrains incultes* (Legislația privitoare la reimpădurirea pământurilor sterpe). Berlin: Centre International de Sylviculture. Nr. 2 din seria „*Silvae orbis*”, 1940. 266 pag.

Suntem în fața unei lucrări de legislație forestieră comparată, privind un restrâns câmp de politică forestieră: reimpădurirea pământurilor sterpe.

Teoria alcătuirii unor astfel de lucrări a fost exprimată cu prilejul felurilor congrese forestiere internaționale. Comitetul C. I. S.-ului a socotit-o deasemenea de interes deosebit și a recomandat Direcțiunii C. I. S.-ului punerea sa la ordinea zilei.

Autorul a avut la îndemână materialul trebuitor din 50 de state. Așa cum se arată, în introducere, aproape nu există stat în care să nu aflăm dispozițiuni legale privind lucrarea de punere în valoare a locurilor goale. Acest lucru este o

probă despre marea însemnătate și actualitatea problemei în toate părțile lumii.

Cu ajutorul acestui material, autorul a căutat să răspundă la următoarele întrebări:

1. Care sunt suprafețele de pus în valoare?

2. Care sunt dispozițiunile privind executarea lucrărilor respective (reîmpăduriri, însănătoșire, dreaj, îndreptarea torenților, lucrări de artă, etc.)?

3. Care sunt măsurile pentru încurajarea proprietarilor de a împăduri ei înșiși sau de a îmbunătăți pe o altă cale locurile lor proprii (subvențiuni în bani și subvențiuni în natură, ca și măsurile de încurajare de natură morală) ?

4. Care sunt măsurile de păstrare și apărare ale terenurilor reîmpădurite împotriva unei noi despăduriri?

Fiecare dintre aceste întrebări constituie primele patru capitole ale lucrării. În jurul acestor întrebări au fost cristalizate, în chip comparativ, elementele potrivite aflate în feluritele legislațiuni. Un al cincilea capitol încearcă scoaterea unor concluzii generale din examinarea materialului respectiv. Astfel se desprinde constatarea generală că, în această materie, legiuitorul pune interesul public mai înainte interesului particular, totuși cu grije de a nu lega prea mult nici pe acesta din urmă.

Studiul acesta comparativ ocupă primele 82 de pagini ale lucrării.

Următoarele 184 pagini (peste $\frac{2}{3}$ din paginație), împărțite cu literă măruntă, sunt rezervate pentru redarea în limba franceză, a textului legilor speciale sau a extraselor din legile mai generale, privind terenurile sterpe și ameliorarea lor. Este un material prețios care ar putea fi util și pentru alte cercetări sau folosințe.

În ce privește România, au fost luate în considerare dispozițiunile privind problema respectivă din: codul silvic 1910; legea din Iulie 1921 de reglementare a cumpărării de păduri destinate exploatarei; legea din 1924 pentru satisfacerea trebuințelor normale în lemne de foc și de construcție a populațiunii rurale...; legea din 17 Aprilie 1930 pentru administrarea pădurilor; legea din 26 Iunie 1930 pentru ameliorarea terenurilor degradate și legea din 8 Aprilie 1931 pentru modificarea art. 27 din legea ameliorării terenurilor degradate. Materialul acesta este folosit la elaborarea părții de studiu a lucrării, încât România apare mulțumitor în cadrul țării care au dat o deosebită atenție problemei acesteia a vindecării pământurilor sterpe.

Prin publicarea lucrării de față, Centru Internațional de Silvicultură aduce un deosebit serviciu țărilor interesate și celor ce se ocupă cu chestiunea respectivă. Fără o atare inițiativă, ar fi fost, de bună seamă, foarte greu să ni se pună la îndemână, de altcineva, atâta material prețios.

Ilie C. Demetrescu

REVISTE

HOLZ ALS ROH- UND WERKSTOFF.

Anul 4 (1941), Caetul 4 (Aprilie).
J. S. Cammerer.

Neue Korkaustauschstoffe für Kälteschutz.

Materii noi pentru înlocuirea plutei în apărarea contra frigului.

Înlocuirea plutei a devenit o problemă din ce în ce mai acută, pe măsura măririi greutateților de aprovizionare cu acest material din străinătate.

Autorul expune rezultatele încercărilor făcute cu diferite materiale spre a se vedea:

— cantitatea de apă absorbită din aer liber prin răcirea plăcilor pe o parte,

— puterea de absorbție a apei prin capilaritate,

— cantitatea de apă absorbită de probele scufundate în apă,

— cantitatea de apă absorbită în aer saturat de vapori la 20° C.,

— rezistența la atacul mușcăturilor.

Bruno Schulze și Günther Becker. Larven von Mulmbock- und Rothalsbockkäfer zur Prüfung der insektentötenden Wirkung von Holzschutzmitteln.

Întrebuințarea larvelor

gândacilor *Ergates faber* L. și *Leptura rubra* L. pentru încercarea puterii insecticide a substanțelor prezervative ale lemnului.

Pentru încercarea puterii insecticide a diferitelor substanțe prezervative ale lemnului s'a întrebuințat larve de Anobiide.

Autorul a făcut încercări și cu larve de Anobiide.

În articolul acesta se dau rezultatele încercărilor făcute cu larvele gândacilor *Ergates faber* L. și *Leptura rubra* L.

Se arată care este felul de viață al acestor gândaci și larve, cum s'au făcut încercările, cu ce substanțe s'a făcut impregnarea lemnului și rezistența larvelor gândacilor noi aleși, față de *Hylotrupes* și Anobiide.

H. Petermann:

Schubversuche mit Kiefernholz.

Încercări de forfecare cu lemn de pin.

Articolul cuprinde în prima parte o critică a sistemelor în care s'au făcut până azi încercările de forfecare cu lemn. Se arată apoi forma nouă a piesei de probă pe care o propune autorul, astfel ca solicitarea să fie numai la alunecare.

Se dau rezultatele încercărilor comparative cu probe după modelul Petermann, Gaber și DIN, din

care se vede influența mrae a formei piesei. Autorul susține că noua formă de probă dă rezultate mai exacte.

Victor Friesz:

Mayerls patentiertes Tränkeverfahren für hölzerne Leitungsmaste.

Procedeu de impregnare patent Mayerl pentru stâlpi de lemn.

Se descrie procedeu de impregnat patent Mayerl pentru stâlpii de telegraf. În scurt ei constă în impregnarea stâlpilor plantați pe porțiunea de 0,5 m deasupra și sub nivelul pământului. Rezultatele încercărilor făcute cu diferite substanțe au arătat că procedeu este economic, mai ales pentru impregnarea stâlpilor care au început să putrezească după câțiva ani de la plantare.

Mici comunicări:

— Unități de măsură forestiere din economia forestieră și a lemnului și coeficienți de transformarea lor.

— Intrebuintarea lănei de lemn numai cu autorizație.

— Norme noi.

— Deșeuri de lemn pentru producerea combustibilului la motoare.

— Ulei și combustibil pt. motoare din deșeurile de la fabricarea celulozei prin procedeu de sulfat.

Personale:

Sărbătorirea împlinirii a 60 ani a prof. H. Staudinger, E. Gabor și O. Graf.

Revista patentelor anunțate și aprobate.

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 60 referate asupra literaturii noi apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

Recenzii:

M. Lorey: *Über forst- und forstwirtschaftspolitische Forschung.*

H. Weidner: *Vorrats- und Materialschädlinge in der Insektenwelt mit besonderer Berücksichtigung der Holzschädlinge.*

F. Kollmann: *Die mechanischen Eigenschaften verschieden feuchter Hölzer im Temperaturbereich von -200 bis +200°C.*

F. Hoyer: *Neues von heimischen Rohstoffen der Papier- und Pappenindustrie.*

L. Vorreiter: *Handbuch für Holzabfallwirtschaft.*

Anul 4 (1941), Caetul 5 (Mai).

W. Holdheide:

Über vor- und frühgeschichtliche Werkhölzer.

Asupra lemnului de lucru din timpurile preistorice și istorice vechi.

Articolul cuprinde foarte interesante date cu privire la întrebuințarea lemnului din timpurile preistorice și până în evul mediu. Se arată în special ce fel de specii au fost întrebuințate.

G. Yayne și R. Heininger:

Neue Verfahren zur Bestimmung von Gefügeunterschieden in Hölzern. III. Untersuchungen an Kiefer.

Noi procedee pentru determinarea diferențelor în structura lemnului. III. Cercetări la pin.

Autorii au conceput un aparat cu care se poate măsura cu destulă

precizie volumul porilor din lemn, precum și greutatea specifică. Cu acest aparat au măsurat până acum elementele de mai sus la fag și plo-pul tremurător.

În articolul acesta sunt cuprinse rezultatele măsurătorilor la pin (*Pinus silvestris*) și anume la probe luate succesiv dela coaje la centrul arborelui.

Leop. Vorreiter :

Untersuchungen über Masonite- und Kapag-Hartplatten.

Cercetări asupra plăcilor dure Masonite și Kapag.

Autorul a făcut încercări comparative pentru a vedea diferențele între plăcile dure Masonite, de proveniență americană și suedeză, și Kapag, fabricat german.

Plăcile Masonite se obțin prin presarea la temperatură ridicată a librelor de lemn de pin, cărora li se adaugă și un liant. Plăcile Kapag se obțin din presarea la temperaturi ridicate a fibrelor de lemn de pin, cărora li se adaugă și un liant.

Plăcile Kapag absorb mai multă apă decât cele de Masonite fie atunci când sunt puse direct în apă, fie din vaporii atmosferici. Din această cauză și umflarea și contractarea sunt mai mari la primele plăci. Duritatea este egală la plăciile grele până la 0,9 g/cm³ și inferioră la plăcile Kapag mai grele.

Rezistența la întindere și încovoiere este mai mare la plăcile Kapag. Conductibilitatea căldurii este mai mică la plăcile Masonite. De asemenea aceste plăci sunt mai rezistente față de atacul ciupercilor, dar mai puțin rezistente la influența chimicalelor decât plăcile Kapag.

Mici comunicări:

— Inființarea unui Oficiu central al lemnului în Belgia.

— Organizarea industriei lemnului în Franța.

— Norme noi.

— Automobile cu carburanți din lemn de Finlanda.

Fabricarea brichetelor din cărbune de lemn în Finlanda.

— Intrebuințarea gudroanelor din lemn drept carburant la motoare în Suedia.

— Extragerea produselor de distilarea lemnului în U. S. A.

— Extinderea fabricilor de celuloză în Italia.

— Pasta de lemn întrebuințată la generatoarele de gaz.

— Celuloză din tulpina și frunzele de cartof.

— Bomba ingnifugă Pyrofuge K.

— Încercări comparative asupra consumului de lemn la acoperișurile caselor.

Revista patentelor aprobate și anunțate.

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 54 referate asupra literaturii noi apărută în domeniul Tehnologiei lemnului.

Recenzii:

* * * *Jahresbericht des Deutschen Forstvereins 1939.*

W. Madel: *Schädlinge im Bauholz. Zusammenstellung der für die Bau-praxis wichtigen tierischen Holz-schädlinge.*

E. Völkel: *Chemotechnische Spinnfasern, Kunstseiden- und Zellwoll-farten.*

AWF: *Künstliches Trocknen von Holz.*

O tabelă cu însușirile și întrebuințările lemnului de Balsa.

N. Ghelmezîu

INTERSYLVA

Vol. I, Caetul 2 (Aprilie 1941).

R. Haefeli, Ing. Dr.

Les travaux de la Station du Weissfluhjoch de la Commission suisse pour l'étude de la neige et des avalanches, 1934—1940.

Lucrările Stațiunii Weissfluhjoch a Comisiunii elvețiene pentru studiul zăpezii și al avalanșelor, 1934—1940.

Este vorba despre lucrările uneia dintre cele cinci stațiuni înființate de numita Comisiune pentru studiul sistematic al zăpezii și lăvinelor, având drept țel ocolirea și micșorarea pericolelor legate de lăvine. Stațiunea aceasta este specializată în materie de mecanica zăpezii. Obiectul principal urmărit, deocamdată, de studiile specialiștilor reuniți (cristalografi, ingineri, climatologi) este de a statornici însușirile fizice ale zăpezii și schimbările sale în timp. Autorul face o dare de seamă asupra rezultatelor de până acuma ale studiilor începute.

Mogens Andersen, Ing. for.:

Le bilan danois du bois.

Bilanțul lemnului în Danemarca.

Deși modestă în ce privește întinderea pădurilor și a procentului de împădurire, economia forestieră daneză se poate mândri cu cea mai ridicată producție lemnoasă pe an și la hectar (5,6 m³). Față de gradul său de industrializare și consumul ridicat, Danemarca este o țară importatoare de lemn. În perioada 1925—1938, a variat acest import între 1,4 și 2,6 milioane lemn brut. În cuprinsul studiului

aflăm o mulțime de tablouri, care ne dau o deplină înfățișare a economiei lemnului din Danemarca. Politica de Stat în această materie a căutat să înlesnească importul. În împrejurările de față, economia forestieră națională este supusă la eforturi deosebite.

Fedor Aminoff:

La protection de la nature dans les forêts suédoises.

Apărarea naturii în pădurile suedeze.

Inceputul mișcării de apărare a naturii l-a făcut o lege din 1909. Sforțările acestei mișcări sunt îndreptate, mai întâi, asupra pădurilor virgine și naturale, în înțelesul de a le apăra de ori și ce exploatare. În rest, se au în vedere plante, animale, peisagii naturale deosebite (rare).

Franz Grünwoldt Dr.:

Les tâches internationales de la documentation forestière.

Indatoririle internaționale ale documentației forestiere.

Stările de față în materie de documentare forestieră sunt neîndeplinite și nici nu pot fi împlinite pe calea străduințelor personale. Autorul insistă asupra mijloacelor ce pot fi urmate pe cale internațională pentru îmbunătățirea împrejurărilor: 1. Creierea unei biblioteci forestiere internaționale; 2. Creșterea bibliotecii într'un fel de centrale de documentare forestieră internațională; 3. Coordonarea tuturor străduințelor în materie; 4. Integrarea documentației forestiere în cadrul lucrărilor de documentație genera-

lă; 5. Impunerea documentației în știința și practica forestieră.

La science forestière.

Știința forestieră.

Sub forma bibliografică și de scurte referințe ne orientează asupra celor mai noi lucruri în materie de: Soluri, Botanică, Zoologie, Meteorologie, Silvicultură, Amenajament, Exploatare, Folosirea lemnului, Corecția torenților, Impădurirea locurilor părăginite, Politică forestieră, Economie forestieră particulară, Piața lemnului, Insemnătatea culturală a pădurii și Chestiuni felurite.

Renseignements — Chronique du Centre International de Sylviculture. 1939.

Știri — Cronica C. I. S.-ului. 1939.

Ilie C. Dem.

ZEITSCHRIFT FÜR WELT-FORSTWIRTSCHAFT.

Vol. VIII, Caetul 5/6 (Februarie/Martie 1941).

R. Runkel:

Die Zellstoff- und Papierwirtschaft der Vereinigten Staaten von Nordamerika und ihre Rohstoffgrundlage.

Problema celulozei și a hârtiei în Statele-Unite ale

Americeii de Nord și materia primă respectivă

Avem la îndemână un studiu foarte cuprinzător și lămurit. U. S. A. stau la locul întâi între țările producătoare de celuloză și hârtie ale lumii. Cu toate acestea, sunt importatoare de atari produse, din pricina consumului lor neobișnuit de mare. Tendința de continuă creștere a acestui consum pune cercurilor economice și guvernării respective probleme deosebit de greu de dezlegat.

Stabilitatea industriilor respective este nesigură din pricina chipului de exploatare neregulată și fără continuitate a pădurilor naționale. Războiul ridică, deasemenea, multe piedici în calea acoperirii nevoilor prin import. Deocamdată stă la dispoziția U. S. A., Canada cu marile sale resurse de materie primă (lemn). Aceasta este însă un dominion englez și ca atare are îndatoriri și înăuntrul imperiului britanic.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internațională.

Ni se pun la îndemână multe știri din feluritele țări și ținuturi ale lumii.

Ilie C. Dem.

I N F O R M A Ț I U N I

— Conform Deciziilor Ministerului Agriculturii și Domeniilor, publicate anterior — prin care s'a instituit premii ce se acordă descoperitorilor infracțiunilor la Legea Vânătoarei și Pescuitului în Apele de Munte, dăm mai jos numele celor ce au obținut până în prezent:

1). D-l Gh. Apăvăloae, Șeful postului jandarmi Tarcău, județul Neamț, premiu lei 10.000 (zece mii), pentru descoperirea a 2 cazuri de braconaj a 2 cerbi.

2). D-l Ion Baci, din comuna Tulnici, premiu lei 5.000 (cinci mii), pentru descoperirea unui caz de braconaj a unui cerb.

3). D-l Plut. Jandarm D. Bolboacă, Șeful Postului de Jandarmi Slănic (Bacău), premiu lei 5.000 (cinci mii), pentru descoperirea unui caz de braconaj a unui cerb.

5). D-lor Ion Sandu, Brigadier Silvic, un premiu de 1500 lei (una mie cinci sute lei), Rusu Corduneanu, pădurar, premiu 1.500 (una Ujică, Pădurar, premiu 2.000 lei (două mii lei), toți dela Ocolul Silvic C.-Lung, Bucovina, pentru descoperirea unui caz de braconaj a unui cerb.

— Brigadierul Silvic Nicolae Dumitru, Șeful Brigăzii a 4-a, cu reședința în comuna Nehoiaș, din Ocolul Silvic Buzău, a dat dovadă de deosebit zel în urmărirea a trei locuitori din acea regiune — cunoscuți braconieri — cari au contravenit la dispozițiunile Legii Pescuitului în Apele de Munte, confiscându-le instrumentele de pescuit și încheindu-le acte de dare în judecată.

● Abonații care primesc încă revista la birou, sunt rugați a ne face cunoscut adresa dela domiciliu unde s'a constatat că revista se primește mai regulat și în mod mai sigur.

L E G I

Decret-Lege Nr. 1682 din 7 Iunie 1941
pentru modificarea art. 92 din Legea pentru protecția vânatului
și reglementarea vânătoarei.

ART. UNIC. — Dispozițiunile art. 92 din Legea pentru protecția vânatului și reglementarea vânătoarei, se modifică după cum urmează:

Art. 92. — Sumele încasate din amenzi se vor vărsa:

50% la Fondul amenzilor, prevăzut de art. 57 din codul penal;

50% descoperitorilor și constatatorilor infracțiunilor.

Hotărîrea va statua și asupra persoanelor cari au calitatea de descoperitori și constatatori ai infracțiunilor, cât și asupra cuantumului convenit fiecăruia dintre ei.

Cota convenită descoperitorilor și constatatorilor infracțiunilor se va plăti acestora de către Ad-ția Financiară respectivă, pe temeiul adresei făcută de Direcțiunea Economiei Vânatului în conformitate cu cele stabilite de hotărîrea judecătorească rămasă definitivă.

● Intrucât mulți dintre membrii Soc. noastre cari primesc revista, nu au achitat cotizațiile pe anul curent iar unii și pe anii din urmă, sunt rugați pe această cale a trimite sumele ce datorează pe adresa Soc. (Bd. Take Ionescu 31).

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Direcțiunea Silvică

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcției Silvice;

Având în vedere art. 2 din Codul Silvic;

Având în vedere art. V din Legea modificatoare la Codul Silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/1920.

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de Noi:

a) Amenajamentul pădurii Vărzarii de jos, jud. Bihor, proprietatea Comunei Vărzarii de Jos, în suprafață de 195 Ha. 3600 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurei Plopilor ș. a., județul Dâmbovița, proprietatea Ana și C. Costescu, în suprafață de 83 Ha. 9860 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 2 Mai 1940, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.
No. 8432/941.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Balosinul sau Colănul, județul Buzău, proprietatea Obștei moșnenilor Sibiești, în suprafață de 114 Ha 965 mp., tratată în o serie crâng simplu cu revoluția 30 ani și o serie de protecție. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii „Lacul Bețivului”, județul Vlașca, proprietatea Teodor B. Grăjdănescu, în suprafață de 51 Ha. 8300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 6 Mai 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.
No. 8774/941.

a) Amenajamentul pădurii Vințul de Jos, jud. Alba, proprietatea Composesoratului Sibîșeni, în suprafață de 108 Ha 9300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 35 ani. Revizuirea după 35 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Jariștea Groșani, jud. Prahova, proprietatea Ofelia Ciocârdel, în suprafață 49 Ha. 1930 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani. Dată astăzi 6 Mai 1940, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.
No. 8775/941.

a) Amenajamentul pădurii Sft. Mănăstiri Hodoș-Bodrog s' L-pova, Jud. Arad, proprietatea M-rei Hodoș Bodrog, în suprafață de 400 Ha. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Lăngesti, Jud. Muscel, proprietatea Moșten. Lăngesti, în suprafață de 63 Ha 3000 mp. tratată în o serie de crâng simplu cu revoluția 20 ani și una serie de protecție cu exploatabilitate fizică. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Cristești, Jud. Muscel, proprietatea Ion Toma Zărnescu, în suprafață de 14 Ha 5600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 15 ani. Revizuirea după 15 ani. Dată astăzi 6 Mai 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.
No. 8773/941.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Pătrăuți, jud. Suceava, proprietatea Fondului Bisericesc ort. rom. din Bucovina, în suprafață de 3906 Ha 6000 mp.; tratată în 2 serii de codru cu tăeri succesive. Revoluția 100 și 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Moșul Țicleanu, jud. Gorj, proprietatea Iancu Țicleanu ș. a., în suprafață de 34 Ha 6400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 5 Mai 1940, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.
No. 8655/941.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Iliești, jud. Suceava, proprietatea Fondului Bisericesc ort. rom. din Bucovina, în suprafață de 3997 Ha 2700 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Micești, jud. Muscel, proprietatea Iosif I. Vișoianu, în suprafață de 26 Ha 1000 mp. tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluția 18 și 8 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 5 Mai 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.
No. 8656/941.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Lucieni, județul Muscel, proprietatea Ioan și Paul Gogulescu, în suprafață de 285 Ha, tratată în o serie crâng simplu cu revoluția 20 ani, și o serie codru grădinarit în care se vor extrage numai arborii cu diametru mai mare de 40 cm. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 28 Mai 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.
No. 10572/491.

a) Amenajamentul pădurii **Gruul Lung**, județul **Brașov**, proprietatea comunei **Tohanul Vechi**, în suprafață de **354 Ha 5592 mp.** tratată în o serie codru cu tăceri rase, revoluția 100 ani și o serie de protecție cu exploatabilitate fizică. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi **28 Mai 1941**, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **Horia Lazăr**.
No. 10575/941.

a) Amenajamentul pădurii **Farfarcaica și Zăvoiu** dela **Pod**, jud. **Romanați**, proprietatea **Nicolae Gh. Demetrian**, în suprafață de **65 Ha 5800 mp.** tratată în 2 serii de crâng simplu. Revoluția 20 ani pentru seria I-a 5 ani și pentru seria II-a. Revizuirea după 20 ani seria I și după 5 ani seria II-a.

b) Amenajamentul pădurii **Dulfu**, județul **Olt**, proprietatea **Bisericei Sf-ta Treime din Slatina**, în suprafață de **21 Ha 9800 mp.** Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii **Blejo**, județul **Prahova**, proprietatea **Elena I. Obrecea**; în suprafață de **13 Ha 3362 mp.** Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii **Frăsinet**, județul **Buzău**, proprietatea **Caton Sorescu ș. a.**; în suprafață de **12 Ha 5800 mp.** Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii **Valea Mânăstirii ș. a.**, județul **Mehedinți**, proprietatea **Angela D. Mițuț**, în suprafață de **10 Ha 7584 mp.** Regia și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi **28 Mai 1941**, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **Horia Lazăr**.
No. 10574/941.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii **Valea Alunului și Vocoțești**, jud. **Iași**, proprietatea **Statului** dată în uzufruct **Sf-tei Mitropolii a Moldovei și Sucevei**; în suprafață de **386 Ha 500 mp.** Regim și tratament crâng compus. Revoluția 35 ani. Revizuirea după 35 ani.

Data astăzi **28 Mai 1941**, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **Horia Lazăr**.
No. 10571/941.

a) Amenajamentul pădurii **Flinta**, județul **Dâmbovița**, proprietatea **Moșten. Alexandru St. Dan**; în suprafață de **94 Ha 3714 mp.** Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Caloiaru**, județul **Vlașca**, proprietatea **Adina Moruzzi**, în suprafață de **18 Ha 5300 mp.** Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

Data astăzi **4 Iunie 1941** în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) **Horia Lazăr**.
No. 11420/941.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii **Trestioara**, jud. **Prahova**, proprietatea **Gheorghe și Constantin I. Alexui**, în suprafață de **54 Ha 8987 mp.** Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea în anul 1946.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii **Barzila**, jud. **Prahova**, proprietatea **Corneliu Scărlătescu**, în suprafață de **45 Ha 6043 mp.** Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

c) Amenajamentul pădurii Bolșerea, județul Alba, proprietatea Bisericej gr.-catolice, în suprafață de 63 Ha 9900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Codreni-Piatra, jud. Dorohoi, proprietatea Adina I. I. Cătuneanu, în suprafață de 17 Ha 8400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 22 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Dealul Vinelor Calde, jud. Buzău, proprietatea Ileana Gh. Anghel, ș. a., în suprafață de 16 Ha. 4000 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 100 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiuil Grădinari-Ciocani, județul Ilfov, proprietatea Nadejda Belasînovici, în suprafață de 11 Ha 4445 mp. tratată în 2 serii de crâng simplu. Revoluția 6 și 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Lazu, județul Mehedintzi, proprietatea Maria Cpt. Ionescu, în suprafață de 10 Ha 3700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 10 Iunie 1941, în cabinetul nostru,
p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.
No. 11420/941.

a) Amenajamentul pădurii Drăgoești Ungureni, județul Dâmbovița, proprietatea N. Florescu ș. a.; în suprafață de 198 Ha 4600 mp. Tratată în 2 serii de crâng simplu. Revoluția 16 ani pentru seria I și 3 ani pentru seria II-a. Revizuirea după 16 și 3 ani.

Dată astăzi 18 Iunie 1941, în cabinetul nostru,
p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte, intră în dispozițiile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Dacă se va constata însă în urmă că arătările din acest amenajamente (regulamente de exploatare), referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, ele se vor revizui imediat fie din punct de vedere tehnic-silvic, fie asupra proprietății etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V și ultimul. — Domnul Director al Direcției Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Decliziuni.

T A B L O U

De terenurile Comune de vânătoare, Pădurile Statului și Fonduri de pescuit ce urmează să se arendeze pentru dreptul de vânătoare și pescuit, de către Direcțiunea Economiei Vânătorului.

Comuna	Județul	Suprafața	Durata maximă	Estimația	Data licitației
C O M U N E :					
Lingina	Hunedoara	1290 Jug.	5 ani	600 lei	24 VII.1941 ora 12 a. m.
Ocolișul Mic	"	1881 Ha.	"	1.000 "	"
Serel și Compos.	"	4102	"	3.800 "	"
Cherghes	"	959	"	1.000 "	"
Petrești	Dâmbovița	2175	"	1.700 "	"
Sovarna	Mehedinți	980	"	500 "	"
Gwardenița	"	2876	"	1.400 "	"
Cireșu	"	1722	"	1.000 "	"
Ostrovul Mare	"	1727	"	1.000 "	"
Satul Patre din com. Pd.-Grosului	"	1570	"	700 "	"
Slivilești	"	1183	"	1.100 "	"
Deveselu	"	3465	"	1.500 "	"
Vlădaia	"	3895	"	1.800 "	"
Burila Mică	"	2172	"	1.200 "	"
Zegujani	"	1600	"	2.000 "	"
Icland	Cluj-Turda	3614	"	1.700 "	"
Iclânzel	"	1844	"	1.500 "	"
Adjudeni	Roman	1657	"	2.500 "	"
Hangu	Neamț	4220	"	2.000 "	"
Valea lui Pătru	Dolj	1191	"	600 "	"
Drăgănești	Baia	3288	"	1.500 "	25 VII. 1941
Boroaia	"	5810	"	3.000 "	ora 12 a. m.
Prunișor	Mehedinți	1101	"	1.100 "	"
Furceni	Tecuci	1776	"	700 "	"
Picior de Munte	Dâmbovița	1770	"	1.200 "	"
Barboși	Cluj-Turda	4362	"	2.500 "	"
Blvolari	Iași	6184	"	2.400 "	"
Căscioarele	Ilfov	1175	"	5.000 "	"
Olari	Romanați	1197	"	1.000 "	"

P Ă D U R I L E :

Mezea-Oticu, Valea Vladului, Berevoiescu Mic și Luțele	Oc. sil. C.-Lung Jud. Muscel	1950 Ha.	"	800 "	"
Costești și Strocești Vest	Oc. sil. Vâlșan Jud. Argeș	1877	"	1.800 "	"
Bogdana Nenciu-lești	Oc. sil. R.-de-Vede Jud. Teleorman	75	"	2.000 "	"
Plăișor	Oc. sil. Domnești Jud. Muscel	2566	"	15.000 "	"

F O N D D E P E S C U I T :

Coșna	C.-Lung	10 ani	600 "	"
Tălmăcel	Sibiu	"	2.000 "	"
Lucăcești	Bacău	"	1.000 "	"

Amatorii vor înainta oferte închise, sigilate și timbrate până la datele menționate în dreptul fiecăreia, orele 12 a. m., la Dir. Economia Vânătorului, Str. Polonă No. 8, București.

Pe plicul închis se va specifica „oferte închise” pentru terenul, pădurea, fondul jud. jud.
Ocolul Silvic

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-șef: Stinghe N. V.

Comitetul de redacție:

Gr. Eliescu

Ilie C. Demetrescu

D. Sburlan

N. Ghelmeziu

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE PE 1941

Președinte: Drăcea D. M.

Vice-Președinți: { Stinghe N. V.

Casier: Rădulescu M.

Secretar general: C. Emanoil

Secretari: { N. Ghelmeziu
Haralamb At.

MEMBRII:

Butoi Alex.

Manoilescu Mircea

Chiriță C.

Minescu G.

Comșa Aurel

Năstăsescu G.

Demetrescu Ilie

Nedelcovici Ath.

Florescu P. M.

Rodoteatu St.

Georgescu P. C.

Sabău V.

Grozescu D.

Sburlan A. D.

Heroiu Tr.

Suhățeanu Mih.

Ionescu I. A.

Zeicu Ion

Lazăr H.

Cenzori: N. Burculeț, Vencu Georgescu și I. Paladian.

Cenzori supleanți: St. Georgescu, Șt. Predescu și Gr. Vasilescu.

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituții	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societății	200 „
„ „ „ „ conductori și brigadieri	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

A U A P Ă R U T .

**SERIA A. — BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:
D. A. SBURLAN**

**ARBORII ȘI PĂDURILE
NOASTRE**

78 pagini, 20 lei

**SERIA C. — TRATATE ȘI MANUALE:
Prof. V. N. STINGHE**

**A M E N A J A R E A
PĂDURILOR**

UN VOLUM DE 255 PAGINI

**D. A. SBURLAN
INSTALAȚII DE TRANSPORT
PENTRU
EXPLOATĂRI FORESTIERE
UN VOLUM DE 304 PAGINI**

**SERIA A. — BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:
Dr. G. ELIESCU**

**PROTECȚIA
PADURILOR**

UN VOLUM DE 275 PAGINI LEI 270

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

R E V I S T A P Ă D U R I L O R

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 53 — Nr. 8—9

AUGUST—SEPTEMBRIE 1941

S U M A R U L :

Studii :

Const. D. Chiriță : Geneza solurilor de stepă — — — — —	429
Prof. C. Georgescu: Ceretele ca tip de pădure. 1. Ceretele poenite — — —	444

Comentarii — Insemnări :

I. Lungu: Drumurile noastre forestiere. Actualități și program de viitor —	458
D. A. Sburlan: Pădurile și silvicultura în U. R. S. S. — — — — —	465
S. Pașcovschi: Un grup de arbori trăsniți dintr'odată — — — — —	470
I. Filipovici: Prețul lemnului — — — — —	473
<i>Cronica externă</i> (pag. 477); <i>Cronica internă</i> (pag. 473); <i>Cronica cinegetică</i> (pag. 475); <i>Recenzii</i> (pag. 487); <i>Informațiuni</i> (pag. 490); <i>Necrolog</i> (pag. 492); <i>Legi</i> (pag. 498); <i>Publicațiuni</i> (pag. 500).	

SOMMAIRE :

Études :

La génèse des sols de steppe — — — — —	C. Chiri�a
Les forêts de chêne chevelu comme type de forêt. I. — — — — —	C. Georgescu

Commentaires :

Réseau de chemins de nos forêts — — — — —	I. Lungu
Les forêts et la sylviculture dans l'U.R.S.S. — — — — —	D. A. Sburlan
Un groupe d'arbres foudroyés — — — — —	S. Pașcovschi
Le prix du bois — — — — —	I. Filipovici
<i>Chronique; Revue des revues; Nouvelles; Nécrologie; Lois; Publications.</i>	

INHALT :

Abhandlungen :

Die Genese der Steppenb�den — — — — —	C. D. Chiri�a
Die Zerreichenwälder als Waldtyp. I — — — — —	C. Georgescu

Mitteilungen :

Der Wegenetz unserer Wälder — — — — —	I. Lungu
Die W�lder und die Forstwirtschaft in U. R. S. S. — — — — —	D. A. Sburlan
Eine Baumgruppe vom Blitzschlag getroffen — — — — —	S. Pașcovschi
Der Holzpreis — — — — —	I. Filipovici
<i>Chronik; Zeitschriftenschau; Nachrichten; Nachruf; Gesetze; Ver�ffentlichungen.</i>	

S T U D I I

**Din lucrările Institutului de Cercetări
și Experimentație Forestieră din România**

GENEZA SOLURILOR DE STEPĂde **CONST. D. CHIRIȚĂ**

Cunoștințele noi despre alterarea silicaților primari și despre procesul de formare a argilei au adus profunde schimbări în concepțiile asupra formării și caracterelor diferitelor tipuri genetice de soluri.

În acest domeniu, în știința solului întâlnim în ultimul deceniu două nume și două concepții contradictorii: A. L. Stebutt (11), autorul primului sistem genetic complet al solurilor, și S. Mattson (7), autorul celebrei lucrări asupra coloidelor, care a reușit să stabilească cu precizie științifică o însemnată parte din condițiile fenomenului de formare a argilei în soluri. Concluziile lui Mattson sunt reluate de W. Laatsch (6) și aplicate la geneza solului și la crearea unui nou sistem de clasificare a solurilor după procesele de geneză.

În sfârșit, concluzii interesante aduc cercetările lui K. Simon (10) asupra naturii humusului în cernoziomuri și alte tipuri de soluri.

Stebutt (11) așează solurile de stepă în clasa formării zeoliților (prin zeoliți înțelegând silicații secundari hidratați rezultați prin alterarea silicaților primari). El consideră formarea silicaților secundari ai argilei ca un fenomen tipic al ținuturilor aride, susținând această accepțiune pe ideea că reunirea produselor de desfacere a silicaților primari (silicea și sesquioxizii) ar fi împiedecată de prezența unei cantități însemnate de apă în sol; apoi, prezența carbonatului de calciu în solurile ținuturilor aride asigură — prin ionii de Ca — stabilitatea argilei formate.

Stebutt consideră — după Wiegner și Schwartz (13) — că, după debazificarea și desilificarea parțială a silicaților primari, aceștia suferă mai departe desfacerea hidrolitică în componenții: MeO , Al_2O_3 și SiO_2 ; ultramicronii de silice și alumină se precipită reciproc, dând o gelă silico-aluminică de compoziția $(m\text{SiO}_2)(r\text{Al}(\text{OH}_3))(n\text{H}_2\text{O})$, un acidoid care are însușirea de a adsorbi bazele.

Acest complex este după Wiegner și Stebutt, complexul silico-aluminic sau argila solului.

În prezența unei cantități însemnate de apă și a humusului acid în sol, reunirea ultramicronilor de silice și alumină nu mai poate avea loc; aceștia rămân definitiv separați, silicatul primar a suferit procesul de „distrucțiune” definitivă.

Stebutt (11) consideră „formarea zeoliților” sau „argilizarea¹⁾ silicaților primari” ca procesul dominant al genezei solurilor de stepă și semi-pustiu. El împarte clasa solurilor cu formare de „zeoliți” în două subclase:

I. Soluri cu formare de zeoliți în prezența sărurilor solubile de alcalii.

II. Soluri cu formare de zeoliți în absența sărurilor solubile.

În prima subclasă el așează: solurile sure și solurile brune-deschise de semi-pustiu, iar în a doua: solurile castanii și cernoziomurile.

Precum vedem, el clasează solurile brune-deschise între solurile de semi-pustiu, cu săruri de alcalii în toate orizonturile și nu se ocupă de solurile brune-deschise de stepă uscată, practic lipsite de asemenea săruri.

Cu deosebire Stebutt consideră formarea argilei ca tipică și intensivă în cernoziomuri.

„O stare de echilibru desăvârșit o posedă cernoziomul, pe care cu drept cuvânt îl putem considera ca tipul de sol dinamic perfect stabilizat”.

„Pe scurt caracterizat, cernoziomul reprezintă un sol tipic cu formare de zeoliți și cu dinamică complet stabilizată”.

Stabilitatea cernoziomului se datorește după Stebutt

1) Termenul aparține autorului.

(11), Gedroiz (3) ș. a. levigării totale a sărurilor solubile, prezenței carbonaților de Ca și Mg în sol, cari saturează complexul argilos cu ioni de Ca și Mg, și acumulării de humus saturat predominant cu acești ioni.

Reținem din aceste considerațiuni, concluzia care ne interesează aci: Formarea activă a silicaților secundari ai argilei ar fi caracteristică solurilor de regiuni aride și semi-umede (semi-pustiu și stepă), în prezența sau absența sărurilor salubile, dar întotdeauna în prezența carbonatului de Ca sau a unei abundențe de ioni de Ca și Mg, deci în prezența unei reacțiuni alcaline, slab alcaline sau neutre.

O însemnată caracteristică a solurilor de stepă — în deosebi a cernoziomurilor — este formarea și acumularea de humus saturat. Cum se explică acumularea excepțională de humus în cernoziomuri și stabilitatea acestui humus?

După autorii mai vechi — Docuciaev (2), Gedroiz (3), Stebut (11) ș. a. — aceasta se explică prin condițiile climatice și de vegetație ale stepei.

Climatul de stepă, caracterizat printr'un maximum de precipitații la sfârșitul primăverii sau începutul verii, asigură desvoltarea viguroasă a unei pături de ierburi (graminee); după apariția secetei de vară și a vânturilor uscate, ierburile stepei se usucă, iar solul devine pe o mare grosime uscat — ceea ce împiedecă descompunerile organice. Aceste condiții: formarea abundantă de substanțe organice în primăvara umedă și împiedecarea descompunerilor vara și toamna, favorizează acumularea de humus saturat.

Asupra naturii speciale a acestui humus de stepă, asupra legăturii acestuia cu complexul argilos al solului nu se putea spune mai mult și mai precis, pe vremea când autorii de mai sus scriau despre formarea cernoziomului.

Cercetările lui S. Mattson (7) asupra coloidelor aruncă o lumină nouă în teoria genezei diferitelor tipuri de soluri. În special teoria lui asupra precipitării izoelectrice a silicei și hidroxizilor de aluminiu și fer, aduce o lumină nouă în mult desbătuta problemă a formării și naturii argilei solului, rezultat al alterării silicaților primari.

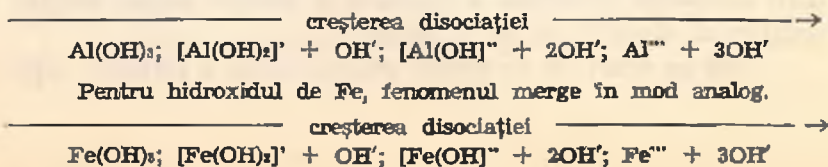
Iată pe scurt, în ce constă această teorie a formării argi-

lei prin precipitarea izoelectrică a silicei și hidroxizilor de fer și aluminiu:

Sub acțiunea apei, silicații primari debazificați și în parte desilificați, se desfac în silice (acid silicic) și hidroxid de Al sau Fe, cari trec în apă în stare de solă. Ultramicronii de silice și hidoxizi având sarcini electrice de semne contrarii, se atrag, și neutralizându-și reciproc sarcinile, sola de silice și hidroxizi se precipită în stare de gelă. Această precipitare este numită izoelectrică, fiindcă se produce în momentul atingerii punctului izoelectric, adică în momentul în care sarcinile electrice ale ultramicronilor de silice și hidroxizi se anulează reciproc. Gela formată se depune pe suprafața silicatului alterat sau aproape de acesta, unde „îmbătrânește“ și după câțva timp recristalizează. Rezultă astfel diferite minerale secundare hidratate, care alcătuiesc argila solului.

Care este raportul dintre cantitățile de silice și hidroxizi de Al sau Fe care se neutralizează electric reciproc și se precipită în gelă silico-aluminică sau silico-feruginoasă? Acest raport este foarte variat, și tocmai această variație a îngreuiat în trecut cunoașterea condițiilor în care are loc „argilizarea“ silicaților primari.

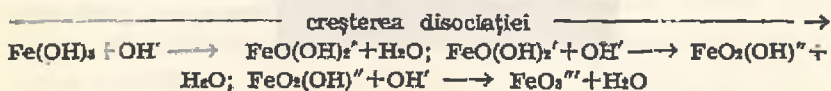
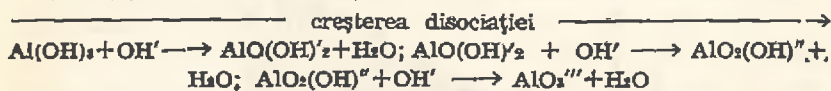
Mattson (7) a stabilit că — dat fiind caracterul amfoter al hidroxidului de Al și al celui de Fe — raportul dintre cantitatea de silice (acid silicic) și aceea a unuia dintre acești hidroxizi, care se precipită împreună izoelectric, este determinat de reacțiunea soluției în care are loc reacțiunea. În adevăr, hidroxidul de Al și cel de Fe având caracter de substanțe amfotere (de a reacționa când ca bază slabă, când ca acid slab), se disociază în mod diferit, în funcție de reacțiunea soluției. Astfel, în soluții cu caracter acid, din molecula de $\text{Al}(\text{OH})_3$ se disociază ioni de OH^- ; cu cât aciditatea soluției este mai mare, numărul ionilor OH^- disociați este mai mare, ajungându-se — la o anumită concentrație a ionilor H^+ — la disocierea totală a $\text{Al}(\text{OH})_3$ în Al^{3+} și 3OH^- . Dar treptat cu pierderea de ioni OH^- , sarcina pozitivă a sămburelui aluminic crește, devenind maximă când disocierea e totală. Scara disociației și a creșterii sarcinei electrice a sămburelui aluminic este următoarea:

Prin urmare, dând în soluție ioni OH și cationi bazici sau radicali bazici, hidroxizii de Al și Fe reacționează ca baze slabe. Caracterul bazic al acestor hidroxizi este cu atât mai accentuat, cu cât aciditatea soluției este mai puternică. De aici concluzia:

În soluții acide, hidroxizii de Al și Fe sunt baze, care neutralizează și precipită silica; cantitatea de silice legată și precipitată crește cu bazicitatea hidroxizilor, deci crește cu aciditatea soluției.

Reacțiunea se petrece în sens invers în soluții a căror reacțiune devine tot mai alcalină: hidroxizii de Al și Fe disociază ionii H, cari cu ionii OH din soluție dau apă; disociația crește cu creșterea concentrației ionilor OH, până ce se ajunge la forma: $AlO_3''' + 3H_2O$.

Dând în soluție ioni H pozitivi și radicali negativi, hidroxidul de Al și hidroxidul de Fe reacționează în soluția alcalină ca acizi slabi; caracterul acid al acestor hidroxizi este — până la disocierea totală — cu atât mai accentuat, cu cât concentrația ionilor OH în soluție este mai mare, reacțiunea mai alcalină.

Reacționând ca acizi slabi, este evident că în soluția alcalină hidroxizii de Al și Fe nu pot neutraliza și precipita izoelectric silica (acidul silicic) încărcată negativ ca și radicalii aluminiici sau feruginoși.

Există însă o anumită reacțiune a soluției — un anumit pH —, la care hidroxizii de Al și Fe nu disociază nici ioni H, nici ioni OH, nu reacționează adică nici ca acizi slabi, nici ca baze slabe, sunt electric neutri. Acest punct de reacțiune a fost numit punct izoelectric al hidroxidului de Al și al celui de Fe. Punctul izoelectric al hidroxidului de Al este la $pH=8,1$, iar al hidroxidului de Fe la $pH=7,1$.

Aceasta însemnează că dela $pH=8,1$, respectiv $pH=7,1$, spre reacțiuni mai acide, hidroxidul de Al și cel de Fe reacționează ca baze cu atât mai puțin slabe, cu cât aciditatea

crește; și, dela aceleași valori pH, spre reacțiuni mai alcaline, acești hidroxizi reacționează ca acizi de intensitate crescândă cu alcalinitatea soluției.

Prin urmare, dela pH = 8,1, resp. pH = 7,1, spre reacțiuni mai acide ale soluției, hidroxidul de Al și Fe au însușirea de a precipita izoelectric cantități cu atât mai mari de silice (electro-negativă) cu cât reacțiunea soluției este mai acidă; dela pH-ul punctului izoelectric spre valori mai alcaline ale reacțiunii, acești hidroxizi reacționând ca baze, nu pot precipita silicea.

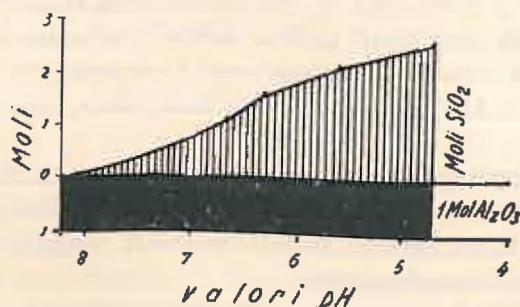

Fig. 1. — Numărul de moli de SiO_2 precipitați izoelectric de 1 mol Fe_2O_3 și 1 mol Al_2O_3 , la diferite reacțiuni (valori pH) ale soluției.

Este important de subliniat că hidroxidul de Al având punctul izoelectric la o valoare mai alcalină a soluției decât în cazul hidroxidului de Fe (pH = 8,1 față de pH = 7,1), este o bază mai puternică decât hidroxidul de Fe și, în consecință:

- 1) poate lega și precipita izoelectric silicea în soluții slab alcaline (pH = 7—8,1);
- 2) cantitatea de silice legată de hidroxidul de Al este per-

manent mai mare decât cea legată și precipitată izoelectric de hidroxidul de Fe;

3) hidroxidul de Al formează cu silicea compuși mai rezistenți la disocierea hidrolitică decât cei formați de hidroxidul de Fe.

Fig. 1 — după Mattson — arată variația cantității de silice precipitată izoelectric de hidroxidul de Fe și hidroxidul de Al, în funcție de reacțiune.

Se constată din considerația curbelor date, că numărul molilor de SiO_2 precipitați izoelectric de un mol de Fe_2O_3 și de un mol de Al_2O_3 crește dela valoarea zero (punctul izoelectric, la pH 7,1 resp. 8,1) treptat cu creșterea acidității.

La pH=5 pentru hidroxidul de Fe și la pH=4,7 pentru hidroxidul de Al, precipitarea izoelectrică nu mai are loc. Aceasta se explică astfel: din cauza acidității accentuate a soluției la aceste valori pH, disociația hidrolitică a hidroxizilor este prea mare, astfel că nu mai pot forma cu silicea gele neutre și stabile; în plus, în natură la aceste valori ale reacțiunii soluției, în soluție sunt întotdeauna prezenți din abundență acizi humici, deci coloide protectoare, cari mențin în stare dispersă hidroxizii de Al și Fe și silicea, împiedecând astfel reunirea lor și înlesnind migrațiunea lor separată.

Curbele din fig. 1 mai arată că:

1. Argila formată prin procese de solificare are compoziție (raportul $\text{SiO}_2/\text{Al}_2\text{O}_3$ sau $\text{SiO}_2/\text{Fe}_2\text{O}_3$) variată, după reacțiunea soluției solului. Cu cât această reacțiune este mai apropiată de neutralitate, argila este mai săracă în silice și mai bogată în sesquioxizi de Al și Fe; raportul silicei către alumina și sesquioxizi de fer scade deci cu apropierea soluției de reacțiunea neutră.

2. Argila formată în condiții de reacțiune slab alcalină (pH=7,1—8) este argilă exclusiv silico-aluminică, hidroxidul de fer nemai putând precipita silicea la valori pH=7,1.

3. În sfârșit, aceste curbe mai arată faptul foarte important, că intensitatea procesului de formare a argilei este foarte slabă în soluții neutre sau slab alcaline și crește treptat cu aciditatea până la o anumită limită (pH=5).

Aceste considerațiuni ne sunt suficiente spre a putea privi geneza solurilor de stepă în adevărata ei lumină.

În zona stepii, condițiile de umiditate în atmosferă și sol

sunt astfel, încât sărurile solubile sunt practic complet levigate din stratul de sol, iar carbonații de Ca și Mg numai parțial levigați, în multe soluri brune-deschise de stepă uscată aflându-se chiar în stratul superficial — efervescența chiar dela suprafață —, iar în cernoziomurile castanii și ciocolatii, carbonații fiind practic levigați până la nivele între 30 și 60 cm, mai sus de aceste nivele aflându-se numai cantități mici (sub 1%) sau numai urme de carbonați.

În toate solurile de stepă complexul argilos și cel humic sunt bine saturate cu cationi bazici, predominanți fiind ionii de Ca și Mg. Reacțiunea acestor soluri este alcalină până la slab alcalină, cu valori pH variind între 8,3 și 7,2 rareori neutră în orizontul cu humus al cernoziomurilor.

În solurile de stepă, din cauza reacțiunii lor alcaline sau slab alcalină până la neutră, procesul de argilizare al silicaților primari este în mare măsură împiedecat; „argilizarea” sau „formarea zeoliților” — după Stebutt — nu are loc (în solurile loessoide și multe soluri brune-deschise de stepă uscată) și se produce foarte lent, în cernoziomuri. Apare deci ca eronată opinia lui Stebutt, după care argilizarea silicaților ar fi un fenomen tipic ținuturilor aride, iar cernoziomul un sol tipic cu formarea de silicați secundari. De fapt, Stebutt nu a fundat concepția lui pe cercetări științifice asupra acestor procese, ci s'a sprijinit pe faptul că solurile de stepă — în special cernoziomurile — sunt soluri bogate în argilă și cu o stabilitate perfectă a complexului argilos și a celui humic.

Dar bogăția în argilă a solurilor de stepă nu se explică prin formare nouă de argilă în sol, ci prin natura rocilor mame ale acestor soluri (loess, argilă, marnă), bogate în argilă. Argila solurilor de stepă este deci argila roci mame, la care — mai ales în cernoziomuri — s'au adăugat în decurs de secole, mici cantități de argilă nou formată în sol.

Aceasta se evidențiază de altfel clar prin analizele mecanice la solurile de stepă uscată, atunci când roca mamă a avut o textură uniformă — cu acelaș conținut de argilă pe toată grosimea stratului solificat și în roca mamă.

În cernoziomuri se constată de obicei un plus de argilă în orizontul A. Această caracteristică a solurilor de stepă a fost stabilită prin numeroase lucrări [L a t s c h (6) M. P o p o v ă ț (8) N. C e r n e s c u (1) ș. a.].

Capacitatea totală de schimb a solului este altă însușire, care, numai pentru partea minerală a solului, este de asemenea puțin variată pe profil, practic egală cu cea a rocei mame, în solurile crude (loessoide) de stepă și cu o ușoară creștere la cernoziomuri (Laatsch, 6) în stratul de sol, unde are loc o slabă formare de argilă [Popovăț, (8) Cernescu, (1)].

Dacă solurile de stepă ar fi caracterizate printr'o formare activă de argilă, este evident că în aceste soluri conținutul de argilă și capacitatea de schimb a părții minerale a solului ar întrece întotdeauna cu mult aceleași însușiri ale rocei mame. Ceea ce nu se constată într'o măsură însemnată, confirmând că geneza solurilor de stepă este caracterizată prin levigarea sărurilor solubile, levigarea parțială și progresivă a carbonatului de Ca (și Mg), prin acumularea de humus saturat predominant cu Ca în sol și împiedecarea în înaintată măsură a fenomenului de formare a argilei.

Printr'o serie de cercetări proprii, vom evidenția aceste caracteristice ale solurilor de stepă, care confirmă slaba producere de argilă în geneza acestor tipuri de soluri.

O altă grupă de procese caracteristice genezei solurilor de stepă este aceea a formării și acumulării humusului.

Asupra humusului solurilor de stepă, cunoștințele noastre au fost foarte generale și aproximative până în ultimii ani. Astfel, dela Ramann (9) știam că humusul acestor soluri este un „humus adsorptiv saturat“, iar dela Stebutt (11) că acesta este un „humus bazic“ și un „humus de rezervă“. Asupra naturii mai intime a humusului cunoștințe avansate au adus cercetările lui Waksman (12) și, mai ales, acelea ale școalei germane (Simon (9), Springer (10) ș. a.). Vom stăruia aci în mod special asupra cunoștințelor noi aduse de Simon asupra humusului în general și acelu de stepă, în special.

Substanța organică a solului este formată din:

1. materiale organice (resturi organice nealterate);
2. produse intermediare de alterare și resturi — mai rezistente — de humificare (humo-lignine în mare parte, după Simon);

3. substanțe accesorii (alcooli, acizi solubili în apă ș. a.);
4. substanțe humice propriu zise.

În solurile de stepă, humusul este format aproape în întregime din substanțe humice propriu zise. Aceste substanțe de natură coloidală, cu reacțiune acidă și culoare închisă, sunt intim amestecate cu particulele minerale ale solului și chiar puternic legate de acestea. În lucrările cercetătorilor germani citați mai sus, substanțele humice sunt considerate ca acizi organici complexi, numiți acizi humici. După însușirile lor, acizii humici sunt grupați în două categorii distincte:

acizi humici de culoare brună-închisă până la neagră-cenușie, greu solubili în apă, solubili în alcool și soluții moderat acide; cu bazele dau compuși cu caracter de săruri, numiți humați; humații de calciu și Mg sunt insolubili în apă;

acizi humici de culoare deschisă, galbenă sau galbenă-aurie, de constituție moleculară mai simplă, mai puternic acizi, ușor solubili în apă, ca și sărurile lor cu bazele: sunt așa numiții acizi fulvici, abundant reprezentați în humusul de pădure accentuat acid.

În solurile de stepă, humusul este format în cea mai mare parte din acizi humici de culoare închisă — neagră-cenușie —, saturați cu ioni de Ca și Mg. Natura lor chimică nu este suficient cunoscută, dar sunt considerați ca produse sintetice, rezultate prin reunirea ligninelor modificate cu proteinele formate în sol de microorganisme.

Acest complex lignino-proteinic ar fi în cernoziomuri legat nu numai cu bazele, ci — după Springer (10) și Simon (9) — chiar cu silicații secundari ai argilei, formă în care sunt foarte rezistenți la descompunere.

Acumularea puternică de humus în cernoziomuri s'ar explica astfel atât prin condițiile de vegetație și climă, cât și prin natura însăși a humusului de stepă, în mare parte legat de complexul argilos al solului și — astfel — foarte rezistent la descompunere. Este un punct de vedere nou în geneza solului de stepă și de el trebuie ținut seamă în studiile asupra acestor soluri.

Pentru ilustrarea practică a concepțiilor exprimate mai sus asupra genezei solurilor de stepă, se dau mai jos rezultatele cercetărilor noastre asupra celor trei tipuri de soluri de stepă. Cercetările au constatat în: analize mecanice, determinări de humus și carbonați și capacitatea totală de schimb — și s'au executat asupra probelor din orizonturile caracteristice ale fiecărui tip de sol și din roca mamă.

TABELA I

Analize mecanice ale solurilor de stepă
Rezultatele exprimate în % din solul fără humus și carbonați

Locul de proveniență, tipul de sol, roca mamă	Nivelul în cm	Nisip		Pulberi		Argilă < 0,002 mm %	Carbonați %	Humus %
		mare > 0,2 mm %	fin 0,2-0,02 mm %	0,002-0,01 mm %	0,02-0,01 mm %			
Pallas, în Valul lui Traian, sol loessoid, pe loess	0—20	0,01	34,60	15,92	16,05	33,42	15,28	2,49
	80—100	0,00	36,94	15,85	16,27	30,94	15,76	0,66
Halta Constantința între văi, sol brun - deschis de stepă uscată, pe loess	0—25	0,04	30,51	16,70	16,05	36,70	1,94	3,28
	70—90	0,01	31,66	17,08	16,85	34,00	1,95	2,17
	140—160	0,01	34,70	17,55	16,89	30,94	7,56	0,60
Mărculești (Ialomița) cernoziom castaniu pe loess	0—25	0,54	40,87	17,16	13,73	27,70	0,08	4,11
	50—70	0,57	41,15	17,73	12,95	27,60	7,137	2,59
	90—100	0,52	42,01	18,26	13,40	25,85	12,001	1,72
	180—190	2,03	51,60	18,25	11,16	16,96	74,695	0,81
Stațiunea Valul lui Traian, lângă Conacul Blebea. Cernoziom ciocolatiu pe loess	0—25	0,05	32,47	16,50	15,57	35,35	2,29	4,07
	50—75	0,03	31,97	15,85	16,63	35,52	1,345	2,39
	100—125	0,02	34,46	18,35	17,57	29,60	0,455	0,83
	200—225	0,00	36,92	16,25	14,75	32,08	0,245	0,43
Mileanca, cernoziom propriu zis, pe marnă argiloasă	0—15	0,17	28,22	14,77	17,85	38,99	0,00	6,16
	25—40	0,14	30,73	15,50	16,04	37,59	0,00	5,13
	80—100	0,04	28,24	19,42	17,00	35,30	4,691	1,76
	185—195	0,37	14,20	10,92	20,86	53,65	11,751	0,91
Stațiunea Valul lui Traian, cernoziom castaniu, puternic decalcarizat, pe loess	0—25	0,02	34,29	17,67	16,72	31,50	0,00	3,52
	40—65	0,00	33,38	17,50	15,10	34,02	0,00	2,10
	95—120	0,00	39,16	19,43	13,95	27,56	17,39	0,81
	225—250	0,00	41,47	16,91	14,25	27,10	15,64	0,50

TABELA II

Condițiile de saturație în baze și capacitatea totală de schimb a solurilor de stepă

Locul de proveniență, tipul de sol, rocă mamă	Nivelul în cm	Baze de schimb. S mg. echiv. %	Deficitul de satur. T-S mg. echiv. %	Cap. tot. de schimb. T mg. echiv. %	Gradul de sat. $V = \frac{S}{T} \times 100$	Gradul de saturare $\frac{H}{T} \times 100$
<i>Pallas, în Valul lui Traian, sol loessoid, pe loess</i>	0—20	24,92	0,00	24,92	100,00	0,00
	80—100	22,55	0,00	22,55	100,00	0,00
<i>Halta Constanța între vii, sol brun-deschis de stepă uscată, pe loess</i>	0—25	28,70	0,25	28,95	99,13	0,87
	70—90	29,19	0,21	29,40	99,28	0,72
	140—160	21,70	0,00	21,70	100,00	0,00
<i>Mărculești (Ialomița), cern. castaniu, pe loess</i>	0—25	26,77	1,63	28,40	94,25	5,75
	50—70	25,01	0,00	25,01	100,00	0,00
	90—100	20,23	0,00	20,23	100,00	0,00
	180—190	18,20	0,00	18,20	100,00	0,00
<i>Stațiunea Valul lui Traian, lângă Conacul Blebea, cern. ciocolatiu pe loess</i>	0—25	28,40	1,50	29,90	94,98	5,02
	50—75	26,00	3,60	26,00	100,00	0,00
	100—125	21,40	0,00	21,40	100,00	0,00
	200—225	19,95	0,00	19,95	100,00	0,00
<i>Mileanca, cernoziom pro- priu zis, pe marnă argi- loasă</i>	0—15	28,80	3,50	32,30	89,17	10,83
	25—40	29,40	2,30	31,70	94,30	5,70
	30—100	25,60	0,00	25,60	100,00	0,00
	185—195	30,40	0,00	30,40	100,00	0,00
<i>Stațiunea Valul lui Traian, cernoziom castaniu puter- nic decalcarizat, pe loess</i>	0—25	28,00	1,50	29,50	94,92	5,08
	40—65	28,25	1,01	29,26	95,55	3,45
	95—120	22,40	0,00	22,40	100,00	0,00
	225—250	20,20	0,00	20,20	100,00	0,00

Interpretarea rezultatelor și concluziuni

1. Rezultatele analizelor mecanice arată în mod sistematic că la toate solurile de stepă formate pe loess, fracțiunea argiloasă este mai mare în pătura de sol decât în roca mamă, și anume, la cernoziomuri — solurile de stepă cele mai evoluate — mai mult decât la solul loessoid și cel brun-deschis de stepă uscată. Această constatare confirmă producerea procesului de argilizare, în cernoziomuri și soluri brune-deschise, proces cu atât mai intens, cu cât umiditatea climatului este mai mare și solul este mai adânc decalcarizat. Procentul de argilă scade treptat cu adâncimea (când nu există neregularități în textura roci mame).

Totuși, deosebirile constatate între pătura de sol și roca mamă sunt întrucâtva mai însemnate decât ne-am fi așteptat

după expunerea noastră asupra concluziilor stabilite până astăzi în această privință. Credem că în bună parte, plusul de particule de ordin coloidal constatat în pătura de sol față de roca mamă se datorește și pulberilor fine depuse din atmosferă în timp îndelungat și neregularității texturii păturii de rocă mamă la diferite nivele.

Această neregularitate a texturii rocei mame se constată foarte accentuat la cernoziomul dela Mileanca, unde stratele profunde ale rocei mame conțin mult mai multă argilă decât pătura solificată.

2. Conținutul de humus crește dela solul loessoid către cernoziomul ciocolatiu și negru, iar pe profil scade cu adâncimea, treptat în orizontul A și repede la trecerea în orizontul C. O variație inversă arată conținutul de carbonați: adâncimea levigării carbonaților și gradul de decalcarizare al solului cresc dela solul loessoid, bogat în carbonați chiar dela suprafață, către cernoziomul ciocolatiu și cel negru, cu o pătură superioară relativ groasă, practic lipsită de carbonați. Aceasta confirmă că solurile de stepă se formează prin procese de decalcarizare și de înhumificare calcică progresivă, atingând maximum în cernoziomurile din regiunile cele mai umede.

3. Capacitatea totală de schimb a solurilor de stepă, funcție a conținutului de argilă și de humus al solului, variază în acelaș sens cu intensitatea procesului de argilizare și cu conținutul de humus al solului. În consecință trebuie să ne așteptăm ca aceasta să crească dela solul loessoid către cernoziomul din regiunile cele mai umede, ceea ce cercetările noastre confirmă în mod sistematic. Pe profil, capacitatea totală de schimb scade cu adâncimea, fiind minimă în roca mamă, când nu există neregularități în textura acesteia (ex.: cazul Mileanca).

Variația cu adâncimea a capacității de schimb numai a argilei solului este mai puțin accentuată, excluzându-se influența humusului, mai mare în stratul superior decât în orizontul C și în roca mamă (A se vedea în această privință lucrarea D-lui N. Cernescu (1)).

4. Solurile de stepă sunt complet saturate în baze în stratele cu conținut de carbonați mai mare de 2—2,5% și prezintă un deficit de saturație T—S la nivele superficiale, în stratele levigate complet de carbonați sau cu un conținut de carbonați mai mic de 2—2,5%. În consecință gradul de saturație

în stratul superior la diferitele tipuri de soluri scade treptat cu levigarea carbonaților, fiind mai mic în cernoziomurile puternic decalcificate decât în solurile loessoide, brune-deschise și cernoziomuri castanii cu orizontul C puțin adânc. În general, gradul de saturație în orizontul superior este de 100% la solurile loessoide, aproape 100% în solurile brune-deschise de stepă uscată și de 94—99% la cernoziomuri, crescând treptat cu adâncimea, până la 100%.

O variație inversă arată gradul de acidificare (procentul ionilor H din capacitatea totală de schimb), care este de 0,00% în solurile loessoide și crește treptat către cernoziomuri, unde atinge valori de 1—6% în pătura superficială a solului.

LITERATURĂ

1. Cernescu, N. N.: Capacitatea de schimb a solului în raport cu conținutul de argilă și humus. Inst. Geol. Român. Studii tehnice și economice, Buc. 1939.
2. Docuciaev: Cernoziomul rusesc. Sf. Petersburg 1883 (rusește), citat după Glinka.
3. Gedroiz, K.: Der adsorbierende Bodenkomplex und die adsorbierten Bodenaktionen als Grundlage der genetischen Bodenklassifikation. Dresden-Leipzig, 1929.
4. Glinka, K.: Die Typen der Bodenbildung. Berlin, 1914.
5. Laatsch, W.: Dynamik der deutschen Acker- und Waldböden. Dresden-Leipzig, 1938.
6. Mattson, S.: a. The laws of soil colloidal behavior: III. Isoelectric precipitates. Soil Sci. 1930 p. 459—495.
b. The laws of soil colloidal behavior: IV. Amphoteric reactions and isoelectric weathering. Soil Sci. 34, 1932 p. 209—240.
7. Popovăț, M.: Dégradation des sols de steppe. An. Inst. Geog. 40m. XVIII. Buc. 1937.
8. Ramann, E.: Bodenkunde. Berlin, 1911.
9. Simon, K.: Bodenk. und Pflanzenernährung. I, 257, 1936.
10. Springer, U.: Ztschr. f. Pflanzenernährung, Düng., Bodenk., A. 11, 331, 346 (1928), 22, 138 (1931); 23, 8 (1931).
11. Stebutt, Al.: Lehrbuch der allgemeinen Bodenkunde. Berlin, 1930.
12. Waksman, S.: Humus. London, 1938.
13. a. Wiegner, G.: Boden und Bodenbildung in kolloidkemischer Betrachtung. Dresden-Leipzig, 1927.
14. a. Wiegner, G și Schwarz: Über das Problem der Kaolinbildung. Tonindustrie — Zeit. Bd. 48. No. 104, 1924.

*La g n se des sols de steppe**Die Genese der Steppenböden*

Auf Grund moderner Anschauungen über Ton- und Humusbildung im Steppengebiet wie auch auf Grund persönlicher Untersuchungen, sucht Verfasser die Vorgänge der Bodengense in der Steppe festzustellen.

In der modernen Bodenkunde wurden im letzten Jahrzehnt zwei widersprechende Theorien der Tonbildung aufgestellt:

1. Nach *Al. Stebutt* ist die Tonbildung ein typischer Vorgang trockener Gebiete und der Tschernosiom „stellt eine typische zeolithbildende Bodenart mit vollkommen stabilisierter Dynamik dar“.

Die alkalische Reaktion der Bodenlösung und das Vorhandensein des Kalziumkarbonates — welche beide die Steppenböden charakterisieren — wären also keine Hinderniss für eine aktive Tonbildung.

2. Nach *S. Mattson* kann eine aktive Tonbildung nur bei schwach saurer bis saurer ($\text{pH}=4,7$) Reaktion der Bodenlösung stattfinden; bei neutraler bis schwach alkalischer Reaktion der Bodenlösung ist die Tonbildung stark gehemmt, da nur das Aluminiumhydroxid kaum noch kleine Kiesels uremengen isoelektrisch ausf llen kann. Bei alkalischer Reaktion der Bodenlösung — welche trockene Gebiete charakterisieren — fehlt die Tonbildung ganz aus.

Diese letzte Auffassung über die Tonbildung wurde von *W. Laatsch* als Grundlage der Bodengense und Bodengenetik eingeführt. Nach *Laatsch* findet in den Steppenböden keine oder nur sehr schwache, langsame Tonbildung statt; der ganze oder der grösste Anteil des Tongehaltes dieser Böden wäre also keine Neubildung, sondern ist als alter Tongehalt des Muttergesteins zu betrachten.

Diese Auffassung der Ton- und Bodenbildung wie auch die Ergebnisse persönlicher Untersuchungen über Ton-Humus- und Kalkgehalt, wie auch über Austauschkapazität der rumänischen Steppenböden führen den Verfasser zu folgender Zusammenfassung über die Vorgänge der Bodengense in den Steppengebieten:

Die Steppenböden sind Bildungen trockener bis trocken-feuchter Gebiete, in deren Genese folgende Vorgänge stattfinden:

1. Entbasung primärer Silikate;
2. Entkieselung primärer Silikate und Eisenausscheidung aus den eisenhaltigen Silikaten;

3. Sehr schwache bis schwache Destruktion der primären Silikate und Bildung von sekundären hydratisierten Tonsilikaten;

4. Von trockener nach feuchter Steppe zunehmend:

Auswaschen der Ca und Mg Karbonate und die Anhäufung ges tigten, schwer oxidierbaren Bodenhumus. Die Humusstoffe wären (nach *Simon*) mit den Tonsilikaten zum Teil auch chemisch verbunden.

Die Genese der Steppenböden wird vom Verfasser als: Bodenbildung mit gehemmter bis schwacher Tonbildung unter progressiver Entkalkung und Humusanreicherung charakterisiert.

CERETELE CA TIP DE PĂDURE

de Prof. CONST. C. GEORGESCU

1. Ceretele poenite.

Intr'un studiu anterior²⁾ s'a arătat că ceretele¹⁾ din Câmpia Dunărei de Jos (Muntenia și Oltenia) formează o bandă, care se poate urca până la 140 m. și care se află la limita dintre subzona stejarului și subzona antestepei³⁾. Ele se intercalează între pădurea de stejar în amestec cu alte foioase (sau șleau) aparținând de subzona stejarului, și pădurea poenită de stejar brumăriu⁴⁾ (sau gârneață), aparținând de subzona de antestepă⁵⁾.

Ceretele din Câmpia Dunărei de Jos, pe care le avem în vedere în prezenta lucrare, alcătuiesc o asociație sau tip de pădure — *Quercetum cerri* —. Teritoriul, pe care se întind ceretele aparține de antestepă și corespunde cu o bandă de ușoară tasare a solului de pe platouri; în dreptul acestei bande s'a depus un loess, constituit din material fin argilos⁶⁾ într'o proporție

1) Poporul nostru cunoaște o serie de denumiri pentru tipurile de pădure. Asemenea denumiri sunt de ex. molidiș, făget, gorunet, ceret, zăvoiu, șleau, etc. Multe din aceste denumiri se termină în -et, cum e cazul ceret-ului; vom adopta la plural terminațiunea -ete, pentru denumirile de acest fel în consecință pluralul ceret-ului va fi cerete, iar nu cereturi cum s'au întrebuintat până acuma.

2) Const. C. Georgescu, Considerațiuni asupra răspândirii cerului și efectele gerurilor în cereturi, Rev. Pădurilor 1941 pg. 193—204.

3) *Quercus robur* L.

4) *Qu. pedunculiflora* C. Koch.

5) P. Enculescu: Harta zonelor de vegetație. Institutul Geologic al României Atlas Fizic Foaia Nr. 3, ed. 1938.

6) In lucrarea Zah. C. Pantzu, Contribuțiuni la Flora Bucureștiului și a împrejurimilor sale. Analele Ac. Rom. Tom. XXXI. Mem. Secț. Științifice, Partea I, București 1908, pg. 3 se arată, după indicațiunile lui Murgoci, că loess-ul poate fi mai nisipos sau mai argilos.

destul de ridicată. Mai departe, se remarcă că regiunea din cuprinsul ceretelor prezintă un mic relief slab evidențiat, care este un ultim vestigiu, din epoca când loess-ul nu avea suprafața acoperită de un covor continuu de vegetație și deci a putut fi frământat de vânt sau denivelat de șuvoaiile de apă. În starea actuală se mai recunosc spinări sau mameloane larg boltite separate de largi depresiuni, de forma unor albiu, sau copci, de forma unor farfurii; între slabele boltituri și largile depresiuni există diferențe de nivel minime, de obicei de 0,5-1 (2) m. Aceste depresiuni sunt locurile de permanent refugiu ale ceretelor.

Fig. 1. — Ceret slab poenit cu Dictamnus.
Păd. Mihaiu-Bravu (Vlașca)
Zerreichenheidewälder mit Dictamnus.

Solurile regionale din teritoriul ceretelor sunt de tipuri mediane între cernoziomurile degradate și solurile brun roșcate de pădure. Aceste soluri se găsesc în deobște pe spinările sau mameloane, al cărui nivel corespunde cu suprafața platourilor. În slabele depresiuni, solurile regionale sunt supuse, din cauza stagnărilor de apă, care se produc în timpul topirii zăpezilor sau după ploii îndelungate, unor transformări mai mult sau mai puțin pronunțate către podzolul de depresiune, pe care le-am semnalat în studiul citat mai înainte. Pe locurile din depresiuni ocupate de cerete, solurile mai păstrează încă caracte-

risticile solurilor brun roșcate de pădure, dar arată sub pătura de humus o slabă podzolire, un horizont B. mai evidențiat⁷⁾ și o compacitate mai ridicată. În centrul depresiunilor, dacă solurile au evoluat către podzol, nu mai aflăm decât vegetație de mlaștină înconjurată rareori de aninișuri sau frecvent de buchete de ploș tremurător.

Microrelieful are influențe asupra vegetației, ca și asupra solurilor. În locurile, unde vegetațiunea și-a păstrat până astăzi nealterată structura stațională aflăm pe boltiturile de teren cu sol brun roșcat de pădure insule de șleau; în schimb în depresiunile cu soluri compacizate rămân numai ceretele. Din aceste copci sau albiș sunt eliminate componentele dominante ale șleaului; astfel stejarul nu poate suporta aci uscarea puternică a solului, în timpul secetelor prelungite de vară, iar teiul alb, carpinul și jugastru nu pot vegeta în perioadele de primăvară și toamnă, când aceste soluri sunt puternic îmbibate cu apă⁸⁾. De cele mai multe ori, petecele de șleau, degradate prin pășunat sau incendii repetate, au fost invadate de ceretele vecine, care au în regiunea semnalată o mare vitalitate. Ceretele din depresiuni se întind și pe boltituri, astfel că cu greu se mai pot recunoaște diferențele condiționate de microrelief în distribuirea șleaului și ceretelor. În acest mod s'au creat întinse cerete, cum sunt cele de pe platoul Brănești-Ilfov și de pe platoul Comana-Vlașca.

În regiunea ceretelor solul-climax este solul brun roșcat de pădure, iar asociația-climax este șleaul, după cum vom avea prilejul a arăta într'un viitor studiu asupra șleaului. Solurile

7) Se cunoaște că solurile ceretelor la săpat se arată mai roșii.

8) În expunerea de mai sus nu se iau în considerare vâlcelele cu scurgere, care spre deosebire de copcile fără scurgere, adăpostesc insule de șleau.

Repartiția dintre cerete și șleau suferă excepțiuni în apropierea malurilor văilor largi, unde surplusul de umiditate atmosferică și sporierea procentului de nisip în loess favorizează instalarea peste tot a șleaului.

În lucrarea citată mai înainte s'a mai arătat, că mai sunt și alte condițiuni de formare a solurilor compacte la câmpie, în care cerul se poate instala de preferință. Locuri cu soluri compacte aflăm de ex. pe planuri slab înclinate în apropierea malurilor văilor înguste, unde s'a putut spăla orizontul A, aducându-se la suprafață orizontul B mai compact și mai roșu. (A se citi și rezumatul german al prezentei lucrări).

depresiunilor stau nu numai sub influența factorilor climatici regionali, dar și sub acțiunea unor factori locali, proveniți din accidente ale microreliefului. În aceste condițiuni speciale solul și vegetațiunea din depresiuni suferă modificarea față de climax-ul regional; pentru asemenea cazuri R. Tüxen⁹⁾ propune termenul de paraclimax și deci ceretele, după această concepție sunt o asociație paraclimax.

Ceretele ni se prezintă, din punct de vedere al consistenței lor sub două fizionomii și anume ca cerete poenite și cerete încheiate¹⁰⁾. În ceretele poenite lăstarii unei singure sau mai multor tulpini apropiate, adăpostesc un subarboret și o pătură erbacee cu caracteristicile unui fragment de pădure. Între pâlcurile arborescente, care sunt mai mult sau mai puțin distanțate s'au constituit poeni cu vegetație, în care se mai păstrează în parte flora de pajiște a regiunii, în rest distrusă de cultura agricolă. Poenirea pădurii poate fi datorită condițiilor nefavorabile staționale, de cele mai multe ori însă ea este efectul acțiunii dăunătoare a factorilor antropici. În adevăr, foarte adeseori aflăm ceretele cele mai degradate, nu în locurile cele mai aride, cum ar fi de așteptat, ci în locurile cele mai fertile, unde se produce cel mai bun nutreț; asemenea locuri fertile sunt transformate frecvent la adăpostul câtorva rezerve îmbătrânite, în ogoare agricole sub cele mai variate motive.

Un studiu al pajiștilor din cereturile poenite este de dorit spre a se pune în evidență diferențe staționale și de microrelief. În cele ce urmează vom schița câteva observațiuni asupra acestor pajiști.

Locurile cele mai aride, cum sunt cele expuse staționarei apelor sau pe coaste însoțite cu un strat subțire de sol, etc., sunt dominate de asociația *Festucetum vallesiaceae*; între componentele asociației distingem câteva Graminee cespitoase ca: *Festuca pseudovina*, *F. vallesiaca*, *F. pratensis*, *Poa bulbosa*, *P. angustifolia*, *Koeleria pyramidata*, etc., care în anii secetoși formează vara singurele smocuri de vegetație. În locurile, în

9) R. Tüxen Klimax — Probleme des NW-Europäischen — Festlandes *Nederlandsch Kruidkundig Archief* 43 Amsterdam 1933, pg. 314.

10) C. C. Georgescu: Pădurile Cadrilaterului *Analele Dobrogei* XIX, vol. II,

care apa staționează mai îndelung, dar care mai pot fi ocupate de cerete, se găsesc elemente de băltoace, care dau mărturia până în cursul verei, când solul este uscat, a stagnării apelor; aceste elemente sunt *Gypsophyla muralis*, *Myosurus minimus*, *Roripa silvstris*, *Lysimachia numularia*, etc. Pajiștile cu dominanța Festucelor arată o degradare a solului, care este sărac în humus și expus uscăciunii; când degradarea se datorește influenței dăunătoare a omului, pajiștile acestea se refac, ameliorându-se natural prin intervențiunea leguminoaselor, care au

Fig. 2. — Ceret puternic poenit cu covor de *Andropogon Ischaemum*.
Zerreichenheidewälder mit Andropogontepichen.

o acțiune de fertilizare a solului și în același timp apără prin acoperișul lor solul de efectele inoslațiunii. În asemenea locuri s'au observat ca fertilizante următoarele plante: *Trifolium repens*, *T. hybridum*, *T. campestre*, *T. strepens*, *T. arvense*, *T. ochroleucum*, *Medicago lupulina*, *M. falcata*, *Lotus corniculatus*, *Coronilla varia*, *Vicia pannonica*, *V. cassubica*, etc. Sub protecțiunea leguminoaselor și altor plante perene înalte se instalează și plante lemnoase ca porumbarul, păduceii și ulmul de plută, după care urmează cerul, ce reconstitue pădurea.

În locurile bătătorite și insorite vegetează *Andropogon Ischaemum*, bărboasa, în asociați imai mult sau mai puțin în-

tinse pure sau în amestec cu speciile arătate de *Festuca*¹¹⁾. Bărboasa crește în smocuri; tulpinile unui smoc pornesc în număr mare din acelaș loc, părțile lor inferioare se întind radiar la suprafața pământului formând o rozetă și apoi se încovoie ridicându-se în sus. Toamna mor toate organele aeriene cu ex-

Fig. 3. — *Chrysopogon Gryllus* — Sadină.

cepțiunea părților inferioare ale tulpinilor, care sunt lignificate și din mugurii cărora ies anul următor tulpini noi. Bărboasa dă primăvara destul de târziu, la începutul lui Maiu; deasemenea

11) C. C. Georgescu: Dușmani ai plantațiunilor de salcâm. Rev. Päd. 1927. În această scurtă notă se arată o altă Graminee cu răspândire asemănătoare, dar în locuri cu procent mai ridicat de nisip. (*Cynodon dactylon*); aci se arată o metodă de combatere, care se poate aplica și pentru înlăturarea covorului de ierboasă.

tinse pure sau în amestec cu speciile arătate de *Festuca*¹¹⁾. Bărboasa crește în smocuri; tulpinile unui smoc pornesc în număr mare din acelaș loc, părțile lor inferioare se întind radiar la suprafața pământului formând o rozetă și apoi se încovoie ridicându-se în sus. Toamna mor toate organele aeriene cu ex-

Fig. 3. — *Chrysopogon Gryllus* — Sadină.

cepțiunea părților inferioare ale tulpinilor, care sunt lignificate și din mugurii cărora ies anul următor tulpini noi. Bărboasa dă primăvara destul de târziu, la începutul lui Maiu; deasemenea

11) C. C. Georgescu: Dușmani ai plantațiilor de salcâm. Rev. Päd. 1927. În această scurtă notă se arată o altă Graminee cu răspândire asemănătoare, dar în locuri cu procent mai ridicat de nisip. (*Cynodon dactylon*); aci se arată o metodă de combatere, care se poate aplica și pentru înlăturarea covorului de ierboasă.

este târzie și înflorirea, care are loc în a doua jumătate a verei, când se pun în evidență asociațiunile sale. Smocurile de bărboasă au o înrădăcinare bogată; de la nodurile inferioare ale tulpinilor ies radicele puternice, lungi și numeroase, care se adaogă an de an, împânzind stratele superioare ale solului¹²). Radicelele acestea prind ca un schelet particulele de sol în bulgări, tot așa cum armătura de fer consolidează blocurile de ciment. Pajiștile de *Andropogon* sunt locurile cele mai însoțite ale ceretelor și constituiesc poeni, care cu greu pot fi recucerite de pădure. În aceste pajiști semințele plantelor lemnoase nu pot lua contact cu solul, din cauza împânzirei suprafeței sale de rozetele de bărboasă; dacă totuși unele semințe ar încolți, plantulele ivite se usucă în timpul verei, când radicelele lor nu se pot aproviziona cu apă din stratele superioare ale solului, unde sunt în concurență cu radicelele de bărboasă.

Pe locuri mai înalte apare sporadică sadina, *Chrysopogon gryllus*, ale căror asociații sunt tipice antestepei mai înaintate.

În tăeturi, pe locurile mai înalte se formează adeseori păcuri de *Calamagrostis epigeios*, care poate forma petece de pajiști pure.

După tăerea arboretelor încheiate de cer se mai mențin în pajiștile descoperite și unele componente ale pădurilor, ca *Erachypodium silvaticum*, *Dactylis glomerata*, *Polygonatum latifolium*, *Geum urbanum*, etc. care au o deosebită putință de adaptare la condițiuni diferite de luminare, dacă află în sol destul humus.

Deocamdată nu suntem în măsură a avea releveuri fitosociologice din pajiștile ceretelor poenite. Pentru o generală orientare, ne vom mărgini a da în cele ce urmează o listă, care este departe de a fi complectă, de plantele întâlnite pe aceste pajiști din regiunea Brănești-Ilfov, care va putea constitui un material floristic de interes la studiul fitosociologic a regiunilor de cerete¹³). Lista de față este alcătuită după însemnările noas-

12) O. Kirchner, E. Loew, C. Schröter. Lebensgeschichte der Blütenpflanzen Mitteleuropas Bd. I, Abt 2 pg. 173—188.

13) Zach. P. Pantzu. Contribuțiuni la Flora Bucureștiului și a Imprejurimilor. Mem. Sect. St. Ac. Rom. București, Tom. XXXI, 1908; Tom. XXXII, 1909; Tom. XXXIII, 1910; XXXIV, 1912; Seria III; Tom. VIII, Mem. 7 1931.

Gh. Ionescu: Pădurea Pustnicu. Rev. Pădurilor, 1924, pg. 313—328. O altă listă se va afla în C. C. Georgescu. Contribuțiuni la studiul pădurilor dintre Comana și Dunăre. Rev. Păd. 1930 pg. 965.

tre, după materialul din erbarul Laboratorului de Botanică al Facultății de Silvicultură, cu ajutorul literaturii citate și în fine completat după material recoltat și determinat de D-1 Tr. Bunea, asistentul nostru în cursul acestui an.

Andropogon ischaemum L.¹⁴); *Chrysopogon gryllus* (L) Trin.; *Cynodon dactylon* L.; *Setaria viridis* (L) R. et Sch.; *Phleum phleoides* (L) Simk.; *Agrostis canina* L.; *A. alba* L.; *A. tenuis* Sibth; *Eragrostis pilosa* (L.) Beauv.; *Calamagrostis epigeios* (L.) Roth.; *Holcus lanatus* L.; *Avenastrum compressum* (Heuff.) Deg.; *Koeleria pyramidata* (Lam.) Domin.; *Melica ciliata* L.; *Briza media* L.; *Cynosurus cristatus* L.; *Poa annua* L.; *P. bulbosa* L.; *P. bulbosa* L. f. *vivipara* L.; *P. pratensis* L.; *P. angustifolia* L.; *Festuca pratensis* Huds.; *F. pseudovina* Hack.; *F. vallesiaca* Schleich.; *Bromus sterilis* L.; *B. tectorum* L.; *B. tectorum* var. *poniticus* Aschers et Graebn.; *B. hordaceus* L.; *B. inermis* Leys.; *B. commutatus* Schrad.; *B. squarrosus* L.; *B. japonicus* Thunbg.; *B. japonicus* var. *velutinus* Aschers. et Graebn.; *B. japonicus* var. *subsquarrosus* Borb.; *Lolium perenne* L.; *Agropyrum caninum* (L.) R. et Sch.; *A. intermedium* (Host.) Beauv.; *Brachypodium silvaticum* (Huds.) R. et Sch.; *Hordeum murinum* L.; *Carex praecox* Schreb.; *C. caryophyllea* Latour.; *C. tomentosa* L.; *Luzula campestris* (L.) D. C.; *Anthericum ramosum* L.; *Gagea pratensis* (Pers.) Dum.; *G. arvensis* (Pers.) Dum.; *G. lutea* (Pers.) Dum.; *G. pusilla* (Schm.) R. et Sch. *Allium vineale* L. var. *compactum* Thuil.; *A. scorodoprasum* L.; *A. sc.* L. var. *viviparum* Regel.; *A. oleraceum* L.; *Ornithogalum pyramidale* L.; *O. tenuifolium* Guss.; *O. umbellatum* L.; *Muscari tenuiflorum* Tausch.; *M. botryoides* (L.) Mill.; *Crocus moesiacus* Ker.; *C. variegatus* Hop. et Horn.; *Iris variegata* L.; *I. graminea* L.; *Gladiolus imbricatus* L.; *Orchis tridentatus* Scop.; *Loroglossum hircinum* (L.) Rich.; *Cannabis sativa* L.; *Thesium agreste* (Kov.) Simk.; *Comandra elegans* Reichb. fil.; *Polygonum aviculare* L.; *Chenopodium hybridum* L.; *Ch. album* L.; *Ch. opulifolium* Schrad.; *Ch. striatum* (Krasa) I. Mur.; *Atriplex oblongifolia* W. et K.; *Amarantus retroflexus* L.; *A. albus* L.; *A. hybridus* L.; *Agro-*

14) În prezenta listă nu sunt trecute plantele lemnoase — arbori și arbuști precum și plantele de umbră tipice pădurilor — asupra cărora vom reveni mai târziu.

stemma githago L.; *Viscaria vulgaris* Roehling; *Silene vulgaris* (Mnch.) Garcke; *S. nemoralis* W. et K.; *Lichnis coronaria* (L.) Desv.; *Gypsophila muralis* L.; *Dianthus armeria* L.; *D. trifasciculatus* Kit.; *D. giganteus* D'Urv.; *D. polymorphus* M. B.; *Cerastium anomalum* W. et K.; *C. caespitosum* Gilib.; *C. semidecandrum* L.; *Holosteum umbellatum* L.; *Arenaria serpyllifolia* L.;

Fig. 4. — *Festuca Vallesiaca*. — Părul porcului.

Herniaria incana L.; *Ranunculus polyanthemus* L.; *R. repens* L.; *R. sardous* Cr.; *Adonis vernalis* L.; *Moysurus minimus* L.; *Thalictrum lucidum* L.; *Roripa silvestris* (L.) Bess.; *Draba verna* L.; *Erysimum diffusum* Ehrh.; *E. canescens* Roth.; *Hesperis runcinata* W. et K.; *Alyssum calycinum* L.; *Berteroa incana* (L.) D. C.; *Rubus tomentosus* Berkh.; *Fra-*

garia vesca L.; *F. viridis* Duch.; *Potentilla recta* L.; *P. argentea* L.; *P. opaca* L. f. *eglandulosa* W.; *P. rubens* Zimm.; *Filipendula hexapetala* Gilib.; *Agrimonia Eupatoria* L.; *Genista tinctoria* L. var. *elata* (Moench.) Aschers. et Graebn.; *Cytisus austriacus* L. var. *argenteus* Neilr.; *Medicago falcata* L.; *M. lupulina* L.; *Melilotus officinalis* (L.) Lam.; *M. albus* Desv.; *Trifolium campestre* Schreb; *T. strepens* Cr.; *T. alpestre* L.; *T. diffusum* Ehrh.; *T. hybridum* L. var. *elegans* (Savi) Boissier; *T. arvense* L.; *T. ochroleucum* Huds.; *T. pannonicum* Jacq.; *Lathyrus nissolia* L.; *L. pratensis* L.; *L. tuberosus* L.; *Dorycnium herbaceum* Vill.; *Lotus corniculatus* L.; *Astragalus glycyphyllos* L.; *A. Onobrychis* L. var. *linearifolius* (Pers.) Ledebour; *Coronilla varia* L.; *Vicia sordida* W. et K.; *V. pannonica* Cr. *V. lathyroides* L.; *V. villosa* Roth; *V. cassubica* L.; *V. sativa* L.; *V. grandiflora* Scop.; *V. dumetorum* L.; *V. hirsuta* (L.) Gray; *Geranium pusillum* L.; *G. columbinum* L.; *G. dissectum* L.; *Linum hirsutum* L.; *L. austriacum* L.; *Dictamnus albus* L.; *Polygala comosa* Schk.; *P. vulgaris* L.; *Euphorbia polychroma* L.; *E. glareosa* M. B.; *E. salicifolia* Host.; *E. cyparissias* L.; *E. virgata* W. et K.; *Althaea connabina* L.; *Lavatera thuringiaca* L.; *Hypericum hirsutum* L. var. *convolutum* Sävul. et Rayss.; *H. perforatum* L.; *Lythrum virgatum* L.; *Epilobium Lamyi* Schultz; *Chamaenerion angustifolium* (L.) Scop.; *Eryngium compestre* L.; *E. planum* L.; *Trinia Kitaibelii* M. B.; *Torilis Anthriscus* Gmel; *Caucalis daucoides* L.; *Pimpinella saxifraga* var. *poterifolium* L.; *Bupleurum rotundifolium* L.; *B. falcatum* L.; *Falcaria sioides* (Wib.) Aschers.; *Carum bulbocastanum* (L.) Koch; *Seseli anuum* L.; *Ferulago silvatica* Rchb.; *F. campestris* Bess.; *Heracleum sphondylium* L.; *Tordylium maximum* L.; *Daucus carota* L.; *Androsace elongata* L.; *Lysimachia nummularia* L. var. *longepedunculata* (Op.) Dom.; *Centaurium umbellatum* Gilib.; *Cynanchum Vincetoxicum* (L.) Pers.; *Convolvulus arvensis* L.; *Cynoglossum officinale* L.; *Lappula Myosotis* Wolf; *Anchusa officinalis* L.; *A. italica* Retz. f. *sublanata* Guşuleac; *A. Barrelieri* Vitm.; *A. ochroleuca* M. Bieb.; *Mysotis hispida* Schlcht.; *M. arvensis* L.; *M. micrantha* Pall.; *Lithospermum officinale* L.; *Cerinthe minor* L.; *Echium vulgare* L.; *E. rubrum* Jacq.; *E. altissimum* Jacq.; *Verbena officinalis* L.; *Ajuga genevensis* L.; *Teucrium chamaedrys* L.; *Sideritis montana* L.; *Nepeta pannonica* L.; *Prunella vulgaris* L. var. *typica* Pospichal; *P. laciniata* L. var. *pinatifida* (Koch.) Briqu.; *Phlomis tuberosa* L.; *Galeopsis*

grandiflora (L.) Mill; *Lamium purpureum* L.; *Leonurus villosus* Desf.; *Stachys germanica* L.; *S. officinalis* (L.) Trev.; *S. arena-riaeformis* Rouy; *Salvia verticillata* L.; *S. pratensis* L.; *S. nemorosa* .; *Satureja vulgaris* (L.) Fritsch; *S. acinos* (L.) Scheele; *Thymus Marschallianus* Willd.; *T. montanus* W. et K.; *Mentha arvensis* L.; *Origanum barcense* Simk.; *Solanum dulcamara* L.; *Verbascum austriacum* Schott; *V. phoeniceum* L.; *V. phlomo-*

Fig 5. — Pajiște în ceret poenit; în fund pe locul mai ridicat asociație de *Festuca Vallesiacae*.

des L.; *V. nigrum* L.; *V. speciosum* Schrad.; *Linaria vulgaris* Mill.; *L. dalmatica* (L.) Mill.; *Gratiola officinalis* L.; *Veronica hederifolia* L.; *V. chamaedrys* L.; *V. pseudochamaedrys* (Jacq.) Nym.; *V. orchidea* Cr.; *V. elatior* L.; *Digitalis lanata* Ehrh.; *D. ferruginea* L.; *Melampyrum cristatum* L.; *Odontites rubra* Gilib.; *Alectorolophus hirsutus* (Lam.) All.; *Plantago major* L.; *P. lanceolata* L.; *P. altissima* L.; *Asperula cynanchica* L.; *Galium mollugo* L.; *G. aparine* L.; *G. verum* L.; *G. rubioides* L.; *G. cruciata* (L.) Scop.; *Valerianella locusta* (L.) Betcke; *V. dentata* Poll.; *Cephalaria transsilvanica* (L.) Schrd.; *Knautia macedonica* Griseb. f. *indivisa* (Vis. et Panč.) Szabo; *Scabiosa ochroleuca* L.; *Campanula macrostachya* Kit.; *C. persicifolia* L.; *C. rapunculoides* L.; *C. bononiensis* L.; *Aster Linosyris* (L.) Bernh.;

Bellis perennis L.; *Erigeron canadensis* L.; *Erigeron acre* L.; *Filago arvensis* L.; *Inula salicina* L.; *I. hirta* L.; *I. germanica* L.; *I. britannica* L.; *Anthemis tinctoria* L.; *A. austriaca* Jacq.; *A. arvensis* L.; *Matricaria chamomilla* L.; *M. inodora* L.; *Achillea asplenifolia* Vent.; *A. crithmifolia* W. et K.; *A. getica* Grec.; *A. Neilreichii* Kern.; *Achillea pannonica* Scheele; *A. setacea* W. et K.; *Crysanthemum leucanthemum* L.; *C. corymbosum* L.; *C. Tanacetum* Karsch.; *Artemisia absinthium* L.; *A. austriaca* Jacq.; *A. vulgaris* L.; *Senecio vernalis* W. et K.; *S. vulgaris* L.; *S. erucifolius* L.; *S. Jacobaea* L.; *Echinops sphaerocephalus* L.; *Xeranthemum annuum* L.; *X. foetidum* Mnch.; *Arctium lappa* L.; *A. tomentosum* Mill.; *A. minus* (Hill) Bernh.; *Carthusia nutans* L.; *C. acanthoides* L.; *Cirsium lanceolatum* (L.) Scop.; *C. arvense* (L.) Scop.; *Onopordum acanthium* L.; *Jurinea mollis* Rchb.; *Serratula tinctoria* L.; *Centaurea solstitialis* L.; *C. spinulosa* Roch.; *C. cyanus* L.; *C. micrantha* Gm.; *C. jurineaefolia* Boiss.; *C. jacea* L.; *C. stenolepis* A Kern.; *Carthamus lanatus* L.; *Cichorium inthybus* L.; *Lapsana communis* L.; *Hypochaeris maculata* L.; *Leontodon hispidus* L.; *Picris hieracioides* L.; *Tragopogon pratense* L.; *T. dubius* Scop.; *Chondrilla juncea* L.; *Taraxacum officinale* Web.; *Lactuca serriola* L.; *Sonchus oleraceus* L.; *Crepis rhoadifolia* M. B.; *c. setosa* Hall.; *Hieracium pilosella* L.; *H. pratense* Tausch; *H. Bauhini* Bess.; *H. cymosum* L.; *H. pannonicum* Neug. et Peter; *H. Hoppeanum* Schult; *Koehleria gracilis* Pers.; *Thalictrum aquilegifolium* L.¹⁵⁾.

Les forêts de chêne chevelu comme type de forêt. I.

Die Zerreichenwälder als Waldtyp

I.

Die Zerreichenwälder haben eine starke Ausdehnung im Westen und Süden Rumäniens sowohl in der Ebene als auch im Hügelland. In der unterem Donauebene — der Walachei und Oltenien — bilden sie einen mehr oder weniger unterbrochenen Waldstreifen, welcher die der Eichenunterzone angehörigen Eichenhainbuchenwälder von den der Vorsteppenunterzone angehörigen *Quercus* — *pedunculiflorawälder*, ab-

15) Varietățile și formele speciilor din listă sunt determinate de d-l Tr. Bunea și citate pentru prima dată din localitate.

trennt. Die reine Zerreichenwälder kommen inselartig oder in ausgedehnten Bestände auf die Lössterassen vor. Sie besiedeln meistens die kompakteren Bödenflecken oder — streifen des Gebietes. Die erhöhte Kompazität der oberen Schichten dieser Böden kann auf verschiedenen Ursachen zurückgeführt werden nämlich:

a) Die Böden sind in bestimmten Streifen tonhaltiger, da in deren Breiten, bei der Lössentstehung prozentmässig mehr Feinerde sich aufgelagert hat.

b) Die Böden verdichten und verschlämmen sich in den kaum angedeuteten längsverlaufenden oder tellerförmigen Terrassensenkungen, die zeitweise Wassertümpeln behalten.

c) Die schwach geneigten rotbraunen Waldböden sind — wie die Kuppenränder auch — der Auswaschung besonders unterworfen; als Folge können sie aus dem A— Horizont verlieren und so kommt das dichtere B.— Horizont an der Oberfläche zum Vorschein.

Alle diesen wasserschwerdurchlässigen Böden behalten einerseits mehr oder weniger längere Zeit das Wasser vom schmelzenden Schnee, im Vorfrühling oder während der grossen Regenperiode des Sommers und Spätherbstes; andererseits trocknen sie in der Dürrezeit stark aus; als Folge, zeigen sie gegenüber den Klimax- Böden der angegebenen Gebiete (die rotbrauner Waldböden) einigen Abweichungen. Sie werden nämlich durch das langsam sickernde Wasser unter dem schwach entwickelten Humusschichte mehr oder weniger stark podsolisiert, weiter bekommen sie dadurch einen ausgeprägter B— Horizont, und endlich verdichten sich die oberen Schichten fortwährend. Auf solche kompaktisierten Bodenstreifen oder — flecken kann die Klimax — Assoziation Stieleichen — Linden — Hainbuchenwälder (rum. „şleau“) nicht vegetieren, da die wichtigsten ihrer Komponenten — wie Stieleiche, Hainbuche, Weisslinde und Feldahorn —, die zunehmende Nässe oder die starke Austrocknung dieser Böden nicht ertragen können; hier bleiben nur die, die Zerreichenwälder zusammensetzenden xerophytischeren Elemente, wie Zerreiche, Frainettoeiche, englische Ulme (*U. procera* Salisb.), etc. Nach obigen Ausführungen und in Sinne R. Tüxen sind also die Zerreichenwälder — *Quercetum cerri* — eine Para-Klimax — Assoziation bzw. Waldtyp.

In der Nähe der inneren Grenzlinie der Vorsteppenunterzone hat die Zerreiche im Vergleich mit anderen Holzarten eine grössere Vitalität. So erklärt sich dass die Zerreichenwälder im Gebiet der Eichenunterzone eingedrungen sind, und die durch anthropischen Faktoren degradierten Stieleichen - Linden - Hainbuchenwälder aus vielen Orten verdrängten. Durch die zunehmende Waldpflege im laufenden Jahrhundert erobern diese „şleau“ Wälder wieder die ihnen geeigneten Böden. Dadurch entstehen Mischwälder, die der Übergang zwischen Eichen-Linden Hainbuchen - Wälder und Zerreichenwälder darstellen; es werden zwei Übergangswaldtypen unterschieden: die Zerreichen — Stieleichen — Lindenwälder (rum. şleauo-cer) und Zerreichen — Feldahornwälder (cero-şleau).

In den heutigen Zustände zeigen die reine Zerreichenwälder, zwei

Physiognomien: sie bilden geschlossene Bestände oder mehr oder weniger gelockerte Bestände in der Art der Heidewälder.

Die heidenartigen Zerreichenwälder in der unteren Donauebene, sind als Folge der Einwirkung vieler waldschädlichen Faktoren wie Weiden, Feuer und unregelmässige Holzausnutzung entstanden. Sie bestehen aus grösseren Steppenheiden, die durch Schlehe- oder andere Gestrüppe, niedrige oder höhere Strauch- und Baumgruppen bzw. Horsten, oder sogar durch kleine Bestände unterbrochen sind. Die Grasfluren dieser Wälder sind eine der letzten Zufluchtorten der lokalen Flora, da das übrige Gebiet von der Landwirtschaft in Anspruch genommen ist. Die Reichhaltigkeit dieser bunten Flora, die stark mit Ruderal-, Acker-, Waldhalbschatten-, Gräberpflanzen vermischt sind, wird durch die im rum. Texte befindliche Liste der Grasflurenflora des Zerreichenwaldes Brănești (etwa 20 Km. ostlich Bukarest) illustriert.

Bisher sind aus solchen Fluren noch keine phytosoziologische Studien bekannt. Es wurde nur eine auf degradierten und trockensten Orten vorkommenden Festucetum Vallesiaceae-Ass. notiert. Auf höheren Stellen der Mikrorelief bilden sich Assoz. mit *Chrysopogon gryllus* oder *Calamagrostis epigeios*. Im Sommer erscheinen die *Andropogon ischaemum*-Teppiche, eine für die Forstkultur gefürchtete Grasart, die dem Wiederherstellung des Waldes im Blössen sich entgegenstellt.

COMENTARII—INSEMNAȚII

DRUMURILE NOASTRE FORESTIERE

ACTUALITĂȚI ȘI PROGRAM DE VIITOR

de Ing. I. LUNGU

1. Situația actuală.

Buna gospodărire a pădurilor țării, printr'o cultură silvică avansată, este posibilă numai dacă marea majoritate a pădurilor va fi prevăzută cu rețele de drumuri cari să permită facerea la timp a tuturor operațiunilor culturale și de exploatare, prin asigurarea rentabilității acestora.

Drumurile existente astăzi în păduri, sunt în foarte mare măsură insuficiente ca număr, necorespunzătoare ca traseu, sau în stare slabă de întreținere.

Față de nevoile atât de mari și de altfel bine cunoscute, mai ales în cercurile noastre de specialitate, se pune întrebarea:

S'a făcut ceva pentru îndreptarea situației și ce trebuie făcut în viitor?

Din cauză că organizarea pădurilor administrate de Stat și particulare, nu a putut să se cristalizeze încă într'o formă care să permită organelor Statului de a interveni activ, cu îndrumări eficace, în toate sectoarele gospodăriei, putem afirma că în aceste păduri s'a făcut prea puțin în ce privește drumurile, bine înțeles exceptând administrațiile forestiere cu un trecut ca acelea ale: Fondului bisericesc ortodox român din Bucovina, Uzinele Reșița, etc.

Asupra acestei chestiuni vom insista mai jos, referindu-ne în special, în ce privește drumurile, la acelea din pădurile proprietatea Statului.

Problema drumurilor, în cadrul preocupărilor de investiții ale Casei Pădurilor, se individualizează în bugetul pe anul fi-

nanciar 1939/40, prevăzându-se de altfel o sumă infimă față de necesități, de lei 4.000.000, sub titlul de „Construcții, refaceri și consolidări de șosele forestiere“. Din cauza greutăților financiare, a schimbărilor de organizare internă a CAPS-ului și a împrejurărilor generale, nu s'a cheltuit nici această sumă, ci abia lei 1.007.300.

În bugetul anului 1940/41, cu toate greutățile ivite între timp, cari impuneau o reducere a cheltuelilor, prevederile bugetare au fost totuși menținute la suma de lei 3.500.000.

Cedările de teritorii precum și consecințele care au decurs de aci, au făcut ca și în acest an să se cheltuiască abia suma de lei 1.817.869.

În bugetul aprobat pe anul 1941/42 se face însă un pas hotărâtor în dotarea pădurilor cu rețele de drumuri. Astfel în cadrul lucrărilor de investiții, s'a aprobat pentru

— Construcții, refaceri și consolidări de șosele forestiere suma de lei	11.000.000
— De asemenea Comitetul de Direcție CAPS. a aprobat, ca din sumele alocate pentru lucrările de exploatarea pădurilor, să se facă construcții de drumuri cu caracter provizoriu, reparații și întreținerea de șosele forestiere, în cotă de 1% din cheltuelile generale de exploatare și comercializare, de 632.000.000 lei, adică lei	6.320.000
Total	17.320.000

În programul decenal cerut de Ministerul Agriculturii și Domeniilor, Casa Pădurilor a prevăzut ca în primii 5 ani să execute drumuri forestiere în lungime de 500 km și treptat să-și completeze parcul de autocamioane, cu încă 100 vehicule.

Rezultă din cele arătate mai sus, că înțelegerea superioară a nevoilor în materie de drumuri nu lipsește, ci din contră a îmbrăcat, chiar în formă financiară, cote peste ceea ce s'a putut realiza efectiv. Se impune însă, ca odată cu acordarea sumelor importante pentru investiții în drumuri, să ne organizăm de așa natură, încât să realizăm lucrările cele mai importante și să cheltuim toate sumele alocate.

Mărirea într'o măsură așa de însemnată a sumelor alocate pentru drumuri nu este ceva anormal față de necesitățile de

drumuri ale CAPS.-ului și față de încadrarea în general a acestor lipsuri în ansamblul nevoilor de lucrări de investiții, care mai sunt de făcut în pădurile Statului.

Intr'adevăr, în primul deceniu (1930—1940) al activității Casei Pădurilor ca unitate organizată pe baze comerciale, toată greutatea s'a pus asupra investițiilor în căi ferate forestiere. Scopul urmărit a fost de a pune stăpânire pe principalele guri de exploatare și de a introduce în acestea o exploatare ordonată, cu asigurarea raportului susținut. Până în prezent s'a făcut cca. 70—75% din totalul investițiilor în căi ferate forestiere de care are nevoie CAPS.-ul în pădurile sale. Este cazul deci ca în deceniul 1940/50 să treacă pe primul plan investițiile în drumuri, fabrici și clădiri.

Date fiind împrejurările de față și cele probabile în viitorul apropiat, împrejurări care fac ca materialele necesare pentru investiții în căi ferate forestiere și fabrici să se găsească în cantitate mică pe piață, unele din ele să nu se găsească de loc, sau să fie de calitate inferioară, este indicat ca să se facă investiții care necesită mai puține materiale tehnice, cum sunt de ex. drumurile.

Ar fi cazul să ne întrebăm dacă în vremuri grele, ca acelea de astăzi, mai este cazul ca să facem investiții și dacă nu este mai bine ca aceste cheltueli să le amânăm pentru timpuri mai bune.

Investițiile reprezintă partea de durată în timp a celor ce rămân din activitatea curentă și sunt baza progresului pe care trebuie să-l urmărească fiecare națiune în viața ei; prin ele se judecă starea de civilizație în care se găsește o țară. Deci, oricât de grele ar fi vremurile, activitatea în materie de investiții nu trebuie să înceteze. Cu atât mai mult atunci, când este vorba de investiții care măresc rentabilitatea unei culturi, cum este cazul drumurilor.

2. Bazele de lucru în viitor.

Înainte de a porni cu toată puterea, la construcții de drumuri, este bine să stabilim clar ceea ce vrem.

Spicuiind programele de lucru pe ultimii ani pentru lucrările de construcții, refaceri și consolidări de șosele forestiere, întocmite de organele exterioare ale CAPS.-ului, se constată că

planul de ansamblu al activității nu este destul de bine precizat. În general se fac propuneri timide și mai mult pentru lucrări de reparații și întreținere. Aceste programe, în marea majoritate a cazurilor, nu sunt însoțite de schițe cu situația generală și de planuri de detalii, chiar pentru lucrări a căror valoare este mai însemnată.

Rentabilitatea lucrărilor propuse nu este suficient documentată și chiar când se fac asemenea calcule, la unele lucrări se arată numai beneficiul ce se realizează în termen scurt (2—3 ani). În materie de investiții în drumuri forestiere, cu caracter permanent, trebuie să ne obișnuim cu termene de amortizare lungi, de cel puțin 20—30 ani.

Ocoalele noastre silvice, deși în toate analizele de preț ale actelor de punere în valoare a parchetelor prevăd sume destul de însemnate pentru construcții, refaceri, reparații și întreținerea șoselelor forestiere, nu întocmesc devize pentru aceste lucrări la parchetele respective; în marea majoritate a cazurilor nici nu folosesc aceste sume, arătate ca fiind în sarcina lucrărilor de exploatare, pentru drumurile în chestiune.

Separarea între construcții și refaceri, pe deoparte, și întreținerea pe de altă parte, nu este suficient de bine făcută la toate unitățile.

De toate aceste lipsuri trebuie să ne sesizăm, și în viitor să ținem seama de ele, la întocmirea programelor de lucru.

Serviciul Culturii Pădurilor din Administrația Centrală, pornind dela nevoile simțite, de a face operațiuni culturale, care să fie și rentabile, a propus ca în fiecare Direcție să se înzestreze un ocol cu o rețea de drumuri model. Propunerea a fost aprobată și s'au și luat măsuri de realizare în acest sens.

Activitatea noastră însă nu trebuie să se mărginească aci, căci dacă avem în vedere că fiecare Direcție are 20—25 ocoale și că o rețea de drumuri într'un ocol nu poate fi realizată decât în 2—5 ani, însemnează că nici în 50 ani nu ajungem să dotăm toate pădurile cu rețele de drumuri model, dacă la un moment dat lucrăm numai într'un ocol.

În același timp și în același ocol este bine ca să ne concentrăm asupra anumitor lucrări, la care să lucrăm cu putere până la terminare. Lucrările de reparații mici, făcute succesiv și împrăștiat consumă multe fonduri, fără a putea arăta un rezultat definitiv palpabil.

Pentru ocoalele unde se execută lucrări importante de șosele împietruite este necesar ca Administrația CAPS să procure câteva compresoare mecanice.

Ca ordine în programul de lucru general, este indicat ca mai întâiu să se lucreze mai mult în ocoalele de deal, apoi la șes și munte. La șes lucrările de drumuri împietruite sunt în majoritatea cazurilor foarte scumpe. La munte este indicat să se execute cel puțin arterele principale, pe care transportul se face în mod obligatoriu cu carele. De asemenea să se facă potecile necesare pazei pădurilor și vânătoarei.

Pentru a ne face o idee de nevoile în drumuri ale pădurilor noastre, cităm ocolul silvic Fântânele din jud. Bacău, care este un ocol de deal, populat în majoritate cu fag și gorun, care la o suprafață de 6924 ha are o rețea de drumuri model în lungime de 100 km și anume:

— 40 km drumuri împietruite și 60 km drumuri de pământ	
Deci revine la 1 ha pădure:	
drumuri împietruite	0,0058 km
„ neîmpietritie	0,0087 „
Total	0,0145 km

adică în medie la 1 ha pădure revine 14,5 m drumuri.

Pentru fiecare regiune este bine să ne fixăm asupra categoriilor de drumuri ce va trebui să construim și asupra profilului transversal tip al lor, iar la fixarea traseelor, să se aleagă cele mai potrivite, din toate punctele de vedere.

Față cu dezvoltarea continuă a vehiculelor cu tracțiune mecanică, care după războiul actual vor fi utilizate într'un număr mult mai mare decât până în prezent, odată cu transformarea industriei de război într'o industrie de pace, este cazul ca să ne gândim ca rețelele de drumuri ce vom construi, să poată satisface și aceste nevoi.

3. Programe de lucru.

Ținând seamă de toate cele arătate până aci, programul de lucru din viitor îl vedem în forma următoare:

a) Pentru pădurile Statului

Să se împartă lucrările de drumuri în 3 categorii.

- Construcții noi din fondurile de investiții,
- Reparații mari din fonduri afectate special,
- Întreținerea drumurilor și șoselelor existente, din fondurile de exploatare.

La fiecare ocol să se întocmească planuri de ansamblu asupra tuturor lucrărilor de drumuri ce sunt de executat în ocolul respectiv, iar pentru cele de executat în următorii 3 ani, să se facă și planurile și devizele de detaliu.

Să facem cu alte cuvinte, în ce privește drumurile, munca care cade în sarcina inginerului. Ceeace facem astăzi cu referire la construirea, repararea și întreținerea drumurilor, echivalează mai mult cu munca pe care în acest domeniu o face un exploatare de pădure particular, în pădurea noastră.

Proectând cu atenție lucrările, vom ști clar ceeace avem să facem. Capitolul instalații de transport din bazele de amenajare ale amenajamentelor noastre trebuie să ne fie de un real sprijin în această chestiune.

Pentru lucrările de trasare și de construcție de drumuri, în limita posibilității, să se caute să se formeze echipe speciale, așa cum s'a procedat și cu căile ferate. Deoarece însă numărul acestora nu va putea fi decât destul de redus, ocoalele, cu organele lor, vor trebui să dea cel mai mare sprijin în această acțiune.

Ocoalele să caute să întrebuițeze în mod util toate sumele, pe care în analizele de prețuri ale actelor de punere în valoare le trec în contul exploatării, făcând din timp formele necesare defalcării și afectării lor.

Nu ne îndoim, că așa cum am știut să dovedim ce putem, prin construirea și refacerea în regie a cca. 570 km căi ferate forestiere într'un deceniu, vom fi în stare să arătăm după un alt deceniu, cele mai frumoase realizări în construcția de șosele, drumuri și poteci în pădurile Statului.

Va fi însă necesar, ca în măsura în care vom construi drumuri, să luăm măsuri și pentru întreținerea lor, reglementând circulația pe ele, în special pe timp ploios.

b) Pentru pădurile administrate de Stat și particulare.

Așa cum s'a căutat să se dea toată atenția drumurilor în pădurile Statului, trebuie ca organele Statului să caute să în-

drumeze și construirea, refacerea și întreținerea drumurilor din pădurile administrate de Stat și particulare.

Programul de lucru credem că ar trebui să se refere aici în special la:

1. Fixarea unui program de ansamblu pe teren în cadrul fiecărui ocol.

2. Asigurarea proiectării gratuite de către Stat a drumurilor, pentru acei proprietari cari n'au organe tehnice competente.

3. Să se caute a se ajunge la o înțelegere între proprietarii particulari și Stat, pentru a face în comun investiții bune, acolo unde drumurile deserveșc și păduri ale Statului.

4. Să se facă o propagandă cât mai mare între proprietarii de păduri pentru construirea de drumuri.

* * *

Din cele expuse mai sus rezultă că nevoile noastre, în ce privește drumurile forestiere, sunt foarte mari, că aceste nevoi sunt destul de bine cunoscute și că măsuri pentru completarea lor au început să se ia pe o scară destul de mare, în special în ce privește pădurile Statului. O activitate intensă trebuie desfășurată în viitor în acest sector al preocupărilor noastre, pentru a realiza, în timpul cel mai scurt, cât mai mult posibil. Concursul tuturilor organelor de pe teren, în această direcție, este însă absolut indispensabil.

Să devină o întrebare curentă a noastră: Ce am făcut și ce facem în chestiunea drumurilor forestiere?

Der Wegenetz unserer Wälder.

Réseau de chemins de nos forêts.

On accentue sur leur insuffisance, le manque d'entretien et la déficuosité du tracé dans beaucoup des cas. L'auteur discute ensuite ce que l'administration des forêts de l'état a fait dans cette matière jusqu'à present et donne quelques suggestions pour un futur programme de travail.

PĂDURILE ȘI SILVICULTURA IN U. S. S. R.

de Prof. D. A. SBURLAN

În aceste clipe, când armatele germane, române, italiene etc. împing hoardele bolșevice tot mai adânc, către meleagurile Asiei și când vastul teritoriu al Rusiei Sovietice este iarăși încorporat Europei, găsim nimerit să dăm câteva indicațiuni — din sursă sovietică — asupra economiei forestiere rusești.

Vom utiliza în acest scop datele cuprinse într'un articol publicat în N-rul 1/941 al revistei vieneze „Centralblatt für das gesammte Forstwesen“ și datorit Prof. M. T k a c e n k o de la Facultatea de Silvicultură din Petrograd.

Autorul arată că aproape $\frac{1}{3}$ din totalitatea pădurilor globului, aparțin U. S. S. R., suprafața acoperită de păduri fiind de 902 mil. ha. Alte isvoare statistice indică 934 mil. ha. Din această întindere, numai circa 600 mil. ha sunt păduri propriu zise, restul fiind goluri, lacuri, tundre etc.

Ca specii, $\frac{2}{3}$ sunt rășinoase și $\frac{1}{3}$ foioase, de unde rezultă pentru U. S. S. R. o mare posibilitate de dezvoltare a industriei lor ce utilizează ca materie primă celuloza.

Un alt element important, de care trebuie să se țină seama, în judecarea valorii pădurilor Sovietice este, că după statisticile internaționale, peste 90% din necesitățile actuale în lemn de construcție ale lumii sunt acoperite din pădurile aflate în zonele temperate și reci ale globului (în special în acelea ale emisferei nordice); și că pădurile U. S. S. R. se află tocmai în aceste zone.

În Taiga, marea pădure a spațiului nordic eurasiatic, predomină speciile rășinoase; în sudul și vestul republicei, ca și în provinciile asiatică răsăritene, foioasele.

Speciile rășinoase cele mai valoroase sunt: pinul silvestru, molidul, laricele siberian și dahuric, apoi speciile siberiene și

asiatice de cembra (cedrul siberian). În Caucaz se găsește o specie de brad alb. Tot acolo se află și aproximativ 2 mil. ha fag, apoi tisă și merișor (*Buxus*).

În răsăritul depărtat se întâlnesc, între altele, frasinul manciurian, arborele de plută (*Phellodendron amurense*) și mesteacănul „de fier” (*Betula Schmidtii*), acesta din urmă având un lemn de 3½ ori mai rezistent la flexiune ca stejarul și chiar mai rezistent ca fierul, excelent material pentru aviație.

În pădurile Asiei centrale crește molidul de Ajan, apoi o specie de ienuper care dă lemn bun pentru creioane, o specie de nuc, cu lemn foarte căutat în aviație și *Haloxylon Ammodendron*, specie cu o excepțională putere calorică.

Pinul rusesc e reputat pentru calitatea lemnului său în construcții civile și navale, încă de pe vremea lui Ivan cel groaznic. În construcția locuințelor rurale rusești, pe lângă pin e mult utilizat și bradul, apoi cembra și molidul. Clădirile din larice sunt foarte durabile, unele din ele întrecând chiar 600 ani. Laricele din regiunile Krasnojarsk și Iakuția întrece în rezistență la compresiune și încovoiere chiar cel mai bun lemn de stejar european. Suprafața acoperită de speciile de larice amintite este de aproape 250 milioane hectare (cât întinderea totală a pădurilor Canadei!).

În Rusia Albă și Ucraina de S și W (regiuni ocupate acum de armatele germane) se găsesc cele mai frumoase păduri de stejar. Ele dau un lemn tot atât de bun ca și vestitele păduri din Spessart, Slavonia sau Franța. Asemenea păduri se mai găsesc și în ținuturile Voronej, ale tătarilor și Ciuvașilor.

Cât despre molid, specie atât de importantă în producerea celulozei, două sunt țările de pe glob, care se pot mândri cu rezerve mari: U. S. S. R. și Canada, numai că U. S. S. R. are de patru ori mai mult decât dominionul britanic american.

Molidul formează arobrete pure sau predomină pe 68 mil. ha din pădurile sovietice și participă la alcătuirea altor întinse masive din regiunile septentrionale.

Plopul, cu lemnul său atât de căutat în industria chibriturilor, e foarte frecvent în pădurile rusești. Statisticile spun, că între 1914 și 1918 fabricile suedeze produceau zilnic câte 1 băț de chibrit de fiecare suflet al planetei, ele uită însă să adauge, că pentru aceasta se folosea foarte mult lemn rusesc. Această industrie s'a dezvoltat foarte mult și în U. S. S. R.,

țara lemnului de plop; ea producea în 1913 numai 3,7 mil. cutii anual, pe când în 1939 dădea peste 9,5 mil. cutii (à 1000 bețe fiecare).

Din lemnul uriașelor sale păduri, U. S. S. R. scoate o serie întregă de valoroase produse de destilare: droguri, terpenin, creozot, guaiacol, vată de celuloză; apoi, oțet, alcool metilic, camfor, zahăr, tanin. Rezinajul pinului se practică mai ales în Ucraina, Rusia Albă, pe Volga și în unele districte din Nord, la Celiabinsk și în Siberia apuseană.

Dintre problemele silvice mai importante ale U. S. S. R. menționăm preocuparea de a realiza o mai bună repartizare, în viitor, a întinderii pădurilor, ceea ce va reclama sporirea suprafețelor arabile în Nord (prin defrișeri, lucru destul de greu de realizat acolo) și prin mărirea suprafețelor păduroase în sud (prin împăduriri în stepe, operațiune și mai dificilă!); apoi, cultura speciilor forestiere cu creștere repede; plantarea de specii deosebit de valoroase în unele ținuturi: de ex. a amintitului arbore de plută și a nukului manciurian, a frasinului asiatic; a plopului siberian în N. Rusiei europene etc.

În aceeași ordine de idei, se urmărește îmbogățirea pădurilor existente prin introducerea de specii valoroase. Salcâmul se cultivă, bunăoară, de peste 150 ani în regiunile sudice ale Rusiei, dar nu s'au făcut plantațiuni sistematice.

Până la 1917 (începutul erei bolșevice!) nu se poate vorbi de încercări serioase de cultură a exoticelor. Azi lucrurile s'au schimbat: se cultivă de ex. în Transcaucazia, eucaliptul australian, specia forestieră cea mai repede crescătoare de pe glob; până la 1942 se vor afla acolo 42 mil. exemplare din această specie.

În Ucraina se încearcă cu mare interes diverse specii de frasin american, apoi *Catalpa*, plopul american și *Liriodendron*, specia care dă cel mai bun lemn pentru placajele de caroserii, în industria automobilelor.

Pentru protejarea vechilor și noilor canale navigabile, legislația sovietică a prevăzut crearea unor perdele de protecție speciale, în care scop s'au plantat, între 1927 și 1938 mai bine de 1 milion ha (233000 ha numai în 1938!). În aceste arborete se vor aplica numai acele sisteme de exploatare, care păstrează pădurilor calitățile de protecție ale solului și microclimei: tăieri pe grupe, fâșii etc.

Pentru sporirea recoltelor agricole s'au prevăzut împăduriri pe zone, din cari, până în 1937 se și executaseră peste 200.000 ha. În această privință rușii posedă o vastă experiență; începută cu decenii în urmă.

În gospodăria forestieră a vechei Rusii se constatare o accentuată istovire a pădurilor aflate în zona de 1—5 km a fluviilor, canalelor, căilor ferate și a celorlalte mijloace de transport, în vreme ce în restul pădurilor se acumulau rezerve de arbori bătrâni.

În Rusia sovietică s'au aplicat în special tăierile concentrate (rase!) pe mari întinderi, utilizând în acest scop mijloace de transport mecanizate.

În uriașele exploatări de păduri sovietice din Nord se utilizează cele mai noi tipuri de mașini de doborât și fasonat și cele mai moderne mijloace de scoatere. Din totalul lemnului scoase în 1939/40 din Taiga (aproximativ 70 mil. m³), 38% se scoteau cu mijloace motorizate și anume: 56% cu tractoarele, 26% pe autocamioane, 12% pe căi ferate înguste. Pentru viitor se prevede o restrângere a procedurii atât de mult folosit azi (după modelul american) al târirii cu tractoarele pe drumuri de zăpadă sau înghețate, procedeu prea dependent de capriciile vremii, dându-se o mai mare dezvoltare căilor ferate.

Se plănuiește de asemenea o sporire a numărului tractoarelor cu gazogene, spre a evita transportul benzinei în regiunile greu accesibile din Nord.

În ce privește exportul de lemne al U. S. S. R., între 1932—37 el se situa pe primul plan, între principalele articole trimise de această țară peste graniță. Mai bine de $\frac{2}{3}$ din cantitățile exportate constau din cherestea de rășinoase.

În 1940 existau în Rusia sovietică 10 academii și 40 școli medii forestiere. Singură academie tehnică-forestieră din Petrograd, cu cele 5 facultăți ale sale avea 300 profesori și asistenți și era audiată de 2800 studenți, număr ce depășește numărul total al studenților academiilor forestiere americane. Cu tot acest uriaș număr de silvicultori nevoile exploatărilor forestiere ale statului bolșevic nu puteau fi acoperite, recurgându-se în mare măsură la cursuri ambulante, lecțiuni prin radio, etc.

Am redat mai sus un aspect „oficial“ al economiei forestiere sovietice. Într'o țară cu un regim polițienesc excesiv, nu se putea scrie decât de bine, despre „realizările“ administrației respective. Noi cunoaștem însă și alte aspecte ale acestei importante ramuri de producție a economiei sovietice, în special pe cele semnalate de cunoscutul scriitor german B u c h h o l z și care au fost adesea redată în paginile acestei reviste.

Nu va trece mult și misterul ce încă mai stăruie în jurul mult trâmbițatelor înfăptuiri sovietice va fi complet destrămat, prin vijelioasa înaintare a trupelor germane și aliate în teritoriul raiului bolșevic.

Die Wälder und die Forstwirtschaft in U. R. S. S.

Les forêts et la sylviculture dans l'U. R. S. S.

Quelques indications sur les forêts de la république soviétique, sur les problèmes forestiers les plus importants, sur la pratique des exploitations, sur l'export du bois et sur l'enseignement.

UN GRUP DE ARBORI TRĂSNIȚI DINTR'ODATĂ

de Ing. S. PAȘCOVSCHI

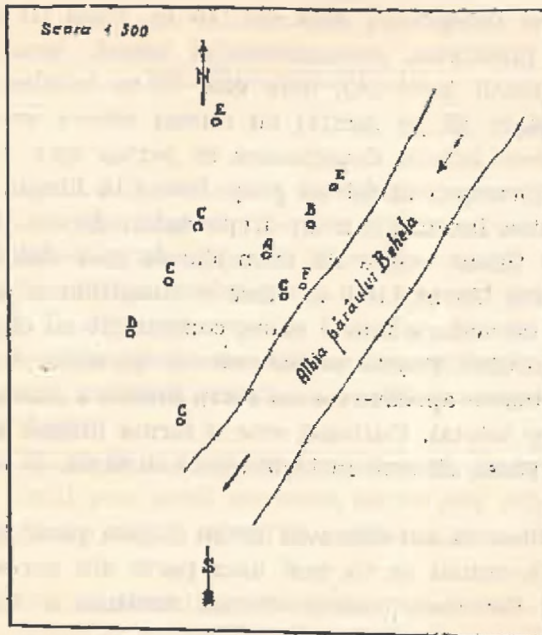
Arbori trăsniți prin pădure se pot vedea des. S'a scris mult și despre efectele foarte variabile ale fulgerului asupra arborilor, începând cu o crăpătură neînsemnată, care se acoperă curând, și terminând cu copaci gigantiți prefăcuți în tândări, de nici nu se cunoaște locul unde au fost. Dar cazul, pe care vreau să-l descriu, cred că iese din comun: un grup de 9 stejari au fost trăsniți dintr'odată. Zic „dintr'odată“, fiindcă atunci, când i-am găsit, în orice caz foarte curând după vătămare, frunzele proaspăt uscate arătau lămurit că toți au fost atinși în aceeași zi. Fie că a fost un singur fulger cu raza mare de acțiune, fie că au fost mai multe, repetate în același loc, — faptul merită a fi consemnat.

Locul cu pricina se află în pădurea Casa Verde, parcela 44, în apropierea Școlii Silvice, la marginea orașului Timișoara. Este o porțiune rărită cu stejari bătrâni, care servește ca loc de plimbare pentru publicul timișorean. Schița alăturată arată poziția grupului trăsnit pe malul pârâului Behela. I-am găsit pela 15 Mai a. c.; se putea aprecia că au fost trăsniți de o săptămână cel mult. Stejarii sunt înalți de cca. 15 m. și groși de 40—45 cm. diametru terier. Cei mai puternic vătămați aveau dinainte crăci uscate în coronament (se știe că arborii cu vârfuri uscate sunt trăsniți mai ușor).

Semnele exterioare ale trăsnetului se cunosc pe două exemplare. Cel însemnat cu A pe schiță are o fâșie de coajă ruptă, mergând în spirală dela înălțimea de cca. 10 m. până la baza trunchiului și ocolindu-l odată; lățimea acestei fâșii este variabilă, în partea de jos se menține la 25 cm. pe o lungime de cca. 3 m.; spre sus se îngustează până ce dispăre cu totul. În mijlocul porțiunii desgolite, fulgerul a săpat în lemn un șențuleț, lat de 3 cm. și adânc de 1 cm, cu secțiunea triunghiulară; lemnul din acest șențuleț este puternic așchiat, dar

carbonizat nu este de loc. Acestui arbore în urma trăsnetului i s'a uscat tot coronamentul; numai jos, până la cca. 5 m înălțime, s'au păstrat verzi câteva crăci lacome.

Alături al doilea stejar (B pe schiță) prezintă o crăpătură în scoarță, care pătrunde foarte puțin în lemn; ici-colo pe traseul ei scoarța a fost ruptă pe porțiuni de 40—50 cm lungime

și până la 4 cm lățime. Interesant este că această crăpătură este la fel orientată, ca și pe primul exemplar: ambele încep la cca. 10 m înălțime pe partea nordică a trunchiului, merg în sensul contrar acelor de ceasornic, ocolesc trunchiul odată și se termină la bază tot pe partea nordică; nu este o coincidență perfect matematică, totuși o apropiere foarte pronunțată¹⁾.

1) Ocolirea trunchiului în spirală pare a fi frecventă în asemenea cazuri. Tot în pădurea Casa Verde am găsit un stejar trăsnit la fel, cu deosebire că spirala merge în sens contrar (ca acele de ceasornic); am găsit și unul pe care fulgerul a urmat o linie dreaptă. Acest mers în spirală de obicei suntem tentați să-l atribuim fibrei toarse a trunchiului, cum ar putea fi în cazuri de față. Dar C. Flammarion în tratatul său popular de Meteorologie vorbește și de fulgere, care au mers în spirală ocolind trunchiul de câteva ori; aceasta desigur nu poate fi atribuit fibrei toarse ci unei proprietăți a fulgerului.

Acestui al doilea exemplar lovit i s'au uscat numai câteva crăci în vârf, în partea spre vecinul lui mai puternic atins.

Mai interesant este că au suferit alți stejari din apropiere, deși nu se cunoaște pe ei nici o vătămare externă. Patru exemplare (C, pe schiță) au vârfurile uscate, la fel cu A; anume două cam dela aceeași înălțime — 5 m, unul dela cca. 7 m și unul, cel mai îndepărtat, dela cca. 10 m. Unul (D pe schiță) are numai jumătatea coronamentului uscată, anume partea către exemplarul lovit (A), dela cca. 12 m înălțime. În fine două exemplare (E pe schiță) au numai câteva crăci subțiri din coronament uscate, deasemenea în partea spre A.

Totul formează astfel un grup, întins în lungul pârâului, care s'ar putea încadra într'un dreptunghi de cca. 16 m×7,5 m, dacă nu ținem seama de exemplarele mai slab vătămate (E), sau de cca. 20 m×10,5 m, dacă le încadrăm și pe acestea. Deci o rază de acțiune foarte mare, comparativ cu efectul obișnuit al fulgerului. Foarte curios este că un stejar tot atât de mare, aflat foarte aproape de cei loviți direct, a rămas cu totul neatins (F pe schiță). Curioasă este și forma întinsă a grupului întreg; s'ar părea că este în legătură cu direcția, în care curge pârâul.

Mai notez că am observat acești stejari până la toamnă, crezând că eventual se va mai usca parte din coronament la unii din ei; dar toate crăcile rămase neatinsse la început, au continuat să vegezeze în mod normal.

Eine Baumgruppe vom Blitzschlag getroffen.

Un groupe d'arbres foudroyés.

On relate le cas d'un groupe de 9 arbres de chênes qui ont été foudroyés tous à la fois et on décrit les effets produits par le foudré.

PREȚUL LEMNULUI

de Ing. I. FILIPOVICI

Ca la multe alte articole — consecință a economiei impusă de războiu — s'au fixat și la lemn prețuri oficiale. Cu toate acestea, zilnic se poate citi prin ziare că anumiți comercianți, cari desfac lemnul pe diverse piețe, nu respectă aceste prețuri, mai bine zis le depășesc, aceasta făcând-o, fie din rea voință, din poftă de câștig, fie că se încumetă în exploatări nestudiate din care cauză, ca să-și scoată un profit oarecare, nesocotesc prevederile legii.

Vom căuta să arătăm elementele cari, în mod normal, alcătuiesc prețul pe o piață oarecare, iar în altă ordine de idei, efectul practic pe care îl are prețul oficial asupra exploatărilor de pădure.

Este știut că prețul lemnelor, cel mai scăzut, este în pădure (ne referim la lemnul brut), majorându-se către piața de desfacere, deoarece se cere tot mai multă muncă și cheltuieli cu transport și manipulare.

Făcând abstracție de prețul oficial, pentru o piață oarecare elementele care formează prețul sunt: natura, munca și capitalul, adică: stațiunea, munca, capitalul care se angajează în toată afacerea — natural, totul prețuit în monedă. În economia liberală un rol preponderent îl joacă cererea și oferta și anume:

a) Cererea prin: necesitățile de consum ale populației, apărării naționale și industriei.

b) Oferta prin: 1. Existența pădurilor; 2. Calitatea produselor; 3. Desimea căilor de comunicație; 4. Piețele vecine.

Prin urmare, excluzând legea cererii și a ofertei, lemnelor cari provin dintr'o pădure (sau cupon) unde nu sunt investiții, de durată cari cer amortizare, prețul li se va fixa în felul următor:

C (cost pe piață) = P (prețul pe picior) + Ch (cheltueli) + A (câștigul antreprenorului pentru munca și priceperea lui care câștig să-i dea puțină să-și plătească și impozitele cerute de Stat, Județ și Comună).

Dacă Ch de mai sus îl considerăm descompus în: d (doborât și fasonat) — t (transport) — r (regie), atunci formula de mai sus devine:

$$C = P + d + t + r + A \quad (I)$$

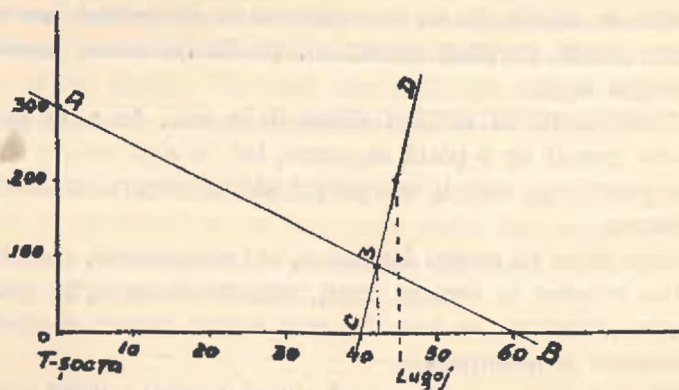
Câștigul antreprenorului (A) se fixează de obicei cu un procent oarecare din sumele efectiv angajate în exploatare (la $(P + d + t + r)$ așa ctă valoarea acestui câștig este:

$$A = (P + d + t + r) \cdot 0.op$$

și făcând înlocuirea în forma de mai sus ajungem la:

$$C = P + d + t + r + (P + d + t + r) \cdot 0.op = (P + d + t + r) \cdot 1.op \quad (II)$$

formulă, care permite calcularea prețului unei unități de lemn pe o piață oarecare.

Dar, după cum spuneam, astăzi acest preț este maximizat.

Măsura este binevenită din punct de vedere social, însă din acela al economiei naționale trebuie s'o recunoaștem că este aproape imposibilă de realizat, deoarece nu se poate acționa cu eficacitate asupra tuturor elementelor cari alcătuiesc prețul. Este greu să se acționeze asupra costului muncii care variază după loc, după firea lucrătorului, etc., căci ea este însăși baza vieții.

Prețurile oficiale se pot menține, dar nu timp îndelungat

și cu atât mai puțin, cu cât mediul este mai lipsit de omogenitate.

Admițând totuși că e posibil să se fixeze și mențină prețurile, atât la vânzarea lemnului (C) apoi la doborât și fasonat (d), la regia generală (r) și procentul de câștig (p) elementul care variază este transportul (t) în raport cu distanța dela pădure și piață. Cu cât va crește costul transportului, cu atât va trebui să scadă prețul pe picior, adică renta netă ce o dă pădurea; cu alte cuvinte aceste două elemente sunt invers proporționale între ele.

Transportul va avea valoarea maximă pentru o piață dată când prețul pe picior va fi zero, dar atunci proprietarul nu va avea nici un interes să-și mai valorifice pădurea (dacă aceasta depinde numai de o singură piață) în afară dacă e vorba de anumite sacrificii. Față de distanța, adică scumpetea transportului, cu prețurile fixe presupuse mai sus, fiecare piață va avea un „perimetru“ de păduri care sunt rentabile pentru acea piață și a căror rentă netă descrește cu cât ne îndepărtăm de piață.

Dacă însemnăm transportul unui metru ster de foc pe distanța de un km cu k și ținând seama că valoarea pe picior (P) este maximă când nu există transport, deci când $k=0$, atunci:

$$\frac{P_{\max}}{k} = \text{distanța perimetrală.}$$

De exemplu:

Piața Timișoara și Lugoj, depărtate una de alta la 45 km.

Prețul oficial al pieței Timișoara asigură renta netă maximă pentru o pădure în imediata ei vecinătate la 300 lei m. ster.

Iar la Lugoj, pentru o pădure în imediată vecinătate (unde nu e nevoie de transport ci cumpărătorul își ridică lemnele din pădure singur) la 200 lei m. ster.

Transportul unui metru ster pe km de șosea și C. F. R. se plătește cu cca 5 lei.

Atunci perimetrul de aprovizionare va fi:

$$1) \text{ Pentru Timișoara } \frac{300}{5} = 60 \text{ km. Adecă între } 0 \text{ și } 60 \text{ km}$$

prețul pe picior va scădea dela 300 la 0 lei, ceea ce se poate prezenta cu dreapta A B din figură.

$$2) \text{ Pentru Lugoj } \frac{200}{5} = 40 \text{ km., același raționament ca mai}$$

sus care se poate prezenta cu dreapta C D.

Punctul unde se întretaie cele 2 drepte, corespunde distanței, dela care prețul pe picior este acelaș pentru Timișoara și Lugoj.

Concluzia care se poate trage din cele expuse mai sus este, că la prețuri oficiale, există pentru fiecare piață un perimetru rentabil de exploatarea pădurilor. Depășirea acestui perimetru se poate face fie cu sacrificiu pentru proprietarul pădurii, fie prin scumpirea lemnului pe piață, adică contravenind la legea sabotajului economic.

Deaceea este bine, ca fiecare serviciu județean, sau Inspectorat, să aibă calculate perimetrele de aprovizionare pentru piețele principale din regiune; în felul acesta s'ar putea face și urmări mai bine controlul.

Der Holzpreis.

Le prix du bois

L'auteur montre qu'à la suite de la fixation des prix maximum pour le bois, autour de chaque centre important de consommation s'est formée une zone dans laquelle le revenu des exploitations forestières est satisfaisant; mais qu'au delà de cette zone les exploitations ne peuvent pas trouver leur compte. La constatation faite explique les fréquents transgressions des dispositions officielles concernant le prix maximum.

C'est pourquoi l'auteur préconise l'affectation des périmètres bien déterminés, destinés à déservir l'approvisionnement des centres de grande consommation.

C R O N I C A

EXTERNĂ

● Prof. Leo Hauska, cu prilejul jubileului de 60 ani.

Renumitul profesor de Construcții forestiere al Secției silvice de la Hochschule für Bodenkultur din Viena s'a născut la 1881 la Gmunden, în Salzkammergut, în acel ținut al exploatărilor silvice, în care Förster și-a conceput, experimentat și construit atâtea din dispozitivele de transport, devenite azi bunul comun al economiei forestiere din toate țările. Prin aceasta Prof. Hauska părea predestinat a străluci în cariera deschizătorilor de căi noi, în domeniul acesta, atât de puțin cercetat până azi.

Absolvent al aceleiași școale, căreia îi dă azi strălucire ca profesor, Hauska a lucrat la începutul carierei sale în serviciul amenajărilor. De aici i-a rămas vederea de ansamblu în trasarea rețelelor de drumuri în complexele forestiere ca și preocuparea de conciliere a cerințelor tehnice cu cele economice, în alegerea traseelor.

Pe la 1910 Hauska vine în Bucovina, unde Fondul bisericesc ortodox român desfășura de peste două decenți cunoscuta campanie de dotare a pădurilor sale cu instalații de transport și participă la completarea acestor frumoase investiții, renumite la timpul lor în întreaga lume.

Carierea didactică și-a început-o Hauska încă din 1907, când prof. Marchet, apreciindu-i temeinica pregătire tehnică și științifică îl chiamă ca asistent pe lângă catedra de Instalații de transport forestiere. În 1908 trece examenul de doctor cu teza: „Construcția și calculul opusturilor proptite”; în 1913 e numit adjunct al catedrei, în 1923 profesor a. o., iar în 1929 ia locul magistrului său, trecut la pensie.

Activitatea publicistică a Prof. Hauska este deosebit de vastă și de fecundă. Ea e bazată pe o temeinică pregătire științifică, în special în domeniul matematicilor. Multe din lucrările sale sunt cunoscute și citate, nu numai în literatura forestieră, dar și în cea tehnică generală, unde problemele de trasare a curbelor rezolvate de D-sa au dus la soluțiuni practice deosebit de apreciate.

În special sunt reputeate lucrările: Teoria jlipurilor, 1914; Poduri de lemn din grinzi rotunde, 1924; Calculul opusturilor, 1927; și mai ales marea enciclopedie, în curs de tipărire sub direcțiunea D-sale, a construcțiilor forestiere: Știința construcțiilor ingineresti forestiere („Das forstliche Bauingenieurwesen”) din care au apărut până acum 6 volume, 3 din ele fiind datorite condeiului Prof. Hauska.

Pentru marea contribuție la propășirea științei forestiere; pentru colaborarea dată în tinerețe la dotarea pădurilor revenite azi României și pentru sprijinul acordat studenților români, cu cunoscuta D-sale înțelegere și bunăvoință, inginerii silvici români se asociază la omagierea emeritului profesor Hauska și îi fac din inimă, cele mai bune urări.

Prof. D. A. Sburian

● Economia forestieră a ținutului seculesc în cuprinsul Ungariei.

Transilvania noastră reprezintă o unitate și din punct de vedere economic. Felul cum s'a tras hotarul de împărțire din 1940 a dus la foarte grele situațiuni de ordin economico-social, prin distrugerea unei unități și a rânduiei firești.

Ținutul secuiesc, între altele, suferă foarte mult în actualele împrejurări, deși teoretic s'ar fi părut că va avea o situație mai bună în cadrul Ungariei, defalcitate din punct de vedere al lemnului. Sărăcia a ajuns atât de cruntă, încât guvernul a trebuit să treacă la măsuri neobișnuite, cu un pronunțat caracter de artificialitate. Astfel, s'a creat, de curând un fond special pentru susținerea exportului de lemn de rășinoase din acest ținut, către Germania. Din acest fond se acordă premii de export, întrucât la prețurile actuale, exploatarea n'ar fi cu puțință. Alimentarea fondului se va face dintr'un impozit special asupra lemnului de rășinoase de lucru vândut în țară. Mărimea acestui impozit este de 10 pengő la metru cub, ceea ce nu e puțin. Transportul lemnului exportat ar fi să se facă, prin tranzit, pe pământul nostru.

(În parte, după Der D. F.w., 23/462) (181).

● Se păstrează și economisește lemnul pretutindena.

Insemnătatea lemnului ca materie primă pentru atât de multe întreprinderi și fabricațiuni este în neîncetată și rapidă creștere. Acest fapt, cât și înceata sa producere, silesc guvernele prevăzătoare să păstreze pădurile și rezervele lemnoase și să le economisească folosința, prin controlul de Stat. Se pun, mai ales, îngrădiri exportului de lemn.

Până și Suedia, cunoscută ca una dintre țările cu cele mai întinse păduri și având o economie forestieră prisoselnică, a trecut la astfel de măsuri. Cercurile competente se tem că, în 1941, exportul de lemn de foc nu va mai fi cu puțință. Într'adevăr, odată cu izbucnirea războiului de față, în 1939, exportul de lemn de foc se face numai cu aprobarea Comisiunii Combustibilului. Chiar și împlinirea contractelor încheiate anterior este legată de aprobarea numitei Comisiuni.

(În parte, după Z. f. W.f.w., VIII, 416). (182)

● Exploatarea pădurilor dirijată de Stat și în Portugalia.

Potrivit unui Decret-lege din Decembrie 1940, s'a hotărât:

1. Tăierea de arbori pentru producerea lemnului de foc și de lucru ca și vânzarea și cumpărarea acestuia nu este îngăduită decât pentru împlinirea cerințelor interne sau a contractelor de export aprobate.

2. Cumpărătorii și vânzătorii de arbori și lemn de foc și de lucru sunt îndatorați să arate autorității competente cuprinsul contractelor, arboretele actuale și descrierea lor.

3. Ministrul Economiei este împuternicit să dirijeze exploatarea pădurilor.

(După Z. f. W.f.w., VIII, 395). (183)

● Autarchia italiană se întemelază în mare parte și pe păduri.

Străduințele autarchice ale Italiei merg atât de departe, încât se fac încercări stăruitoare chiar și pentru înlocuirea benzinei la motoarele de aviație prin gaz de lemn. Astfel, de curând, a fost încercat la Milano, un avion cu un motor, al cărui motor este prevăzut cu gazogen pentru lemn („Beda”, de 85 C.P. și 1400 învârtituri pe minut). Rezultatele sborului au fost mulțumitoare. Este plănuțit și se află în pregătire un sbor cu un astfel de avion pe distanța Milano-Roma. Ministerul Corporațiilor încurajează înlocuirea motoarelor obișnuite cu altele având gazogene de lemn, la flota de pescuit. Proprietarii respectivi primesc premii, care să le acopere cheltuielile de înlocuire.

(După Z. f. W.f.w., VIII, 414). (184)

● Pădurile, vânătoarea și piscicultura merg, mai pretutindenea, mână în mână.

Intrunirea administrativă a chestiunilor pădurărești și vânătoarești a întâmpinat, la noi, mari greutăți. De bună seamă, nu din considerațiuni principiale, cât mai mult de ordin personal. În alte părți, acest lucru ar părea ciudat. Chiar și în Spania, de pildă, care nu este o țară de păduri, aflăm chestiunile pădurărești, vânătoarești și piscicole întrunite într-o singură administrație. Pe lângă aceasta, a fost întemeiat, de curând, un Consiliu superior al Pădurilor, Vânătoarei și Pisciculturii, sub conducerea Directorului general al administrației amintite.

(După Z. f. W.f.w., VIII, 399). (185)

● Plan forestier de lucru pe 20 de ani în Norvegia.

Trăim timpul planurilor de lucru de lungă durată. Se pare că e o întrecere între țări. Administrația forestieră norvegiană de pildă, a înlocuit un astfel de plan pentru 2 decenii (1940—1960). S'au prevăzut, anume, lucrări cuprinzătoare de punerea în tăere a unor ținuturi păduroase noi, prin construirea de șosele și căi ferate. Cu ajutorul unor noi și moderne fabrici, se urmărește o mai intensă folosire și exploatare a lemnului. Micile păduri țărănești urmează a fi strânse în unități gospodărești raționale. Pământurile părăsite, care fac cam 60% din suprafața țării, urmează a fi împădurite în mare parte. Legi privind economia forestieră, a lemnului și cinegetică sunt în pregătire.

(După Z.f. W.f.w., VIII, 395). (188)

● Lemnul pentru celuloză preocupă îndeaproape Italia.

7

Intre cele patru puncte ale programului său de lucru, Administrația forestieră (Milizia forestale) a prevăzut: Promovarea plantațiilorlor de plop și genista; Prăsirea de specii forestiere cu creștere repede.

Ministerul Corporațiilor, studiind problema extragerii celulozei din lemn, a pornit o viguroasă acțiune de intensificare a culturii popului în gospodăriile țărănești, cu deosebire din provinciile Emilia și Potale.

Inițiativa particulară nu a rămas mai în urmă. Astfel, Corporațiunea Lemnului, a Celulozei și Hârtiei, a produselor textile au întemeiat un Comitet intercorporativ care are a se ocupa cu probleme de această natură. Corporațiunea pentru Celuloză și Hârtie împarte singură mari cantități de butași de plop la cultivatori. Numărul butașilor împărțiți gratuit a crescut dela 1.200.000 la 5 milioane, fiind prevăzuți pentru anul următor 6 milioane de butași.

Dintre ceilalți arbori cu creștere iute, se dă atențiune următoarelor specii: Eucalyptus, Accacia australia, Platanus, Ailanthus, Castanul, pinul italian, salcâmul, Quercus rubra.

(După *Z. f. W. f. w.*, VIII. 394/5) (187)

Ilie C. Demetrescu

● „Stejar de baltă“.

Să nu se creadă, că e vorba de vreo specie exotică a acestui valoros arbore, specie care ar crește prin locurile mlăștinoase. Denumirea de mai sus, se dă în mod necinstit și cu scopul vădit de a induce în eroare, lemnului de anin negru de prin zăvoaiele râurilor noastre, în următoarele împrejurări:

Multe din orașele de pe câmpie sunt aprovizionate cu lemne de sătenii din împrejurime, care vin cu căruțele lor, uneori de la depărtări atât de mari, încât timpul pierdut pe drum și cheltuielile de întreținere ale lor și ale cailor întrec cu mult câștigul realizat. Cu toată dibăcia, ce acești negustori de ocazie o arată în așezarea lemnelor, pe care le pun în căruțele lor subțiratece, așa ca să arate la capete numai lemne groase și încărcătura să apară cât mai voluminoasă, prețurile ce le obțin de la cumpărători nu acoperă decât rare ori cheltuielile lor reale de timp și transport.

Cu toate acestea, negustorii noștri nu par nemulțumiți, de vreme ce apar iarăși și iarăși pe piață, mai ales când muncile agricole nu-i rețin pe ogoare. Și apoi, sunt atâția cărora timpul le prisosește și doresc numai să se aple în treabă!

Dar, ca să revenim la subiect, aninul negru adus de țărani în orașe și oferit ca lemn de foc este aproape cu totul necunoscut populației din mahalale și chiar celei din centru. De altfel ignoranța târgovețului în această materie de lemn și pădure e mai vastă de cât se pare: dacă nu e originar de la țară, el nu poate deosebi, cerul de stejar, nici răgul de carpin, etc. El zice arborelui pom, tuturor rășinoasele brazi, etc. Așa fiind, săteanului negustor și pișicher îi este destul de ușor să înfățișeze aninul său, cu lemn roșu și cu scoarța crăpată, ca un „neam de stejar“, căruia — printr'un rudiment de cinste „profesională“ îi spune totuși că e „de baltă“. Orașeanul dornic de chilipir pe seama omului de la țară, se lasă prins în cursă și cumpără „carul“ de „stejar de baltă“, în care se află cel mult 3—4 sute kg lemne de anin, pe un preț destul de urcat.

În acest chip, pierderea rezultată din modul de așezare a lemnurilor în car și de diferența de putere calorifică (cer 3000 cal. kg., anin 1750 cal. kg) poate transforma câștigul scontat al unei aprovizionări de ocazie într'o veritabilă pagubă.

Cum aceste tranzacții se desfășoară sub ochii organelor administrative și polițienești din orașe, interesul ambelor părți — vânzător și cumpărător — ar fi să se ajungă la o înțelegere, pe bază de fapte

cunoscute și pe bună credință. În această privință, credem că n'ar fi greu, să se înființeze la barierele orașelor locuri de control, unde agenți calificați să vadă încărcătura carelor și conținutul lor real (greutatea lemnelor cântărite) și să dea vânzătorilor un buletin. Cumpărătorul ar putea fi pus în situația să ceară vânzătorului buletinul de la barieră, cu calificarea agentului constatator și să plătească un preț mai aproape de cel real.

Că s'ar putea face și în acest caz incorectitudini, — cum ar fi substituirea lemnelor din carul verificat — e de la sine înțeles; dar pedepsirea necruțătoare a celor ce au falsificat buletinul de control ar tăia multora din „neguțătorii de stejar de baltă” pofta de a specula nevoile și ignoranța populației nevoiașe din târguri și orașe.

D. A. S.

C I N E G E T I C Ă

- **Dare de seamă despre debaterile adunării comitetului și adunării generale a Federației Protectorilor și Vânătorilor de Capre Negre din România, ținută la Brașov, în localul Prefecturii Județului, în ziua de 20 Iulie 1941.**

Ședința se deschide la ora 10 dimineața. Au fost prezenți următorii D-ni membri: Dr. Ionel Pop, Dr. Ștefan Boeru, Dr. Valeriu Negrilă, Octavian Stochiția, Ing. Otto Witting, Prof. Dragoș Navrea, Ioan Napotescu, L. Wetzel, iar din partea Direcțiunii Economiei Vânătorului, D-1 Director A. Comșia și Subinspector General D. Hociotă.

D-1 Președinte al Federației — Dr. Valeriu Negrilă —, mulțumește pentru onoarea ce i s'a făcut prin alegerea D-sale ca Președinte și solicită Ministerul a-i da și pe viitor binevoitorul concurs.

Se votează bugetul stabilindu-se veniturile la lei 86.788.—, iar la cheltuieli aceeași sumă, cu rezerva ca soldul actual de lei 31.788.—, să rămână drept fond de rezervă. S'a prevăzut lei 10.000.—, care să se împartă personalului merituos din Corpul Polițienesc însărcinat cu paza caprei negre, care s'a distins în acțiunea de pază.

Se hotărăște modificarea art. I din statute în sensul ca sediul Federației să fie mutat dela Sebeș-Alba la Brașov, deasemenea modificarea art. 10 din Statute, putând în cazul că nu s'ar prezenta numărul cerut de membri, să se poată ține adunarea generală, peste o oră dela deschidere, cu orice număr de membri prezenți.

Se hotărăște ca, pentru anul în curs, să nu se mai elibereze autorizații de împușcare membrilor cari nu s'au conformat dispozițiilor de restituire a autorizațiilor.

Se hotărăște a se da liber spre împușcare pentru anul 1941/42 următoarele bucăți, repartizate pe masive:

Masivul Retezat	53	țapi	24	capre	negre
„ Făgărașului, ambele versante	56	„	22	„	„
Județul Severin	9	„	4	„	„
Masivul Piatra Craiului	7	„	4	„	„
„ Parângul	5	„	2	„	„
Județul Vâlcea	5	„	2	„	„
Masivul Bucegi	5	„	2	„	„
In total	140	țapi	60	capre	negre

Se hotărăște a se radia din Federație membrii cari au refuzat plata cotizației și au refuzat primirea cărții de membru.

Se hotărăște ca, Federația să creeze în diferite puncte informatori de încredere, cari să comunice Ministerului, modul de comportare al paznicilor și observațiile făcute pe teren. Deasemenea ca, să se intervină la Minister a aproba ca D-nii membri din Comitet, cu ocazia deplasărilor prin munți, să poată inspecta Posturile Corpului Polițienesc însărcinat cu paza Caprei negre.

S'a propus ca, Postul Nr. 7 Piatra Craiului, să fie mutat dela Gura Foi în cabana Negru Vodă din Muntele Grindu.

Federația, la propunerea D-lui Director A. Comșia, se angajează a face o propagandă prin revistele de vânătoare, pentru ca la viitoarele adunări generale, să participe un număr cât mai mare de membri.

La cererea Federației, Direcțiunea Economiei Vânatului, prin D-l Director A. Comșia, promite să facă intervenția necesară, spre a se procura hărți militare 1:75.000, cu toate masivele populate cu capre negre.

D-l Dr. Ionel Pop, cere ca Direcțiunea Economiei Vânatului să dea publicității prin revistele de vânătoare, spre a se putea orienta amatorii, cui trebuie să se adreseze pentru arendarea terenurilor de vânătoare și unde trebuie depusă plata arenzilor, fiind o confuzie în această privință.

Se hotărăște ca, viitoarea adunare generală să se țină în cursul lunii Mai, anunțându-se din timp data și localitatea.

● **Dispoziții noi relative la achitarea arenzilor pentru terenurile de vânătoare.**

Prin Decretul Lege Nr. 2276, publicat în Monitorul Oficial Nr. 187 din 9 August 1941, se abrogă aliniatul d al art. 19 din Legea Camerelor Agricole, din 25 Aprilie 1940, potrivit căruia veniturile provenite din arendarea dreptului de vânătoare al terenurilor comune (mai mici de 100 Ha la șes și 1000 Ha la munte), se încasau de către Camerele Agricole respective.

Conform Decretului-Lege susmenționat, arendașii dreptului de vânătoare al acestor terenuri vor achita 90% din arenze la primăriile Comunelor respective, iar 10% vor vărsa la Administrația Financiară, ca venit-vânătoare, art. 74 al bugetului în curs.

● Un mănunchi de vânători au hotărât să pună bazele unei „Cooperative” de aprovizionare cu cartușe, arme și articole de vânătoare pentru vânători. Scopul acestei cooperative este înlăturarea speculei ce se face astăzi de unii comercianți de cartușe și alte articole de vânătoare. Deoarece scopul urmărit de cooperativă va fi numai procurarea materialelor de vânătoare cu minimum de preț, toate interesele cu caracter personal (salarii, beneficii) a celor ce vor conduce, vor fi excluse.

În acest scop un Comitet de inițiativă a lansat un apel prin care vânătorii sunt invitați să se înscrie în Cooperativă. Suma minimă pentru subscripție e de minimum 500 lei (o acțiune). Adesiunile, împreună

cu arătarea sumei ce va fi subscrisă, vor fi trimise D-lui Ing. C. Ceaușu, Str. Dr. Lueger No. 14. București.

● In ziua de 25. VI 1941 a luat ființă „Corpul vânătorilor civili contra parașutiștilor“. Ministerul Apărării Naționale, Subsecretariatul de Stat al Aerului face cunoscut că a aprobat principial organizarea acestui corp de vânători voluntari. Tot odată anunță că va face apel la serviciile vânătorilor români, atunci când problema va fi de actualitate.

● Ministerul Justiției a dat următoarea circulară (No. 89099/941) judecătorilor din țară:

După cum cunoașteți, art. 92 din legea pentru protecția vânatului, astfel cum a fost modificat prin legea Nr. 510 publicată în Monitorul Oficial Nr. 134 din 10 Iunie 1941, are următoarea redacțiune:

„Sumele încasate din amenzi se vor vărsa:

50% la „Fondul amenzilor“, prevăzut de art. 57 din codul penal;

50% descoperitorilor și constatatorilor infracțiunilor.

Hotărîrea va statua și asupra persoanelor cari au calitatea de descoperitori ai infracțiunilor cât și asupra cuantumului cuvenit fiecăruia din ei.

Cota cuvenită descoperitorilor și constatatorilor infracțiunilor se va plăti acestora de către Administrația financiară respectivă, pe temeiul adresei făcută de Direcțiunea economiei vânatului, în conformitate cu cele stabilite de hotărîrea judecătorească rămasă definitivă“.

Pentru ca aceste dispozițiuni să poată fi aplicate, Ministerul Agriculturii și Domeniilor, Direcțiunea Vânatului și Pescuitului în Apele de Munte, intervine ca în hotărîrile de condamnare să se menționeze neapărat și numele descoperitorilor infracțiunilor.

Deasemeni, să i se comunice hotărîrile rămase definitive, pentru ca astfel să poată interveni la Administrațiile Financiare respective, pentru achitarea primelor celor în drept.

Aducându-vă la cunoștință cele de mai sus, vă rog să luați măsuri în sensul intervenției citatului departament.

Adăogăm că descoperitorii infracțiunilor trebuiesc să fie bine identificați.

● Prin Decizia Ministerială Jr. Nr. 14715 din 5 Septembrie 1941 s'a ridicat restricția impusă cu Decizia Ministerială Nr. 23661 din 22 Noembrie 1941, referitoare la oprirea vânătoarei iepurilor în partea de Sud a Jud. Ialomița, în regiunea cuprinsă între linia ferată Constanța-Dunăre și în regiunea de Nord a Județului, pe terenurile Comunelor: Crașani, Copuzu, Cocora, Reviga, Urziceni, Moldoveni, Ștefănești, Odaia, Lehliu-Sat, Lehliu-Gară, Frumușica și Horia.

Vânătoarea acestei specii rămâne liberă pe anul în curs, epoca legală.

● Potrivit ordinului Ministerului de Interne Nr. 16676 din 6 Septembrie 1941 — adresat tuturor Prefecturilor, posesorii de permise de port armă de vânătoare cari nu și-au preschimbât încă permisele de vânătoare pe anul în curs, vor putea cere preschimbarea lor.

Preschimbarea se va face de către D-nii Prefecți de Județe, iar pentru Municipiul București, de către D-l Prefect al Poliției Capitalei, pe baza avizului Comandamentului Militar respectiv și al Inspectoratului județean de vânătoare și numai dacă solicitatorul prezintă adeverința că a declarat în termen, armele ce posedă, conform art. 43 din noul Decret Lege asupra portului armelor.

Nouile permise vor fi vizate de către Comandamentul Militar respectiv.

Pe baza acestor permise vizate, cum și a dovezilor de declarare a armelor, vânătorii vor putea vâna în anul în curs până la eliberarea nouilor permise de port-armă ce se vor da după apariția Regulamentului Legei asupra portului armelor.

● Prin Decizia Ministerială JI. Nr. 13.693 din 18 August 1941, D-l Inginer Eugen Zehan, Șeful Serviciului Silvic Târnava-Mare, a fost delegat a îndeplini atribuțiunile de Inspector onorific de vânătoare al județului Târnava Mare, post rămas vacant în urma desărcinării D-lui Inginer Marin Ciortea, pentru motivul că D-sa nu domiciliază în Capitala județului.

● Prin Decizia Ministerului Agriculturii și Domeniilor Nr. 19689 din 3 Septembrie 1941, D-l Dr. Ieronim Stoichiția, a fost numit Inspector General onorific de vânătoare al Ardealului.

Până la elaborarea Regulamentului de funcționare al Organelor Onorifice ale Direcțiunii Economiei Vănatului, Inspectoratul General de vânătoare al Ardealului, va activa potrivit instrucțiunilor ce va primi dela acea Direcțiune.

R E C E N Z I I

REVISTE

HOLZ ALS ROH-UND WERKSTOFF.

Anul 4 (1941), Caetul 6 (Iunie).

W. Bavendamm:

Weitere mykologische Dauerhaftigkeitsuntersuchungen mit luftgetrockneten und gedarrten Probe-klötzchen.

Încercări asupra durabilității față de ciuperci a probelor de lemn absolut uscat și uscat la aer.

După expunerea rezultatelor încercărilor cu trei specii de lemne coloniale, autorul propune ca estimarea durabilității lemnului să se facă prin comparație cu aceea a lemnului de fag. Se propune și o scară de clasificare cu 6 clase.

Deasemenea autorul discută metoda de măsurare a durabilității prin încercări la șoc propusă de Trendelenburg.

G. Strakoff:

Herstellung pentosanarmer Buchen - Natronzellstoffe mit Hilfe der Wasservorkochung.

Fabricarea celulozei - natron de fag săracă în pentosan cu ajutorul unei fierberi prealabile în apă.

Cu ajutorul unei prealabile fierberi în apă a lemnului de fag și apoi a preparării lui după procedeu

natron se obține o materie celulozică cu un procent ridicat de celuloză și scăzut de pentosan. Randalmentul este de 30—32%. Materialul obținut se poate folosi foarte bine la fabricarea mătășii și lânii vegetale.

A. Troche:

Drei Holzbemessungstafeln für intelligente Druckstäbe.

Trei tabele pentru dimensionarea grinzilor de lemn supuse la compresiune într-un singur capăt.

Se arată modul cum se lucrează cu tabelele făcute de autor pentru dimensionarea grinzilor de lemn supuse la flambaj.

W. Hartung:

Kopiermaschinen für die Holzbearbeitung.

Mașini de copiat pentru prelucrarea lemnului.

Mașinile de copiat mai vechi nu dădeau rezultate bune în ceea ce privește precizia și calitatea suprafeței fiind nevoie din această cauză de o rețușare manuală a obiectelor obținute.

Mașinile moderne au câștigat foarte mult în precizie și finețe. Se arată modificările ce s'au făcut mașinilor de prelucrat calapoade pentru a ajunge la perfecțiunea de azi.

Mici comunicări:

- Construcția caselor în Germania în anul 1940.
- 2333 poduri distruse în regiunea de război a Franței.
- Studiul economiei lemnului.
- Norme noi.
- Din economia forestieră italiană.
- Mărirea producției de lemn în Norvegia.
- Cărbuni de lemn presăți ca înlocuitori ai benzinei.
- Distilarea lemnului și a rășinei în Finlanda.
- Materiale de uns cu bază gudoanele de lemn.
- Generatoare de gaz de lemn în Danemarca.
- Independența U. S. A. în ceea ce privește aprovizionarea cu celuloză, pastă de lemn și hârtie.
- Industria celulozei și hârtiei în Turcia.
- Noul material izolan Wellit.
- Construcția fabricilor de lână vegetală în Elveția.
- Cercul de studii al uscării lemnului din Comisia lemnului.

Revista patentelor anunțate și aprobate.

Referate asupra literaturii Sunt cuprinse 78 referate asupra literaturii noi apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

Recenzii.

R. Hegershoff: Ausgleichungsrechnung. Kollektivmasslehre und Korrelationsrechnung im Dienste von Technik, Wissenschaft und Wirtschaft.

W. Wegelt: Handbuch der Deut-

schen Holzwirtschaft.

W. Wegelt: Holzwirtschaftliche Monatsblätter (Nov./Dez. 1940).

P.-M. Pflizer: Elektrische Messung mechanischer Grössen.

O. Graf și K. Egner: Messen der Holzfeuchtigkeit. — Festigkeit wiederholt gefrorener und aufgetauter Hölzer.

K. H. Meyer și H. Mark: Hochpolymere Chemie. Ein Lehr- und Handbuch für Chemiker und Biologen.

K. Dorn: Neue deutsche Werkstoffe.

P. C. R. Arends: ABC der Kunstseiden und Zellwollen.

Fachauss. f. Holzfragen: Holz-trocknung. Vorträge der Sommersitzung 1940.

W. Leyensetter: Grundlagen und Prüfverfahren der Zerspannung insbesondere des Drehens.

R. Grün: Chemie für Bauingenieure und Architekten.

F. Spannagel: Unsere Wohnmöbel.

N. Ghelmeziu

ZEITSCHRIFT FÜR WELT-FORSTWIRTSCHAFT.

Vol. VIII, Caetul 7 (Aprilie 1941).

Buchholz, Dr.:

Der Wald als Klimafaktor in der russischen Ebene.

Pădurea ca factor climatic în câmpia rusească.

Problema aceasta este mai de actualitate acuma ca ori când în Rusia sovietică, în legătură cu marile întrebări: tendința de secare a Mării Caspice; eroziunea crescătoare a pământului; turburările din economia apei fluviilor cu mersul Nord-Sud.

Lucrările științifice și practice din

câmpul forestier cu caracter climatic și privind economia apei sunt puse pe o măsură neobișnuit de cuprinzătoare în Rusia sovietică.

Sprijinit pe literatura rusească, autorul se oprește asupra următoarelor puncte: 1. zonele privind clima vegetală în U. R. S. S.; 2. Restrângerea pădurii în zona stepei cu pădure; 3. Măsuri hidrotehnice pentru rânduirea economiei apei în câmpia rusească; 4. Măsurile de ordin silvic pentru rânduirea economiei apei în câmpia rusească; 5. Legislația forestieră.

Dezlegarea problemelor de față ale silviculturii rusești întâmpină mari

greutăți. Intre altele, lipsesc silvicultori cu pregătire corespunzătoare. Orientarea unilaterală către pregătirea de specialiști în tehnica exploatării pădurilor și a lemnului s'a dovedit greșită.

Internationaler Forst - und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internațională.

Cuprinde, ca de obicei, multe date și știri asupra stărilor și faptelor din felurite țări ale lumii.

Ilie C. Dem.

I N F O R M A Ț I U N I

— Potrivit art. 43 din Decretul-Lege Nr. 2173, publicat în Monitorul Oficial Nr. 173 din 24 Iulie 1941, permisele de port armă fiind anulate, urmează a fi preschimbate.

Art. 44 din acelaș Decret-Lege, prevede că, toți posesorii de arme de orice fel, sunt obligați ca până la data de 24 August a. c., să depună declarații de armele respective. Aceste declarații se primesc la primăria în comunele rurale, la Chesturi și Poliții în Municipii și comune urbane, iar în București, de Circumscripțiile polițienești, cari sunt obligate a elibera dovezi de primire.

Conform art. 15 și față de situația excepțională (starea de asediu), nouile formulare de permise se vor elibera de către Comandamentul Corpului de Armată, sau după dispozițiunile acestuia de către Comandamentul Teritorial respectiv.

Până la eliberarea noilor permise de port-armă de vânatoare, Ministerul de Interne, cu ord. Nr. 15604 A din 11/VIII/1941, a dispus ca, posesorii permiselor de vânatoare pe anul în curs, vizate de autoritățile militare, vor putea întrebuința armele de vânat, cu condiția de a avea asupra lor, pe lângă permisele respective și dovada depunerii declarației sus menționate.

Permisele de vânatoare pe anul în curs, rămân valabile, urmând a se preschimba de către autoritățile militare, numai permisele de port-armă, anexă la permisul de vânatoare. Asupra termenului și condițiilor de preschimbare a permiselor de port-armă se vor primi lămuriri în timp util prin autoritățile militare respective.

— Pentru a putea expedia prin poștă „Ofertele închise”, pentruarendarea acestor terenuri, plicurile conținând numai oferta, se vor prezenta deschise oficiului poștal din Capitala județului, pentru verificarea conținutului.

După cenzurare, se vor închide în fața funcționarului primitor.

— *Scutirea de concentrare pentru exploatarea forestiere.*

Prin jurnalul consiliului de miniștri n-rui 1126 publicat în Mon. Of. No. 219 din 16 Septembrie, s'a dispus scutirea de concentrare și mobilizare până la 31 Martie 1942, a personalului și lucrătorilor angajați la exploatarea forestiere pentru transporturile materialelor rezultate din exploatarea delapăduri la gări și centrele de consumație.

Această măsură s'a luat pentru a se putea face la timp și complet aprovizionarea cu lemne de foc a autorităților publice și populației.

Exploatatorii de păduri vor procura datele necesare — prin tablouri — ce se vor depune serviciilor silvice județene, unde găsesc toate instrucțiunile despre felul cum trebuiesc întocmite tablourile.

Serviciile silvice județene, îndată ce primesc datele vor îngriji de convocarea comisiilor prevăzute la

art. 4 din jurnalul consiliului de miniștri, le vor definitiva și trimite forurilor competente, spre a se da ordine de urmare.

Toate cererile de acest fel care se vor adresa ministerului sau Marelui Stat Major direct, nu fac altceva decât să întârzie rezolvarea, deoarece ele se trimit de către aceste autorități tot serviciilor silvice județene care se află în fiecare capitală de județ.

NECROLOG

† TEODOR SPIRESCU

În ziua de 13 Martie 1941 a încetat din viață în București inspectorul silvic Teodor Spirescu.

Până la începutul acestui an defunctul era adesea întâlnit pe la Ad-ția Casei Pădurilor; era robust, avea aparența unei depline sănătăți, era sârguitor în tot ce întreprindea, și îndatoritor cu toți cu cari lua contact, — așa că nimeni nu se aștepta la acest desnodământ fatal.

O crudă boală ascunsă l'a răpit dintre noi.

Teodor Spirescu s'a născut în comuna Filipeștii de Târg din jud. Prahova, la 2 Febr. 1859.

Din copilărie arăta o vădită aplicație la învățătură. Îndată ce a terminat liceul în anul 1884 s'a înscris la Școala de Silvicultură ce se ținea pe atunci la Ministerul de Finanțe.

Terminând studiile cu succes, a fost admis în cadrele Corpului Silvic, pe ziua de 1 Noembrie 1885. A fost numit în gradul de guard general silvic cl. II-a, (inginer silvic cl. II-a), fără să mai treacă prin gradul de silvicultor asistent (stagiar).

Fiind bun topograf, a obținut prin examen și titlul de inginer hotarnic.

Doritor a-și complecta cunoștințele sale profesionale, a cerut și i s'a admis să urmeze cursurile școalei de Silvicultură dela Nancy (Franța).

Reîntors în țară, nefiind vacante posturi în Corpul Silvic la Stat, tânăr, plin de sănătate și doritor de a-și pune în practică cunoștințele sale căpătate prin studii, a funcționat la Cooperative, iar dela 1898 și până la 1 August 1901, îl găsim ca inspector silvic în serviciul Armatei, pentru plantațiuni.

Dorind totuși să-și continue cariera de silvicultor la Stat, laolaltă cu colegii săi, a primit să fie numit în gradul din care plecase ca silvicultor cl. II-a și pe ziua de 1 Sept. 1901, a început să funcționeze din nou, continuând să urmeze la Stat mult timp în urmă.

Pentru activitatea desfășurată în serviciu, a fost înaintat la 10 Ianuarie 1902, ca silvicultor cl. I.

După aceea, a cucerit prin înaintare, cele trei grade de subinspector silvic, iar la 1 Aprilie 1915, a fost înaintat la gradul de inspector silvic, grad în care a funcționat până la 1 Aprilie 1919, când a fost pus în retragere, pentru a-și regula drepturile la pensie.

În serviciul Statului, îl găsim muncind, cu deosebit zel, mai ales ca agent de control la Regiunea II-a silvică Bacău, unde a lăsat urme prin cunoscuta sa bunătate, față de cei cu care venia în contact. Era un foarte bun camarad, bun sfătuitor și foarte apropiat sufletește de cei mici.

Ca distincțiune, a primit medalia jubiliară din anul 1906 iar în 1913 a fost decorat cu ordinul „Coroana României” în gradul de cavalier.

La eșirea din serviciu, din cauza pensiei prea mici (4.600 lei pe lună) din care se trudea să-și susțină o familie destul de grea, a cunoscut destule momente dificile, pe care numai funcționarii cinștiți le pot suporta fără revoltă.

Acesta a fost tristul sfârșit de viață al octogenarului inspector silvic Teodor Spirescu, căruia cei care l-au cunoscut îi vor păstra o amintire neștearsă.

G. N. Nicolau
Ing. insp. g-1 pensionar

† TEODOR SĂRĂȚEANU

Înginer silvic pensionar
în etate de 85 ani

Duminică 17 August 1941 s'a stins din viață, în București, încă unul din generația bătrânilor silvicultori.

S'a născut la 8 Oct. 1857 la Reni (Basarabia) sub adevăratul nume: Teodor Solenicof. A terminat cursurile secundare la Ismail, fiind coleg de clasă cu fostul mareșal Al. Averescu.

Înainte de războiul din 1877, a urmat cursurile de Medicină dela Odessa timp de un an, însă cu prilejul războiului din 1877 a trecut Prutul și a venit în România, când avea vârsta de numai 23 ani.

S'a înscris la Școala de Agricultură și Silvicultură dela Herăstrău, pe care a absolvit-o în 1882, când și-a schimbat și numele de familie de Solenicof în cel de Sărățeanu.

A intrat în corpul silvic al Statului pe bază de concurs și a fost admis ca silvicultor asistent pe ziua de 4 Aprilie 1883.

Înaintat Silvicultor cl. II pe ziua de 1 Sept. 1884, a fost numit șef al ocolului silvic Brănești (Ilfov), trecând apoi ca șef de ocol și la: Cerna (Tulcea), Soveja, Balotești, Vintilă Vodă, Cislău, Furceni, Nehoiaș, iar la 4 D-brie 1910 a funcționat ca șef al cancelariei Regiunii III Silvice Bârlad. Între timp a fost și în serviciul silvic al pădurilor Epitropiei Sf. Spiridon din Iași, 6 ani și 7 luni.

A fost pus în retragere pentru regularea drepturilor la pensie în 1913, iar în 1918, după ocuparea Basarabiei, a funcționat la Ungheni, angajat fiind în serviciul silvic al Basarabiei.

De câțiva ani s'a stabilit cu familia și copii săi în București, trăind modest. A frecventat regulat adunările generate și congresele anuale ale Soc. „Progresul silvic” cât și ședințele Cercului de Studii forestiere.

Fiind o fire blândă — de basarabean — pe unde a funcționat a lăsat numai amintiri de bine. S'a stins ușor, fără suferință.

A fost înmormântat la Cimitirul Sf. Vinerei din București în ziua de 19 August 1941.

Din partea Casei Pădurilor i s'a depus o coroană de flori.

La trista solemnitate, Corpul silvic a fost reprezentat prin D-1 G. Nicolau, ing. insp. g-ral silvic, din partea generației bătrânilor silvicultori; D-1 Ing. inspector silvic Aurelian Ionescu ca delegat oficial din

partea Casei Pădurilor; D-l Ing. consilier silvic M. P. Florescu din partea Soc. „Progresul Silvic“.

Transmitem și pe această cale condoleanțele sincere ale Corpului Silvic, îndureratei familii.

M. P. F.

† ERNEST THOMAE
Ing. inspector silvic

Moartea nemiloasă a smuls brutal, înainte de vreme, pe cel care a fost inginerul Ernest Thomae, lăsând o soție fără sprijin și trei copii, lipsiți de bunul lor părinte.

Camaradul Ernest Thomae ne părăsește tocmai atunci când Administrația Casei Pădurilor — în rândurile de frunte ale căreia se număra — avea mai multă nevoie de experiența și munca lui, ce nu cunoștea odihna. Și este cu atât mai nepătruns misterul morții, cu cât Ernest Thomae se număra, prin forța lui fizică și morală, printre acei ce par că înfruntă învingători anii și viața.

Inginerul Silvic Ernest Thomae s'a născut în Transilvania, la Bistrița, în anul 1890. După ce termină studiile liceale, se înscrie la Școala Superioară de Mine și Păduri din Chemnitz. Intră în serviciu

la 15 Decembrie 1913, fiind numit inginer silvic în Direcțiunea Regională din Bistrița, unde a activat până la 1 Decembrie 1935, când a fost transferat în Administrația Centrală a Casei Pădurilor.

În decursul celor 28 ani de carieră, colegul Ernest Thomae s'a remarcat printr'o rară putere de muncă, cunoștințe profunde de specialitate și o desăvârșită onestitate.

Blând, distins și înțelegător, colegul Thomae n'a avut în viață decât prieteni; era tipul ideal al colegului, gata totdeauna să ajute cu sfatul și fapta pe oricine ar fi apelat la el.

Dar înaltele lui calități sufletești se manifestau și pe liniile mari ale abnegației și jertfei.

Când în anul de doliu național — 1940 — România a trebuit să părăsească Transilvania de Nord, colegul Thomae s'a arătat a fi și un loial cetățean: deși toată averea lui — casă și pământ — se aflau în

ținutul Năsăudului, robii de Unguri, n'a ezitat o clipă să renunțe la toate și rămână în țara noastră, pe care o iubea cu sinceritate. Dragostea lui de pământul românesc o manifesta deschis, ori de câte ori se ivea prilejul.

A. Atanasescu

† HORIA GRECU

Duminecă 24 August a. c. a fost condus la locul odihnei veșnice dela cimitirul „Sf. Vineri” din București, inginerul silvic Horia Grecu, născut la 25 August 1892, fiu al unui vrednic român basarabean ce plecase din sudul acelei provincii odată cu ocuparea ei de ruși în 1878.

A absolvit — ca elev remarcabil — liceul din orașul Tulcea, iar în 1913 s'a înscris la Școala Superioară de Silvicultură, pe care a terminat-o în Decembrie 1919, după ce — între timp — își făcuse datoria către Țară, ca ofițer de rezervă în războiul de întregire.

Tânărul inginer silvic Horia Grecu a fost repartizat în Ianuarie 1920, în Dobrogea lui natală, ca șef al Ocolului silvic Ciucurova, unde urmele vredniciei și spiritului de bun gospodar se văd și azi.

Horia Grecu însă, nu a găsit în cadrul Administrației de Stat, cu formele ei rigide, mediul corespunzător temperamentului său independent, de aceea în 1929 a părăsit serviciul Statului și — cu nădejdea în energia și puterea sa de muncă — s'a aruncat în lupta pentru câștigarea existenței, cu toată siguranța omului convins de reușită.

În lupta dărză pe care a dus-o, sprijinindu-se numai pe cunoștințele specialității sale și pe acelea înăscute, a reușit să-și croiască drum în viață și să învingă, așa cum dela început avusese credința.

Horia Grecu a fost un pioner care — cu toate riscurile celor ce își deschid drum românesc în comerțul de lemn și al industriei forestiere — a dovedit că, două din cele mai înstrăinate ramuri ale economiei naționale: exploatarea și industria forestieră, așa de adânc legate de trecutul și de posibilitatea de existență a națiunii noastre, ar fi putut încă de mult să intre în mâini românești, dacă s'ar fi găsit mulți oameni de puterea și de energiă lui.

Ieșit deasupra nevoilor, el a putut să-și arate mărinimia și bunătața sufletului său, căci voinicul Horia Grecu închidea în el o inimă caldă și un suflet ales. Bun camarad, ajutând pe cei mai în nevoie, și pasiunea pe care a pus-o în ajutarea unui camarad ai său, sunt mărturii cari arată minunata structură sufletească a camaradului Horia Grecu.

Acesta a fost omul și colegul, a cărui dispariție o plângem astăzi.

I. Popescu-Salcie

L E G I

DECRET-LEGE

Nr. 723.

pentru încadrarea excepțională a inginerilor silvici

(Monitorul Oficial No. 187 din 9 August 1941).

Art. I. — Prin derogare dela art. 33 din legea de organizare a corpului silvic, timpul servit în cadrul particular de către inginerii silvici aflați astăzi în cadrul de stat, va fi socotit în întregime pentru calculul vechimei, dacă aceștia au lucrări de valoare privitoare la păduri sau la produsele accesorii ale pădurii; precum și o activitate bogată în realizări în aceeași materie. Ei vor putea fi înaintați, în baza propunerilor comitetului de înaintări, în oricare din gradele corpului silvic, ținând seamă de stagiul ce au, fiind dispensați de examenul prevăzut la art. 12, lit. e, alin. 2 din legea de organizare a corpului silvic. Înaintarea va fi socotită ca făcută la alegere.

Art. II — Inginerii silvici, admiși potrivit acestui decret-lege în cadrul de stat, pot să-și valorifice ca timp util pentru calculul pensiei, și timpul cât au activat în cadrul particular sau în serviciul statului fără rețineri de pensie, dacă varsă suma convenită cu titlul de rețineri, Casei generale de pensuni.

Art. III. — Încadrările excepționale prevăzute în prezentul decret-lege vor fi făcute numai până la 31 August 1941.

JURNAL AL CONSILIULUI DE MINIȘTRI

privitor la scutiri de concentrări sau mobilizări pentru exploatarea forestiere

Monitorul Oficial No. 219 din 16 Sept. 1941 publică următoarea decizie a consiliului de miniștri:

ART. 1. — Personalul administrativ și tehnic, precum și lucrătorii necesari exploatarea forestiere, atât la tăieri cât și la instalațiunile de scoatere din păduri, transport la gări sau în centrele de

consum, și care aparțin elementelor armatei, vor putea fi scutiți de concentrări sau mobilizare de către Marele Stat Major.

Aceste scutiri se vor face la cererea întreprinderilor exploatare adresate prin Ministerul Agriculturii și Domeniilor, sub condițiunea de a lucra continuu la întreprinderea respectivă.

ART. II. — Personalul care nu aparține elementelor armatei va putea fi rechiziționat de către Cercurile de recrutare respective la cererea întreprinderilor exploatare de păduri, înaintată prin șeful Serviciului silvic județean care le va verifica.

ART. III. — Vehiculele necesare transportului lemnului de foc din păduri în centrele de consum sau la stațiile de încărcare vor putea fi rechiziționate în felul următor:

a) Autocamioanele cu aprobarea Marelui Stat Major, la cererea întreprinderii exploatare, înaintată prin Ministerul Agriculturii și al Domeniilor;

b) Vehiculele cu cai sau cu boi de către Cercurile de recrutare respective, la cererea întreprinderilor exploatare, înaintată prin Serviciul silvic județean, după aprobarea comisiei stabilite la art. 4 de mai jos.

ART. IV. — În fiecare județ se constituie o comisiune formată din prefectul județului, șeful Serviciului silvic județean, un delegat al Casei Pădurilor Statului, șeful Serviciului tehnic județean și directorul Camerei agricole, care vor stabili în raport cu nevoile exploatare și a celor rechiziționați, numărul de zile pe care căruțașii rechiziționați urmează a le presta în fiecare lună la transportul lemnului de foc, precum și numărul vehiculelor ce se repartizează fiecărui exploatare.

În regiunile de deal și de munte se va da prioritate transporturilor lemnului de foc, față de celelalte categorii de transport.

În regiunile de câmp, afară de acelea ce cuprind păduri, nu se vor rechiziționa vehicule pentru a merge la munte sau deal, la exploatare de păduri, decât după terminarea muncilor agricole.

ART. V. — Rechizițiile de lucrători și vehicule se vor face cu plată.

Prețurile de muncă și transport vor fi fixate pentru fiecare exploatare de către comisiunea prevăzută la art. 4 de mai sus, pe baza prețurilor plătite de întreprinderea respectivă în lunile August și Septembrie 1940, plus un spor de 30--40 la sută.

La fixarea prețurilor vor fi convocați exploatareii cu listele de prețuri respective. Comisiunea va putea convoca și pe primarii comunelor interesate.

ART. VI. — Prezentul jurnal al Consiliului de Miniștri e valabil până la 31 Martie 1942.

PUBLICAȚIUNE

pentru arendarea prin licitație a terenurilor comune de vânătoare, pădurilor Statului și fondurilor de pescuit, ce urmează să se arendeze pentru dreptul de vânătoare și pescuit, de către Direcțiunea Economiei Vânătorului

C o m u n e

Comuna	Județul	Suprafața	Vânatul	Estimația
Licitație în ziua de 30 Septembrie 1941 ora 12 a. m.				
1. Doftana	Bacău	1494 ha.	cerbi, căprioare, urși	1.400 lei
2. Batăr	Bihor	3753 jug.	fazani, căprioare, potârnichei	5.500 "
3. Săliște de Beiuș	"	922 "	sitari, vulpi, etc.	500 "
4. Vlădeni	Botoșani	5352 ha.	ieपुरi, ect.	2.500 "
5. Negrileasa	Câmpulung	826 "	capre, potârnichei	3.300 "
6. Pătrocia-Deal	Dâmbovița	1641 "	sitari, potârnichei	1.000 "
7. Orodel	Dolj	2420 "	ieपुरi, prepelițe, etc.	1.200 "
8. Lazu	"	2491 "	idem	1.300 "
9. Calopăr	"	1900 "	ieपुरi	1.400 "
10. Hârșova	Constanța	4000 "	—	3.500 "
11. Voivodeni Mici	Făgăraș	1215 jug.	ieपुरi	500 "
12. Snagov	Ilfov	625 ha.	sitari, iepuri, etc.	600 "
13. Păucinești	Hunedoara	1420 "	mistreți, capre,	2.000 "
14. Valea-Dâlgii	"	1573 jug.	potârnichei, porci	1.500 "
15. Postenița	"	948 ha.	căprioare, mistreți	1.000 "
16. Ocolușul Mic	"	1881 "	potârnichei, vulpi	1.000 "
17. Lingina	"	1290 jug.	—	600 "
18. Bulbuc	"	1507 ha.	ieपुरi, vulpi	700 "
19. Valea-Mare	"	1502 "	ieपुरi, vulpi	700 "
20. Brădățel	"	605 "	mistreți, iepuri	600 "
Licitație în ziua de 1 Octombrie 1941, ora 12 a. m.				
21. Izvoarele	Mehedinți	1869 ha.	ieपुरi	1.000 "
22. Hînova	"	1823 "	ieपुरi, vulpi	1.100 "
23. Vlădaia	"	3737 "	ieपुरi	1.600 "
24. Malovăț	"	880 "	ieपुरi, vulpi	1.000 "
25. Burila-Mică	"	2297 "	ieपुरi, rațe	1.200 "
26. Putna	Rădăuți	1823 "	căprioare, mistreți	4.100 "
27. Olari	Romanați	1197 "	ieपुरi	1.000 "
28. Băleasa	"	1114 "	prepelite, iepuri	1.000 "
29. Vulpeni	"	1854 "	ieपुरi	1.200 "
30. Popânzălești	"	2688 "	ieपुरi, vulpi	1.500 "
31. Lugojel	Severin	2004 "	ieपुरi, potârnichei	4.800 "
32. Ciâmboaca	Sibiu	498 "	—	650 "
33. Burdujeni	Suceava	1200 "	prepelite, iepuri	2.400 "
34. Grânari	Tr.-Mare	3397 jug.	căprioare, iepuri	1.600 "
35. Bazoș	Timiș-Tor.	1485 ha.	capre, fazani, mistreți, etc.	8.900 "
36. Hodoni	"	3768 jug.	potârnichei, rațe, etc.	3.000 "

Comuna	Județul	Suprafața	Vânatul	Estimația
37. Iclăuzel	Cluj-Turda	1540	„ țapi, căprioare, sitari	1.500 lei
38. Certege	„	5476	„ iepuri, etc.	2.700 „
39. Posaga de Sus	„	10350	„ iepuri, capre	2.000 „

Licitație în ziua de 29 Octombrie 1941, ora 11 a. m.

1. Dieci	Arad	3236	jug. căpriori, potârnichi, rațe, etc.	3.000 lei
2. Ghioroc	„	2184	„ iepuri	3.000 „
3. Moșoaia	Argeș	1278	ha.	1.000 „
4. Ionești	„	2502	„ sitari, rațe iepuri, prepelițe, potârnichi, vulpi	2.000 „
5. Oarja	„	3487	„ iepuri, vulpi, lupi	1.500 „
6. Găvana	„	1446	„ iepuri, sitari, potârnichi, vulpi	2.000 „
7. Berești-Bistrița	Bacău	1965	„ iepuri, etc.	3.500 „
8. Urviș-Beliu	Bihor	1136	jug. căpriori, cerbi f. puțini	2.500 „
9. Hoffei	„	1604	„ căpriori, idem	3.000 „
10. Ungureni	Botoșani	5864	ha. iepuri, vulpi, etc.	3.200 „
11. M-rea Doamnei	„	3357	„ idem	3.000 „
12. Hăghig	Brașov	5829	jug. becațiune, prepelițe, căpriori, mistreți, sitari	12.000 „
13. Cotu-Văii	Constanța	6390	ha. iepuri, prepelițe, vulpi,	10.000 „
14. Abrud	„	5235	„ lupi, vulpi, iepuri	2.700 „
15. Titu	Dâmbovița	1238	„ iepuri, vulpi, viezuri	4.000 „
16. Ucea de Jos	Făgăraș	675	„ iepuri, vulpi	3.000 „
17. Bărăști-Iliei	Hunedoara	887	jug. iepuri, vulpi	800 „
18. Poganești	„	898	„ mistreți, căpriori, etc.	900 „
19. Serel	„	4102	ha	3.600 „

Licitatie în ziua de 30 Octombrie 1941, ora 11 a. m.

20. Bârcea Mare	Hunedoara	1187	ha. iepuri, potârnichi	800 lei
21. Cerbia	„	881	jug. mistreți, căpriori, cerbi	800 „
22. Alexeni	„	4000	ha. potârnichi, prepelițe, etc.	10.000 „
23. Dumitrești	Ialomița	1657	„ dropii, potârnichi, iepuri	2.000 „
24. Gropnița	Iași	8129	„ iepuri, vulpi, păsări	4.900 „
25. Șerbănești Jos	Olt	3116	„ iepuri	1.500 „
26. Botești	Roman	2584	„ iepuri, vulpi, vidre, prepelițe	5.600 „
27. Tinosu	Prhova	800	„ iepuri, vulpi, sitari	2.000 „
28. Dorova	Severin	4152	„ iepuri, potârnichi, fazani	2.400 „

Comuna	Județul	Suprafața	Vânatul	Estimația
29. Cliciova	Severin	1311	„ iepuri, fazani, potârnichei	1.200 lei
30. Remetea-Lunc	„	1390	„ iepuri, fazani, potârnichei	1.200 „
31. Pietroasa-Mare	„	4494	jug. iepuri, vulpi, potârnichei, rațe	1.000 „
32. Slobozia-Trâsn	Teleorman	2687	ha. iepuri	2.500 „
33. Folia	Timiș-Tr.	3633	jug. iepuri, fazani, păsări	4.100 „
34. Secaș	„	2102	ha. iepuri, fazani, potârnichei	2.500 „
35. Murighiol	Tulcea	1074	„	500 „
36. I. G. Duca	„	6123	„ iepuri, vulpi, prepelițe, etc.	3.000 „
37. Sarinasuf	„	4002	„ găște, rațe, cori, iepuri	2.000 „
38. Telița	„	1638	„ iepuri, lupi, câprioare, etc.	8.000 „
39. Arada	Turda	4247	„ iepuri, lupi, vulpi	3.000 „
40. Pogona	Tutova	2687	„ iepuri, lupi, rațe	3.000 „
41. Mihăești	Vâlcea	2073	ha. iepuri, lupi, rațe	5.000 „
42. Costești (R. Carol II)	„	2410	„	1.000 „

P ă d u r i

Pădurea Statului	Ocolul Silvic	Suprafața	Vânatul	Estimația
Licitație în ziua de 2 Octomvrie 1941, ora 12 a. b.				
1. Hadâmbu-Mironeasa	Ciurea	1942	ha.	5.000 lei
2. Niculițel	N'culițel	4595	„	11.400 „
3. Poșta Teliței	„	3759	„	7.590 „
4. Meidanchioi	„	1344	„	4.100 „
5. Fundătura	Vâlcea-Lotrului	321	„	4.000 „
6. Uzun-Ada	Cerna-Vodă	474,89	„	1.000 „
7. Balaban	„	622,13	„	700 „
8. Asan-Beî	„	707,12	„	700 „
9. Ciribașa	„	162,67	„	200 „
10. Toader	„	270	„	300 „
11. Cătarcea	„	280,67	„	300 „
12. Cioroșu	„	267	„	200 „
13. Băbeni	R.-Sărat	491	„	150 „
14. Dedulești	„	1238	„	350 „
15. Britoaca	Răchitoasa	518	„	260 „
16. Bungeni	„	339	„	170 „
17. Pătăciuni	„	287,26	„	144 „
18. Răchitoasa de Răsărit	„	1308,30	„	655 „
19. Răchitoasa de Apus	„	1572	„	786 „
20. Sendrești	„	651,60	„	326 „
21. Târnița	„	616,50	„	309 „
22. Finiș	Sudrigiu	380	„	1.800 „
23. Lunca	Babadag	1262	„	6.310 „
24. Balota	Bobicești	1145	„	„ 040 2

Pădurea Statului	Ocolul Silvic	Suprafața	Vănatul	Estimația
25. Terenul depe teritoriul com. Viziru, propr. Școalei de Agricultură		150	ha	150 lei
26. Terenul din Balta Chiciul Orbului propr. Școalei de Agricultură Viziru jud. Brăila		200	"	200 "

Licitație în ziua de 31 Octombrie 1941, ora 11 a. m.

1. Buhalnița Sacu-Bou, etc.	Buhalnița	1700,56	ha. cerbi, căprioare, porci mistreți, iepuri	2.000 lei
2. Buhalnița-Potoci	"	2111,80	ha. căpriori, cerbi, mistreți, iepuri	3.000 "
3. Buhalnița-Bistra	"	926	ha. cerbi, urși, lupi	1.000 "
4. Valea Iadului	Crișul R-de	8994,87	ha. capre roșii, mistreți, lupi, vulpi	2.500 "
5. Luncani	Fântânele	1055	ha. puține căprioare, iepuri, vulpi	4.000 "
6. Bârnova-Tinoasa Ciurea		823	" căprioare, mistreți, vulpi, iepuri	2.500 "
7. Bârnova-Pietrăria	"	1166	" căprioare, mistreți, vulpi, iepuri	2.500 "

Fonduri de pescuit

Denumirea fondului	Județul	Estimația
--------------------	---------	-----------

Licitație în ziua de 2 Oct. 1941, ora 12 a. m.

1. Râul Mare	Hunedoara	1.000 lei
2. Coșna	Câmpulung	600 "
3. Lucăcești	Bacău	1.000 "
4. Motrul	Mehedinți	1.500 lei

Licitație în ziua de 31 Octombrie 1941, ora 11 a. m.

1. Secătura	1200 lei
2. Vidra	2.000 "

Amatorii vor înainta oferte închise, sigilate și timbrate, până la datele menționate în dreptul fiecăreia, orele 12 a. m. la Direcțiunea Economiei Vănatului Str. Polonă Nr. 8 București.

Pe picul închis se va specifica: „Ofertă închisă” pentru terenul, pădurea, fondul de pescuit jud. (Oc. silvic).

Received of the Treasurer of the State of New York

the sum of Five Hundred Dollars

for the purchase of land

in the County of Albany

for the use of the State

of New York

in full of the sum of

Five Hundred Dollars

paid to the Treasurer

of the State of New York

on the 10th day of

January 1880

for the purchase of land

in the County of Albany

for the use of the State

of New York

in full of the sum of

Five Hundred Dollars

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-șef: **Stinghe N. V.**

Comitetul de redacție:

Gr. Eliescu

Ilie C. Demetrescu

D. Sburlan

N. Ghelmeziu

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE PE 1941

Președinte: **Drăcea D. M.**

Vice-Președinți: { **Stinghe N. V.**

Casier: **Rădulescu M.**

Secretar general: **C. Emanoil**

Secretari: { **N. Ghelmeziu**
Haralamb At.

MEMBRII:

Butoi Alex.

Manoilescu Mircea

Chiriță C.

Minescu G.

Comșa Aurel

Năstăsescu G.

Demetrescu Ilie

Nedelcovici Ath.

Florescu P. M.

Rodoteatu St.

Georgescu P. C.

Sabău V.

Grozescu D.

Sburlan A. D.

Heroiu Tr.

Suhățeanu Mih.

Ionescu I. A.

Zeicu Ion

Lazăr H.

Cenzori: **N. Burculeț, Vencu Georgescu și I. Paladian.**

Cenzori supleanți: **St. Georgescu, Șt. Predescu și Gr. Vasilescu.**

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituții	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societății	200 „
„ „ „ „ conductori și brigadieri	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se inapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

A U A P Ă R U T ,

SERIA A. — BIBLIOTECA DE POPULARIZARE :

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE
NOASTRE

78 pagini, 20 lei

SERIA C. — TRATATE ȘI MANUALE:

Prof. V. N. STINGHE

A M E N A J A R E A
PĂDURILOR

UN VOLUM DE 255 PAGINI

D. A. SBURLAN

INSTALAȚII DE TRANSPORT
PENTRU
EXPLOATĂRI FORESTIERE

UN VOLUM DE 304 PAGINI

Dr. G. ELIESCU

PROTEȚIA
PADURILOR

UN VOLUM DE 275 PAGINI LEI 270

BUCOVINA" I. E. FOROȘȚIU, BUCUREȘTI

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

OCTOMBRIE - NOIEMBRIE 1944

R E V I S T A P A D U R I L O R

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 53 — Nr. 10—11

OCTOMBRIE—NOEMBRIE 1941

S U M A R U L :

Studii :

Dr. Const. Georgescu: Ceretele ca tip de pădure. II. Ceretele încheiate — 505

Comentarii — Insemnări :

I. Caraminu: Terenurile degradate ale Banatului — — — — — 519

Aurel C. Popescu: Asupra administrației și controlului la obștii și com-
posesorate, proprietate de păduri — — — — — 535

Vânătoare și Pescuit

Otto Witting: Cerbul și căprioara Transilvaniei în veacul al 19-lea — — 542

Cronica externă (pag. 549); *Cronica cinegetică* (pag. 552); *Revista revistelor* (pag. 553); *Necrolog* (pag. 555); *Informațiuni* (pag. 560).

SOMMAIRE :

Études :

Les forêts de chêne che-
velu comme type de fo-
rêt. II. — — — — C. Georgescu

Commentaires :

Les terrains dégradés de
Banat — — — — I. Caraminu

Sur l'administration et le
contrôle de cooperati-
ves forestières et des
„compossessorats” des
forêts — — — — A. C. Popescu

Chasse et pisciculture :

Le cerf et le chevreuil en
Transylvanie pendant
le XIX-ème siècle — Otto Witting

*Chronique, Revue des revues,
Nécrologie, Nouvelles.*

INHALT :

Abhandlungen :

Die Zerreichenwälder als
Walddtyp. II — — — C. Georgescu

Mitteilungen :

Verödete Böden in Banat I. Caraminu

Über die Verwaltung und
die Kontrolle der Forst-
genossenschaften und
Forstkompossessoraten A. C. Popescu

Jagd und Fischerei :

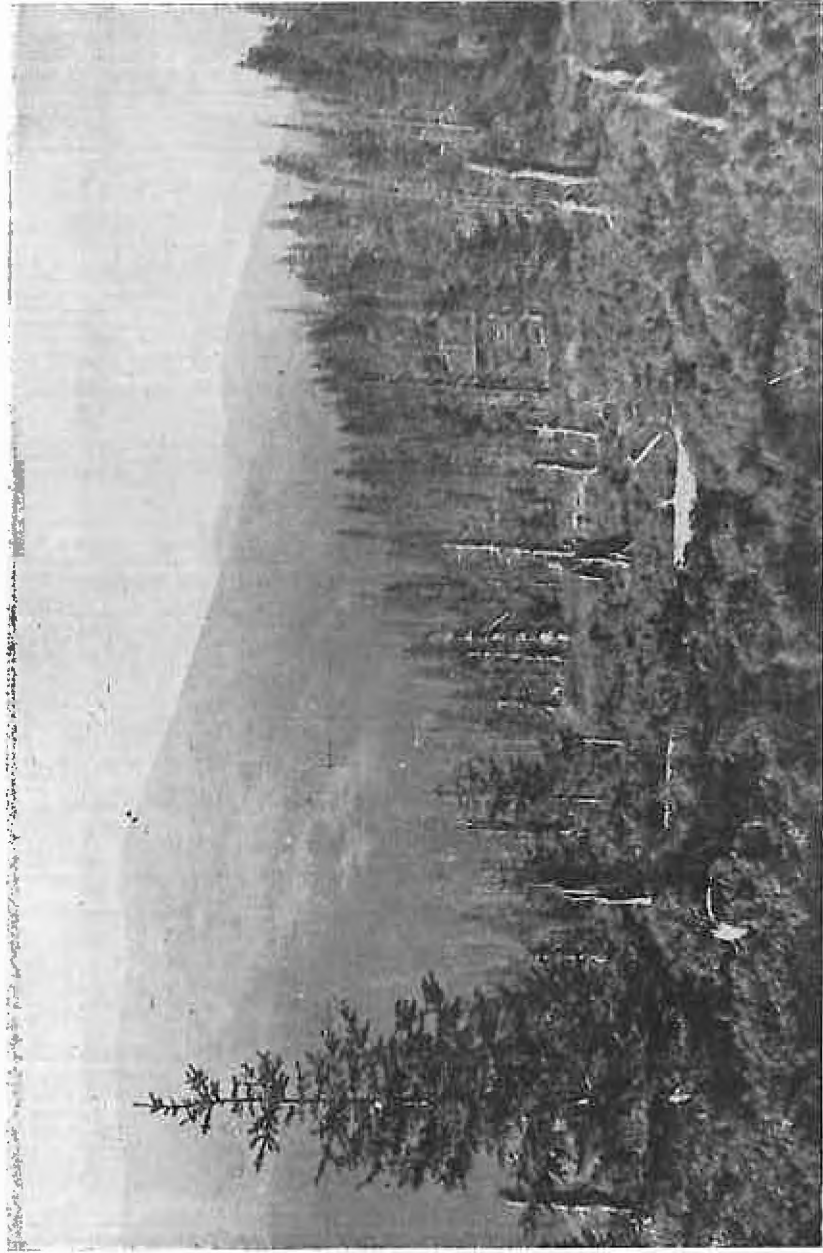
Das Rot- und Rehewild
in Transylvanien in 19.
Jahrhundert — — — Otto Witting

*Chronik, Zeitschriftenschau,
Nachruf, Nachrichten.*

Regenerare în ochiuri, cu stejar în Pădurea Grași-Petricani, Oc. silvic
Tg.-Neamț.

Régénération par trouées dans la forêt de chêne de Grași-Petricani.
Horstweise-Eichenverjüngung. Wald Grași-Petricani.

Pădure de molid pe muntele Danul Jud. Vâlcea, distrusă de gloanțe de gloanțe în timpul luptelor din 1916. Cliseu 1941.
Forêt d'épicéa endommagée par des balles pendant la guerre en 1916. Cliché 1941.
Von Kugeln während des Krieges 1916 beschädigter Fichtenwald. Aufnahme 1941.

S T U D I I

CERETELE CA TIP DE PĂDURE

II. Ceretele încheiate.

de Prof. CONST. C. GEORGESCU

În un articol anterior¹⁾ s'a arătat că ceretele se pot prezenta sub două aspecte și anume ca arborete poenite sau încheiate. Factorii climatici și edafici ai antestepei din Câmpia Dunărei de Jos (Muntenia și Oltenia) permit ca ceretele să ajungă mai peste tot în starea de masiv (încheiat); dacă astăzi, în majoritate, predomină ceretele poenite, apoi această stare se datorește acțiunilor dăunătoare antropice. În multe locuri mai aflăm, în actualele cerete poenite, alcătuirea asociativă caracteristică acestui tip de pădure numai în interiorul păcurilor mai mari sau mai mici de arbori sau arbuști, care reprezintă rămășițele arboretelor încheiate.

Vom considera ceretele ca o alianță Quercion cerri²⁾, care face parte din o categorie de alianțe Quercion, caracterizate prin a) subxerofilia vegetațiunii lemnoase și a unei părți din cea erbacee, la care aflăm pe axe spini, înveliș de peri, formare timpurie și abundență de ritidom, aripi de plută, etc. b) dominanța aproape exclusivă în etajul superior al arboretelor a speciilor de Quercus, c) pozițiunea lor în antestepă sau în zona forestieră propriu zisă numai în locuri supuse unei puternice insolajuni. Aceste alianțe cuprind arborete pure sau în amestec. Arboretele pure poartă diferite denumiri după specia care formează aproape exclusiv etajul superior; astfel

1) C. C. Georgescu. Ceretele ca tip de pădure. I. Ceretele poenite. Rev. pădurilor 1941 pg. 444. La această lucrare este dată și literatura.

2) În lucrările anterioare asupra cerețelor, le-am considerat până acum ca asociație Quercetum cerri; credem mai nimerit a le încadra în o alianță Quercion cerri.

avem reprezentate în pădurile țării noastre : stejerețe-Quercion roburi, gorunete-Quercion petraeae, cerete-Quercion cerri, gărnitețe-Quercion Frainetti, gărneată-Quercion pedunculiflorae sau Qu. pubescenti. Arboretele în amestec din aceiaș alianță prezintă în etajul superior în dominanță două sau mai multe specii de

(foto C. Chiriță)

Fig. 1. — Ceret încheiat (consist. 0,8) cu *Brachypodium*
Brănești - Ilfov

Quercus de ex. gorunete cu cer-*Quercion* petraeae-cerrii, gorunete cu cer și gărnitețe-*Quercion* petraeae-cerri-Frainetti, gorunete cu stejar pufos-*Quercion* pubescenti-sessiliflorae, stejerețe cu gorun *Quercion*-roburi-petraeae, etc., etc. Toate aceste asociațiuni reprezintă, atunci când apar insular în zona forestieră propriu zisă niște alianțe respectiv asociațiuni — paraklimax, condițio-

nate de factori locali orografici sau edafici, cum ar fi de ex. compacitatea sporită a solului, alternanțe între stări de umezeală sporită și stări de puternice uscăciuni în sol, expozițiuni sudice, etc.

Revenind la ceretele încheiate, să arătăm în cele ce urmează câteva din caracteristicile importante ale alianței noastre.

I. Arboretele prezintă trei etaje de vegetație.

Primul etaj sau al arborilor este alcătuit din:

Constanță 80—100%

Constanță 40—80%

Quercus cerris 3—5³⁾

Malus silvestris +

Quercus Frainetto 1—3

Prunus avium +

Quercus pedunculiflora + — 1

Ulmus procera + — 5

Constanță sub 40%

Ulmus suberosa + — 3

Ulmus ioliacea +

Acer campestre + — 2

Pirus communis + — 3

Tilia tomentosa + — 2

Prunus cerasifera + — 1

Prunus cerasus + — 2

La acest etaj avem de remarcat, că deși este compus din arbori de mărimea I-a (de ex. cerul, ulmul pufos) și de mărimea II-a (ex. părul, etc.) totuși, ei formează un singur etaj de vegetație. În adevăr, arborii de mărimea I-a în condițiunile de vegetație ale ceretelor, rămân de talia arborilor de mărimea II-a, din cauză că greutatea de aprovizionare cu apă din sol în timpul secetelor prelungi de vară constituie un factor limitativ al creșterii în înălțime a arborilor, care poate fi maximum de (15) 22 m.

Elemente dominante ale acestui etaj sunt specii de lumină, având coroană respirată, care lasă să treacă o parte din razele soarelui prin frunziș. În cazul, când în acest etaj se introduc în o dominanță mai mare de 2—3, specii de umbră (de ex. teiul alb) sau de semiumbră (acerinee) arboretele alcătuiesc un tip intermediar de pădure cero-șleau, care face tranziția între cerete și șleau — *Tilio-Carpinetum* ⁴⁾.

3) Cifrele indică dominanța.

4) Asupra acestei asociații va apare un studiu în colaborare, care este în curs de prelucrare.

Al doilea etaj sau al arbuștilor se poate împărți într'un subetaj al arbuștilor și altul al subarbuștilor și este alcătuit din :

Constanță 80—100%	Constanță 40—80%
<i>Crataegus monogyra</i> 1—5	<i>Acer tataricum</i> 1—3
<i>Crataegus pentagyna</i> +	<i>Cytisus austriacus</i> 1—3
<i>Cornus mas</i> + — 1	<i>Evonymus verrucosus</i> + — 1
<i>Evonymus bulgaricus</i> 1—3	
<i>Rhamnus cathartica</i> + — 1	Constanță sub 40%
<i>Ligustrum vulgare</i> 2—5	<i>Prunus irulicosa</i> + — 3
<i>Prunus dasyphylla</i> 1—3	<i>Cytisus hirsutus</i> +
<i>Rosa canina</i> L. + — 1	<i>Fraxinus ornus</i> + — 1
<i>Rosa dumetorum</i> Thuill + — 1	<i>Sorbus aucuparia</i> var. <i>lanuginosa</i> +

Acest etaj are de obicei un grad de acoperire mic, căci în timpul, cât s'a practicat pășunatul, arbuștii erezau scoși spre a nu strica lâna oilor și a da lumina necesară dezvoltării păturei erbacee. În ceretele oprite de la pășunat, acest etaj, în compunerea cărui joacă un rol deosebit *Crataegus* sau *Prunus dasyphylla* sau în fine *Acer tataricum*, se dezvoltă puternic dând protecțiune solului.

Al treilea etaj sau al păturei poate avea în compunerea sa următoarele elemente ⁵⁾ :

* <i>Dactylis glomerata</i> L. + — 2	* <i>Brachypodium silvaticum</i> (Huds) R. et Sch. 0—2
* <i>Poa pratensis</i> L. + — 3	* <i>Agropyrum intermedium</i> (Host) Beauv. + — 2
* <i>Poa angustifolia</i> L. + — 3	* <i>Carex praecox</i> Schreb. + — 2
* <i>Agrostis alba</i> L. + — 1	<i>Carex contigua</i> Hoppe
<i>Agrostis canina</i> L.	* <i>Carex tomentosa</i> L. + — 4
<i>Festuca pratensis</i> Huds.	* <i>Carex caryophylla</i> Latour + — 2
* <i>Festuca pseudovina</i> Hack. + — 4	* <i>Carex Michelli</i> Host. + — 1
* <i>Festuca vallesiaca</i> Scleich. + — 3	<i>Luzula campestris</i> (L.) DC.
* <i>Bromus sterilis</i> L. + — 2	

5) Plantele notate cu semnul * au o constanță de 80—100%; la aceste plante se indică în cifre dominanța.

* <i>Anthericum ramosum</i> L.	* <i>Arabis hirsuta</i> (L.) Scop.
+ — 1	* <i>Thlaspi perfoliatum</i> L. + — 2
* <i>Gagea lutea</i> (L.) Ker. +	* <i>Alliaria officinalis</i> Andrzej.
<i>Scilla bifolia</i> L.	+ — 1
* <i>Ornithogallum pyramidale</i>	* <i>Roripa silvestris</i> (L.) Bess.
L. +	+ — 3
<i>Ornithogallum pyrenaicum</i> L.	<i>Corydalis Marschalliana</i> Pers.
<i>Ornithogallum tenuifolium</i>	<i>Corydalis solida</i> Smith.
Guss.	* <i>Sedum maximum</i> Suter + — 1
* <i>Muscari tenuiflorum</i> Tausch.	* <i>Potentilla alba</i> L. + — 1
+ — 2	* <i>Potentilla argentea</i> L. + — 1
* <i>Muscari botryoides</i> (L.) Mill.	* <i>Geum urbanum</i> L. + — 1
+ — 2	* <i>Filipendula hexapetala</i> Gilib.
<i>Asparagus tenuifolius</i> Lam. +	+ — 1
* <i>Polygonatum latifolium</i> Jacqu.	* <i>Agrimonia eupatoria</i> L.
+ — 2	+ — 1
* <i>Crocus moesiacus</i> Ker. 2 — 5	* <i>Fragaria vesca</i> L. +
<i>Crocus variegatus</i> Hoppe et	* <i>Fragaria viridis</i> Duch. + — 1
Horn.	<i>Genista tinctoria</i> L.
* <i>Iris variegata</i> L. + — 2	* <i>Trifolium medium</i> L. + — 2
<i>Iris pseudocyperus</i> Schur.	* <i>Astragalus glycyphyllos</i> L.
<i>Cephalanthera alba</i> (Cr.)	+ — 1
Simk.	* <i>Coronilla varia</i> L. + — 1
<i>Loroglossum hircinum</i> (L.)	* <i>Vicia sordida</i> W. et K. +
Rich.	* <i>Vicia cassubica</i> L. + — 3
* <i>Polygonum dumetorum</i> L. +	* <i>Lotus corniculatus</i> L. + — 1
* <i>Silene vulgaris</i> (Mnch.)	* <i>Lathyrus niger</i> (L.) Bern. +
Garcke + — 1	* <i>Lathyrus versicolor</i> (Gmel.)
<i>Silene nutans</i> L.	Beck. +
<i>Melandrium nemorale</i> (Heuff)	* <i>Lathyrus venetus</i> (Milly)
A Br.	Rouy +
* <i>Lychnis coronaria</i> (L.) Desr.	<i>Dictamnus albus</i> L.
+ — 2	* <i>Euphorbia amygdaloides</i> L.
<i>Ranunculus polyanthemus</i> L.	+ — 1
<i>Paeonia romanica</i> Brândză	* <i>Euphorbia cyparissias</i> L.
* <i>Anemone ranunculoides</i> L.	+ — 3
— 3	* <i>Euphorbia polychroma</i> Kern.
<i>Helleborus dumetorum</i> W. et	+ — 2
K	* <i>Hypericum perforatum</i> L.
* <i>Thalictrum minus</i> L. +	+ — 1
* <i>Thalictrum lucidum</i> L. +	

II. In cerete semnalăm ca un caracter de adaptare pe solurile compacte, care primăvara se mențin reci, mai ales din cauza stagnării îndelungate a apelor provenite din topirea zăpezilor, intrarea târzie în vegetație a plantelor componente⁶⁾. In comparație cu pădurile de șleau, adică de stejar cu carpin, teiu și alte foioase sau cu pădurile de fag vom observa că in cerete lipsește covorul de plante înflorite din prima jumătate a primăverii; plantele din pătura erbacee a ceretelor încep a se desvolta cu 2—4 săptămâni mai târziu decât cele din șleau și ca atare perioada de înflorire prezintă in cerete maximul său in Maiu sau chiar începutul lunii Iunie⁷⁾.

Pe solurile cele mai compacte se împuținează numărul plantelor cu bulbi și rizomi orizontali, adică tocmai al elementelor, care compun în majoritate flora timpurie a făgeturilor și șleaului.

Speciile lemnoase din cerete sunt în majoritate tardive, înfrunzind în a doua jumătate a primăverii. In locurile, unde ceretele se ating cu șleaul de ex. în masivul Brănești-Ilfov. în a doua jumătate a lunii Aprilie șleaul înfrunzit complet se diferențiază evident de ceretele, care sunt însă în starea de iarnă fără frunze. Proprietatea cerului și gârniței, care dau nota dominantă a ceretelor, de a înfrunzi mai târziu ajută desigur ca acestea să se mențină pe solurile compacte și reci ale platourilor joase.

III. In cerete mai suntem frapați de următoarele:

a) Scoarța exemplarelor de cer cu ritidom prezintă o colorație generală roșetică, care se evidențiază mai ales pe fondul alb al zăpezei; această colorație este împrumutată de fundul crăpăturilor ritidomului, care este de un roș-cărămiziu.

b) Cerul și gârnița având frunze marcescente păstrează peste iarnă pe ramuri frunzișul uscat, care este de culoare arămie.

Ceretele sunt denumite de popor „pădure roșie”, căci după colorațiunea lor generală roșie se disting mai ales iarna de la distanță de arboretele vecine, aparținând altor tipuri de pădure.

6) C. C. Georgescu, Considerațiuni asupra răspândirii cerului și efectele gerurilor în cereturi. Rev. Pădurilor 1941, p. 202.

7) Din acest punct de vedere ceretele au asemănare cu arboretele de rășinoase, la care frunzișul permanent menține primăvara solul rece și abia mai târziu apar plante caracteristice de pădure.

Această colorațiune poate fi privită ca un caracter de adaptare, care ajută cerului să suporte în climatul nostru rigurile iernei, în locurile sale de creștere, care adeseori sunt găuri de ger; frunzele uscate și ritidomul prin culoarea lor roșietică absorb razele calorice, încălzind mai ales tulpina, care este sensibilă la temperaturile minime de iarnă.

Fig. 3. — Rezervă de cer în vârstă de 200 ani în stare de perfectă sănătate. (păd. Damadas-Cadrilater)

c) Cerul, gârnița, ulmul de plută și alte elemente din cerete formează de timpuriu ritidom; lăstari de cer și gârniță prezintă ritidom de la vârstele de 5—10 ani și grosimi de 3--5 cm. Arboretele tinere de cer se deosebesc după ritidomul tulpinilor de arboretele vecine de șleau, în care tulpinile carpului, teiului, stejarului, etc. la aceeași vârstă au scoarța încă netedă.

Acest caracter, care este tot de adaptațiune înlesnește tulpinilor să reziste la efectele insolăției și uscăciunii; în același timp apară cerul și gârnița de distrugere prin pășunat și incendii. Prin acțiunea acestor ultimi factori dăunători din multe locuri au fost nimicite elementele cu scoarță netedă ale șleaului și au mai rămas numai elementele cu formațiune timpurie de ritidom din cerete.

IV. Speciele lemnoase componente au o mare vitalitate, care se manifestă în viguroasa lor putere de regenerare. Să urmărim acest caracter la cer, care este esența dominată a acestui tip de pădure.

a) În condițiunile mediane de vegetație ale ceretelor, cerul fructifică des la fiecare 2—3 ani, destul de abundent. După anul de sămânță apar un număr mare de pueți atât în locurile descoperite, cât și în arborete; pueții răsar de obicei în hășturile de păducel, porumbar și ulm de plută.

b) Puterea de lăstărire a cioatelor³⁾ este extraordinară. Cioatele, adică partea de tulpină, care rămâne deasupra nivelului solului după tăerea tulpinei unui exemplar și urmează ca prin lăstărire să producă o nouă generațiune acționând a acestui exemplar, păstrează timp îndelungat facultatea de lăstărire. Lăstarii nu în primul ani o creștere extrem de rapidă.

Vigurozitatea de creștere a lăstarilor se datorește faptului, că din mulțimea de lăstari, care apar pe o cioată, nu rămân în viață decât cei înserați cât mai aproape de nivelul solului⁴⁾. Această proprietate importantă contribuie la individualizarea noilor tulpini față de cioată și ajută la alimentarea lor nestânjenită cu apă și materii minerale din sol.

c) Lăstarii ieșiți din aceeaș cioată se dezvoltă în tulpini recte, care la exemplarele tinere se pot urmări de la bază în vârful coroanei. La exemplarele mature tulpina se continuă dreaptă până în treimea superioară a coroanei de unde se desface în mai multe ramuri oblice îndreptate în sus. Rectitudinea tulpinei permite ca pe unitatea de suprafață să se desvolte un mare număr de exemplare, ceea ce ne explică destimea ceretelor în condițiuni proprii de vegetație; faptul că tulpinile păstrează această proprietate specifică cerului și în locurile uscate ale antestepei sau în în găuri de ger ne arată că este o specie bine adaptată condițiilor de mediu ale stațiunilor ocupate astăzi de cerete.

3) Acest termen este ales de D-l prof. Ilie Demetrescu și găsimul propriu ni-l însușim.

4) P. Ioan, Cerul, Rev. Pădurilor 1928, pg. 328—333. Autorul remarcă proprietatea cioatelor de a lăstări de jos; lăstarii ieșiți de sub nivelul solului sunt în parte drajoni.

d) Se observă o corelație foarte caracteristică, care nu a fost până acum semnalată între tulpina provenită din lăstari și rădăcina pivot a cerului. În adevăr, dacă la o cioată a rămas o singură tulpină, în urma procesului natural al concurenței dintre numeroșii lăstari apăruiți sau ca urmare a unei curățiri practicate de silvicultori, atunci în direcțiunea acestei tulpini se diferențiază din rădăcinile laterale o rădăcină-pivot; în acest mod se stabilește un traect vertical de circulație între tulpină și pivot, care nu poate fi decât în avantajul dezvoltării bune a cerului.

La o desgropare a unei cioate de cer, care a produs mai multe generațiuni de tulpini prin lăstărare, se găsesc tot atâtea generațiuni de rădăcini-pivot, care seamănă în modul lor de dispoziție cu rădăcinile unei măsele¹⁰⁾. Pe această cale se poate afla numărul de revoluții, pe care le-a trecut crângul sau numărul de generațiuni al tulpinilor, care s'au născut pe o aceiaș cioată. Această proprietate importantă merită să fie îndeaproape cercetată nu numai pentru a se stabili problema lăstărării numai la cer dar și la alte folioase ale crângurilor noastre.

V. Cu o complectare la considerațiunile făcute în studiul anterior asupra solurilor ceretelor mai avem de adăugat următoarele proprietăți:

Levigarea produsă sub influența stagnarilor temporale ale apei pe aceste soluri grele, cu un conținut mai ridicat de particule fine, are efecte asupra straturilor superioare până la 30—40 cm; Dr. Const. Chiriță¹¹⁾ află în aceste strate spre deosebire de stratele dedesupt

Un conținut mai redus de humus; o aciditate mai pronunțată; un conținut mai redus în baze de schimb și un deficit de substanțe nutritive.

Tot din măsurătorile aceluiaș cercetător¹²⁾ se mai deduce că solurile ceretelor în perioada din Iunie până în Octombrie

10) P. Ioan Op. cit. a se vedea figura din text.

11) Const. Chiriță: Studiul solurilor forestiere după tipurile naturale de arborele. Analele Institutului de Cercetări Forestiere, vol. IV, 1938.

12) Idem. Cercetări asupra umidității solurilor forestiere în regiunea de câmpie. An. Inst. de Cerc. Forest. vol. IV, 1938.

sunt relativ uscate, având maxime de 19,9%—18,1 și minime de 9,3%—9,1%.

Dacă se compară solul din ceretele poienite cu cel din ceretele încheiate ¹³⁾ se observă, că în arborete solul este mai afânat, mai bine aerisit, mai humos și mai umed; condițiunile fizice ale solurilor sunt cu atât mai favorabile, cu cât este mai dezvoltat subarboretul, care funcționează ca un strat protector al solului.

*Les forêts de chêne chevelu comme typ de forêt.
II. Les peuplements serrés.*

Die Zerreichenwälder als Waldtyp

II. Die geschlossene Bestände.

In der unteren Donauebene der Walachei haben die Zerreichenwälder zwei Physiognomien nämlich als heidewaldartige und geschlossene Bestände. Die Zerreichenheidewälder sind sekundär durch die schädlichen antropäischen Einflüsse entstanden. Die klimatischen und edaphischen Faktoren des Gebietes ermöglichen bei ungestörter Vegetation die Bildung der geschlossenen Zerreichenbestände, Zustand, den wir als standortmässig betrachten.

Nachdem wir in einem früheren Aufsatz die Zerreichenheidewälder behandelt haben, widmen wir uns nun in diesem neuen Beitrag den geschlossenen Zerreichenbeständen.

Die Bestände gehören einer Reihe von Quercion-Verbänden, die durch folgendes Merkmale gekennzeichnet sind:

- a) Der Hauptbestand (Baumschicht) ist vorwiegend von einer einzigen oder mehreren Quercus-Arten gebildet.
- b) Die Bestandselementen der verschiedenen Schichten haben in der Mehrzahl subxerophytische Eigenschaften.
- c) Sie besiedeln entweder die Vorsteppe, oder die trockneren und belichteteren Orten der eigentlichen Waldzone.
- d) In der Waldzone sind diese Verbände „Paraklimax“.

Die Quercion-Verbände solcher Art sind rein, wenn in der Baumschicht eine Quercus-Art dominiert oder gemischt, wenn dieselbe Schicht aus zwei oder drei Quercus-Arten zusammengesetzt ist. Je nach der Quercus-Art, die in Beständen dominiert, unterscheiden wir:

13) *Ibidem*. Importanța ecologică a subarboarelor în pădurile din câmpia Română. Rev. Păd. 1932.

a) reine Verbände: *Quercion-roburi*, *Quercion-cerri*, *Quercion-Frainetti*, *Quercion-petraea*, *Qu. pedunculiflorae*, *Qu. pubescenti*, etc. oder β) gemischte Verbände: *Qu. roburi-petraea*, *Qu. petraea-cerri* -*Frainetti*, *Qu. pedunculiflorae* -*pubescenti*, usw.

Im *Quercion-cerri* Verband können wir folgendes beobachten:

I. Die Baumschicht (Liste I) entwickelt sich in einem Höhenraum von 7—22 m. Die Wasserarmut der Böden während der Sommer-trockenheit stellt einen begrenzenden Faktor für das Höhenwachstum der Baumarten von 1-er Grösse (Zerreiche, Feldulme), dar, so dass diese in demselben Stockwerk mit den Baumarten der 2—3 Grösse bleiben.

In der Baumschicht überwiegen die Lichtarten; sobald sich Schatten — oder Halbschattenarten in den Beständen einmischen, übergehen die Zerreichenwälder in den nächstliegenden *șleau*-Wälder (Stieleiche — Weisslinde — Hainbuche — Mischwälder).

In der Sträucherschicht (s. Liste II) dominieren *Crataegus monogyna*, *Ligustrum vulgare* und am Waldrand die Schlehebüschen. Wo diese Schicht durch Beweiden stark beschädigt oder sogar vernichtet wurde, ist den Böden ein wichtiger Schutz entbehrt.

Die Bodenflora (s. Liste III) ist immer stark entwickelt. In den stärker belichteten Beständen haben die Gräser und die Riedgräser, eine ausgeprägte Dominanz.

II. In diesen Wäldern sind einige Anpassungsmerkmale bei den Bestandselementen zu bemerken:

a) Die Erstfrühlingsflora, die für die Verbände der *Fagetalia* charakteristisch sind, fehlt hier. Wie wir schon vorher gezeigt haben, behalten die typischen Böden der Zerreichenwälder im Frühjahr an der Oberfläche noch lange das aus schmelzenden Schnee angesammelte Wasser und so bleiben sie bis in der Mitte des Frühjahrs kalt. Die Verschiebung des Treibens bzw. des Blühens der Waldelemente ist also zu Gunsten der Vegetation auf solchen kompakteren und kälteren Böden.

b) Im Winter bemerken wir eine zunehmende rötliche Farbe der Borke, deren vergrösserte Risse rotorange sind. Ausserdem behalten die Zerr- und Frainettoeiche das vertrocknete, kupferfarbige Laub bis in Frühjahr. Die Zerreichenwälder bekommen im Winter dadurch eine rote Farbe, die für diesen Waldtyp im Vergleich mit benachbarten anderen Waldtypen angehörigen Beständen kennzeichnend ist und die das Volk zu Benennung als „Rotwald“ veranlasst hat. Wir haben schon erwähnt, dass die Standorte der Zerreichenwälder sehr breite und seichten Mulden der Terrassen sind, wo die Frostgefahr herrscht. Die rote Farbe der Borke und des vertrockneten Laubes ermöglicht das Gedeihen des Waldtypus in diesen Frostlöchern.

c) Die Zerr- und Frainettoeiche, Feld- und Korkulme bilden auf die Stämme frühzeitig eine starke Borke. Dieses Merkmal schützt gegen die starke Trockenheit und gegen Sonnenbrand, Bodenfeuer und Tieranbeissungen, Gefahren, denen sich die Holzpflanzen in trockeneren Gebieten ausgesetzt sind.

III. Die Zerreiche, die die Gepräge dieser Wälder geben, hat eine ausserordentliche Vitalität. Diese zeigt sich durch viele Merkmale:

a) Die Zerreiche hat eine Samenerzeugung, die in den Gebieten als äppig zu betrachten ist; die Samenjahre kehren sich in günstigen Verhältnisse alle 2—4 Jahre wieder. Die Samenvejüngung ist nachher in ungestörten Vegetationbedingungen sehr gross.

b) Der Stock hat eine ausserordentliche Ausschlagvermögen; er bildet Stock- wie auch seltener Wurzel ausschläge. Zum Stamme entwickeln sich nur die auf dem Stock nahe dem Bodenoberfläche gelegenen Stockausschläge.

c) Die Stockausschläge haben einen geraden und raschen Wuchs. Das ungestörte, orthotrope Wachstum des Stammes zeigt uns, dass die Zerreiche für die Vorsteppe gut angepasst ist.

d) Der Stock besitzt eine lange nachhaltende Ausschlagfähigkeit und bleibt mehrere Generationen im Leben. Nach der Auslese eines Stammes aus den zahlreichen Ausschlägen eines Mutterstockes, entwickelt sich in Korrelation zu diesem Stamm eine neue Pfahlwurzel, so dass die Anzahl der Hauptwurzeln die Zahl der Umtriebe des Niederwaldes bzw. der aus einem Mutterstock stammenden Stammengenerationen zeigen kann.

IV. Die Untersuchungen von Dr. V. Chirță bestätigen die schwache Podzolierung der oberen Bodenschichten (bis zu 0,30—0,40 cm, unter der Bodenoberfläche) in den Zerreichenabschnitten.

COMENTARII—INSEMNAŢII

TERENURILE DEGRADATE ALE BANATULUI

de I. CARAMINU

Ca și multe alte regiuni ale țării, nici dealurile păduroase ale Banatului, n'au scăpat de sacrificiile cerute de necesitățile populației, ca și de neprevăderea de mai târziu a acestora.

Procesul de alungare a pădurilor din regiunea dealurilor, a avut loc, în decursul vremii și în Banat.

Spre deosebire însă de ceiace s'a petrecut în alte părți, în calea procesului de distrugere, pe aceste meleaguri a intervenit mai curând bunul simț al omului, alcătulnd astfel un corectiv, care în bună parte a împiedecat măcinarea dealurilor, surparea și prăvălirea lor în văile prăpăstioase.

Ca să ilustrăm afirmațiunile noastre, prin realitățile de pe teren va fi nevoie, ca în legătură cu terenurile degradate propriu-zise, să facem în general o descriere amănunțită asupra felului cum sunt împădurite astăzi o bună parte din dealurile Banatului, altele decât dealurile înalte, pe care se întind pădurile Statului, ale Comunității de Avere și ale Societății Reșița.

Deasemenea va trebui să facem o deosebire între terenurile degradate propriu-zise și haoticele dărâmături de blocuri, provenite din dezagregarea și spălarea materialului rocilor ce răsar în unele părți dealungul dealurilor.

Vom însoți, în acest scop, pe călătorul observator la intrarea în Banat (jud. Severin) prin Vârciorova, începând dela pârâul Bahna și vom considera împreună cu el, atât terenurile situate dealungul Dunării, începând dela Orșova până la Buziaș, cât și pe cele situate începând dela pârâul Bahna pe valea Cernei, Bela-Reca, Mehadica, Timiș și mai departe în județele Timiș și Caraș.

JUDEȚUL SEVERIN

I.

**Aspectul terenurilor situate dealungul malului Dunării
până la Baziaș.**

Călătorul atras de frumusețile Dunării pe șoseaua dela Orșova la Cazane și mai departe până la Baziaș, nu poate presupune că la o mică depărtare, pe malurile pâraielor care se varsă în Dunăre, se găsesc terenuri degradate care în timp de ploi și viituri, strică aspectul ambianței atrăgătoare a priveliștilor, prin revărsările și inundațiile provocate în sate și pe șosea.

Aceste terenuri sunt izlazuri cu coaste lipsite de vegetație, în stare de eroziune și străbătute de ravene, care transportă materiale la șosea, întrerupând permanent circulația.

Ele sunt situate în cea mai mare parte lângă șosea și iau naștere în preajma pâraielor și scurgerilor neînsemnate de pe izlazurile comunale și mai departe, în pădurile Comunității de Avere și în pădurile Statului.

Cele mai importante din punct de vedere al degradării înaintate, al pagubelor ce cauzează și al căror aspect contrastează cu priveliștea acestui colț neîntrecut al naturii, sunt terenurile degradate aflate pe teritoriile comunelor Ogradena, Plavișevița, Tișovița și Șvinița, din imediata vecinătate a șoselei Orșova-Cazane.

În timpul ploilor, materialele transportate de ravene, unele având „conul de dejecție” chiar pe șosea, sunt târâte și îngrămădite în aceste locuri, producând mari pagube locuitorilor și împiedicând circulația.

În special, terenurile din raza comunei Șvinița, prezintă tabloul cel mai sălbatec de pe malul Dunării.

Serviciul Tehnic județean face în fiecare an mari sacrificii pentru remedierea neajunsurilor provocate de viiturile acestor ravene.

Serviciul Silvic deasemenea, an de an, a executat diverse plantațiuni, mai ales cu salcâm, în bazinele lor de recepție.

În prezent, împreună cu organele Serviciului Tehnic, se studiază o acțiune comună a cărei bune efecte să devină în scurt timp simțite în întreaga regiune.

II.

Terenurile de pe valea Cernei până în aceea a Timișului.

Pornind dela pârâul Bahna, de o parte și alta a șoselei naționale și a liniei ferate Turnu Severin-Timișoara, se află dealurile ce se desprind, pe dreapta din Munții Cernei și a Goideanului, iar pe stânga din Munții Almașului.

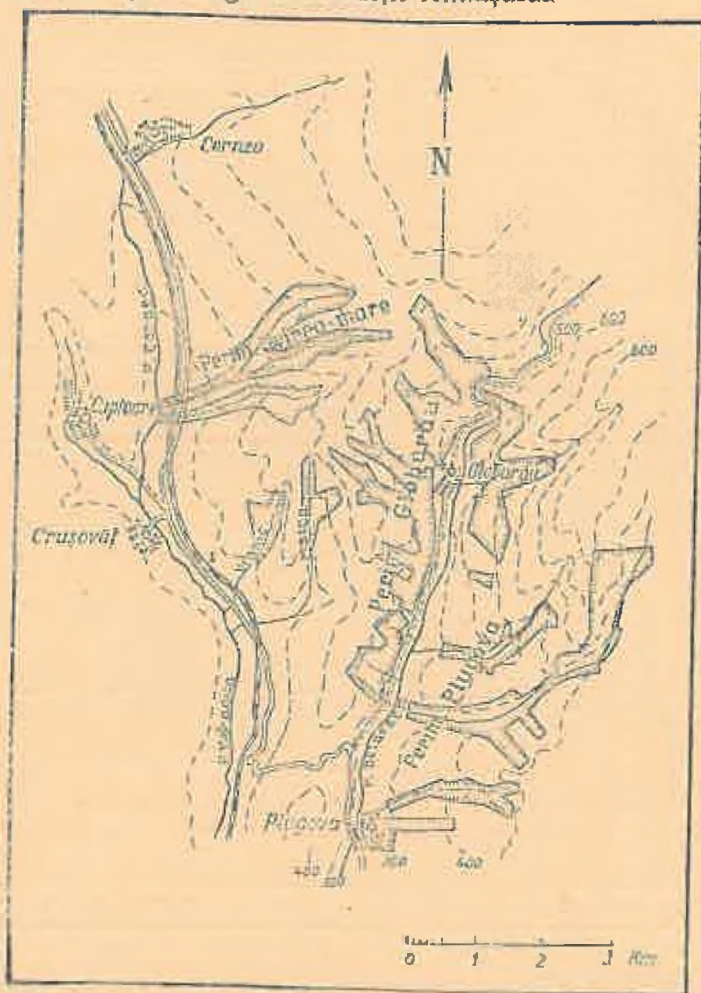

Fig. 1. — Schiță de plan a terenurilor degradate din perimetrul: Flugova, Gluburău și Svinea-mare.

Pe aceste dealuri se observă porțiuni de terenuri cu pante mai mult sau mai puțin inclinate, acoperite de păduri, alter-

nând cu porțiuni de terenuri fără păduri însă cu o bogată pătură arbustivă și ierbacee.

Excepție face în această privință, coasta abruptă din stînga Dunării, dela pârâul Bahna până la Orșova, de pe teritoriul comunei Tufări, acoperită din loc în loc cu păcuri pipernicite de arbuști și de o pătură ierbacee redusă, pe care rătăcește din loc în loc câte o capră.

Aceste terenuri acoperite de păduri, alternând cu pășuni sunt toate izlazuri împădurite aparținând comunelor.

Odinioară au fost aici păduri aparținând statului maghiar.

În anul 1895, pe baza art. 17 a legii din 1850 și a legii XXIX din 1873, aceste păduri au fost afectate prin împroprietărire comunelor, transformându-se în pășuni și trecându-se cu atare în cărțile funduare.

La transformarea lor în pășuni, în cele mai multe părți pe văi, pe scursuri și pe depresiuni s'au oprit zone de protecție pentru asigurarea stabilității terenului.

În decursul timpului, în unele părți, aceste zone de protecție au fost tăiate și astfel versanții văilor au fost supuși acțiunii de eroziune a precipitațiilor atmosferice, dând naștere la adevăratele terenuri degradate, care formează mai multe complexe, în preajma centrelor locuite și despre care vom aminti în capitolele următoare.

Este o fericită împrejurare, că aceste fenomene de eroziune s'au produs mai mult în preajma satelor, unde de altfel a fost mai ușor să se taie zonele de protecție, astfel încât răul a fost oarecum limitat.

Pășunile împădurite, despre care am amintit, prin caracterul lor, prin felul cum se prezintă azi și anume sub forme de păcuri de păduri alternând cu porțiuni goale, pășunabile, reprezintă un specific al Banatului, similar cu cel al pășunilor împădurite din Elveția și Alpii francezi. Acesta a fost corectivul, care a împiedecat măcinarea totală a dealurilor și transformarea lor în terenuri degradate, cu tot noianul de distrugere ce urmează.

În locurile mai îndepărtate, aceste pășuni împădurite constituiesc păduri propriu-zise, cu arborete complect încheiate.

Suprafața acestor pășuni împădurite este de aprox. 19.000 ha și se întind în toată plasa Orșova și parte din plasa Teregova.

Din această suprafață, cam 13.000 ha reprezintă, după cum am spus mai sus, păduri propriu-zise și au fost decretate ca necesare pentru apărarea națională.

În prezent se studiază posibilitatea de a determina comunele să recunoască această stare de fapt și toate aceste foste pășuni împădurite să fie trecute în cartea funduară ca păduri comunale.

Cu modul acesta patrimoniul silvic va fi sporit cu cel puțin 13000 ha păduri comunale din fostele pășuni împădurite.

Fig. 2. — Perimetrul Globurău—Matca Barajul No. 2 în construcție.

Acest lucru se poate realiza ușor, dat fiind că pășunile propriu-zise cât și cele împădurite, în suprafață de 26.000 ha, sunt suficiente pentru asigurarea pășunatului vitelor.

Pe lângă pășunile împădurite și terenurile degradate propriu-zise, despre care a fost vorba mai sus, cercetătorul atent al situației orografice, va observa pornind din Orșova, pe ambele părți ale șoselei Turnu Severin—Timișoara, și formațiuni de origine Karstică, adică dealuri calcaroase cu pante abrupte, acoperite cu vegetație numai în timpul verii, cu spinări rotunjite și provenite din dezagregarea acestor roci aride.

Cele care sunt complet desgolite și în timpul verii, au aspectul unor blocuri cu pereți abrupti, cu scobituri adânci și cu profil cu dinți de ferăstrău.

Nu trebuie făcută greșala însă de a se considera aceste curiozități geologice, drept terenuri degradate, cari s'ar putea ameliora de mâna omenească. Observate mai cu atenție, se va vedea, că ele sunt rezultatul fenomenelor geologice, ce străjuesc în secole și amintesc la fiecare pas giganticele cataclisme tectonice.

Unul din aceste curiozități orografice, îl prezintă așa zisul „Dealul-Mare”, care domină cu majestoasa lui așezare comuna Mehadia, la poalele căruia se observă și astăzi ruinele unei vechi cetăți turcești. Când vegetația este în toiu (15 Mai — 15 Iunie), acest obelisc uriaș este acoperit peste tot de o abundentă pătură erbacee.

Poalele versanților în schimb, sunt acoperite de arbuști și anume de cărpiniță (*Carpinus orientalis*), având înălțimi de 0.60—2.20 m. și vârste de 40—50 de ani. Urmează apoi *Crataegus oxicantha*, *Rosa canina*, *Sambucus nigra* și mai jos câte un salcâm degenerat, sădit de o mână binevoitoare.

Mai departe aceleași formațiuni de Karst se întâlnesc până dincolo de Iablanița, de unde încep din nou terenurile degradate propriu-zise.

III.

După cum am amintit însă mai sus, terenurile degradate propriu-zise din județul Severin sunt situate pe dealurile din bazinele Dunării, ale Cornei, Bela-Recăi, Mehadicăi și Cornei, reprezentând un total de 1270 ha.

Aceste terenuri reprezintă degradări cu caracter mai mult sau mai puțin pronunțat, sunt lipsite de vegetație presărate cu fâgașuri, cari se adâncesc mereu și sunt în continuă transformare.

Complexele mai importante de terenuri degradate în întreg județul Severin, îl formează cele de pe teritoriul comunei Plugova și cele aflătoare pe versantul estic și vestic al Dealului Borevanului, cu 771 m înălțime, constituind perimetrele Plugova și Globurău.

Dată fiind importanța acestor complexe de terenuri degradate, găsim necesar a insista mai mult asupra lor.

Specificul terenurilor degradate din perimetrul „Plugova“

Starea de degradare a terenurilor din acest perimetru, este în general destul de înaintată.

Aceste terenuri cu eroziuni pronunțate sunt formate dintr'un sol superficial, arid, pietros și ușor supus degradării. Panta lor este de 15° — 20° , fiind acoperite răsleț cu pălcuri de nueliș,

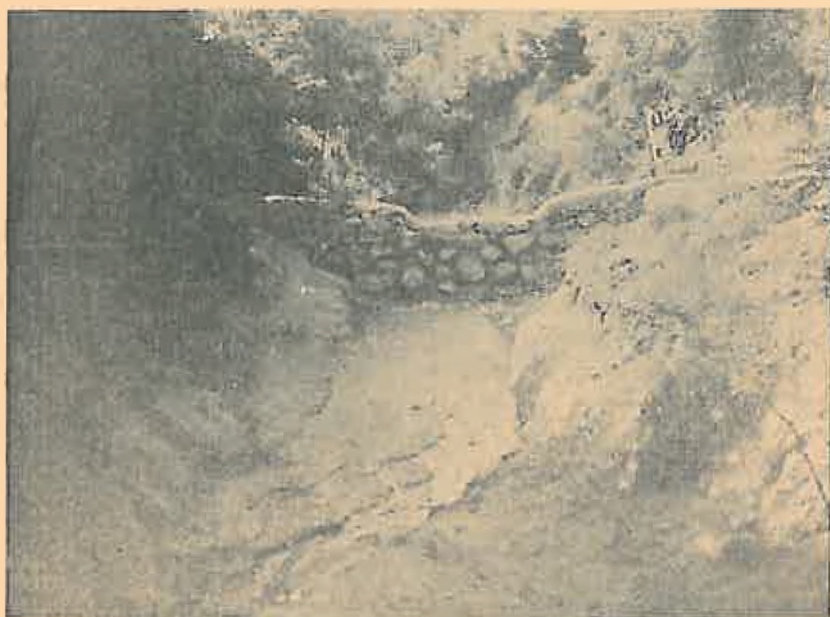

Fig. 3. — Perimetrul Gluburău—Macea. Barajul No. 2 în construcție.

alternând cu porțiuni înierbate, caracteristică a izlazurilor împădurite în această regiune, care au fost despădurite complet, pentru a se sporii suprafața pășunabilă.

Deci, cauza principală a degradării și a formării ravenelor, a fost despădurirea nesocotită, deschiderea fără chibzuință de drumuri prin pășuni, și pășunatul nelimitat, pe un sol ușor erozibil și cu pante pronunțate.

Ravenele ce brăzdează aceste terenuri au caracter torențial, parțial pronunțat, transportând în timpul ploilor mate-

riale mărunte. În timpul ploilor mari însă, pun în mișcare și materialele de dimensiuni mai mari aflate în fundul albiei.

Aceste ravene în timpul marilor viituri produc împotmoliri serioase în partea vestică a comunei, unde traversează linia ferată București-Timișoara.

În bazinele de recepție ale ravenelor aflătoare pe acest perimetru s-au executat până în prezent plantațiuni cu salcâm pe o suprafață de cca. 40 hectare, și se continuă cu asemenea plantațiuni spre a se ameliora starea lor de degradare.

Terenurile degradate din perimetrul „Globurân”

Terenurile din acest perimetru pornesc din „Dealul Borovanului” cu altitudine de 640 m. grosul complexului scoborînd pe versanții estici ai acestui deal și o mică parte, pe unul din versanții vestici cu ravena principală „Matca”.

Ravenele ce brăzdează aceste terenuri sunt în număr de 11 și se află răzlețite în dreapta și în stînga râului Bela-Reca precum și în stînga râului Mehadica.

Complexul acestor terenuri, este situat pe dealurile, care sunt ultima prelungire a Munților Cernei, constituind prin râurile Bela-Reca și Mehadica, bazinul secundar al râului Cerna.

Starea de degradare a versanților în partea superioară este foarte înaintată, coastele sunt supuse alunecării, malurile se află deasemenea supuse surpăturii permanente, iar în albie, eroziunile longitudinale și transversale foarte active.

Istoricul formării ravenelor și degradării solurilor din acest complex se pierde în prima jumătate a secolului trecut. Din examinarea stării de astăzi a acestor terenuri, se poate deduce, că factorii principali cari au contribuit la degradarea terenului și formarea ravenelor au fost:

- 1) Structura slabă a solului, ușor erozibil și supus degradării;
- 2) Despăduririle nesăbuite din trecut, în urma cărora solul a rămas desgolit;
- 3) Pășunatul abuziv, ce a urmat în urma despăduririi, precum și deschiderea de drumuri fără chibzuință, cari, prin acțiunea scurgerii brusce a apelor, au fost transformate în fâgăse.

Aceste fâgașe, mărindu-se treptat, în urma eroziunii, au dat naștere la ravenele de astăzi.

Populațiunea din această regiune, neștiutoare de urmările dezastruoase a acestor fenomene, n'a intervenit la timp, spre a stăvili râul în fașe.

Abia pe la 1900, statul maghiar, observând gradul înain-

Fig. 4. — Perimetrul Globurău—Mărcu. Lucrări de fundație și încastrare la barajul No. 6

tat de degradare a terenurilor din această regiune, a luat măsuri pentru plantarea masivă cu salcâm a coastelor expuse degradării, din jurul satului Globurău, în suprafață de cca. 55 ha.

Aceste plantațiuni au vârstă de 22—38 ani și consistența de 0.7 cu o vegetație lăncedă și cu creșteri mici.

Continuându-se aceste lucrări, începând din anul 1933 până în prezent s'a mai plantat cu salcâmi suprafața de cca. 60 hectare.

Primele manifestațiuni catastrofale ale ravenelor din acest complex, după cât se amintește în localitate, au avut loc în anul 1910.

Prin scurgerea bruscă a unei enorme cantități de ape și materiale, a rezultat o inundație având ca urmare împotmolirea cu pietriș și bolovani a unor terenuri agricole fertile în suprafață de cca. 200 hectare, distugerea completă a terasamentelor și podeștelor C. F. R. și a șoselei naționale Turnu Severin-Timișoara.

În comuna Globurău, o stradă întreagă, cu case, grajduri, șoproane și grădini, a fost complet distrusă, rămânând numai vetrele clădirilor de altă dată, cari astăzi chiar se pot vedea împotmolite cu pietre și bolovani.

Manifestațiuni de acest fel s'au repetat periodic și nu mai avut loc în anul 1912, 1923 și 1926. Eroziunile și degradările intensificându-se, accesul la șoseaua națională este pe punctul de a fi întrerupt.

Pentru consolidarea albiei și malurilor nu s'a efectuat nici un fel de construcțiuni.

Lucrările au început abia în anul 1938. S'a lucrat astfel, în patru din ravenele mai importante, care au scurgere spre satul Globurău: 5 baraje cu mortar de ciment, 3 baraje cu zidărie uscată și 5 praguri uscate. Lucrări de artă s'au mai efectuat și în torentul „Matca” care pornind din „Dealul Borovanului” scoboară spre râul Mehadica.

Torentul ravenă „Matca”, prezintă o importanță deosebită față de celelalte, prin pagubele mari, ce provoacă și așezarea lui specială. Pornind din două obârșii, apele provenite din partea superioară a bazinului de recepție sunt colectate și îndrumate pe două ogășe secundare, care se unesc și continuă a curge apoi printr'o singură albie. Canalul de scurgere a acestor ravene se schimbă după fiecare ploaie mai mare și regulat au loc depuneri de materiale mărunte, nisip și pietriș.

În timpul ruperilor de nori, atât linia C. F. R. și șoseaua națională București-Timișoara, cât și proprietățile particulare învecinate, sunt împotmolite și inundate rezultându-se pagube foarte mari și periclitându-se circulația pe această importantă arteră de comunicație.

Începând din anul 1938 s'au construit 26 baraje de zidărie cu mortar de ciment și zidărie uscată. Concomitent s'a împădurit și suprafața de 20 hectare în bazinul de recepție.

**Complexul de terenuri degradate „Svinea-Mare”
„Svinea-Mică” și „Vranicu”**

Importanța ravenelor care străbat acest complex, rezidă

Fig. 5. — Perimetrul Globurău—Matca. Un baraj cu mortar de ciment.

În faptul, că și ele traversează șoseaua națională București—Timișoara, care este spălată și ruptă în timpul viiturilor mari.

În special ravena „Svinea-Mare” prezintă cel mai mare pericol pentru circulație, fapt care a determinat fosta stăpă-

nire maghiară, să procedeze la stingerea radicală a acestei ravene.

S'a construit în această ravenă înainte de războiu, de către Serviciul Apelor, un număr de 32 baraje cu mortar de ciment, al căror efect a fost înlăturarea aproape totală a depunerilor și asigurarea circulației.

În prezent s'au continuat cu plantațiunile din basinal de recepție, împădurindu-se cu salcâm o suprafață de 30 hectare.

Totodată s'a procedat și la refacerea barajelor vechi, deteriorate precum și la suprainălțarea a 7 baraje, acolo unde s'au observat noi eroziuni pe fund, ca urmare a sporirii vitezei și forței de târîre a apei.

Pentru consolidarea malurilor s'au renovat 17 praguri. Concomitent se procedează la corecțiunea ravenelor Svinea-Mică și Vranicu, în care s'au construit 4 baraje de primul ordin, în mortar de ciment.

S'au mai executat, în bazinele de recepție, plantațiuni cu puiți de salcâm și pin austriac, pe o suprafață de 55 hectare.

În restul județului Severin, terenurile degradate nu formează complexe, ci sunt răslețite, în jurul centrelor locuite, pe mici întinderi. Ele se ameliorază, împădurindu-se pe baza art. 18 din Legea terenurilor degradate.

Printre acestea vom menționa, ca mai importante, terenurile degradate din preajma comunelor Sadova-Nouă, Titești și Temerești, cu o suprafață totală de 70 ha.

Aceste terenuri sunt constituite în perimetre și an de an se execută lucrări de împăduriri și lucrări tehnice constând din cleionaje care în curând vor conduce la fixarea completă a coastelor și stingerea acestor ravene.

JUDEȚUL TIMIȘ-TORONTAL

Județul Timiș-Torontal cu un procent de împădurire de 6,3% este un județ eminentemente agricol.

Situat în câmpia Banatului pe un teren șes, în acest județ nu se găsesc terenuri degradate.

Numai în regiunea nord-estică și estică a județului și anume plasa Recaș și Lipova pe ici pe colo, se pot vedea făgașuri fără însemnătate, care se ivesc pe coastele unor mici ridicături de teren.

Aceste începuturi de degradări, se împăduresc însă tratat, în fiecare an, cu puieți de salcâm, glădiță, frasin, etc.

În schimb, în județul Timiș-Torontal se găsesc terenuri neproductive, epuizate, pe izlazarile comunale, cari nefiind terenuri degradate în sensul strict al cuvântului, nu intră în cadrul subiectului de față.

JUDEȚUL CARAȘ

Acest județ este situat în cea mai mare parte în regiunea dealurilor înalte și a Munților Banatului.

Fig. 6. — Perimetrul Globurău—Malca. Vedere asupra sistemului de baraje No. 6—12.

Suprafața terenurilor degradate din acest județ, este în prezent de 970 hectare, considerând numai terenurile ce constituie zone de consolidare.

Complexele mai importante și în acest județ le formează terenurile degradate de pe malul Dunării, — începând dela Cazane până la Baziaș, care prin aspectul lor, strictă armonia incântătoare a acestei regiuni — după care urmează cele din plasa Bozovici.

Din cele de pe malurile Dunării mai însemnate prin efectul lor, ar fi:

1) Terenurile degradate de pe izlazul comunei Berzeasca, parcurs dinspre Drencova, de 4 ravene cu pantă mare, înguste, care însă se înfundă și se lărgesc foarte repede cauzând alunecări de terenuri și amenințând circulația pe șosea.

Plantațiunile făcute înainte și după războiu au suferit și suferă mult prin pășunatul cu capre.

Sunt constituite în perimetru, fiind nevoie de baraje puternice, cleionaje și plantațiuni de pin și salcâm.

2) Terenurile degradate de pe teritoriul comunei Coroini-Sft. Elena sunt situate dealungul șoselei de pe malul Dunării în lungime de 6—7 km. pe coaste abrupte și roase de ape, sunt lipsite de vegetație și traversate de nenumărate mici ravene.

În multe locuri coasta este stâncoasă, cu aspect de Karst.

Aci sunt necesare lucrări mici de artă (ziduri de susținere) și plantațiuni cu pueți de pin și salcâm.

Ca și în județul Severin, și în acest județ râul a fost limitat prin faptul, că s'a împiedecat despădurirea radicală a dealurilor, transformarea pădurilor în pășuni împădurite făcându-se metodic și rațional.

Astăzi aceste pășuni formează păduri aproape încheiate, întrerupte din loc în loc de goluri cu iarbă mai abundentă.

Aspectul lor este acelaș ca și în județul Severin.

Suprafața pășunilor împădurite este de 11.000 hectare, din cari 6900 hectare pădure și 4200 ha. pășuni.

Suprafața terenurilor degradate din județul Caraș a fost mult mai mare, însă treptat acestea au fost ameliorate prin plantațiuni cu salcâm. Lucrările prezentând o deosebită importanță, vom face un scurt istoric asupra mersului lor.

În acest județ plantațiunile cu salcâm pe terenurile degradate au început din timpul regimului austriac (1850—1867). S'a lucrat însă în mod dispart și fără un program anume stabilit.

Abia pela 1880 s'au început plantațiuni masive, făcute de către ocolul silvic Biserica-Albă și anume pe izlazurile comunale și posesorale epuizate, cu tendință de degradare.

Plantațiuni cu salcâm s'au făcut și de către organele silvice a Soc. Reșița și anume pe terenurile agricole și pe pășunile cu sol epuizat. Toate aceste terenuri au revenit ulterior comunelor, în urma aplicării reformei agrare.

În anul 1910 în urma unei ploi torențiale au avut loc mari inundații, căzând 180 victime omenești și un mare număr de vite și rezultând mari pagube în centrele locuite.

Această împrejurare, a atras special atenția organelor conducătoare și astfel plantațiunile masive cu salcâm au continuat cu mai mare intensitate, în special în plășile Bozovici și Moldova, regiuni foste grănicerești.

Aceste plantațiuni au fost continuate cu aceeași amploare și de către Serviciul silvic român, în așa fel încât azi abia se poate face față cererilor în puști de salcâm ale particularilor și ale diverselor instituții publice.

Tratamentul aplicat plantațiunilor

Plantațiunile efectuate pe terenurile comunale și urbariale se exploatează în crâng simplu prin fășii înguste. După exploatare se provoacă drajonarea lor puternică, prin săpare, iar spre a fi ferite de pășunat, se împrejmuiesc prin diverse mijloace sumare.

În unele pășuni urbariale exploatarea se face prin tăierea în scaun, la 2 m. înălțime, în scopul de a nu se restrânge pășunatul.

Plantațiunile de pe proprietățile particulare se exploatează de regulă prin tăere rasă, scoțându-se arborii din rădăcină și plantându-se din nou cu puști de salcâm.

Se constată, că anumite plantațiuni create mai de mult, care s'au exploatat 2—3 revoluții, au epuizat solul, sărac încă la instalarea lor și astfel deși au vârsta de peste 25 de ani, nu ating decât o grosime de 8—10 cm. diametru terier.

Ameliorarea lor nu se poate face decât prin crearea unui subarboret, odată cu reînnoirea plantației, lucru care va fi greu de obținut întrucât ar trebui restrâns și pășunatul.

În încheiere vom aminti, că suprafața terenurilor degradate plantate până în prezent cu pueți de salcâm în județul Caraș este de 2900 hectare și cu drept cuvânt acest județ poate fi denumit: Județul cu salcâmi al Banatului.

Verödete Böden in Banat

Les terrains dégradés de Banat.

On montre qu'en Banat, aussi que dans les autres régions des collines et de montagnes du pays, le procès de destruction des forêts n'entraîné la dégradation des terrains.

L'auteur énumère les portions les plus dégradées et indique les mesures de protection prises par l'administration.

ASUPRA ADMINISTRAȚIEI ȘI CONTROLULUI LA OBȘTII ȘI COMPOSESORATE, PROPRIETARE DE PĂDURI

de Ing. AUREL C. POPESCU

După statistica întocmită de Ministerul Agriculturii și Domeniilor¹⁾, obștiile de moșneni și răzeși și composesoratele, posedă suprafețele următoare:

Păduri	600.547 ha
Pășuni împădurite	560.510 ha
Total	1.161.057 ha

În afară de aceasta, obștiile și composesoratele, mai posedă întinse suprafețe de pășuni, unele fiind constituite în asociațiuni de pășunat.

Dintre toate, în număr de câteva mii de asemenea colectivități²⁾ puține au ieșit din indiviziune, iar cele mai multe sunt stăpânite și se administrează în indiviziune.

Aceste întinse proprietăți, au avut și au o mare importanță economică, socială și culturală.

D-î Inginer Consilier Silvic I. Zeicu, numește „Păduri de interes local“³⁾ pădurile proprietăți ale acestor categorii de proprietari, ca și pe cele ale comunelor, bisericilor, mănăstirilor, școlilor, comunităților de avere, așezămintelor de binefacere, etc., și arătând proveniența lor, arată și rolul lor, spre diferențiere de al pădurilor Statului și cele particulare.

1) Din programul de lucru pe anul 1941/42 al Direcțiunii Pădurilor Persoanelor Juridice, trimis Inspectoratelor, Ocoalelor și Serviciilor Silvice cu ord. circular No. 2096/941.

2) Nu avem la îndemână o statistică a numărului lor.

3) Pădurile de interes local, Rev. Cuvânt Forestier, An. IV, No. 3 Martie 1940, pag. 18—20.

„nu numai pentru lemnul folosit direct, dar mai cu seamă pentru că veniturile mari ce s'au putut realiza din aceste păduri, au constituit forța dinamică de progres pentru acel colț de țară, pentru acea regiune care a ajuns să poată folosi cu efect local, roadele pădurilor“.

Și mai departe, arată că „înflorirea vieții economice și culturale a localităților înzestrate cu păduri obștești se evidențiază prin lucrările publice și edilitate dela țară: pavaj, canalizări, apeducte, lumină electrică, mori, hanuri comunale, parcuri, biserici, școli, căminuri culturale, etc. încât, dacă s'ar scruta în amănunt baza atâtor realizări arhitectonice din Bucovina și Ardeal, s'ar găsi că ele ascund aproape pretutindeni sacrificiul imbelșugat al pădurilor“.

Astfel fiind, este de o mare importanță modul cum se administrează proprietățile păduroase ale obștiilor și composessoratelor.

În cele ce urmează, nu ne propunem a arăta decât sumar cum se administrează obștiile și composessoratele și controlul Statului ce se exercită acum; și acestea, în legătură cu prevederile legale, actuale.

1. Administrație.

Principiile de administrație a obștiilor și composessoratelor sunt prevăzute în codul silvic din 1910 — ale cărei aplicațiuni sunt extinse pentru întreaga țară prin legea din 17 Iunie 1923 — în legea pentru satisfacerea trebuințelor normale în lemn de foc și construcție din 1924 și regulamentul ei și în legea cooperației din 1935.

Așezămintele adoptate de aceștia, urma să conțină extrase din prevederile legale și norme locale — cum sunt unele excepțiuni în Vrancea — județul Râmnicu-Sărat.

Aceste colectivități sunt conduse de un consiliu de administrație, ales de adunarea generală a îndreptățiților, conf. art. 40 C. S. compus din un număr de 3—5 membrii (art. 40 al. c. C. S.) și pentru o durată prevăzută în așezământ. (art. 46 pag. 11 C. S.).

Legea cooperației din 1935, prin art. 214 al. 19, a impus ca acest consiliu de administrație să fie alcătuit din 5 membrii, arătând și modul cum să fie aleși.

Această lege, la același articol, al. 20, a impus deasemenea, la toate aceste colectivități, și un consiliu de cenzori, format din 3 membri, cu aceleași atribuțiuni ca și cenzorii cooperativelor (L. Coop. 1935, art. 56 și 57).

Că mai sunt aplicabile sau nu prevederile legii cooperativei, lucrul e nelămurit, ceea ce au recunoscut și unii judecători și avocați. Intr'adevăr decretul-lege Nr. 2269 din 1938, pe deoparte, a abrogat prin art. 51, prevederile art. 214 din vechea lege — afară de alineatele 5 și 6, menționate, credem, fără rost — iar pe de altă parte, a menținut dispozițiunile de protecție din legea modificată (din anul 1935), fără alte precizări.

Adunările generale ale obștenilor și composestelor (ordinare și extraordinare), trebuiesc ținute conform art. 40, 41, 42, 43 și 44 C. S. și modificărilor din anul 1941, fiind prezidate de judecător.

Asupra conducerii, gestiunii și registrelor necesare, niciăeri nu există un text de lege, care să le impună și reglementeze; numai în unele așezăminte s'au prevăzut, nefiind însă o uniformizare ⁴⁾.

Sub regimul controlului cooperativei, s'a căutat a se impune un tip de registre de încasări și plăți, iar la unitățile cu venituri mai mari, s'a introdus contabilitatea în partidă dublă.

La fosta Centrală Cooperativă de Indrumare, Organizare și Control (Serviciul Obștii și Composestate), se mai intenționa a se introduce un așezământ tip, pus de acord cu legile de atunci (anul 1938), și a cărei redactare era terminată (de D-nii Ing. Gh. Constantinescu și O. Ursianu).

Cu ocazia lucrărilor ce am făcut, la obștii și composestate, mai înainte, în cadrul controlului exercitat de fostele instituții cooperatiste și acum în cadrul Ministerului Agriculturii și Domeniilor, printre altele, am constatat și următoarele:

a) Nu toate obștiile și composestatele sunt constituite conf. art. 29 și următorii din C. S. și nu toate composestatele au pus de acord vechile așezăminte (ungurești, etc.) cu legile românești. Chiar așezămintele adoptate, nu mai sunt în con-

4) Pentru composestatele din Ardeal, legile maghiare prevedeau mai multe norme de administrație și control. (Vezi și Composestatele de păduri din Transilvania și Banat și Controlul Statului, de Dr. Iosif Jivan, Gherla, 1934.

mult timp, și chiar constituie o greutate, acolo unde contabilitatea este în partidă dublă, pentru inginerul ce nu o cunoaște. În legătură cu aceasta și ca o paranteză, este necesar a se urmări activitatea desfășurată de ocoale și serviciile silvice. Se va constata că acestea, și mai ales cele din urmă, au de rezolvat o mulțime de lucrări de birou, care răpesc organelor tehnice prea mult timp în dauna lucrărilor de pe teren, și care ar trebui executate în primul rând. În afară de acestea, Serviciul Silvic, trebuie să coordoneze și controleze exploatarea de lemne de foc și aprovizionările (și toate chestiunile în legătură cu acestea), să ia parte la ședințele comisiilor locale, (Camera Agricolă, Prefectură, etc.). Șeful Serviciului trebuie să-și împartă astfel timpul la toate acestea.

Pentru raționalizarea și simplificarea lucrărilor de birou, nu s'a pășit cu nimic, ca astfel să se aducă la îndeplinire acest deziderat, adus în mai multe rânduri în discuție și pentru a se scoate personalul tehnic din birou, pe teren. Și numai personalul tehnic dela ocoale și servicii silvice știe cum poate rezolva toate lucrările cerute în actuala situație, neavând nici personalul minim necesar!

Inființarea de noi Ocoale Silvice pentru pădurile administrate de Stat este binevenită, și se așteaptă a se realiza.

Toate acestea justifică și faptul că obștii și composestatele nu pot fi inspectate într'o măsură suficientă — și nu din cauza personalului silvic, căruia i se cere a lucra, adesea, chiar peste puterile sale.

În legătură cu controlul, este chestiunea cotei pentru susținerea cheltuielilor de control, asistență judiciară și îndrumare tehnică.

În legea cooperăției din 7 Aprilie 1933, la art. I, s'a prevăzut a se vărsa direct, la cooperăție, o cotă ce nu va depăși 1% din cifra veniturilor brute anuale. Legea cooperăției din 6 Aprilie 1935, prin art. 214, a redus această cotă la 0,75%, pentru veniturile brute anuale ce nu trec de un milion lei, și la 0,50%, pentru partea din veniturile brute anuale, ce trec peste un milion lei.

Deoarece prevederile de mai sus ale art. 214 L. Coop. au fost abrogate prin art. 75 al decretului-lege No. 2269/938, unii obșteni și composestori — și chiar judecători — susțin că încasarea acestei cote care este cerută acum de Ministerul Agriculturii și Domeniilor nu mai este legală.

cordanță cu legile în vigoare, la toate obștiile și composesoratele;

b) Tabelele îndreptățiților nu sunt ținute la curent cu schimbările ulterioare, prin moșteniri sau vânzare a drepturilor și chiar la unele judecătorii nu se fac convenitele operațiuni, ce iace dau naștere la neînțelegeri între acești îndreptățiți și administratori, și chiar între îndreptățiți;

c) Consiliile de administrație, sunt compuse din 3—5 membrii și funcționează, la unele peste timpul stabilit de așezământ. Unele colectivități au și comisii de cenzori, la altele însă nu se institue și nici nu funcționează asemenea comisii (Bucovina);

d) Majoritatea obștilor și composesoratelor ține adunări generale ordinare, în fiecare an. Sunt unele, printre care cele cu puține proprietăți, care nu țin adunări generale ordinare, anuale pentru a nu face cheltuieli cu convocarea și ținerea lor;

e) În privința registrelor de cassă și de contabilitate, nu există nicăeri o uniformitate. Unele colectivități, țineau gestiunea pe simple notări — carnețele sau foi volante, — altele cu chitanțiere, boniere și jurnale de cassă, iar altele, au introdus contabilitatea în partidă dublă. Actele justificative de cheltuieli, la unele, sunt bine întocmite și timbrate. Sunt însă unele obști și composesorate, care nu le întocmesc cum trebuie, nu le timbrează și nici nu achită taxele și impozitele legale, crezând că sunt scutite de acestea.

2. Controlul din partea Statului.

Prin Decretul-Lege No. 2269 din 23 Iunie 1938, atribuțiunile de control, îndrumare și organizare a obștilor și composesoratelor au trecut dela instituțiile cooperatiste asupra Ministerului Agriculturii și Domeniilor.

Urma ca acest control să se facă de organe speciale, delegate pentru aceste lucrări. Rezultatul este însă că, aceste atribuțiuni se execută tot prin personalul tehnic existent: în primul rând, prin cel dela ocoale și servicii silvice. S'au dat astfel acestora lucrări în plus, pe care să le execute cu personalul existent.

Pentru obștiile și composesoratele ce au gestiuni mai mici controlul se exercită mai ușor. Pentru cele ce au proprietăți întinse și venituri însemnate, controlul este mai greu, cere mai

mult timp, și chiar constituie o greutate, acolo unde contabilitatea este în **partidă** dublă, pentru inginerul **ce nu o cunoaște**. În **legătură cu aceasta și ca o paranteză**, este necesar a se urmări activitatea desfășurată de ocoale și serviciile silvice. Se va constata că acestea, și mai ales cele din urmă, au de rezolvat o mulțime de lucrări de birou, care răpesc organelor tehnice prea mult timp în dauna lucrărilor de pe teren, și care ar trebui executate în primul rând. În afară de acestea, Serviciul Silvic, trebuie să coordoneze și controleze exploatarea de lemne de foc și aprovizionările (și toate chestiunile în legătură cu acestea), să ia parte la ședințele comisiilor locale, (Camera Agricolă, Prefectură, etc.). Șeful Serviciului trebuie să-și împartă astfel **timpul la toate acestea**.

Pentru raționalizarea și simplificarea lucrărilor de birou, nu s'a pășit cu nimic, ca astfel să se aducă la îndeplinire acest deziderat, adus în mai multe rânduri în discuție și pentru a se scoate personalul tehnic din birou, pe teren. Și numai personalul tehnic dela ocoale și servicii silvice știe cum poate rezolva toate lucrările cerute în actuala situație, neavând nici personalul minim necesar!

Inițierea de noi Ocoale Silvice pentru pădurile administrate de Stat este binevenită, și se așteaptă a se realiza.

Toate acestea justifică și faptul că obștii și composeșorâtele nu pot fi inspectate într'o măsură suficientă — și nu din cauza personalului silvic, căruia i se cere a lucra, adesea, chiar peste puterile sale.

În legătură cu controlul, este chestiunea cotei pentru susținerea cheltuielilor de control, asistență judiciară și îndrumare tehnică.

În legea cooperăției din 7 Aprilie 1933, la art. I, s'a prevăzut a se vărsa direct, la cooperăție, o cotă ce nu va depăși 1% din cifra veniturilor brute anuale. Legea cooperăției din 6 Aprilie 1935, prin art. 214, a redus această cotă la 0,75%, pentru veniturile brute anuale ce nu trec de un milion lei, și la 0,50%, pentru partea din veniturile brute anuale, ce trec peste un milion lei.

Deoarece prevederile de mai sus ale art. 214 L. Coop. au fost abrogate prin art. 75 al decretului-lege No. 2269/938, unii obșteni și composeșori — și chiar judecători — susțin că încasarea acestei cote care este cerută acum de Ministerul Agriculturii și Domeniilor nu mai este legală.

S'a pus problema celei mai potrivite forme, pentru administrarea pădurilor obștiilor și composesoratelor, s'au dat diferite soluții și se mai discută încă.

Legea din 1923, pentru extinderea aplicațiunii dispozițiilor codului silvic din 1910, a prevăzut ca pădurile proprietatea composesoratelor din Ardeal să se administreze de Casa Pădurilor, ca pădurile Statului din vechiul regat, iar venitul net anual să se pună la dispozițiunea proprietarului, conform drepturilor ce au fiecare. Această măsură, nu s'a aplicat însă și a rămas numai legiferată. Legea cooperăției din anul 1935, art. 167, al. 11, a prevăzut înființarea de cooperative forestiere formate din membrii obștiilor sau composesoratelor, care să exploateze și comercializeze materialul rezultat, achitându-se apoi îndreptățitorilor prețul materialului lemnos, ca venit net. Nici în baza acestei dispozițiuni, nu s'a înființat după cât știm, decât câteva asemenea cooperative.

Se mai preconizează ca pădurile composesorale să fie expropriate și trecute ca averi comunale⁵⁾, pe baza Legii Reformei Agrare. Soluția ar fi bună, deoarece administrarea s'ar face de o autoritate și anume de Primăria respectivă, iar produsele pădurii s'ar repartiza la toată populația din localitate, și nu ar beneficia numai câțiva. (La obștiile din Vrancea, toți locuitorii comunei respective, au drepturi egale, numai că au un comitet de conducere, format din obșteni, aleși potrivit C.S.).

Să nu se uite însă că, chiar pădurile comunale sunt în parte degradate, din cauza relei administrații, prin exploatări intense cu aprobări extraordinare (construcții de imobile diferite, donațiuni, etc.), delicta numeroase (furturi de lemne și pășunat abuziv și lipsa de plantațiuni la timp). Unii primari comercializează deghezat materialul din exploatările anuale, la comercianți și industriași, făcând tablouri fictive, că acestea s'ar fi dat la locuitori, pentru trebuințe proprii. Astfel, încât, chiar administrarea pădurilor comunale prezintă multe lacune și se face delictuos.

La pădurile de întinderi mici — acestea produc venituri reduse — în nici un caz nu se poate face o bună administrare, neputându-se angaja nici măcar un pădurar bine plătit, care să

5) „Problema Composesoratelor” N. Nascu. Rev. Pădurea Românească, An. 2, No. 3 și 4. Martie-Aprilie 1941.

asigure o pază cum se cade, de unde rezultă și multe delictе silvice. Corectivul ar fi: asocierea mai multor proprietăți de acestea și amenajarea pădurilor în comun, pe bazine, lucru urmărit, de altfel, de Ministerul Agriculturii și Domeniilor ⁶⁾ dar nerealizat pe teren. Poate numai o constrângere legală ar ajunge să facă ceva.

În afară de cele expuse aici, mai sunt încă de rezolvat multe probleme la aceste proprietăți, cărora nu li s'a dat până acuma atenția cuvenită, care, trebuiesc studiate, iar măsurile ce se vor găsi cu cale a se lua, să fie bine chibzuite și aplicabile pentru întreaga Țară.

. . .

Numărul mare de legi silvice care, aduc modificări sau completează codul silvic din 1910 — ajuns a nu mai corespunde vremurilor actuale — face ca să fie greu de urmărit, pentru a fi aplicate, creind și multe confuziuni.

Astăzi, când Statul este în curs de reorganizare în toate domeniile și când va lua ființă și un departament separat al pădurilor, este nevoie și de o legislație silvică revizuită, completă și unitară.

De sigur că se vor fixa și pentru obștii și composesorate norme complete și precise de organizare, administrare și control.

Über die Verwaltung und die Kontrolle der Forstgenossenschaften und Fortskompossessoraten.

Sur l'administration et le contrôle de cooperatives forestières et des „compossessorats“ de forêts.

L'auteur expose les normes d'après lesquelles ont fait l'administration de ces unités forestières et la manière dont on exerce le contrôle, pour arriver à la conclusion que ces normes ne sont pas assez précises.

En conséquence ou demande d'introduire dans une nouvelle loi forestière plus complète — qui reste à être préparée — des dispositions de détail, afin que l'administration et le contrôle puissent se faire d'une façon plus satisfaisante.

6) Direcțiunea Pădurilor Persoanelor Juridice — ordin circular No 2096/941 — Programul de lucru pe anul 1941.

VÂNĂTOARE ȘI PESCUIT

CERBUL ȘI CĂPRIOARA TRANSILVANIEI, ÎN VEACUL AL. 19-LEA

de OTTO WITTING

Între vânatul, care era interzis supușilor iobagi, conform Legii de Vânătoare din anul 1504, se menționează, în primul rând, cerbul și căprioara.

Așadar, în secolele trecute, cerbul și căprioara au fost acelea, pe cari nobilimea le vâna cu cea mai mare pasiune.

Aceasta se explică prin trei împrejurări:

1. Zona de repartiție a acestor două feluri de vâna este identică cu spațiul vital al așezărilor omenești, așa încât cerbul și căprioara puteau fi vânați ușor în apropierea imediată a așezărilor omenești.

2. Vânătorii aveau prilejul celor mai alese întâmplări și trăiri vânătoarești, deoarece această vânătoare putea fi exercitată, pe jos, sau călare, cu câini, cu rețele și lanțuri, cu țeapa de vânătoare, cu săgeata și arc și cu arbaleta și pușca.

3. Trofeecele acestor genuri de vânat constituiau obiecte de vânătoare deosebit de interesante și însemnate.

Dar nu numai nobilimea, ci și țărănul legat de pământ și supușii vânau mereu cerbul și căprioara; acesta din urmă în ciuda opreliștei severe, în special pentru carnea lor.

Astfel este explicabil, că, în urma acestei permanente vânătorii, exercitată general și fără epoci de protecție, stocul de cerbi și căprioare al Transilvaniei a suferit, în cursul veacurilor o diminuare mereu crescândă.

Afară de aceasta populația creștea încontinuu, mijloacele de vânătoare se perfecționau, pădurile regresau mereu, iar în unele locuri vânatul răpitor sporea; toate acestea mai accelerau încă acest proces de imputinare.

Urmarea tuturor acestor influențe era, că, mai ales cerbul, fu complect stârpit, în multe locuri din Transilvania, unde, mai demult se găsea din belșug ¹⁾.

Starea sa de regres cea mai scăzută, a avut-o această desvoltare cam pela mijlocul secolului al 19-lea.

În cele ce urmeză vom supune unei cercetări mai amănunțite mai întâi mișcarea vânatului cerbilor și apoi a căprioarelor, în secolul XIX.

Din jumătatea 1-a a veacului al XIX-lea, s'a putut afla, cu privire la cerb, o singură indicație, conform căreia se confirmă, că cerbul se găsea, în Țara Bârsei în anul 1813 ²⁾.

Începând din mijlocul secolului al 19-lea datele se înmulțesc.

În 1857 Bielz constată, că cerbul se găsește rar în Transilvania ³⁾.

La aceeași constatare ajunge și Andreas Berger, care menționează, că în anii 60 ai veacului al XIX-lea cerbul se mai găsește în Transilvania, în afară de munții Cibinului și Sebeș, doar încă în Maramureș și Ciuc — iar aici în acest din urmă loc — pe ici pe colo, numai cu vânat de schimb din Moldova ⁴⁾.

În 1868 se anunță, că lângă Sânmartin-Ciuc, a fost răpus, în Februarie, un cerb cu niște coarne splendide și că el a fost vândut în Brașov pe prețul de 92 de Florini. ⁵⁾

În acelaș an amintește Charles Boner, că vânatul cerbilor se găsește rar în Transilvania, cu toate că se pot vedea pe alocuri admirabile coarne de cerbi din pasul Turnul Roșu, precum și din munții din Sudul Sibiului. ⁶⁾

1) Astfel în Țara Bârsei (Vezi: O. Witting, Vânatul și Vânătoarea în Țara Bârsei în secolul XVI. Revista Pădurilor, anul XLI, pag. 832) și în regiunea dela Rupea. În Rupea, pe podișul mijlociu al Ardealului, se mai plătea pușcarilor în ziua de 26. IX. 1714, pentru un cerb — mascul — suma de 4 Fl. ung. 50 Dinari (Blätter für Geist, Gemüth u. Vaterlandskunde din 16. III. 1838. pag. 85).

2) Marienburg, Geographie Siebenbürgens, pag. 315.

3) Bielz, Handbuch der Landeskunde Siebenbürgens, 1857, pag. 268.

4) Verhandlungen und Mitteilungen des Siebenbürgischen Vereines für Naturwissenschaften zu Harmanstadt, Jahrgang, 1914, pag. 29.

5) Kronst. Zeitung No. 18 din 3. II. 1868.

6) Charles Boner, Siebenbürgen Land u. Leute, Leipzig 1868. pag. 151—154.

Toate aceste date se acoperă complet cu cele pe cari le dă Alex. Ujfalvi, un vânător de frunte din Transilvania, în anul 1854. Acesta scrie, că cerbul se găsea, mai demult, în număr mare, dar acest număr a scăzut mult pela mijlocul secolului al 19-lea ⁷⁾.

În multe locuri ale Transilvaniei a continuat și mai mult acest proces de diminuare.

În 1870 se nunește, în Bran, un pădurar distins, care împușcase, mai de mult, cerbi, în regiunea Branului, o dovadă că în anii 60 numărul cerbilor începuse să scadă în regiunea Branului ⁸⁾.

Ca o raritate cu totul deosebită este amintit cerbul în Noemvrie 1874 ca găsindu-se într'o pădure a episcopiei Orășii-Mari. El fusese gonit de o haită de lupi, până la marginea unei comune. Aici îl răpuse un pădurar, care se gândi mult ce să împuște, lupul sau cerbul ⁹⁾.

În Octombrie 1884 a fost observat la Timișul de sus ultimul cerb ¹⁰⁾.

În anii 1885—1894, cerbul nu mai este amintit în datele statistice, cari se referă la județul Brașov, de atunci ¹¹⁾.

În 1885 se face mențiune despre 2 cerbi, dintre cari unul tânăr; aceștia fuseseră împușcați mai demult, lângă Zărnești, iar „preparatorul“ brașovean Hausmann i-a preparat și i-a expus la Hotel București. Cu această ocazie s'a constatat, că toți cerbii, cari fuseseră răpuși în „Țara Bârsei“, erau cerbi de schimb, cari treceau pe aici la intervale mai mari, căci nici aici și nici în țările vecine nu există un contingent îngrijit de cerbi ¹²⁾.

În 1888 a fost răpus, la Zărnești, ultimul cerb ¹³⁾.

În acelaș an a fost împușcat, de către sublocotenentul secund de gardă Ernst v. Hugo, însoțit fiind de locotenentul

7) Gheorghe Nedici, *Istoria Vânătoarei*, pag. 590.

8) *Revista „Carpații“*, No. 2 din 5. II. 1936.

9) *Kronst. Zeitung* No. 184 din 20. XI. 1874.

10) *Verhandl. u. Mitteil. des Siebenb. Vereines f. Naturw.*, Jahrg. XXXVIII. S. 33.

11) *Fr. Herfurth, das Sächsische Burzenland*, 1898, p. 606.

12) *Kronst. Zeitung*, No. 46, din 26. II. 1885.

13) *Verhandl. u. Mitteil. des Siebenb. Vereines f. Naturw.* Jahrg. XXXVIII. p. 33.

Berger, în munții Orlatului, un cerb impunător cu 16 ramuri. Și acesta a fost menționat drept „o rară pradă de vânătoare“¹⁴⁾

În 1888 s'a pescuit din Olt, în apropierea Prejmerului, coarnele unui cerb uriaș — o dovadă, că acesta exista aici în Țara Bârsei, în epoca preistorică¹⁵⁾.

În Octombrie 1889, a fost răpus de către Iuliu Zathureczky, lângă Zagon, un cerb măret, iar de către un necunoscut, lângă Baraolt, un admirabil cerb cu zece ramuri¹⁶⁾.

În 1892 s'a înființat în pădurile Statului ale Bistriței un parc de cerbi, în mărime de 20 de jugăre, în care erau expuși un cerb și 17 cerboaiice.¹⁷⁾

Gurghiul, care devenise renumit, pela mijlocul și finele secolului al 19-lea, în urma vânătorilor sale de urși, nu adăpostea cerbi în acel timp. Primul cerb fusese constatat, în toamna târzie a anului 1871 de către pădurarul Dumitru Vețian. Conteșle Samuel Teleky, arendașul dreptului de vânătoare, a dispus imediat așezarea sărăturilor și a sistat vânătoarea cu copoi, în ținuturile mai înalte. El însuși nu a împușcat, timp de 20 de ani, nici un cerb, dar nici nu permitea nimănui să împuște vre-unul. Prin aceste măsuri stocul cerbilor în revirurile Gurghiului sporise și se încetățenise¹⁸⁾.

Și în Maramureș dispăruse cerbul în timpul acesta. După Nedici, înainte de anul 1885, multă vreme nu mai puteai vedea vreun cerb pe acolo. În anul 1885 pădurarii Gheorghe Andreica și Wenzel Hagel, au dat peste urmele primului cerb, pe muntele Coman.

O scădere asemănătoare a stocului de cerb, se constată, după Nedici, și în regiunea Aradului și Orșovei¹⁹⁾.

Abia secolul al XX-lea a adus o schimbare, în urma tendințelor sale de conservare a vânatului și a măsurilor ei stricte de executare. În multe locuri s'a putut constata o sporire importantă a contingentului de cerbi.

Astfel, după A. Berger, încă în anul 1914, se găseau în munții Giulău (Gyalu) cca. 1300 bucăți, în regiunile Gurghiu

14) Kronst. Zeitung No. 243 din 26. X. 1885.

15) Idem, No. 124 din 30. V. 1888.

16) Idem, No. 234 din 8. X. 1889, No. 263 din 11. XI. 1889.

17) Idem, No. 80 din 7. IV. 1892.

18) A. v. Spiess, Gurghiu, 1928, pag. 21—23.

19) Gh. Nedici, Istoria Vânătoarei, pag. 591 și 621.

și la nord de Bistrița cca. 400, în Ciuc și Treiscaune cca. 100, în munții Cibinului și Sebeșului cca. 1400 și în județele Hunedoara și Caraș-Severin cca. 200, în total deci cca. 3400 bucăți cerbi.

În anul 1909 au fost împușcați în Transilvania în total 40 buc. cerbi²⁰⁾.

După războiul mondial, sub influența binefăcătoare a legii de vânatoare românești, precum și a împrejurărilor generale silvice, stocul cerbilor, a sporit, mai ales în revirurile Harghita și Gurghiu, într'un mod de neînchipuit. Această sporire a avut ca urmare o migrațiune a cerbilor, spre sud, în regiuni, unde cerbul, dispăruse complet, de multe decenii.

Atfel a apărut, în munții județului Treiscaune, lângă Sft. Gheorghe și Ilieni, iar în anul 1930 la Sita Buzăului. Sporind numărul cerbilor în Sita Buzăului, apăru deodată un cerb în 1933 la Timișul de sus, într'un loc, unde dispăruse ultimul cerb, în anul 1884. Astăzi se găsesc în Valea Timișului peste 20 de cerbi. Dar și în alte locuri din Țara Bârsei și ale regiunilor limitrofe a apărut cerbul din nou. Așa în pădurea dela Cristian și Râșnov, însă mai ales în pădurea dela Ormeniș, lângă Apața și Măeruş.

În felul acesta s'au repopulat, pe cale naturală, cu cerbi, multe regiuni din sudul Transilvaniei, prin sporirea contingentului de cerbi în nordul Transilvaniei, în anii 30 ai veacului al 20-lea.

Și căprioarele se găseau, în general, în secolul al 20-lea într'un număr redus. În orice caz acest vânat a avut mult de suferit, în urma revoluției din anul 1848. Astfel „Oratorul” orașului Brașov, Greissing, comunică în anul 1863, că după un interval de peste 15 ani, s'ar fi arătat, în pădurile orășenești, din nou câteva căprioare și propune ca, în scopul protecției căprioarelor, să se interzică orice vânatoare pe timpul celor 3 ani următori²¹⁾.

În 1868 s'a făcut, în luna Martie, o vânatoare oficială cu gonași asupra lupilor, în plasa Beiuş a județului Bihor. Au

20) Verhandl. u. Mittell. d. Siebenbürg. Vereines f. Naturw. Jahrgang 1914; pag. 29.

21) No. Primăria Brașov 5994 din 1. VI. 1863.

participat la aceasta 600 persoane; cheltuelile erau de 300 Florini, iar rezultatul următorul: o căprioară!²²⁾

În anii următori au fost menționate căprioare:

În 1884 în pădurea Beldi, în Budila²³⁾.

În 1885 în pădurea Țânțari (3 buc.)²⁴⁾

În 1888 o crescătorie de căprioare în Cristian²⁵⁾.

În 1893 și 1894 în Valea Timișului.²⁶⁾

În 1891 se comunică din mai multe părți ale țării, că în urma gerului mare din unele regiuni de vânătoare, s'au găsit zilnic 5—6 căprioare înghețate²⁷⁾.

În anii 1885—1894 s'au împușcat, în județul Brașov, anual 64 de căprioare și încă în anul 1898 s'a constatat, că vânatul căprioarelor, care forma, până nu demult, contingenta principală de animale vânabile în județul Brașov, dispăruse aproape complet, dar că în prezent se află din nou în creștere²⁸⁾.

În 1909 s'au împușcat în Transilvania 966 bucăți căprioare²⁹⁾.

Date extrem de prețioase asupra mișcărilor căprioarelor în Țara Bârsei, la finea secolului al 19-lea și la începutul veacului al XX-lea, ne oferă lista Societății de Vânătoare din Brașov, privitoare la animalele împușcate. Conform acestei liste s'au împușcat, în total, pe teritoriul Soc. de Vânătoare din Brașov³⁰⁾:

In anii 1884—1893	110 căprioare
„ „ 1894—1903	161 „
„ „ 1904—1913	255 „
„ „ 1914—1923	164 „

Cu toate că aceste căprioare au fost împușcate în anii

22) Kronst. Zeitung, No. 39 din 11. III. 1868.

23) Idem, No. 157 din 22. IX. 1884.

24) Idem, No. 263 din 12. XI. 1885.

25) Idem, No. 168 din 21. VII. 1888.

26) Idem, No. 286 din 8. XII. 1894.

27) Kronstädter Zeitung No. 5 din 8. I. 1891.

28) D. Franz Herfurth, Das Sächsische Burzenland, 1898, pag. 606.

29) Verhandl. u. Mitteil. des Siebenb. Vereines f. Naturw. Jahrgang 1914, pag. 30.

30) Otto Wittling, Die Geschichte der Jagd, in Wirtschaftsgeschichte des Burzenlandes, Band V, pag. 80—81.

1884—1893 numai de către 61 de vânători, pe o suprafață de 51.500 jug. cad.; în anii 1914—1923 de către 165 de vânători pe o suprafață de 124.026 jug. cad., totuși trebuie să constatăm o sporire apreciabilă a căprioarelor, în Țara Bârsei, în decurs de 30 de ani (1884—1913).

În timpul nemijlocit de după războiul mondial numărul căprioarelor din Transilvania a scăzut din nou puțin, pen-truca să crească iarăși mult, peste tot, după anul 1923.

De încheiere să mai comunicăm ceva, pe scurt, despre cerbul dama (*Cervus Dama*). Despre acesta scrie Bielz, că a fost crescut și îngrijit, înainte de anul 1848, în număr mare, în grădina de animale a baronului Bruckenthal din Sâmbata de jos, lângă Făgăraș, și că în 1888 se mai găsește, numai sporadic, într'un parc domnesc din Transilvania ³¹⁾.

După R. Călinescu se mai găsea în 1931, numai în parcul de cerbi al statului din Sarolta—Timiș (cca. 70 bucăți), precum și în unele exemplare în pădurea Banloc-Timiș, Sohodor-Arad și Balc-Bihor ³²⁾.

În secolul al 19-lea nu s'a găsit, liber, nicăeri în Transilvania, cel puțin nu am putut afla date despre aceasta.

Le cerf et le chevreuil en Transylvanie pendant le XIX-ème siècle

Das Rot- und Rehwild in Transsylvanien im 19. Jahrhundert.

Verfasser bringt neue Angaben über die Zahl der Reh- und Rotwild welche im 19. Jahrhundert in Transsylvanien erlegt wurden sowie einige Bemerkungen über die Vermehrung derselben im folgenden Jahrhundert.

31) Verhandlungen u. Mitteil. etc. Jahrgang XXXVIII, 1888.

32) Raul Călinescu, Mamiferele României, București, Buletinul Ministerului Agriculturii și Domeniilor No. 251, Vol. I, 1931, pag. 61

C R O N I C A

EXTERNA

● Dela Centrul Internațional de Silvicultură. — Călătoria de studii din Suedia.

Centrul Internațional de Silvicultură reprezintă o comunitate de muncă entuziastă, condusă cu clarviziune și fermitate. S'a vorbit, adesea, în cuprinsul acestei „Cronici forestiere externe“ despre lucrarea promițătoare desfășurată de această tânără instituție, chiar și în aceste vremuri grele de războiu.

Astfel, între 29 August și 8 Septembrie a. c., personalul de inițiativă al C. I. S.-ului a făcut o călătorie de studii în Suedia, sub conducerea D-lui Profesor Dr. Köstler, Directorul C. I. S.-ului. Călătoria a fost inițiată de Administrația pădurilor Statului din Suedia, fiind organizată de D-l F. Aminoff, Șef de Secție în Administrația numită și Delegat al guvernului suedez pe lângă C. I. S. Țelul acestei călătorii a fost de a se prilejui pentru personalul de inițiativă al C. I. S.-ului o orientare la fața locului asupra împrejurărilor forestiere ale unei țări membră a C. I. S.-ului și cu o economie forestieră dominantă în ansamblul economiei naționale. Pe lângă personalul propriu zis al C. I. S.-ului, a mai luat parte la călătorie și D-nii P. Lorenzen, Directorul Administrației pădurilor Statului din Danemarca și F. Kramp, Delegatul guvernului danez pe lângă C. I. S. Deasemenea, D-l Kyulensjerna, Directorul general al Administrației regale a Domeniilor din Suedia, a însoțit pe excursioniști câteva zile.

Pornind din Stockholm, excursioniștii au avut prilejul să cerceteze arobrete tipice din Suedia septentrională și centrală, ca și rezervațiuni de păduri virgine din Västmanland și Dalecarlie. Pădurile de foioase din regiunea Scania din Suedia meridională constituiau un contrast foarte lămurit față de pădurile de mai sus. Călătoria s'a încheiat la Malmoe, cu o deosebită satisfacție profesională pentru participanți.

(După comunicări oficiale).

(188)

● Din Transilvania de Nord.

Greutățile pe care transportul lemnului din pădurile Transilvaniei de Nord le întâmpină, au silit proprietarii și exploataorii de păduri să treacă la o masivă transformare a lemnului — de fag mai ales — în mangal și să-l comercializeze ca atare. S'a ajuns astfel la o îndestulare a nevoilor interne și chiar la un serios export. Numai Elveția

a importat, deocârmdata, cam 100 de vagoane. Alte 120 de vagoane de mangal din părțile secuciești sunt destinate pentru împlinirea nevoilor naționale.

(In parte, după D. D. Fw, 1941/558).

(189)

● Protecția naturii în Germania.

În conducerea lucrării respective, joacă un rol de seamă organizațiunea Deutscher Heimatbund. Astfel, Secțiunea pentru Westfalia a acestuia a orînduit de curând, niște cursuri pentru protecția naturii și modelarea peisagiului german, pentru întreg Reich-ul. Cursurile acestea s'au ținut la castelul Sternenberg în Lippe. Au luat parte trimiși ai autorităților și ai secțiunilor Heimatbund-ului. S'au ținut conferințe și au avut loc discuțiuni asupra problemei colonizării, a cuprinderii căilor de comunicație în peisagiu, a nevoiei de apărare a peisagiului. Cu prilejul acestor cursuri, s'au constituit conlucrări de cercetare și lămurire a multor altor întrebări în legătură cu problema aceasta cuprinzătoare a protecției naturii.

(După D. D. Fw, 23, 498).

(190)

● Și Belgia reglementează recoltarea lemnului.

Potrivit unei dispozițiuni a Ministerului de Agricultură, tăerile de lemn în păduri sau altundeva sunt supuse îndatoririi de a fi anunțate în prealabil. Sunt scutite tăerile pentru nevoile propriu-zise ale proprietarului, ca și tăerile ce nu depășesc 10 m³ anual. Tăerile ce depășesc 150% din creșterea normală pot fi oprite. Pe de altă parte, Administrația poate să intensifice tăerile, atunci când crede de cuviință.

(După D. D. Fw., 23/482).

(191)

● Economisirea lemnului pe ori și pe cale.

Elveția poate fi privită drept țara în care se desfășoară cele mai mari străduințe pentru economisirea lemnului.

Se citează, între altele, încercările din ultima vreme, mai cu seamă din Cantonul Waadt, de a mări randamentul în producțiunea cărbunelui de lemn. Încercările numite au drept obiect atât aparatele de pregătire ale mangalului, cât și metodele de lucru. Rezultatele încercărilor sunt împrăștiate cărbunarilor pe calea unor cursuri speciale.

(După D. D. Fw., 23/490).

(192)

● Zahărul de lemn.

Fabricarea zahărului din lemn câștigă teren în multe țări (Ger-

mania, Tările Scandinave, ș. a.). Prin aceasta, însemnătatea lemnului ca materie primă în industrie crește.

De curând, a fost întemeiată și în Elveția o societate pentru industrializarea lemnului în înțelesul de mai sus: Holzverzuckerungsfabrik A. G., în Ems-Chur. Construirea fabricii a și început. Deocamdată, aceasta ar fi să lucreze cam cu 350 lucrători.

Potrivit planului respectiv, ar fi să se ajungă la independența Elveției de străinătate, în ce privește zahărul și tot de-odată să se folosească mai bine prisosul de lemn de foc al Cantonului Graubünden. Consumul de materie primă al fabricii, s'ar urca la 90.000 m steri, ceace ar face cam 1% din exploatările anuale ale Elveției. În primul rând, ar fi să se folosească rămășițele dela fabricarea cherestelei. Produsul prim de fabricare este alcoolul industrial și rafinat. Numai după aceea ar fi să se ajungă la glucoză.

(După D. D. Fw., 23/478).

(193)

Ilie C. Demetrescu

C I N E G E T I C Ȧ

● Prin Decizia Ministerială Jr. Nr. 14943 din 9 Septembrie 1941, se oprește vânatoarea potârnicilor pentru anul vânătoresc 1941/42 în cuprinsul Județului Timiș-Torontal.

● Prin adresa Nr. 56.199 din 10 Sept. 1941, Ministerul Apărării Naționale face apel la sentimentele patriotice ale lunei vânătorești, căreia îi cere să contribuie la echiparea de iarnă a armatei cu pieile iepurilor vânați ce vor servi la căptușirea mânușilor ostașilor noștri.

Față de importanța acestui gest și fiind cunoscută risipa prin nevalorificarea acestor piei, Ministerul găsește că astăzi strângerea și conservarea lor din partea vânătorilor, în bune condițiuni, este nu numai un gest ci și o datorie.

Având siguranța că lumea vânătorească va înțelege importanța acestei acțiuni, Ministerul Apărării Naționale dorește ca fiecare vânător să execute următoarele:

1) Cedarea pieilor de iepure deja conservate.

2) Nici un iepure să nu mai fie cedat sau vândut decât jupuit.

3) Jupuirea se va face în formă de burduf, pielea astfel jupuită punându-se la uscat nesărată, însă întinsă, pe o scândură sau cracă;

4) Pieile astfel întinse și uscate, se vor strânge prin societăți sau direct la Inspectoratul Județean de Vânătoare, care le va preda Cercului de Recrutare respectiv, sub adeverință de primire.

Inspectoratul va trimite Ministerului spre publicare o copie după borderoul de predare — borderouri cari vor cuprinde numele și adresa societății sau a vânătorului.

R E C E N Z I I

INTERSYLVA

Vol. I, caetul 3 (Iulie 1941).

Gábor de Molcsány. — Șeful Administrației pădurilor Statului.

La création de forêts dans la Grande Plaine hongroise et le reboisement des versants de montagnes dénudés.

Intemeierea de păduri în Marele Câmpie ungară și reimpădurirea versanților munților despăduși.

Ni se arată temeiurile legale și eforturile făcute de Statul ungar pentru împădurirea unor astfel de ținuturi. Cu deosebire după războiul cel mare, s'a pus multă râvnă pentru împădurire în Pustă, din socoteală economică, în primul rând. Potrivit unui ultim plan, ar fi în lucru împădurirea a 110.000 ha și anume 31.500 ha nisipuri sburătoare, 11.500 ha locuri nisipoase sărace; 21.000 locuri alcaline; 12.000 ha ținuturi inundabile; 10.000 ha locuri agricole și 24.000 ha de locuri pentru perdele și grupe de protecție. Speciile de folosiți în aceste lucrări ar fi: salcâmul cu 45%; stejarul cu 17%; plopii, cu 16%; rășinoasele, cu 11% și felu-

rite, cu 11%. În această lucrare, Statul ar fi să intervină cu un sprijin eficace. S'au și întemeiat pepiniere cu o suprafață de 600 ha. Planul de mai sus ar fi să se aducă la îndeplinire în timp de 10 ani.

În ce privește lucrările de fixare a solului, trebuitoare cu deosebire mai înainte de a se trece la reimpădurirea munților. „silvicultura ungară se află în fața unei sarcini nemăsurate, cu deosebire în ținuturile care au fost încorporate de curând, și anume în Ungaria-Superioară, în Carpații răsăriteni și Transilvania de Nord.

Guvernul ungar va găsi, chiar și în împrejurările foarte grele de față mijloacele și posibilitățile de a întreprinde, cu energie și rapiditate, lucrări însemnate, care nu vor aduce numai o ameliorare locală, ci vor apăra și regiuni mai îndepărtate, prin înlăturarea pericolului inundațiilor”.

Richard Immel, Dr., Forstmeister.
L'origine des chênes pyramidoux de l'Europe centrale.

Origins of the pyramidal oaks of Central Europe.

Pe cale istorică, autorul încearcă de a dezlega originea acestei varietăți

a stejarului pedunculat. După toate semnele, indivizii răspândiți în Europa pe cale artificială s'ar trage din pepiniera dela Wilhelmshöhe.

Justus Wilhelm Gonggryp, Consilier forestier:

La position de la sylviculture dans les tropiques.

Poziția silviculturii la tropice.

Cuprinde considerațiuni asupra caracterului pădurii și silviculturii tropicale. Lucrurile acestea interesează, dat fiind că pădurea tropicală este al doilea izvor mai însemnat de acoperire a nevoilor în lemănărie ale lumii, după pădurea de rășinoase a zonei temperate de Nord.

Le progrès dans le domaine forestier.

Progresul în câmpul forestier.

Cuprinde multe știri asupra măsurilor forestiere luate în feluritele țări.

La science forestière.

Știința forestieră.

Un fel de bibliografie forestieră curentă, cu recenzii scurte asupra celor mai însemnate lucrări.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Vol. VIII, Caetul 8 (Mai 1941).

Peter Gonda, Ing. Consilier silvic:
Die Forst- und Holzwirtschaft der Slowakei.

Economia forestieră a Slovaciei.

Avem în față un scurt studiu asupra economiei țării vecine și prietene din Carpații nordici. Sfera noțiunii de economie forestieră este luată într'un foarte larg înțeles. Ni se dau elementele de căpetenie asupra: Pădurilor și producției lemnoase; legilor și politicii forestiere, comerțului lemnului, industriei forestiere, întreprinderii „Pădurile și bunurile Statului“.

Slovacia este una dintre cele mai împădurite țări ale Continentului nostru: 29% din suprafața totală, așezându-se după Finlanda și Suedia. Producția de hectare pădure este prețuită la cea 5 milioane m³. În alcătuirea pădurilor, rășinoasele intră cu aproape 31%, foioasele curte, cu 48%; iar rășinoasele și foioasele amestecate, cu restul.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Cronica forestieră internațională.

Ilie C. Dem.

N E C R O L O G

† PROFESORUL GH. NEDICI

În ziua de 15 Oct. a murit profesorul Gh. Nedici.

Născut în anul 1877, Mai 13, în comuna Răpușnic Jud. Caraș, firea sa poartă pecetea originii sale bănățene, care se oglindește în mândria și spiritul său gospodăresc. Ca fiu de preot capătă prin educație calitățile care i-au asigurat succesul în viață: sobrietatea, simțul măsurii și al răspunderii, puterea de muncă și dor de instruire. Dotat cu simț practic își îndreaptă studiile către științele economice și de drept, în care este promovat cu Doctor al Uni-

versității din Budapesta. Studiile sale temeinice li asigură o carieră în administrație și magistratură, unde ajunge până la cele mai înalte situații.

Prin vocațiune însă Nedici a fost un naturalist. Predilecția sa pentru natură și temperamentul moștenit de la strămoșii săi, grăniceri bănățeni, l-au condus către vânătoare, care l-a format o a doua ocupațiune în care a ajuns o valoare creatoare.

În raporturile sale cu specialitatea noastră Nedici a fost învățătorul multor generații de ingineri silvici în știința dreptului și legislațiunii forestiere, încununând această activitate prin tratatul de drept silvic român, scris în colaborare.

El însă a fost mai presus de toate profesorul științei vânătoarești și creatorul regimului vânătoaresec, la noi în țară.

Imediat după unire îl găsim activând în cadrul „Reuniunii Vânătorilor pentru Ocrotirea Vânatului în Ardeal” cu sediul la Sibiu. Mai târziu colaborează la alcătuirea Uniunii Generale a Vânătorilor din România și la crearea organului său de publicitate Revista Vânătorilor. În anul 1920 primește însărcinarea să alcătuiască o lege pentru protecția vânatului și regulamentarea vânătoarei, lege care este votată în anul 1921. Ea este printre primele, care stabilesc norme comune pentru întreaga Românie întreagă, (une seama de ceea ce făcuse până atunci în alte state europene și în multe privințe are dispozițiuni noi, care abia mai târziu vor fi introduse și în leguirile altor țări. Legea s'a impus și este astăzi în vigoare iar autorul ei a fost chemat în diferite țări să conferențeze asupra principiilor legii românești; el se bucură peste tot ca sol al României de aprecieri frumoase și de un prestigiu mare.

Gh. Nedici s'a preocupat de stabilirea unei politici sănătoase vânătoarești, care să așeze vânătoarea între factorii economiei naționale.

În calitatea sa de Inspector General al Vânătoarei, ca Șef suprem al vânătoarei în România, reușește să impună norme de conservare și înmulțire a vânatului, expus dispariției din cauza practicei abuzive a vânătoarei și din cauza braconajului. Se creiază un fond de vânătoare care înlesnește punerea în aplicare a măsurilor de ocrotire.

Politica vânătoarei nu se poate conduce decât de agenți bine instruiți și aparținând unui cadru administrativ bine organizat.

Prin chemarea sa la Catedra de Vânătoare a Facultății noastre de silvicultură, el a fost în măsură a pregăti inginerii silvici, ca elemente de promovare a intereselor vânătoarei în România. El înțelege ca inginerii silvici, prin ocupațiunea lor permanentă în pădure și în general în natură și prin pregătirea lor în tehnica ocrotirii vânatului, sunt cei chemați a se ocupa în viitor — de altfel ca în toate țările civilizate ale lumii — de economia vânătoarei. Apoi în vederea creierii unor elemente de execuție pe teren a dispozițiunilor legale, el înființează Școala de Brigadieri de Vânătoare dela Sighet, într-o regiune foarte proprie pentru a învăța în natură obiceiurile vânatului și metodele de ocrotire.

Pentru a răspândi în marele public interesul pentru vânătoarea adevărată, Nedici inițiază înființarea Muzeului Național de Vânătoare, care constituie una din cele mai valoroase realizări de acest fel. În acest Muzeu se aplică cele mai moderne principii de expunere, astfel ca să se prindă un aspect al vieții vânatului în natură.

Multe din piesele Muzeului au fost distinse cu cele mai mari premii mondiale la diferitele expoziții internaționale.

Nedici a urmărit cu tenacitate să facă cunoscută Țara noastră din punct de vedere cynegetic în străinătate. În acest scop, s'a folosit de prilejurile expozițiilor din 1930 dela Lipsca, 1937, dela Berlin. La ultima expoziție internațională, România dobândește cel mai mare număr de

premier de onoare internaționale în număr de opt, față de două a celorlalte țări cu reputație vânătorească și deține un record mondial.

Gh. Nedici a creiat literatura cynetica românească publicând diferite articole, precum și manualele „Ocrotirea vânatului mic”, „Hrana vânatului util în timpul iernei”, „Distrugearea animalelor răpitoare”.

Dintre toate lucrările sale, se mai remarcă „Creșterea fazanilor” publicată în Berlin, care apoi este tradusă în multe din limbile popoarelor civilizate.

În cursul ultimului an al vieții sale, scoate de sub tipar „Istoria Vânătorei”, un manual foarte voluminos, în care este strâns un bogat material, în parte inedit.

În presajma morții sale, a terminat un manuscris asupra monografiei ursului, în care pune la punct părți din biologia lui, cum este cheștiunea hibernării; lucrarea constituie o contribuțiune importantă la cunoașterea acestui animal, care împodobește munții noștri.

Nedici are și câteva încercări literare, în nuvele de vânătoare, care ne arată o altă latură a multiplelor sale dotări.

Dar Nedici a fost înainte de toate un vânător. În viața vânătorească introduce noțiunea vânătorei corecte și lărgeste bazele morale ale acestei nobile ocupațiuni omenești. Pentru el vânătoreea nu are scopuciderea în masă a vânatului, ea este o artă pusă în slujba ocrotirii vânatului nobil. Împușcarea unui animal nobil este un ritual, care se îndeplinește în natură, nu numai pentru satisfacerea plăcerii de moment a vânătorului, ci pentru înobilirea și ocrotirea animalelor de vânătoare, a căror păstrare pe pământul țării devine o mistană.

Viața profesorului Gh. Nedici a fost fecundă în realizări. Activitatea sa va da roade, iar elevii săi, inginerii silvici, îi vor duce la deplină biruință idelle sale de ocrotire a vânatului. Ea va rămâne în istoria vânătorei ca un precursor și realizator neîntrecut și lumina învățătorei sale va fi călăuză timpurilor de mâine.

UN EROU † ROMAN BERENȚAN

În ziua de 2 Octombrie 1941, într-o luptă grea de pe frontul Odesa, a căzut inginerul silvic Roman Berențan. Povestea este scurtă. Berențan era ofițer de artilerie. Inamicul, contratacând puternic, ajunge cu infanteria până în poziția artileriei noastre. Berențan, care n'a înțeles să-și părăsească bateria, cade în mâna inamicului și este ucis. Când ai noștri au recucerit poziția, l-au găsit mort alături de căpitanul Antoniu și de alți camarazi, cari trăseseră în tancurile și în infanteria rusească până la ultima clipă. Era împușcat în piept și mai avea o rană mare la piciorul stâng produsă de o schijă.

Fața lui crispată arăta că moartea i-a fost precedată de grele suferințe. A fost înmormântat creștinește într'un cimitir de eroi din comuna Iasca (Transnistria).

Moartea camaradului Berențan este o grea pierdere nu numai pentru familia lui și pentru prietenii cari l-au cunoscut și prețuit, dar și pentru Corpul nostru silvic. A fost în serviciul Statului timp de șapte ani. Mai întâiu a condus un depozit de lemne al Casei Pădurilor în Cluj, iar în anii din urmă a fost șef al ocolului silvic Babadag din Direcția Constanța. Înzestrat cu o inteligență sclipitoare, o fire modestă, o corectitudine dusă până la abnegație, un simț al datoriei cum rar se întâlnește, Berențan și-a câștigat încrederea șefilor și stima camarazilor peste tot pe unde a trecut. Mai presus de toate, Berențan era un om de caracter, un om pe care te puteai bizui în orice împrejurare, un om care nu ocolea primejdii și care nu știa ce este frica. Ca ofițer a dat întotdeauna dovadă de mare curaj. L-am văzut de multe ori oferindu-se de bună voie când era vorba de o misiune grea. De câte ori apărea aviația inamică deasupra bateriilor noastre, Berențan era cu mâna pe mitralieră și nu înceta de a trage împotriva avioanelor bolșevice nici în toiul celor mai grele lupte și în mijlocul celor mai mari primejdii. Moartea răpindu-l în floarea vieții (32 ani), a curmat o energie ce nu poate fi ușor înlocuită.

Istoria războaielor se scrie cu sânge. Crucile de pe mîile de mor-minte presărate pe câmpurile Ucrainei vor sta mărturie în fața veacurilor despre faptele de arme ale unui popor, care avca de răzbunat silnicia și jaful exercitate de bolșevici în cele două provincii românești ale lui Ștefan cel Mare: Basarabia și Bucovina.

Berențan, plecând dintre noi, s'a înălțat în lumea celor ce străjuiesc în vecii vecilor la prestigiul neamului nostru. Berențan este un erou.

G. G. Toma

I N F O R M A Ț I U N I

DECIZIUNE

Nr. 36189 din 1 Dec. 1941

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor;

Având în vedere referatul de la jurn. Nr. 20810/341;

Având în vedere dispozițiunile legii de organizare a Ministerului Agriculturii și Domeniilor;

Având în vedere dispozițiunile din Deciziunea 33076/41;

Având în vedere Deciziunea Nr. 27265/341;

și necesitatea imperioasă de a separa în mod distinct organele de îndrumare și control ale Ministerului de cele de administrarea pădurilor;

DECIDEM :

Art. I. — Serviciile și birourile din Direcția Silvică și Direcția Pădurilor Persoanelor Juridice, ale Ministerului de Agricultură și Domenii, se regroupează în:

organe tehnice de îndrumare și control, pe categorii de lucrări și organe de administrare, pe categorii de proprietari.

Art. II. — Organele tehnice de îndrumare pentru toate categoriile de păduri sunt:

a) Referenți pentru producția forestieră cu subdiviziunile ei:

Regimul silvic,
Aménajarea pădurilor și
Refacerea pădurilor.

b) Referenți pentru politica lemnului, cu subdiviziunile ei:
Exploatarea pădurilor.
Industria lemnului și
Comerțul lemnului.

c) Referenți pentru politica social-silvică, cu componentele:
Politica social silvică,
Învățământ și
Propaganda forestieră.

Art. III. — Atribuțiunile organelor tehnice de îndrumare sunt următoarele:

Pentru producția forestieră :

la regimul silvic, să elaboreze normele necesare pentru organizarea producției forestiere;

la amenajarea pădurilor, să elaboreze și să îndrumeze aplicarea planului general de amenajare a pădurilor țării.

la refacerea pădurilor, să îndrumeze conservarea și regenerarea pădurilor existente, sporirea producției forestiere; punerea în valoare a neproductivelor și ameliorarea terenurilor degradate;

Pentru politica lemnului:

la exploatarea pădurilor, să îndrumeze tehnic și statistic organizarea cu continuitate a pădurilor;

la industria lemnului, să elaboreze și îndrumeze aplicarea planului rațional de industrializare forestieră a țării;

la comerțul lemnului, să îndrumeze comerțul intern și extern al lemnului.

Pentru politica social-silvică:

la învățământ, să îndrumeze organizarea învățământului silvic și profesional;

la propagandă să răspândească principiile organizării economiei forestiere române; iar

la politica social-silvică, să îndrumeze:

a) organizarea asociațiilor profesionale de producători, exploatare, industriași și comercianți de lemne, în vederea realizării armoniei economice și sociale din sectorul forestier;

b) ameliorarea stării materiale a lucrătorilor din păduri și fabrici și a populației din zonele de influență ale pădurilor;

c) reala românizare în industria și comerțul lemnului;

d) creierea de păduri de interes general, pentru folosința bunurilor materiale ale pădurilor, de către marea masă a populației dela sate și dela orașe.

Art. IV. — Consiliul tehnic, complectat cu conducătorii organelor de îndrumare și de administrare:

a) va aviza asupra tuturor lucrărilor principale, din cele 3 sectoare de politică silvică, politica lemnului și politica socială silvică ce li se vor supune;

b) va coordona elaborarea planurilor de acțiune constructivă în toate ramurile de activitate ale pădurilor.

Art. V. — Controlul îndrumării tehnice la toate categoriile de proprietari se va exercita prin Corpul inspectorilor de control general, cu inspectorii repartizați pe regiuni.

Controlul gestionar al instituțiilor silvice, pendinte de Ministerul Agriculturii și Domeniilor, se va executa prin comisii mixte de control, compus din inginerii silvici și experții contabili.

Art. VI. — Gospodărirea pădurilor se va face de către proprietarii respectivi și în contul lor.

Aplicarea tuturor dispozițiilor de îndrumare ale Ministerului la pădurile ce n'au administrație proprie, se va face prin:

a) Administrația Casei Pădurilor Statului CAPS pentru pădurile Statului;

b) Direcția Păd. Pers. Juridice pentru pădurile instituțiilor publice, comunale, composesorale, moșnenști, răzeșești;

c) Direcția Silvică pentru pădurile particulare.

CAPS va funcționa în cadrul legii sale organice, iar Dir. Păd. Pers. Juridice și Dir. Silvică, va funcționa fiecare cu câte 2 servicii: tehnic și comercial.

Art. VII. — Serv. pentru ameliorarea terenurilor degradate, va funcționa provizoriu tot pe lângă Dir. Silvică.

Art. VIII. — Un singur serviciu administrativ se va ocupa cu lucrările active și contabile (personal silvic, material, inventar, învățământ) dela toate serviciile silvice existente în Minister, funcționând pe lângă Dir. Silvică.

Art. IX. — Toate serv. silvice din Minister astfel regrupate se vor încadra și completa cu personalul silvic și activ existent la Dir. Silvică, Dir. Păd. Pers. Juridice și CAPS.

Art. X. — Conducătorii organelor de îndrumare și de administrarea pădurilor, în chestiuni principale, vor lucra direct cu Ministrul sau cu Secretarul general, în limita delegațiilor date.

Art. XI și urm.: mul. — D-ii directori ai Dir. Silvice și Dir. Păd. Pers. Juridice, administratorul Casei Pădurilor Statului și Șeful Serv. Personalului din Minister, sunt însărcinați cu aducerea la îndeplinire a prezentei Decizii.

Data astăzi 1 Dec. 1941.

MINISTRUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

(ss) G-ral Sichișiu

— Prin decizia Ministerului Agriculturii și Domeniilor Nr. 34323 din 30 Octombrie 1941, D-l Ing. cons. silvic N. Teodorescu a fost delegat ca Administrator al Casei Pădurilor Statului pe ziua de 1 Noiembrie 1941.

— În ziua de 18 Decembrie a. c. ora 9 dimineața, va avea loc la Casa Pădurilor Statului concursul pentru ocuparea a 25 posturi de ingineri silvici și 10 posturi de conducători silvici ajutori.

Condițiunile de admitere sunt publicate în Monitorul Oficial Nr. 289 din 5 Decembrie 1941

— Prin Decizia D-lui Ministru al Agriculturii și Domeniilor No. 38563 din 5 Dec. 1941, pentru regruparea organelor centrale silvice ale Ministerului, potrivit Deciziei No. 58.189 din 1 Decembrie 1941 s'au încadrat:

1) Ca referenți:

a) Pentru probleme de producție forestieră:

D-ții: Ing. insp. g-ral silvic I. Marinescu, ing. subinsp. silvic Vasile Sabău și Ing.-șef silvic Ion Popescu-Zeletin.

b) Pentru chestiuni de politica lemnului:

D-ții: Ing. insp. g-ral silvic Ion

Băleanu, ing. insp. silvic Ion Nicolae și ing. subinsp. silvic V. Vasiliu.

c) Pentru lucrări de propagandă și politică social-silvică:

D-nii: Ing. insp. silvic Cezar Cristea, ing. subinsp. silvic Valeriu Dinu și ing. insp. silvic Emil Negulescu.

2) Se încadrează în funcții de control general D-nii: Ing. cons. silvic G. Năstăsescu, Ing. cons. silvic At. Nedelcovici, Ing. cons. silvic D. Tomuță și ing. insp. g-ral silvic D. Ivancea.

3) Se delegă în comisiunea mixtă de control gestionar D-nii: Ing. insp. g-ral silvic Gh. Avram, ing. insp. silvic Gh. Chercea și Insp. g-ral contabil C. Leoșteanu.

4) Se însărcinează cu organizarea, sistematizarea și conducerea lucrărilor referitoare la îndrumările silvice D-1 Ing. Consilier silvic Petre Ioan.

— În Monitorul Oficial nr. 260 din 1941, partea I-a, a fost publicată deciziunea nr. 20.029 din 28 Oct. 1941 a Ministerului Agriculturii și Domeniilor privind garanția de regenerare a pădurilor exploatare.

Față de nivelul actual al prețurilor, garanțiile au fost mărite astfel, la hectar:

1) Lei 7.500 pentru împăduririle cu specii foioase și 8.500 pentru împăduririle cu rășinoase a suprafețelor goale de împădurit artificial în schimbul suprafețelor de defrișat.

Pentru defrișerile cerute de exploatarea minime, garanția va fi de 10000 lei/ha;

2) Pentru pădurile exploatare în codru regulat cu țări rase, garanția va fi de lei 6.500 în cazul foioaselor și 7.000, al rășinoaselor;

3) Pentru pădurile exploatare în codru regulat cu două țări succesive, se fixează la suprafața parcursă, 2000 lei/ha în cazul foiaselor și 2.500 al rășinoaselor;

4) Pentru exploatarea în codru regulat cu trei țări succesive sau pe volum cu țări în ochiuri precum și pentru cele în codru grădărit, se fixează la suprafața parcursă 1000 lei/ha în cazul foiaselor și lei 1.500 al rășinoaselor;

5) Pentru exploatarea de foioase în crâng, se fixează 1.000 lei/ha când consistența este sub 0,5 și 500, când este 0,8 sau mai mare;

6) În cazul pădurilor de zăvoi cu consistența sub 0,5, garanția va fi de 300 lei/ha, și de 200 la consistența de 0,8 sau mai mare. Pentru pădurile de bărbă alecitate din sălcii și plop va fi de 200 lei/ha.

Prin art. III al Deciziei, sunt scutite de a depune garanție de regenerare o întreagă serie de persoane juridice de drept public și particular, anume denumite, în cazul că fac exploatare în regie proprie.

Decizia se ocupă, mai departe, cu chipul de constatare a regenerării și de restituire a garanției.

ERATA

La articolul D-lui Sburlan, publicat în n-rul pe luna Martie a. c. al „Revistei Pădurilor“ cititorii sunt rugați să facă următoarele rectificări, în formulele din capul pag. 141:

În loc de:

$$v^2 = g R (f + \operatorname{tg} \alpha) / (1 - f \operatorname{tg} \alpha) \text{ de unde } \operatorname{tg} \alpha = \frac{v^2 - fg R}{g R - f v^2}$$

să se citească:

$$v^2 = g R (f + \operatorname{tg} \alpha) / (1 - f \operatorname{tg} \alpha), \text{ de unde } \operatorname{tg} \alpha = \frac{v^2 - fg R}{g R + f v^2}$$

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-șef: Stinghe N. V.

Comitetul de redacție:

Gr. Eliescu
D. Sburlan

Ilie C. Demetrescu
N. Ghelmeziu

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE PE 1941

Președinte: Drăcea D. M.

Vice-Președinți: { Stinghe N. V.

Casier: Rădulescu M.

Secretar general: C. Emanoil

Secretari: { N. Ghelmeziu
Haralamb At.

MEMBRII:

Butoi Alex.
Chiriță C.
Comșa Aurel
Demetrescu Ilie
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Heroiu Tr.
Ionescu I. A.
Lazăr H.

Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Nedelcovici Ath.
Rodoteatu St.
Sabău V.
Sburlan A. D.
Suhățeanu Mih.
Zeicu Ion

Cenzori: N. Burculeț, Vencu Georgescu și I. Paladian.

Cenzori supleanți: St. Georgescu, Șt. Predescu și Gr. Vasilescu.

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituții	500 lei
" " " " particulari	300 "
" " " " membrii Societății	200 "
" " " " conductori și brigadieri	75 "
Numărul	25 "

Manuscrisele nepublicate se inapozază.

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-șef: Stinghe N. V.

Comitetul de redacție:

Gr. Eliescu
D. Sburlan

Ilie C. Demetrescu
N. Ghelmeziu

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE PE 1941

Președinte: Drăcea D. M.

Vice-Președinți: { Stinghe N. V.

Casier: Rădulescu M.

Secretar general: C. Emanoil

Secretari: { N. Ghelmeziu
Haralamb At.

MEMBRII:

Butoi Alex.
Chiriță C.
Comșa Aurel
Demetrescu Ilie
Florescu P. M.
Georgescu P. C.
Grozescu D.
Heroiu Tr.
Ionescu I. A.
Lazăr H.

Manoilescu Mircea
Minescu G.
Năstăsescu G.
Nedelcovici Ath.
Rodoteatu St.
Sabău V.
Sburlan A. D.
Suhățeanu Mih.
Zeicu Ion

Cenzori: N. Burculeț, Vencu Georgescu și I. Paladian.

Cenzori supleanți: St. Georgescu, Șt. Predescu și Gr. Vasilescu.

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituții	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societății	200 „
„ „ „ „ conductori și brigadieri	75 „
Numărul	25 „

Manuscrisele nepublicate se inapozază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

A U A P Ă R U T :

SERIA A. — BIBLIOTECA DE POPULARIZARE:

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE
NOASTRE

78 pagini, 20 lei

SERIA C. — TRATATE ȘI MANUALE:

Prof. V. N. STINGHE

A M E N A J A R E A
PĂDURILOR

UN VOLUM DE 255 PAGINI

D. A. SBURLAN

INSTALAȚII DE TRANSPORT
PENTRU
EXPLOATĂRI FORESTIERE

UN VOLUM DE 304 PAGINI

Dr. G. ELIESCU

PROTECȚIA
PADURILOR

UN VOLUM DE 275 PAGINI LEI 270

BUCOVINA" I. E. TOROȚIU, BUCUREȘTI

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

R E V I S T A P A D U R I L O R P R O P R I E T A T E A S O C I E T A Ţ I I „P R O G R E S U L S I L V I C ”

Redactor responsabil: Prof. V. N. STINGHE

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
S. I comercială, sub No. 56/938.

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 53 — Nr. 12

DECEMBRIE 1941

S U M A R U L :

Studii :

I. Lupe: Observații asupra perdelelor de protecție din Ucraina și Crimeia — 565

Comentarii — Insemnări :

D. Burghilea: Funicularul ca mijloc de transport — — — — — 579

D. Drâmbă: Hotarnicul Tudor Vladimirescu — — — — — 581

C. I. Ciulei: Îmbunătățirea terenurilor degradate și inundabile din regiunea
Jijiei și a Bașeuului — — — — — 591

Cronica internă (pag. 596); *Cronica externă* (pag. 598); *Cronica cinegetică* (pag. 602); *Cărți* (pag. 606); *Reviste* (pag. 609); *Informații* (pag. 616); *Legi* (pag. 618); *Necrolog* (pag. 620); *Societatea Progresul Silvic* (pag. 628); *Publicații* (pag. 641).

SOMMAIRE :

Études:

Observations sur les rideaux de protection en Ukraine et en Crimée — I. Lupe

Commentaires:

Le funiculaire comme moyen de transport forestier — — — — — D. Burghilea

Tudor Vladimirescu comme opérateur d'abonnement — — — — — D. Drâmbă

L'amélioration des terrains dégradés et inondables de la région des rivières Jijia et Bașeul C. I. Ciulei

Chronique, Livres, Revue des revues, Nouvelles, Lois, Nécrologie, Société Progresul Silvic, Publications.

INHALT :

Abhandlungen:

Einige Bemerkungen über die Schutzstreifen von Ukraine und Krim — I. Lupe

Mitteilungen:

Die Seilbahn als Holztransportmittel — — — — — D. Burghilea

Landmesser Tudor Vladimirescu — — — — — D. Drâmbă

Verbesserung degradierter rasser Böden der Jijia- und Bașeulgebieten — — — — — C. I. Ciulei

Chronik, Zeitschriftenschau, Bücherschau, Nachrichten, Gesetze, Nachruf, Verein Progresul Silvic.

Parviz de protecție, de unmetec, de 1 an, în Dobrugea. (Se observă la margine calcare, pe coasta plopilor de Canale și în fund o altă parviz) Râșnița de protecție, amănunțit din nou, după în 5-emea an de vegetație, în Dobrugea.

Erdbebeniger Schutzstreifen aus verschiedenen Holzarten im Dobrudja-Platz steht aus Tanne *Abies sibirica* L., in der Mitte Populus *Canadensis* Mill., auf im Hintergrund einen anderen Schutzstreifen

Parviz de protecție de 5 ani, în calcâm, în Dobrugea. (Se observă de-a dreptul a cultura de țigăniș și în fund o altă parviz) Râșnița de protecție de rășniță, după în 5-emea an de vegetație, în Dobrugea.

Fünfjähriger Schutzstreifen aus falsche Akazie (*Robinia pseudoacacia* L.) im Dobrudja-Platz steht, rechts, eine *Sonchum* *officinale* Mill. auf im Hintergrund andere Schutzstreifen.

REVISTA PADURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Redactor responsabil: Prof. V. H. STIRGHEZ

Inscris în Registrul de publicații periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
N. 1 comercială, sub Nr. 20330.

Redacția și Administrația: Bufașardul Take Ionescu Nr. 31. — București

ANUL 53 — Nr. 12

DECEMBRIE 1914

SUMARUL:

Studii:

I. Lupa: Observații asupra pericolilor de prădare din Ucraina și Crimă — 265

Comentarii — Notizări:

D. Burgheloa: Punctul de mijloc de transport — — — — — 273

C. I. Cioba: Notaritul Takei Vladimiriciu — — — — — 281

C. I. Cioba: Împunătorii terenurilor degradate și intindabile din regiunea
Jijiei și a Buzului — — — — — 291

Cronica internă (pag. 286); Cronica externă (pag. 338); Cronica clasificată (pag.
322); Cărți (pag. 606); Revizii (pag. 609); Informații (pag. 310); Legi (pag. 616);
Necrolog (pag. 620); Societatea Progresul Silvic (pag. 630); Publicații (pag. 641).

NORMAIRE:

Studii:

Observations sur les ri-
sques de prädation en
Ukraine et en Crimée — I. Lupa

Commentaires:

Le funiculaire comme
moyen de transport lo-
calier — — — — — D. Burgheloa

Takei Vladimiriciu com-
me opérateur d'aborné-
ment — — — — — C. I. Cioba

L'amélioration des ter-
rains dégradés et mor-
dables de la région de
Jijie et Buzul — — — — — C. I. Cioba

Chronique, Livres, Revue des revues,
Nouvelles, Lois, Nécrologie, Société
Progresul Silvic, Publications.

INHALT:

Abhandlungen.

Kurze Bemerkungen über
die Schatzrevellen von
Ukraine und Krim. — I. Lupa

Mitteilungen:

Die Seilbahn als Hel-
fsmittel — — — — — D. Burgheloa

Leichtmasse Takei Vla-
dimiriciu — — — — — C. I. Cioba

Verbesserung durdbar-
ter russischer Böden der
Jijie- und Buzulge-
bieten — — — — — C. I. Cioba

Chronik, Schrifttumschau, Bücher-
schau, Nachrichten, Gesetze, Nachruf,
Verein Progresul Silvic.

Perdea de protecție, de amestec, de 3 ani, în Dobrogea. (Se observă la margine sălciara, pe coamă plopul de Canada și în fund o altă perdea).
 Rideau de protection. Mélange d'espèces, dans la 3-ème année de végétation, en Dobrogea.

Dreijähriger Schutzstreifen aus verschiedene Holzarten im Dobrudja. (Man sieht am Rande *Elaeagnus angustifolia* L., in der Mitte *Populus Canadensis* Mch, und im Hintergrund einen anderen Schutzstreifen).

Perdea de protecție de 5 ani, de salcâm, în Dobrogea. (Se observă la dreapta o cultură de floarea soarelui, iar în fund alte perdele).
 Rideau de protection de robinier dans la 5-ème année de végétation, en Dobrogea.

Fünffähriger Schutzstreifen aus falsche Akazie (*Robinia pseudacacia* L.) im Dobrudja (Man sieht, rechts, eine Sonnenblumenkultur und im Hintergrund andere Schutzstreifen).

Cliseu ICEF

Foto I. Lupe

DEPUNEREA ZĂPEZII LA ADĂPOSTUL PERDELELOR DE PROTECȚIE EXPERIMENTALE DELA STAȚIUNEA „DOBROGEA”

*Sus: Zăpada depusă în lungul unei perdele orientată E-W.
Jos: Aceiași, fotografiată din punctul 1.*

L'accumulation de la neige à l'abri des rideaux de protection exécutés par l'Institut de recherches et d'expérimentation forestiers de Roumanie, dans une station de Dobrogea.

En haut: Neige déposée au long d'un rideaux orienté E-W.

En bas: Même situation, vue prise du point Nr. 1.

Schneeanhäufung im Schutze eines E-W orientierten in Dobrogea durch die forstliche Versuchsanstalt angebauten Schutzstreifens.

Unten dasselbe, vom Punkt 1 gesehen.

S T U D I I

**Din lucrările Institutului de Cercetări
și Experimentație Forestieră din România****OBSERVAȚII ASUPRA PERDELELOR DE PROTECȚIE
DIN UCRAINA ȘI CRIMEIA**

de Ing. ION LUPE

Generalități.

Cele dintâiu lucrări forestiere pentru protejarea agriculturii sau lucrări agro-silvice, cum se numesc în limbaj tehnic, au avut loc în Rusia. Explicația firească se poate găsi în faptul că în întreagă Europa, Rusia are cele mai întinse stepe, cu un pământ foarte fertil, însă cu condiții climatice destul de grele pentru dezvoltarea agriculturii.

Încă din prima jumătate a secolului trecut, Rusia țaristă a început să cerceteze diferite mijloace pentru ameliorarea condițiilor climatice din stepele agricole, creind primele perdele de protecție și plantațiuni forestiere colectoare de zăpadă, pe câmp și în jurul iazurilor și eleșteelor.

În jumătatea a doua a secolului trecut existau deja în Rusia câteva ocoale experimentale ca: Derkul, Kamunno Stepnoe ș. a. și silvicultori iluștri ca: Morosov, Stepanov ș. a. cari se ocupau cu experimentarea acestui gen de lucrări.

Astfel se explică faptul că, aproape peste tot în Ucraina și stepa Crimei, pe unde am trecut în timpul campaniei actuale, am găsit o rețea destul de completă de perdele de protecție.

Pe tot parcursul dela Marinowka (cca 80 Km Est de Balta), Domanewka, Vosnesensk, Poltawka. Bol. Alexandrowka, Mencekur, Timoșewka, Kostheim, Wasserau, Tigenhagen, Rot-Front și în stepa Crimei pela Djankei, Kolai, Novo-Țarițino Wladimirowka, Ișun. Armiansk, Perekop. rețeaua de perdele

de protecție se întinde ca o pânză de păianjen pe marginile drumurilor și a loturilor de cultură agricolă.

Această vastă rețea de perdele începe cam dela înălțimea orașelor Balta, Vosnesensk și Krivoj-Rog și împânzește câmpiile din cursul inferior al râurilor: Bug, Ingul, Inguleț și Nipiu până la malul Mării Negre și a Mării de Azov iar în Crimeia ocupă toată stepa din centrul și jumătatea de Nord a peninsulei.

În rândurile ce urmează voi căuta să redau câteva observații făcute asupra perdelelor întâlnite. Încercând să extrag unele învățături folositoare la concepția nouilor tipuri de perdele ce vor trebui experimentate în stepe românești.

Majoritatea perdelelor observate în special spre Vest, în câmpiile Bugului și între acesta și Ingul, sunt relativ tinere, în vârstă dela 1—5 ani. Cu cât înaintăm spre Est apar perdele mai vechi, ceea ce denotă că acolo stepa devine mai aridă și necesitatea perdelelor a fost simțită mai mult.

Numărul mare de perdele plantate în ultimul timp ne face să deducem foloasele pe care acest gen de lucrări le aduc culturilor agricole din stepă.

Speciile forestiere întrebuințate în perdele.

Perdelele de protecție observate nu sunt construite după un tip bine stabilit, din aceleași specii și cu aceeași structură. Aceasta desigur pentru faptul că nu s'a ajuns încă la un tip bine definit și probabil se experimentează încă, căutându-se cele mai potrivite specii și combinații pentru a se obține perdele cât mai compacte, repede crescătoare și cu un profil cât mai adecvat scopului urmărit.

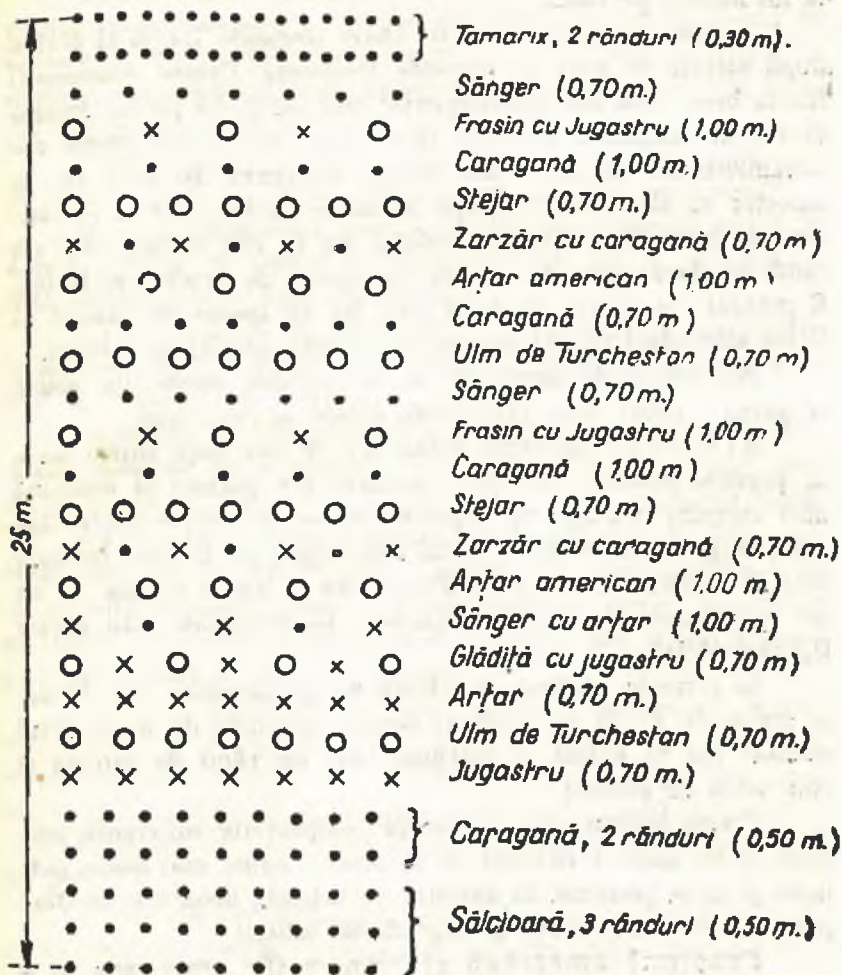
Se observă totuși o mai mare extensiune a câtorva specii cari au arătat o comportare mai bună în perdele. Unele din aceste specii au fost experimentate și la noi și au dat aceleași rezultate, altele, cari nu au fost încă introduse la noi, au dat rezultate foarte bune și merită a fi încercate și în lucrările noastre.

Asupra felului cum se comportă fiecare specie aparte, în perdelele întâlnite, menționăm următoarele:

Salcâmul (*Robinia pseudacacia* L.). E cea mai răspândită esență, în special în perdelele mai vechi. El formează

SCHEMA UNEI PERDELE DE PROTECȚIE DIN CRIMEIA
(La Sud de Djankoi, lângă C.F. Djankoi-Kolaj, orientată N-S)

Marginea de Est

Marginea de Vest.

○ Specii principale

× Specii de împingere (podgon)

● Arbusti

Cifrele din paranteză indică distanța de plantare pe rând.
Distanța între rânduri = 1 m.

rândurile de bază ale perdelei. Crește foarte bine și are un coronament destul de des pentru a da o bună compacitate perdelei. În majoritatea perdelelor ocupă cele 3—4 rânduri dela mijloc, plantat cu sau fără arbuști și destul de des (uneori chiar la un metru) pe rând.

Arțarul american (*Acer negundo* L.). E al doilea după salcâm în ceea ce privește frecvența. Crește deasemeni foarte bine, însă are coronamentul mai rar și își pierde frunza destul de timpuriu. Permite înierbarea solului din cauza coronamentului rar. În 5 ani atinge înălțimea de 4—5 m. în amestec cu alte esențe. Ocupă în unele perdele cele 3—4 rânduri de bază din mijlocul perdelei, iar în alte cazuri, câte un rând în afara celor de salcâm, ca specie de gradul al II-lea. E plantat, ca specie de bază pur, iar ca specie de gradul al II-lea alternând cu alte esențe, ca: zăzăr, glădiță și arbuști.

Nu suferă de geruri în aceste regiuni, poate din cauză că gerul e uscat, însă fiind lemn moale se rupe ușor.

Stejarul (*Quercus robur* L.). A fost găsit într'o serie de perdele paralele, cari prin așezarea lor, păreau să aparțină unei stațiuni sau ocol de experimentație, în câmpia dintre Ingul și Inguleț, la N.-E. de satul Peremoga, pe drumul ce duce dela Wladimirowka la Novo-Pawlowka și într'o perdele de un an, în Crimeia, la Sud de Djankoi, pe marginea căii ferate Djankoi-Kolai.

În primele perdele, în vârstă de aproximativ 10—20 ani și înalte de 8—10 m, stejarul ocupă rândurile de bază, fiind plantat pur și având la margine câte un rând de salcâm și câte unul de arbuști.

Crește bineșor, însă nu oferă compacitate suficientă perdelei și de aceea e necesar să se dea o lățime mai mare perdelei și să se planteze în amestec cu arbuști, deoarece în stare pură permite înierbarea și degradarea solului.

Frasinul american și comun (*Fr. americana* L. și *Fr. excelsior* L.). Au fost întrebuințați pe o scară mai restrânsă, ca specie de gradul al doilea în rândurile din imediata apropiere a marginii perdelei și ca specie de bază ocupând cele 3 sau 4 rânduri dela mijloc.

În primul caz a dat rezultate cam slabe, fiind eliminat de celelalte specii sau rămânând mic și producând niște coridoare în tot lungul perdelei.

În cazul al doilea s'a dezvoltat mai bine, însă nu oferă destulă compacitate perdelei și este depășit în creștere de rândurile extreme.

Glădița (*Gleditschia triacanthos* și *Gl. innermis*). Ca și stejarul și frasinul a fost întrebuințată pe o scară destul de redusă și cu rezultate slabe, ca arbore de categoria întâia în amestec cu salcâmul și de categoria doua în amestec cu arțarul comun sau american sau cu arbuști.

Crește strâmb, cu coronament rar, în tinerețe e rupt ușor de vite și e ros de iepuri. Nu acoperă aproape deloc solul.

Nu e recomandabil pentru perdele de protecție decât în amestec intim cu esențe cu conament mai des și cu creștere mai înceată, ca să nu-l copleșească.

Ulmul de Turchestan (*Ulmus pumila* var. *pinnatifidissima*). A fost văzut într'o singură perdea, de un an, la sud de Djankoi, în Crimeia.

În primul an de vegetație se prezenta întocmai ca în perdelele noastre: cu o creștere destul de frumoasă și port des. Ca și la noi, a fost pus în rândul esențelor de categoria doua.

Zarzărul (*Prunus armeniaca* L.). E una din cele mai răspândite esențe din perdele. Aproape nu există perdea care să nu aibă această specie. E întrebuințat ca esență de gradul al treilea, în rândul al doilea dela margine, sau chiar la margine, alternând pe rând cu arbuști.

La toate perdelele s'a putut observa că această specie corespunde în totul scopurilor pentru care a fost plantată: crește destul de repede, cu un port des, ca o mătură, oferind o foarte bună compacitate împotriva vântului, rezistent la rup-tură fiind destul de elastic și nu e vătămat de insecte sau de ger.

Ca arbore de bază nu e bun, deoarece crește mai încet decât celelalte esențe și nu atinge înălțimi mari, însă la margine de perdea formează un paravan foarte bun împotriva vântului.

E una din esențele cari n'au fost încercate de noi și care merită foarte mult a fi introdusă și răspândită în lucrările noastre de acest gen.

Sălcioara (*Elaeagnus angustifolia* L.). Este deosemeni foarte răspândită ca esență de gradul al treilea și ca specie de margine de perdea.

Ca și zarzărul, crește foarte bine, cu un port des, dând

o foarte bună compacitate perdelei și fiind foarte rezistentă față de diferiții agenți vătămători.

Rezultatele pe cari această specie le dă, le-am văzut și în încercările dela noi și au fost descrise în altă lucrare, așa că nu e necesar să mai insist asupra lor.

Trebuie menționat însă faptul că aici a fost găsită și în rândurile de mijloc, unde fiind forțată să crească în înălțime, a crescut destul de bine, atingând la vârsta de 5 ani înălțimea de 4—4,5 m.

Arțarul și jugastrul (*Acer tataricum* L. și *A. campestre* L.). Au fost găsiți numai în câteva locuri ca specii de împingere (podgon) sau de stimularea creșterii. Nu arătau o dezvoltare prea bună. În majoritatea cazurilor au fost găsiți pe rândurile de glădiță. De altfel din prea puținele cazuri întâlnite nu putem trage o concluzie valabilă pentru aceste două specii.

Sofora (*Sophora japonica* L.). A fost găsită numai în câteva perdele, cu o dezvoltare foarte slabă, fiind crescută strâmb și coplesită de celelalte specii.

Dudul (*Morus alba*). A fost văzut într'o singură perdea în Stepa Nogaică, ca arbore de categoria doua, flancând cele patru rânduri principale de salcâm, dela mijloc. Crește bine în rânduri pure, însă fiind găsit într'un singur caz, nu putem trage concluzii definitive asupra lui.

Vișinul turcesc (*Prunus mahaleb*). Plantat în rânduri pure între sălcioară și zarzăr, dă rezultate bune. A fost găsit deasemeni într'un singur loc.

Lonicera (*Lonicera tatarica*). Ca arbust de margine de perdea a fost găsit într'o singură perdea. Dă rezultate bune și merită a fi încercat și la noi.

Caragana (*Caragana arborescens* L.). Este deasemeni mult întrebuințată ca arbust de amestec pe rândurile de bază și în special ca arbust de margine. În ultimul caz ocupă cele două rânduri dela margine, uneori în stare pură, alteori în amestec cu alte specii ca: zarzăr sau amorfa.

Nu dă rezultate prea bune, fiind distrus mult de vite și iepuri, având un coronament redus care își pierde frunza foarte de timpuriu (începând din Iulie). Pentru îmbogățirea coronamentului ar trebui tăiat în primii doi-trei ani, din apropiere de pământ.

A m o r f a (*Amorpha fruticosa* L.). E deasemeni întrebuințată ca arbust de margine de perdea și mai rareori ca amestec. In ambele cazuri dă rezultate foarte bune, însă ca arbust de margine este excelent și merită a fi introdus, cu toată încrederea și în lucrările noastre.

Structura perdelelor de protecție.

In ceiace privește structura perdelelor cari fac obiectul prezentei lucrări, aceasta este în general la fel cu aceia a perdelelor experimentate de noi. In cele ce urmează voiu căuta să redau câteva tipuri și modele de perdele întâlnite.

In general în Ucraina și Crimeia n'am putut constata diferențe între perdelele de protecție propriu zisă (cu orientare generală N.-S.) și perdelele de acumularea zăpezii (cu orientare E.-W.).

Tipuri de perdele.

Ca tipuri mari de perdele am găsit in Ucraina și Crimeia:

1. perdele cu rânduri pure, înțelegând prin acestea perdelele cu rânduri compuse din aceeași specie, fără amestec arbustiv sau de împingere pe rând.

2. perdele amestecate, în cari avem pe același rând mai multe esențe. Acestea sunt și ele de două feluri:

a) monoarbustive, cari au pe rândurile principale între firele speciei de bază, un fir de împingere și unul de arbuști.

b) biarbustive, care au pe rândurile principale între firele speciei de bază un fir de împingere și două de arbuști.

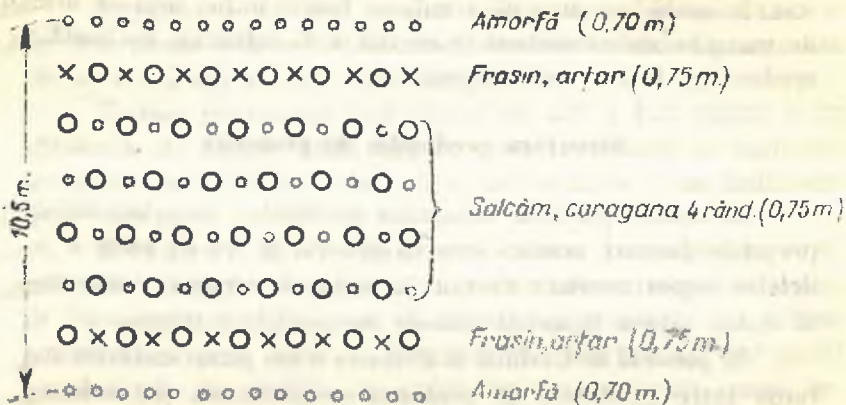
Să vedem acum cum se prezintă fiecare din aceste tipuri:

1. Perdele cu rânduri pure. Sunt perdele la cari găsim 3, 4 sau mai multe rânduri, la mijloc, compuse numai din specia de bază (salcâm, arțar american, stejar, etc.), fără amestec arbustiv pe rând, iar în afara acestora câte un rând sau două de specii de talia doua și a trcia și arbuști, tot pure (pe rând).

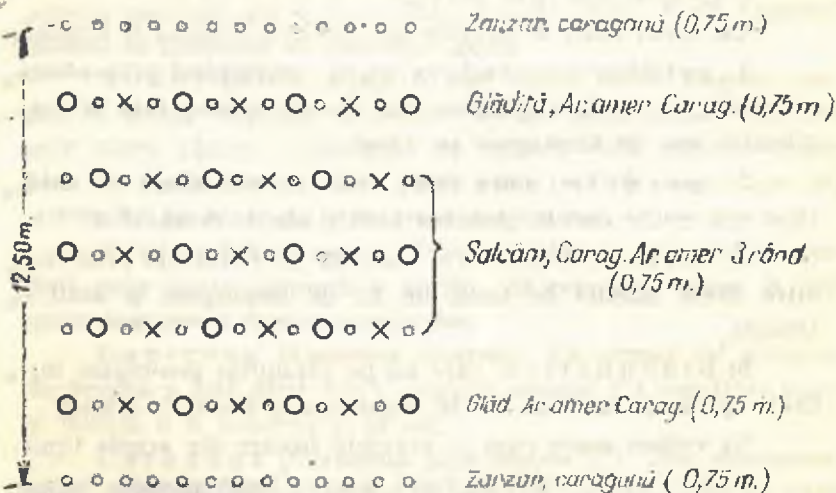
Ca exemple menționăm următoarele:

— Perdelele așezate pe-o parte și pe alta a drumului Poltawka-Wladimirowka, la intrarea în satul Zbirowka și care

TIPURI DE PERDELE DIN UCRAINA ȘI CRIMEIA

a. Tip monarbusativ

b. Tip biarbusativ

(* Cifrele din paranteză indică distanța de plantare pe rând.)

sunt compuse din patru rânduri de salcâm la mijloc, câte un rând de zarzăr de-o parte și de alta, la margine.

— Perdeaua de pe drumul Șerbani-Lenina, compusă din 4 rânduri de salcâm la mijloc, două rânduri de zarzăr în afara

acestora, câte un rând de sălcioară spre margine iar la margine de tot, câte un rând de caragană.

Acestea fac parte dintre cele mai frumoase perdele întâlnite.

— Perdelele de pe drumul Wladimirowka - Nowo - Pawlowka, pe marginea drumului, între satele Peremoga-N. Pawlowka, având următoarea structură: 4 rânduri arțar american la mijloc, câte un rând de salcâm pe margine.

În alte perdele din acelaș grup, salcâmul   inlocuit cu zarzăr, dând perdelei un profil mai potrivit pentru scopul urmărit prin ele.

— O altă variantă din acest grup e compusă din: un rând de zarzăr la mijloc, câte două rânduri de salcâm de-o parte și de alta, câte un rând de zarzăr spre margine, iar la margine de tot câte unul de amorfa.

Aceasta ar fi o formă desăvârșită dacă ar lipsi rândul de zarzăr, din mijloc, care din cauza creșterii mai reduse în înălțime, a dat naștere unui șanț pe coama perdelei.

— Perdelele de pe acelaș traseu, aflătoare la N.-E. de satul Peremoga, compuse din: 8 rânduri stejar, câte un rând de salcâm și unul de amorfă sau caragana la margine.

Sunt deasemeni perdele foarte frumoase, cam late și cu defectele arătate la descrierea speciilor (stejar).

2. Perdele de amestec. Sunt perdele cari au în compoziția lor un număr mai mare de specii pe acelaș rând și în rânduri diferite.

Majoritatea perdelelor de acest gen sunt tinere, între 1--5 ani și în special cele plantate în anul acesta.

Probabil că în timpul anilor de experiențe anteriori s'a observat necesitatea amestecului arbustiv și de împingere, pentru dezvoltarea speciilor de bază și ameliorarea solului, precum și acela a amestecului de mai multe specii principale pentru a se obține în perdea un arboret cât mai sănătos și un profil cât mai adecvat scopului urmărit prin perdele.

Ca exemple tipice de perdele de amestec, dintre cele multe întâlnite, menționez următoarele:

a) tip monoarbustiv (cu un singur arbust pe rând între firele speciei de bază).

— Perdeaua de lângă drumul Marinowka-Domanewka, din dreptul Sowhozului Alexandrodar, compusă din: 4 rânduri

salcâm cu caragană, două rânduri (de-o parte și de alta) de frasin cu arțar american, un rând de sălcioară (spre drum)

— Perdeaua dela Est de satul Marinowka, compusă din: 4 rânduri salcâm cu caragană, 2 rânduri frasin cu arțar, 2 rânduri de amorfa la margine.

În continuare (în dreptul unui alt lot de cultură) frasi-nul e înlocuit cu arțar american, care crește mai bine însă e mult rupt.

Această perdeă s'a dezvoltat bine, atingând în 3 ani înălțimea de 3—3,5 m pe rândurile de bază. Amorfa dovedește aici că e arbustul ideal pentru margine de perdeă.

b) tip biarbustiv (cu doi arbuști sau arbust și specie de împingere între speciile de bază pe rândurile principale).

— Perdelele dela Vest de satul Moldowka, având structura următoare:

— 3 rânduri la mijloc compuse din salcâm (ca specie de bază), arțar american (ca specie de împingere) și caragana (arbust), așezate astfel:

S 0.75 m. Car. 0.75 m. Ar. amer. 0.75 m. Car. 0.75 m. S.

— câte un rând de-o parte și de alta a celor trei, cu aceeași compoziție însă salcâmul e înlocuit cu glădiță.

— câte un rând la margine, de zarzăr cu caragana la distanța de 0.75 m pe rând.

În ceiace privește dezvoltarea în primul an de vegetație, la data de 26 August 1941, speciile ce compun perdeaua au următoarele înălțimi medii: salcâmul 1,00 m, glădița 0.72 m, arțarul american 0,86 m, zarzărul 0,84 m, caragana 0,46 m. Aceste cifre reprezintă media a câte 5 înălțimi, măsurate pentru fiecare specie în parte. Glădița și caragana sunt aproape în întregime mâncate de vite. Acestea sunt creșterile unui an în care, din cauza războiului, nu s'au putut face lucrări de întreținere.

— Altă perdeă din acelaș grup cu orientare N.-S., compusă din:

2 rânduri de salcâm cu arțar american, caragană și amorfa, având un fir de caragană și unul de amorfa în loc de două fire de caragană de-o parte și de alta a firului de salcâm pe rând, ca în schema de mai jos:

S 0.75 m. Car. 0.75 m. Ar. amer. 0.75 m. Am. 0.75 m. S.

2 rânduri de glădiță, la fel cu cele de salcâm.

2 rânduri de zarzăr cu caragană.

În continuare, mai departe, ultimele două rânduri dela margine sunt înlocuite cu amorfa curată.

În afară de perdelele cu rânduri pure și cele de amestec, s'au mai întâlnit unele cari în ceiace privește aranjamentul rândurilor se clasează între primele, iar în ceiace privește diversitatea speciilor, în categoria a doua. Dintre acestea amintim:

— Perdeaua dela Vest de satul Privolnoie, orientată N.-S., formată din 13 rânduri pure, cari, luate dela marginea de Vest către Est, sunt compuse din: arțar american, sălcioară, sofră, zarzăr, sălcioară, sofră, arțar american, zarzăr, amorfă, zarzăr, sofră, zarzăr, arțar american.

Perdeaua e destul de compactă, având rândurile la distanța de 1 m. unul față de altul, și plantația la 1,20 m. pe rând. Înălțimea medie la: arțarul american, sălcioară și zarzăr e între 4—4,5 m. Vârsta perdelei, 5 ani.

— Perdeaua de pe stânga drumului Orloff-Terpenie (Stepa Nogaică), orientată N-S, având 9 rânduri pure compuse din următoarele specii (dela marginea de Est a perdelei spre Vest): sălcioară, vișin turcesc, zarzăr, caragană, salcâm, caragană, zarzăr, vișin turcesc, zarzăr.

Perdeaua este foarte frumoasă și compactă. Toate speciile au crescut bine în această formație.

Din cele arătate mai sus, se vede clar diversitatea mare a tipurilor de perdele și a amestecurilor speciilor. În multimea perdelelor întâlnite s'au găsit foarte multe combinații. Descrierea amănunțită a tuturor amestecurilor întâlnite ar necesita mult mai mult spațiu și o foarte amănunțită cercetare a lor, ceiace nu mi-a fost îngăduit în marșul nostru care avea cu totul alt scop.

Distanțele de plantare și între perdele.

În ceiace privește distanța de plantare aceasta este deosemeni foarte variabilă. Astfel, la perdelele cu rânduri pure, distanța pe rând e cuprinsă între 1—1,50 m, iar la cele de amestec între 1,50—3,00 m. între speciile de bază. La rândurile de arbuști de pe margine distanța de plantare e între 0,50—1,00 m.

Distanțele între rânduri sunt în general între 1,50—2,00 m, cu excepția penultimei perdele descrisă, la care e de 1,00 m.

Aceste distanțe, între rânduri, sunt la majoritatea perdelelor neregulate (rânduri ne paralele perfect), lăsând impresia că plantarea s'a făcut pe brazdă în urma plugului.

Distanțele între perdele sunt variate după mărimea lotului de cultură, perdelele fiind plantate pe marginile acestora. În general ele sunt în jurul cifrei de 500 m. Pot ajunge și peste 1000 m și sub 500 m.

Lățimea perdelelor.

Asupra lățimei perdelelor întâlnite, nu se poate da deosemeni o cifră exactă. În general lățimea variază între 10—20 m, cele mai multe având lățimi în jurul cifrei de 12 m.

Diferențe între perdelele cu orientare N-S și cele cu orientare E-W, n'am putut constata. De altfel și orientarea lor depinde de aceia a marginilor loturilor de cultură pe care sunt plantate și care nu au totdeauna orientarea după cele două direcții cardinale.

Concluzii.

Din puținele observații descrise în rândurile de mai sus: putem totuși să extragem câteva concluzii utile, pentru lucrările de acest gen, ce vor trebui continuate în țara noastră.

Astfel, în ce privește esențele forestiere întrebuințate, se observă o foarte bună comportare, ca specie de bază, a: salcâmului, arțarului american și într-o mai mică măsură a stejarului.

Ca specii de împingere foarte bune găsim: zarzărul și sălcioara, iar ca arbuști: amorfa și într-o oarecare măsură caragana și lonicera.

Arțarul american, poate fi întrebuințat atât ca specie de bază în rândurile mai laterale, cât și ca specie de împingere (podgon).

Sălcioara, deosemeni ca specie de bază în rândurile din apropierea marginii, ca specie de împingere și chiar ca margine de perdea.

Zarzărul, ca și sălcioara, este esența cea mai potrivită pentru rândurile din imediată apropiere a marginii. El vine să acopere golul ce se creiază prin creșterea în înălțime a speciilor de bază din rândurile mijlocii. Prin portul lui și creșterea de care a dat dovadă, în toate cazurile observate, el se pretează foarte bine acestui scop.

Vișinul turcesc, în unica perdea unde a fost găsit, a arătat că plantat în rânduri pure dă rezultate bune.

Amorfa se dovedește a fi un minunat arbust, atât ca amestec pe rândurile interioare, cât și la margine de perdea.

Lonicera deasemeni se pare a fi un arbust bun de margine și de interior.

Dudul, ca specie de gradul II sau III dă deasemeni rezultate bune.

Caragana trece în rândul arbuștilor mediocri. Cred că ar da rezultate mai bune, la margine de perdea, dacă ar fi tăiată de 2—3 ori pentru a-și forma un port mai des.

Glădița și sofora arată și aici că nu sunt prea bune pentru a fi folosite în perdele de protecție: prima pentru că crește rar și strâmb și a doua pentru că se dezvoltă destul de greu și e eliminată cu ușurință de celelalte specii.

Frasinul (ambele specii), arțarul și jugastrul, vor mai trebui încercate. Asupra acestor specii nu putem să precizăm nimic până în prezent, fiind găsite destul de rar.

În ceiace privește lățimea perdelelor, se observă o coincidență destul de mare cu rezultatele găsite la noi și cari au arătat deasemeni o lățime optimă în jurul lui 12 m.

Distanța între perdele și orientarea acestora, sunt în funcție de mărimea și poziția loturilor de cultură agricolă.

Despre efectele perdelelor de protecție întâlnite, din punct de vedere al culturilor agricole, nu ne putem pronunța decât pe bază de date statistice, cari să arate diferența de producție între loturile protejate și neprotejate. Ori aceste date ne lipsesc. Deasemeni ne lipsește măsurători asupra: acumulării zăpezii, micșorării puterii vânturilor, umezelii solului și aerului, cvaporației ș. a. date cari nu se pot culege prin simpla trecere pe lângă aceste perdele.

Asupra utilității perdelelor de protecție pentru cultura agricolă în stepă, nu e necesar să mai insistăm. Marea extensiune a acestor lucrări în câmpiile Rusiei și dragostea cu care țărani le îngrijesc și vorbesc despre ele, ne lămuresc în-

*Observations sur les rideaux de protection en Ukraine et en Crimée.**Einige Bemerkungen über die Schutzstreifen von Ukraine und Krim.*

Verfasser beschreibt die Schutzstreifen welche er im Vormarsch durch Ukraine und Krim als Offizier des Gebirgsjägerkorps besichtigt hat.

Aus seinen Bemerkungen sind folgende Schlüsse zu ziehen:

1. Die besten Holzarten für Schutzstreifen sind: *Robinia pseudacacia* L., *Acer negundo* L., sowie einigermaßen *Quercus pedunculata* Ehrh. als Hauptholzarten; dann: *Prunus armeniaca* L., *Elaeagnus angustifolia* L., *Prunus mahaleb* L., und *Morus nigra* L. als Holzarten zweiter Höhe oder als Treibholz; und endlich: *Amorfa fruticosa* L., *Caragana arborescens* Lam. und *Lonicera tatarica* L. als Sträucher.

Gleditschia und *Sophora japonica* L. geben keine zufriedenstellende Ergebnisse. *Fraxinus excelsior* und *Fr. americana* kam wenig vor um ein Schluss über die Anwendung dieser Holzart ziehen zu können.

2 Die optimale Breite der Schutzstreifen scheint etwa 12 m. sein (dieser Zahl wurde auch für die Schutzstreifen in Rumänien als angezeigt gefunden).

3. Die Weite zwischen den Schutzstreifen hängt von der Grösse der Ackerparzelle ab, an deren Rande die Streifen gepflanzt wurden.

Über die Nützlichkeit der Schutzstreifen in den russischen Steppen, spricht das grosse Verständnis aus, welche diese Arbeiten bei der Bevölkerung finden; die kennt, schätzt und behaltet ziemlich gut die Schutzstreifen.

COMENTARII—INSEMNAȚII

FUNICULARUL CA MIJLOC DE TRANSPORT

de Ing. D. BURGHELEA

Citim în numărul recent al acestei reviste o dare de seamă a D-lui Ing. I. Lungu asupra lucrărilor de transport în care se schițează pe viitor un program constând în construcții de șosele forestiere.

Se amintește în acest articol de lucrările de căi ferate înguste ce s'au făcut, se vorbește în continuare de șosele forestiere ca mijloace principale de transport, ce vor trebui luate în mai mare măsură în seamă pe viitor, nu se pomenește însă nimic de funiculare; și doar sunt prin excelență mijloacele pentru transportul lemnului din regiunile accidentate.

La noi funicularul a fost privit ca un mijloc colonial de exploatare, ca un semnal de distrugere al pădurilor.

Nu s'a conceput niciodată, că funicularul s'ar împăca cu un raport susținut, acel ideal către care se tinde în silvicultură.

Cu o perseverență demnă de toată stima, s'a continuat cu lucrările de căi ferate înguste, chiar dacă nu erau peste tot terenuri potrivite pentru această modalitate de transport.

Au venit însă în multe părți acele mari viituri din vara 1941, însoțite pe alocuri de deplasări de teren și de curgeri de pământ ce au făcut impracticabile sau au distrus cu totul aceste căi.

Amintim în această privință dezastrea din basinul Buzăului, al Argeșului, Topologului și așa mai departe.

De aceea nu vreau să apăr cenușereasa, cum a fost privită în lumea silvică, calea ferată aeriană, ci vreau să arăt că pe nedrept a fost desconsiderată.

Funicularul nu este un mijloc colonial de exploatare până la epuizare; el este un mijloc civilizat, și singurul mod de transport care poate învinge greutatea terenului, fie din cauză că e prea accidentat, fie că este nestabil.

Nu înseamnă că funicularul poate să ia arborele chiar dela buturugă; există pentru aceasta mijloace secundare de transport ca jilipuri, canale, chiar căi ferate cu hipotracțiune, care pot aduna materialul în anumite puncte, pentru ca apoi să fie transportat cu funicularul, fără nici un fel de deteriorare, peste terenurile greu de trecut altcum.

Unde este material puțin și cale scurtă, se pot face și instalații trecătoare, bicable, cu tracțiune mecanică sau automotoare, în general funiculare repede demontabile.

Amortizarea instalațiilor de funiculare se face repede, căci trebuie avut în vedere, că odată construite, atât manipulația, prin mijloacele practice de încărcare și descărcare cât și întreținerea sunt puțin costisitoare.

Mai trebuie avută în vedere și întreținerea, care este o problemă din ce în ce mai grea, la căile ferate înguste construite în locuri nepotrivite.

Incoronarea avantajilor funicularului stă în faptul că și construirea căii și transportul în sine sunt independente de vicisitudinile terenului și ale vremii.

Voi încheia aceste puține rânduri cu un desiderat al vremurilor de azi, de care va trebui să ținem seama, din ce în ce mai mult:

Pădurea românească trebuie organizată ca un vast șantier care respectând raportul susținut, să răspundă în orice moment la comanda cerută, fără ca producțiunea să fie stingerită de intemperii sau de dificultățile terenului.

Și pentru a realiza acest deziderat va trebui să ne ocupăm și de funiculare, cel puțin de acum înainte.

Le funiculaire comme moyen de transport forestier.

Die Seilbahn als Holztransportmittel.

HOTARNICUL TUDOR VLADIMIRESCU

de Dr. D. DRAMBA
Profesor de Hotărnicii
Politehnica din București

Anul acesta, s'au implinit 120 ani de la mișcarea de redeşeptare națională a lui Tudor Vladimirescu.

Se știe că Tudor, făcându-se apărătorul clasei țărănești, căreia voia să-i aducă o ușurare, urmărea în primul rând îndepărtarea străinilor din țară iar prin legăturile ce le avea în Moldova, Basarabia și Transilvania, lupta sa înfățișa, oareșicum, și ideia unității naționale.

Fecior de moșnean din Gorj, cu știință de carte, intrat în rândurile boierinașilor, cu rangul de sluger, reușise în scurt timp, să aibă o mare influență asupra țărănimii, care începuse să-i zică chiar „D o m n u l T u d o r”.

Țăranii îl iubeau și-l urmau orbește, pentru că îl considerau, în primul rând, ca pe un înțeleghător și cunoscător, de aproape, al nevoilor lor.

Poate, din nici un document al vremii, nu reiese mai limpede, motivele pentru care țărănimea avea atâta încredere în Tudor, ca din jalba din 8 Mai 1818, către Domnitor, a moșneșnilor din Cloșani (Mehedinți).

Acest document a fost analizat într'o ședință, din luna Aprilie a. c., a Institutului de Istorie Națională, de la Universitatea din București, de sub conducerea D-lui Prof. C. Giurescu, la care desbateri a avut onoarea să ia cuvântul și subsemnatul.

Documentul a fost prezentat de către eruditul cercetător de documente românești vechi, D-l Profesor N. Ploșor din Craiova. Ideia capitală, care se desprinde din acest document, este că încrederea, pe care o aveau țăranii în acest exponent al mișcării naționale, se sprijinea, în primul rând, pe convin-

gera nestrămutată în dreptatea și capacitatea lui.

În adevăr, din document, se vede că moșnenii din Cloșani (Mehedinți) având o moșie de moștenire din vechime, de la moși și strămoși, și deoarece această moșie se afla în „locurile cele mai rele și mai cu apropiere de marginele Dunării, unde de multe sute de ani răsmerițele, răsvrătirile și hoțiile“ de asupra lor nu mai încetaseră, li se prăpădiseiă toate hrisoavele și toate cărțile de hotărnicii și, de aceia, temându-se ca nu cumva cu vremea „să se întingă vecini“ cei cu moșiile dimprejur și „să împresoare moșia lor“ au alergat la Domnitor, rugându-se „fierbinte“ ca să se „orânduiască un boier hotarnic anume Domnul Sluger Teodor, carele era cerut și primit de toți“ cei ce semnau jalba. Acea jalbă probabil că nu a avut rezultatul dorit, căci, din document, reiese că se dăduse numai porunci Ispravnicului județului ca să cerceteze pricina, prin judecată și la fața locului, printr'un boernaș orânduit de către Ispravnic.

Moșnenii se vede că nu s'au dat învinși și, printr'o nouă jalbă, aceia din 8 Mai 1818, arată că nu sunt mulțumiți cu măsura luată și își spun încăodată păsul cuviincios, scurt și hotărît, în modul următor: „Pentru aceia cu fierbințeală ne rugăm Măriei Tale să fie luminată porunca Măriei Tale către numitul boier care îl cerem noi, fiindcă îl știm că este om drept și cu știință la trebile moșilor, ca să meargă la fața locului să urmeze cu hotărnicia precum arătăm înapoi, sau către D-I vel Logofăt de Țara de Sus, să fie luminată porunca să ni-l orânduiască pe cerutul de către noi hotarnic, iar să nu mai fim orânduiți pe la ispravnicături să ne tot cheltuim, căci noi cu nimenea judecată nu avem“.

Iată cuprinsul acestei a doua jalbe, reproducă după Nr. 10/940 al Revistei „Oltenia“ din Craiova, în care a fost publicată de către D-I N. Plopșor:

„Cu al doilea jalbă jăluim Marii Tale fiindcă tot hotarul de moște Cloșani din sud Mehedinți să împarte în două trupuri mari, din care un trup, se numește Motrișorul iar alt trup să numește Motrul cel mare și acest trup Motrul mare să împarte în cinci teie și să stăpânește de noi cinci moși mari, care ne iscălim mai jos și această moșie o avem de moștenire

din vechime dela strămoșii și moșii noștri pe care dintru început și până acum am stăpânit-o și o stăpânim tot cu pace și cu nimenea nici o pricină pentru dânsa nu avem, fără decât fiindcă noi ne aflăm cu lăcuința cu această moșie în locurile cele mai rele și mai cu apropiere de marginea Dunării, unde de multe sute de ani răsmerițele răsvrătirile și hojiile de asupra noastră nu s'au mai încetat, precum este știut de obște, de aceea dintr'această pricină toate hrisoavele și toate cărțile bătrâne și mai noi ale acestei moșii ni s'au prăpădit de nu ne-au rămas nici o carte pentru această strămoșească moșie și ne temem ca nu care cumva după vreme să se întingă vecini cei cu moșiile din prejurul nostru și să ne impresoare această moșie. Pentru aceea am alergat la mila Înălțimei Tale și ne rugăm fierbinte ca cu luminata porunca Măricii Tale să ni să orânduiască un boer hotarnic anume d-l sluger Teodor, carele este cerut și primit de către noi de către toți cei de mai jos iscăliți, ca să meargă să ne hotărască această moșie, adecă să ne întemeieze cu pietri tot hotarul nostru de jur împrejur, tot pe semnele vechi pe unde tot cu pace am stăpânit dintru început de multe sute de ani de când avem această moșie, care semne le arătăm mai jos tot anume și apoi să ne împartă și între noi între acești cinci moși mari, atât moștina cât și cumpărăturile ce avem unii dela alții, dând fieșcăruia dintre noi cât i se va cuveni ca să li se urmeze stăpânirea și de acum înainte fără de gâlceavă sau când, ori din lăturași sau vreunul dintre noi nu va rămânea odihnit, numitul boer hotarnic să dea pricina în scris și să ne sorocească la cinstitul divan al Craiovei ca să ne judecăm, măcar că noi până acum cu nimenea nici o pricină nu avem și vedem că la asemenea jalbă a noastră ce am dat Înălțimei Tale să face luminată poruncă către d-l ispravnicul județului ca ca să ne cerceteze pricina prin judecata atât înaintea d-lor cât și la fața locului prin boernaș orânduit de către d-lor. Dar fiindcă noi n'avem pricină cu nimenea pentru acest hotar de moșie, de cât numai și numai pentru că din pricina răsmerițelor ni s'au prăpădit toate cărțile, de aceia venim ca să ni să orânduiască numitul boer să ne facă ocolnică pentru acest hotar, precum numim în napoi, cu care ocolnică pe urmă va să venim iar către mila Înălțimei Tale să ni să facă

și luminat hrisov precum am mai avut și din vechime și ni s'au prăpădit. Pentru aceia cu fierbințeală ne rugăm Măriei Tale să fie luminată porunca Măriei Tale, către numitul boer care îl cerem noi, fiindcă îl știm că este om drept și cu știință la trebile moșii-
lor, ca să meargă în fața locului să urmeze cu hotărâ-
nia precum arătăm înapoi, sau către d-l vel logofăt de Țara de
Sus să fie luminată porunca să ni-l orânduiască pe ce-
rutul de către noi hotarnic, iar să nu mai fim orân-
duiți pe la ispravnicaturi să ne tot cheltuim, căci noi
cu nimenea judecată nu avem.

Lungul se începe dela capul despre amez din Valea Ra-
cilor, pe apa Motrului în sus până în Vadul Rău și peste pisc
pe drumul mare scoboară în vad în Capul Gruetului unde să
împreună Motrul mare cu Motrișorul și pe crac în deal pe
securura apei până în vârful Măgurei și tot în sus spre apusul
mezului nopții până în Gruitul lui Barbat și tot în sus în Mun-
cel și tot în sus în Tâlva cu groșii și drept în apa Cernei în
lunca largă și de aceia tot în sus pe muichea Balmăjului până
în vârful Godeanului la tablă în graniță unde ne hotărâm cu
țara Nemțească despre Banat și de acia spre răsărit tot pe
graniță pe vârf pe linia munților până în muntele Mănesei. De
aici apucăm în vale iar în lungul moșiei despre Răsărit pe
unde ne învecinăm cu moșia Izvarna ce să ține de județul
Gorjiu și merge hotarul în vale în Suceava Arsă și tot în vale
până în boldul Turcinesei și tot în vale în lacul Frumosului
și tot în vale spre amez până în Pietrile Tăiate și de aici pe
plaiul cel mare în vale până în fântâna Matrăgulei și tot plaiul
în vale până în Crovul lui Frenț dela Mătrăguni, și tot în
vale pe râul Asanei și peste dâlmă în gruiul morei, pe unde
ne învecinăm cu alt hotar Călugăreni, și tot în vale în apa
Motrului mare în gura părăului Racilor. Acesta este tot ocolul
și toate semnele moșiei noastre, și cum va fi mila Mariei tale.

Robii Mariei Tale.

(ss) Ioan Frentescu cu toți cetașii mei din teiul Fâșesc i
Cloșani sud, Mehedinți.

(ss) Barbul Petriman cu toți frații și cetașii mei din teiul
Mărcuesc otam.

(ss) Ion al Ghali cu toți cetașii mei din teiul Dănciulesc.

(ss) Popa Ștefan cu toți cetașii mei din teiul Izbășesc.

(ss) Ianas Sita cu frații și cetașii mei din teiul Negulesc'.

Marele Logofăt de Țara de Sus, căruia i se dăduse în cercetare jalba către Domnitor, face următoarea anafora (raport) din 10 Mai 1818¹⁾.

„Prea Înălțate Doamne.

După luminata porunca Măriei Tale ce mi se dă la această jalbă făcând cercetare, arăt Mariei Tale că numiții zic prin jalba lor că au moșie în sud Mehedinți strămoșească a lor care o impart pă cinci moși, dar fiindcă din întâmplătoarele răsvrătiri ce sânt știute că au fost în anii trecuți în partea locului, li s'au răpus hrisovul Domnesc ce au avut și alte cărți de stăpânirea moșiei să roagă a li să orândui hotarnic d-l slujer Teodor ca să le facă ocolnică de către vecinii de jur împrejur pă unde s'au stăpânit din vechime și până acum, pentru care găsească cu cale să fie luminata poruncă către cerutul hotarnic să meargă la fata locului să facă cercetare de față cu toți vecinii atât prin alte dovezi cât și prin carte de blestem de va fi trebuință și când toate părțile mulțumite să puie și pietre, dând cărți după orânduială; iar unde va fi pricină pietre să nu puie, ci numai semne și cu alegere în scris să-i sorocească la Divanul Craiovei.

(ss) Vel Logofăt.

1818 Mai 10.

S'au văzut la hotărnicie

Trecut în condică

(ss) nedescifrabil

(ss) D. Drinu“.

Jalba poartă următoarea apostilă:

„Dumneata vel logofăt de Țara de Sus sa cercetezi jalba aceasta și să ne arăți în scris.

1818 Mai 8.

(ss) Biv vel Caminar“.

În sfârșit, Domnitorul Ioan Gheorghe Caragea nu mai are încotro și pune următoarea rezoluție²⁾, din care transpiră și oarecare amărăciune, căci, încă, se vede că evită să menționeze și numele hotarnicului:

1) Publicat în acelaș număr, de D-l Ploșor, în Revista „Oltenia” din Craiova.

2) Publicată de D-l N. Ploșor, în acelaș Nr. din Revista „Oltenia” din Craiova.

„Io Ioan Gheorghiu Marele Voivod Domnul Valachiei. Cu cale fiind anaforaia aceasta a d-lui vel logofăt de Țara de Sus poruncim Domnia Mea cerutule hotarnic mergând la fața locului să faci urmare întocmai precum mai jos să coprinde,

818 Maiu 14.

(ss) G. G.

(ss) Vel Logof.“

(L. S.)

Iată acum și cuprinsul cărții de hotărnicie, întocmită, la 15 Iulie 1818, de către Tudor Vladimirescu. O reproducem așa cum a fost publicată de D-I N. Ploșor în Nr. 9/940, al Revistei „Oltenia” din Craiova.

1818 Iulie 15. Hotărnicia plaiului Cloșani-Mehedinți făcută de biv vel slugerul Theodor Vladimirescu ¹⁾.

Sămnele hotarului Cloșani Motru cel Mare precum s'au găsit și precum s'au așuzat de jur împrejur începându-să întâi din capu moșii despre răsărit pîntre hotarul acesta și pîntre hotarul Călugăreni, însă:

Din apa Motrului din capul luncii de su surupă unde s'au pus piatra drept în deal peste cracu alături cu părul din ogoară unde iarăș s'au pus piatră și de aci în vale în gura ogașului în fântâna rece cea de piatră. De aci tot în deal drept în dâlmă în capul cleanțului și de aci în sus tot pe dâlmă pe scursura apoi înainte drept în Crovu lui Frenți și tot dâlmă în sus alături cu Pădina Scorții pe margine despre răsărit în sus în Cioacă pe mijlocul Poeni Turcului și de aciaa culmea în susi drept în vârful Cioci Isvorului unde s'au pusi piatra deacia tot culmea înainte până în obârșia văi Sohodolului. Până aici vine hotarul Cloșanilor și cu al Călugărenilor tot înjugat. Și aici să sfârșaste și să împreună aici trei hotară: al Cloșanilor al Călugărenilor și al Isvărnarilor și apoi de aici înainte merge hotarul Cloșanilor înjugat cu alu Isvărnarilor drept peste Cioacă în curmătură în plai și înainte tot pe plai în sus pe mijlocul culmii până în pietrile tăcte. Până la aceste sămne merg Cloșani tot înjuțați cu Izvărari hotar plaiu adecă drumu cel

1) Publicată în No. 9/1940, de D-I N. Ploșor în Revista „Oltenia” din Craiova.

vechi. De aici mai înainte puținel despre răsărit de drum, se isprăvește moșiia Izvârnarilor și începe a eși cu capul la acest drum moșiia mănăstirii Tismana, iară pe izvârnavari îi împinge peste drum spre apusi în moșiia Cloșanilor și apoi de aici înainte în susi merg înjugate cu drumul tot prin păduri hotarul Isvârnavăi cu al Tismeni până supt poalele muntele Bou în poiana ce să chiamă Lespezălele pe mijlocul poenii pe drum până în golu muntelui Bou și înainte tot pe plaiu vechi adecă pe drum pe poala muntelui Bou, despre apusi până unde trece drumul vechi peste un crac de munte carii acum îi zic Turcineasa. Apoi de-a coasta tot drumul vechi până în cracu de munte ce acum să zice Șarba și de aci scoboară tot pe drumul vechi despre apusi într'o zănoagă sau pădină mare care acum să chiamă Prisloapele care cade despre apusi în Obârșia Cernișoarii. Iară despre răsărit în Obârșia Jiiului și tot drumul vechi pe mijlocul Pădinii înainte spre apusi până în muntele ce să chiamă Măniil. Ocolu acestui munte este așa: Să începe iarăși din drumul vechi ce scoboară în numita Pădină pe margine despre răsărit scoboară pe un isvor ce viine despre muntele Oslea al Tismeni până în cracu muntele Soarbelor. De aici tot pe crac în sus până în granița nemțască în tablă, care crac desparte despre răsărit Soarbele Tismeni, iară despre apus rămâne Măneasa apoi tot pe graniță spre apusi, până în pârâul muntelui Scurtu ce se chiamă și Sneapănu și pârâu în vale pîntre Măneasa și muntele Scurtu până în poala pădurii. Apoi tot pe poală spre răsărit până iarăși în numita Pădină Prisloapele. Aici să sfârșaste ocolu acestui munte în capul Pietrilor Arsă și de aici în josi iarăși pe plai îndărăt până în sat în Izvarna precum scriie hrisovul Gavrilă Vodă Moghila și altele ale Isvârnavarilor.

Iară pentruce și cum, din numitul munte și până în Pietrile Tăete să va fi băgat Tismana peste Isvârnavari la Pădure și la Câmpu Boului și al Turcinei să se caute cărțile Tismeni căci plaiul merge drept și în hrisovul Izvârnavarilor din Turcineasa nu pomenește, iară Izvârnavarii peste plai în pădurea Cloșanilor spre apusi fără nici un temei trec, căci ei au a tineă numai după hrisov și dupe cărțile lor.

Capul hotarului Motru cel Mare al Cloșanilor despre apusul mezului nopți să începe lungirea cea despre răsărit pe

numitele din urmă sâmne până în obârșia ogașului între Maneasa și între Scurtul care și acest munte Scurtul este numai cât ține golu înfundat, iară pădurea în vale este al Cloșanilor Motreni și de aci capul despre apusi pe vârful munților pe graniță spre apusi până în vârful Godeanului care să începe din obârșia ogașului Mănesii pe graniță spre apusi până în obârșia ogașului între Scurtul și între Gârdomanul și pe ogași în vale până unde să împreună ogașale amândoaă. Acest munte Scurtu să stăpânește de dum[nea]lui Stolnicu Vișoreanu și de Sălisteni. De aici tot spre apusi să începe muntele Gârdomanu al Orzăștilor carele în vale scoboară până în Cerna despre răsărit pe pârâu Scurtului în susi până în graniță, iară spre apusi până în curmătura Stânei Mari și de aici nu apucă pe ogași în vale ci apucă în muntele Gârdomanului în vale spre miiază-zi pe mijlocu coastei în jos până în buza cracului în boldă, apoi scobară drept în ogașu Stânei Mari și pe ogași în vale până în Cerna. Din curmătura Stânei Mari pe graniță despre apus se începe muntele dela Stana Mare ce să stăpânește de Pădeșteni și merge tot pe graniță până în curmătura unde să alătură cu capu Micuși și de aci în vale pe dosul Micuși dea coasta prin boldurile de piatră ce sânt tot în vale până în coda fagilor unde dă iarăși în apa Stânei Mari de să închiotoară cu Orzăștii și să isprăvește. Acest munte, pădure nu are, nici în Cerna nu merge. Din capu pietrii Micuși din Pădină spre apusi tot pe graniță este muntele Micușa alu Cloșanilor; merge până în curmătură de unde să începe un izvor să scoboară pe supt Pădină alătura cu Vlăsiea până dă în matca cea mare și Micușa merge până în Cloșani. Dintr'această curmătură tot pe graniță spre apus până în curmătura Rădotesel și pe pârâu în vale până unde să împreună cu pârâu Micuși este muntele Vlăsii care munte să stăpânește jumătate de dum[nea]lui stolnicu Vișoreanu cumpărat dela Cloșani și jumătate de Călugărenii. Acest munte pădure nu are. Acum începem de jos din buza Rădotesii de unde se împreună cu pârâul Bulzului cu al Micuși și pe pârâu Micuși al Vlăsii în sus până în curmătură pe graniță și pe graniță spre apusi până în șăsul din vârful Rădotesii unde să hotărăște cu Bulzul și apoi pe pârâu Bulzului în vale iară până în buza Rădotesii. Acest munte să chieamă Rădoteasa și să stăpânește de dum[nea]lui biv vel stolnic Vișoreanu cumpărat dela Cloșani. Ne întoarcem iarăși în

șăstul din vârful Rădotesii de unde apucăm iară în vale pe pârâu Bulzului printră muntele Bulzului și printră Rădoteasa tot pe pârâu în vale până în ogașu Cărbunele și pe Cărbunele în josi până în Cerna în capul muntelui Bulzul de unde dă Ivanul în Cerna apoi apucăm apa Ivanului în sus printră Bulzul și printră Mucirliu tot în susi pe apa Scărișorii până în tablă. Din tablă pe graniță către răsărit până în șăst. Aici să închee muntele Bulzul. Scărișoara ce i să zice și cracu Bisăricii. Acest munte este al Cloșanilor de moștenire în care are și schitu Baia de Aramă o margine de câmpă de șusi din șăst pe pârâu Bulzului în vale până în dreptul fântâni și dela fântână pe muchia dealului în sus până iarăși în șăst. Această margine de munte este de danie dela . . .¹⁾

Acum ne întoarcem iar la tabla nemțască în obârșiea pârâului Scărișoara de unde să începe muntele Mucirliu și apucăm pe graniță spre apusi până în vârful Godeanului de unde se alătură și să hotărăște muntele Mucirliu cu muntele Balmeju și din vârful Godeanului merge Mucirliu cu Balmeju tot înjuga în vale pe scursura api despre răsărit pi lângă muchia dealului și tot pe muchia dealului pe scursura api în vale până în lunca largă în Cerna în capu luncii dela deal și pe Cerna în sus până în Ivanu unde să încheie ocolu muntelui Mucirliu.

Iar al Cloșanilor de moștenire aceste munte, despre răsărit să învecinește cu Bulzul iar al Cloșanilor pe apa Ivanului și a Scărișoari iară despre apusi să învecinește cu muntele Balmeju ce să stăpânește de dum[nea]lui biv vel stolnic Barbu Vișoreanu și de Sălișteni. Din capu luncii largi din Cerna apucă hotarul Cloșanilor spre ameazi înjugat cu hotarul Săr-muranilor din motrul Săc drept în Culmea Cernii în Obârșia Dobrota și de aci tot drept în vale puntea pe supt dosul pietrii Cloșanilor despre apusi drept în muncel și tot drept în vale în vârful Gruiiului Bărbat pe pădină în vale până în vârful măguri și pe măgură în vale pe mijlocul cracului până în țăr-mure unde s'au pusi piatra și de acia tot la vale dunga Gruiețului drept peste Motrul în drumul veichii și tot pe drum până în Vadu Rău și de aci pe apa Motrului în josi până în capu lunci de su surupă unde este pusă piatra.

Theodor Vladimirescu biv vel Sluger.

1818 Iulie 15''.

1) Loc liber în actul original

Din această hotărnicie, se vede destoinicia hotarnicului Tudor Vladimirescu, claritatea expunerii, cunoaşterea adâncă a termenilor întrebunţaţi în hotărnicii, cu diferitele denumiri ale semnelor fireşti, fără strecurare posibilă de dubiu în alegerea hotarelor şi, am putea spune, chiar oarecare erudiţie în cunoaşterea cuprinsului cărţilor de hotărnicii ale marilor moşii învecinate.

Mai presus de toate, însă, se vede cât de mult umblase acest erou naţional şi cât de bine cunoştea pământul Ţării lui, pentru desrobirea căreia a murit luptând.

În vremurile, prin care trecem astăzi, se cade să ne aducem aminte şi de ultimele lui cuvinte: „De e Dumnezeu viu, va vedea şi va judeca!“.

Landmesser Tudor Vladimirescu.

Tudor Vladimirescu comme operateur d'abornement.

L'auteur fait ressortir l'attachement des paysans de Valachie à la personne de Tudor Vladimirescu, le héros national du redressement de 1821 en demandant instamment au Prince regnant de lui confier les opérations du bornage de leurs biens-fonds.

On voit que cet attachement était fondé sur l'esprit de justice et de bon connaisseur de l'état des lieux, de cet homme du peuple, suivi un jour, aveuglement, par tous les paysans.

IMBUNĂȚIREA TERENURILOR DEGRADATE ȘI INUNDABILE DIN REGIUNEA JIJIEI ȘI A BAȘEULUI

de CONST. I. CIULEI

După îndelungi studii și cercetări făcute pe teren ca delegat al Ministerului Agriculturii în numeroase comune din basînul hidrografic al Jijiei și al Bășeului din Nordul Moldovei pentru a pune în valoare cca. 100.000 ha. terenuri neproductive și în mare parte paludice din această regiune, am ajuns la următoarele soluțiuni :

Din punct de vedere juridic, Statul este în drept să oblige pe proprietarii acestor terenuri de a se organiza în vederea pregătirii și executării lucrărilor pentru îmbunătățirea lor.

El va aplica în această privință dispozițiunile art. 76 din legea regimului apelor.

Obștiile de îmbunătățiri funciare

Am împărțit regiunea Jijiei și a Bășeului în 26 bazine hidrografice secundare cu o suprafață de 25.000—30.000 ha.

La proporția de 12% terenuri neproductive față de suprafața totală a regiunii, fiecare bazin secundar va avea în medie cca. 3600 ha. terenuri de acest fel.

Proprietarii lor vor trebui să se grupeze în câte o obștie de îmbunătățiri funciare, al cărei statut tip, redactat de noi, a fost aprobat de curând și tipărit de Institutul Național al Cooperăției, care îl poate trimite la cerere tuturor celor interesați.

În cursul acestui an, primarii, agenții agricoli și agenții fiscali din toate orașele și comunele rurale, aflătoare în sus-

numita regiune, au primit din partea organelor lor superioare (Prefecți, Camere Agricole și Ad-tori Financieri din județele Dorohoi, Botoșani, Iași, Fălciu și Baia) instrucțiunile necesare pentru identificarea terenurilor respective și a proprietarilor lor.

În majoritatea comunelor, aceste instrucțiuni au fost executate conștiincios sub controlul organelor agricole, astfel încât dispunem astăzi de un material informativ destul de bogat.

Din constatările făcute, rezultă că mai mult de 70% din suprafața terenurilor degradate și inundabile aparțin persoanelor juridice de drept public și anume: comunelor, ca islazuri comunale, județelor și Ministerului Lucrărilor Publice, ca zone de șosele județene și naționale, Regiei Autonome C. F. R. ca zonă a căilor ferate etc. precum și proprietarilor persoane fizice, cu mai mult de 10 ha.

După înscrierea acestora ca membrii fondatori ai obștiilor în chestiune, ceilalți proprietari mai mici vor fi mai ușor de câștigat, chiar și fără să întrebuițăm constrângerea legală.

Statutul tip al acestor obștii prevede, că membrii lor subscriu câte o parte sociale de 500 lei pentru 2 ha. sau fracțiune mai mare de 1800 m. p. terenuri necultivabile ce posedă în zona respectivă și o achită, ca la orice cooperativă, în timp de doi ani.

Art. 21 din acelaș statut îi mai obligă să contribuie pentru acoperirea cheltuelilor cu executarea lucrărilor de îmbunătățire timp de 15 ani după terminarea fiecărei lucrări, cu 25% din valoarea sporului de producție, obținută în fiecare an pe terenurile îmbunătățite, cu condițiunea că exploatarea sau cultivarea acestor terenuri să fie făcută după planul stabilit de conducerea obștiei.

Prin valoarea sporului de producție se înțelege valoarea care depășește pe aceia obținută în ultimii 3--5 ani pe aceleași terenuri, înainte de începerea lucrărilor.

La prețurile de astăzi, valoarea mijlocie a producției de iarbă, stuf etc. a acestor terenuri, nu trece de 3000 lei la ha. iar cea a sporului de producție sub formă de iarbă, cereale, plante irigate, pește în iazuri, material lemons, sau fructe din plantațiile, care vor fi făcute pe terenurile îmbunătățite, poate fi evaluată la 7.000 lei de ha. pe an sau 100.000 lei la ha pentru 15 ani.

Scăzând 30% din această sumă pentru anii cu o producție

mai slabă sau pentru terenurile mai greu de pus în valoare, obținem totuși un spor de venit în valoare de 70.000 lei la ha.

Cota de 25% cuvenită obștiei va fi atunci de 17.500 lei la ha.; iar aceea, care rămâne proprietarului respectiv de 52.500 lei față de un capital social subscris de 250 lei la ha.

Pentru a realiza acest spor de producție vom cheltui cca 500 lei de ha. cu întocmirea proiectelor tehnice și cca. 10.000 lei de ha. pentru executarea lucrărilor de îmbunătățire.

Costul acestora din urmă variază între 5000 lei de ha. dacă se fac simple amenajări de albie și canale de drenaj și lei 20.000 de ha. când este vorba de refacerea iazurilor sau de fixarea terenurilor alunecătoare prin plantațiuni și drenuri.

Astăzi asemenea lucrări se execută cu cheltueli mult mai mari pe suprafețe mici și izolate, fără un plan de ansamblu, care se aibă în vedere disciplinarea regimului apelor dintr'un întreg basin hidrografic principal sau secundar.

Intenția noastră este că toate cele 26 obștii de îmbunătățiri funciare din basinul hidrografic al Jijiei și al Bașeului să procedeze împreună și după un plan bine chibzuit la executarea tuturor lucrărilor din regiunea lor și să le termine în cel mult trei ani, folosind cu precădere mașini de săpat, care vor aparține unor întreprinderi specializate în executarea unor asemenea lucrări.

Regia Cooperativă Jijia - Bașeul

Pentru acest scop s'au întocmit statutele unei organizații regionale, care să facă oficiul de Federală a Obștiilor în chestiune și să dispună de personalul necesar la întocmirea proiectelor tehnice, iar mai târziu la îndrumarea executării și a întreținerii lucrărilor proiectate.

Am propus să facă parte din această organizație pe lângă cele 26 obștii de îmbunătățiri funciare, toate colectivitățile publice interesate la lucrările lor și anume: Ministerele de Agricultură, de Lucrări Publice, și al Sănătății, Regia Autonomă C. F. R., Prefecturile județelor, Camerele Agricole, Federalele de Bănci Populare, precum și Primăriile tuturor orașelor și comunelor rurale din regiune, în număr de 125.

Dacă toate aceste instituții vor subscrie ca membrii ai Regiei numai media pe un an din cât au cheltuit ele în ultimii

5 ani pentru plantarea terenurilor degradate din această regiune, pentru repararea drumurilor, a terasamentelor de căi ferate, și a podurilor stricate de inundații, pentru ajutorarea populației de pe urma pagubelor pricinuite de inundații și de alunecare la vale a unor terenuri sau pentru combaterea paludismului, s'ar realiza cel puțin 40.000.000 lei.

Cu această sumă, la care se va adăuga și o contribuție de 10% din capitalul obștiilor afiliate, putem acoperi cu prisosință cheltuelile necesare pentru întocmirea tuturor proiectelor tehnice de către specialiștii regiei.

Obștiile vor avea și ele câte un specialist, ca administrator agronom, pentru a ajuta la adunarea materialului informativ ca și la executarea și întreținerea lucrărilor.

Regia Cooperativă va funcționa potrivit legii pentru administrarea pe bază comercială a întreprinderilor și avuțiilor publice sub conducerea unui Consiliu de Administrație din care o treime vor fi numiți de guvern la propunerea ministrului agriculturii.

Finanțarea lucrărilor

După ce proiectele tehnice, întocmite în condițiunile mai sus schitate, vor fi aprobate de organele competente ale Ministerelor Agriculturii și Lucrărilor Publice, potrivit legilor în vigoare, Regia Cooperativă va căuta fondurile trebuincioase sub formă de împrumut rambursabil în timp de 15 ani, pentru executarea lucrărilor.

Cred că aceste fonduri vor putea fi oferite în parte de Stat prin Creditul Agricol Național și în parte de Creditul Funciar Rural prin emitere de scrisuri la valoarea corespunzătoare.

Aceste împrumuturi vor fi achitate din veniturile Obștiilor produse de contribuția datorită de membrii lor asupra sporului de producție pe terenurile îmbunătățite, astfel cum s'a arătat mai sus.

Acestea sunt în linii mari soluțiunile, la care s'a ajuns pentru a pune în valoare o întinsă suprafață de terenuri degradate și inundabile din regiunea Jijiei și a Bașeului.

Socot că ele se încadrează în programul de refacere economică a țării și că merită a fi examinate și aplicate cu aten-

șiune și stăruință de toate Instituțiile și de proprietarii direct interesați la reușita lor, pentru a ne forma experiența și personalul tehnic necesar la aplicarea lor și în alte regiuni ale țării.

Statistica Ministerului Agriculturii ne arată că avem în toată țara cel puțin 2.000.000 ha. terenuri degradate și inundabile în afară de Lunca și Delta Dunărei, astfel că problema punerii lor în valoare reclamă astăzi atențiunea tuturor cercurilor interesate.

Verbesserung degradierter nasser Böden der Jijia- und Bazeulgebieten

L'amélioration des terrains dégradés et inondables de la région des rivières Jijia et Bazeul.

Les bassins hydrographiques des rivières Jijia et Bazeul affluents du Prut (au Nord de la Moldavie) présentent presque 100.000 ha terrains incultes (dégradés par érosion et marécageux).

L'auteur a fait, comme délégué du Ministère de l'agriculture et des domaines, de longues études sur le problème d'amélioration de cet état de choses.

Dans cet article il expose la solution juridique et économique capable de conduire à une meilleure mise en valeur de cette région.

C R O N I C A

CRONICA INTERNA

● Strădanii pentru ideea forestieră.

Ca silvicultori am năzuit, mai ales în ultimul deceniu, ca ideea forestieră să capete cât mai multă consistență în rândurile mari ale populației românești. Deaceia am salutat cu bucurie ziarele și revistele cari au acordat spațiu pentru desbaterea problemelor în legătură cu pădurea și economia forestieră. La un moment dat erau destul de multe, par'că exista și o întrecere între ele. Dela o vreme însă numărul lor a scăzut; din când în când doar câte un articol în ziarele cele mai de seamă din Capitală și ceva mai des în Ogorul Românesc (organul de popularizare al Ministerului de Agricultură și Domenii) sau în „Satul” revistă culturală pentru popor pornită și condusă din inițiativă particulară.

Noi am semnalat în coloanele acestei reviste orice preocupări de acest fel, din toate colțurile țării, de care am putut lua cunoștință. Dacă vor fi fost sau vor fi unele de cari n'am făcut mențiuni, vină nu putem avea.

De data aceasta mărturisim din nou satisfacția pe care o avem când constatăm că revistele pentru popor: „Albina” și „Căminul Cultural — Școala Târânească” — ale Fundației culturale regale „Regele Mihai I” reiau firul unei acțiuni de difuzarea prin scris a cunoștințelor forestiere, începută în anul 1935. Am văzut de pildă în „Albina” o pagină întreagă rezervată „Silviculturii”. În Nr. 16—17 din 10.X.1941 la această rubrică se publică două articole semnate de d-l Tr. Heroiu și Al. D. Rusu; primul scrie despre „Pădurile Bucovinei”, iar al doilea un îndemn pentru culegerea semințelor forestiere.

A doua revistă a Fundației, publică din când în când articole și mențiuni despre realizările pe țărâm forestier ale Căminelor culturale. În Nr. 6—7 din Iunie-Iulie 1941 găsim semnalate „faptele silvice” ale Căminelor culturale în 1940. Se vorbește în aceste articole de 21 Cămine culturale. Unele au făcut pepiniere (cele mai multe de salcâm), altele au plantat drumuri și râpi, punând salcâm, plop, anin, tei, zorzăr. Căminul din Dodești (Fălciu) a început executarea unei perdele de protecție pe islazul comunal. Căminul din Grăjdana (Buzău), pentru a-și putea construi un local, a fasonat dintr'o căzătură provocată de chiciură, 1146 steri. Căminul din Șiria (Arad) a plantat pe o coastă 40.000 puieți de salcâm.

Prin urmare, trebuie subliniat că Fundația înțelege să activeze și prin fapte pe teren. În acest scop a obținut din partea Ministerului

de agricultură și domenii, detașarea unui inginer silvic (d-l Al. D. Rusu), care lucrează în cadrul Fundației prin Căminele culturale.

Sunt unele Cămine culturale care-și au publicație proprie. Așa este Căminul „Constantin Brâncoveanu” din Chitila care publică revista „Poporul Românesc” — foaie bilunară pentru folosința muncitorilor de la sate și orașe. Revista se găsește în al 10-lea an de apariție. Răsfoind colecția din ultimii doi ani, aflăm mai în fiecare număr, articole și îndemnuri în sprijinul pădurii și idei forestiere, semnate de colegul Ing. Al. D. Rusu.

● Interzicerea pășunatului în păduri.

Deși categoric interzis prin Codul Silvic, pășunatul vitelor în păduri a fost aprobat an de an „în mod cu totul excepțional”. Doar în vreo două rânduri, de când se aplică Codul Silvic, nu s'a admis (aceasta după știința mea): cândva pe vremea ministeriatului Carp și în 1936 când Ministru al Agriculturii și Domeniilor a fost d-l prof. G. Ionescu-Șișești având ca Secretar General pe d-l prof. M. Drăcea.

Anul 1942 se va înscrie și el în rândul anilor de aplicare strictă a Codului silvic. Măsura a fost luată din timp de către conducătorii Ministerului și adusă la cunoștința populației prin toate mijloacele: prin organele administrative și prin publicații. Nu s'a scăpat din vedere să se atragă atențiunea celor interesați de a-și căuta terenuri de pășune în altă parte, arătându-se în același timp că în Basarabia se găsesc suficiente pășuni disponibile.

Este bine că interdicția s'a anunțat cu luni de zile înainte, pentru a nu se spune la primăvară, de către cei în nevoie, că n'au știut și că nu mai au timp să caute și nici că nu mai pot găsi pășuni în altă parte.

Când peste ani se va veni cu priviri înapoi asupra acestei probleme dureroase, cei ce vor răsfol și filele acestei reviste să știe că la conducerea Ministerului nostru se găsea d-nul General I. Sichițiu ca titular, Aurelian Pană Subsecretar de Stat și Ing. Cons. silvic Horia Lazăr ca Secretar general pentru sectorul pădurilor.

T. H. Crivăț

● **Dela Centrul internațional de Silvicultură - Berlin.**

1) Comitetul Centrului s'a întrunit în a cincea sesiune, în zilele de 21—25 Octombrie 1941, în Freiburg (Germania). Președinția lucrărilor a avut-o Baronul K. de Waldbott. Președintele C. I. S.-ului și delegatul Ungariei în Comitet.

Au fost reprezentate la întrunire: 1. Danemarca, prin D-l Krarup, fost Director al Administrației silvice a Statului; 2. Elveția, prin D-nii: Petitmermet, Inspector general silvic și Sartorius, Inginer silvic; 3. Finlanda, prin D-l Prof. Kajander, Director general al Administrației Pădurilor Statului; 4. Franța, prin D-nii: Colomb, Director general al Direcției Pădurilor, Vânătoarei și Pescuitului, Prof. Oudin, Directorul Școlii naționale forestiere și Perdrizet, Secretarul general al Comitetului central al grupurilor interprofesionale forestiere; 5. Germania, prin D-nii: Director ministerial Eberts și Landforstmeister Raab; 6. Italia, prin D-l Dr. Moser, Primo Seniore în Miliția națională forestieră, ca reprezentant al D-lui Locotenent general Agostini; 7. Norvegia, prin D-l Opsahl, Consilier de Stat; 8. Olanda, prin D-l Van Steijn, Directorul Administrației silvice a Statului; 9. România, prin D-l Prof. Drăcea, Directorul Institutului de cercetări forestiere; 10. Slovacia, prin D-l consilier Bednarcik; 11. Spania, prin D-nii: Rodero — Perez și Rodríguez — Torres, Directori forestieri; 12. Suedia, prin D-l Aminoff, Șef de Secție în Direcția Domeniilor Statului; 13. Turcia, prin D-l Kemal Kor, Prim secretar de Ambasadă la Berlin; 14. Ungaria, prin Baronul K. de Waldbott, Membru al Camerei Inalte ungare și Președinte al C. I. S.-ului; 15. Institutul internațional de Agricultură dela Roma, prin D-nii: Baronul Acerbo, Președinte, Prof. Papi, Secretarul general al Institutului și Consilierul ministerial Weber, Delegatul Reich-ului pe lângă Institut; 16. Uniunea internațională a Institutelor de Cercetări forestiere, prin D-l Sven Petrini, Inginer silvic.

La deschiderea lucrărilor, D-l Director ministerial Eberts a urat bun venit delegaților, în numele Guvernului Reich-ului și ca reprezentant al D-lui Secretar de Stat Generalforstmeister Alpers, Delegatul german pe lângă C. I. S. Președintele C. I. S.-ului a salutat în cuvinte deosebite pe reprezentanții Norvegiei și al Turciei, care iau parte pentru prima dată la lucrările Centrului. Trebuie să remarcăm și participațiunea Franței la lucrările C. I. S.-ului, după întreruperea datorită războiului, și încă prin personalități atât de proeminente.

Lucrările s'au început prin raportul D-lui Prof. Köstler, Directorul Centrului, asupra activității Biroului, dela sesiunea precedentă și până în prezent. După discuțiunile asupra proiectului de buget de 1942

și a unor chestiuni de personal și de organizare, a fost adoptat programul de lucru pe 1942. S-a hotărât să se dea o deosebită atențiune întrebărilor privitoare la economia lemnului. Câțiva dintre colaboratorii permanenți ai C. I. S.-ului au ținut expozeuri asupra unor întrebări forestiere, precum, D-ții: 1. Ing. silvic Andersen (Danemarca): „Rostul economic al lemnului de foioase în Europa“; 2. Consilier Gonggryp (Olanda): „Exportul de lemne tropicale în Europa“; 3. Consilier Aro (Finlanda): „Folosirea practică a rezultatelor cercetărilor asupra ferestrelor în țările europene din Nord și centrale“; 4. Forstmeister Immel (Germania): „Protecția naturii și ideea peisajului în silvicultură“.

În ultimele trei zile, ale sezonului, Administrația forestieră din Baden a organizat excursiuni în ținuturi caracteristice din punct de vedere forestier și peisager, din părțile de Nord ale Schwazwald-ului și Câmpiei Rinului.

Seziunea a fost încheiată printr-o recepție oferită la Karlsruhe de către Reichsstatthalter-ul și Gauleiter-ul Robert Wagner. Oficialitatea a mai fost reprezentată și prin Ministrul-Președinte al Baden-ului, D-l Köhler și diferite personalități din Administrația forestieră badeză și ale Universității Freiburg.

(194)

2) Participațiunea statelor europene la lucrările acestei tinere instituțiuni internaționale este din ce în ce mai însuflețită, cu toate împrejurările grele prin care trece bătrânul nostru continent.

Cu începere dela 1 Octombrie 1941, a aderat la C. I. S. și Statul independent al Croației. Ca delegat în Comitetul Centrului a fost numit D-l Ivica Frković, Ministrul Pădurilor și al Minei.

(După comunicări oficiale).

(195)

● † Câteva clipe pentru Philippe Flury !

Vremurile grele pe care le trăim au făcut să treacă aproape nevăzută în seamă vestea tristă că încă o mare personalitate din lumea științifică forestieră a pășit, la 27 Iulie 1941, în câmpul istoriei. Este vorba de Philippe Flury, stâlp al Institutului federal de Cercetări forestiere (Zürich), dela întemeierea acestuia (1883) până în 1934, când a fost pensionat.

Pentru noi cei din afara granițelor elvețiene, Flury și-a câștigat merite mari prin lucrările sale eminente asupra creșterilor arborilor și arboretelor și mai ales prin stăruitoarea și decisiva sa conlucrare din sânul Uniunii internaționale a Stațiunilor de cercetare forestieră. De numele său este legată întemeierea a Comisiunii de Bibliografie forestieră (1903), pe lângă Uniune. Cu o stăruință pilduitoare, având să învingă greutăți excepționale, Flury ne-a dăruit, în anii trecuți (1934), „Schema de clasificare a bibliografiei forestiere internaționale („Klassifikationsschemas der internationalen Bibliographie für Forstwirtschaft“).

1) Asupra acestei spinoase întrebări, se poate cerceta, credem, cu folos, articolul: Ilie C. Demetrescu: „Bibliografia forestieră internațională și problema celei românești“. (Revista Pădurilor, 1934, pag. 559-570).

„Beraten und beschlossen durch die internationale forstlich-bibliographische Kommission von 1903—1933“). In felul acesta, s'au deschis excepționale perspective de progres în cercetarea științifică forestieră și în folosirea rezultatelor acestei cercetări. Numai cine a urmarit lucrările Comisiunii amintite își poate da seama de câtă pasiune și credință pentru un gând bun a fost capabil un suflet de elită ca al lui Flury pentru a se putea ajunge la acest rezultat. Datorită marilor sale însușiri de muncitor chibzuit și stăruitor, a putut să se rânduiească în fruntea silviculturilor, nu numai din patria sa, dar și de pretutindenea. Numele său este dominant de peste 30 de ani, în paginile Analelor Institutului federal de Cercetări forestiere, ca și ale Revistei de limbă germană a Societății forestiere elvețiene (Schweizerische Zeitschrift für Forstwesen). În revistele germane de specialitate întâlnim, deasemenea, numele lui Flury. Țara sa îi datorează una dintre cele mai frumoase și bune cărți cu caracter popular asupra pădurei naționale (Die forstlichen Verhältnisse der Schweiz și La Suisse forestière, fiecare în câte 2 ediții).

Dept recunoaștere a meritelor sale de cercetător și scriitor, Flury a fost numit: Doctor h. c. al Politehnicii din Zürich, membru de onoare al Societății forestiere elvețiene și al lui Society of American Foresters, membru corespondent al Societății de Științe forestiere din Finlanda, al Academiei Masaryk din Praga.

O viață atât de plină de muncă! Și când te gândești că a venit pe lume aproape orb, a avut mari neplăceri din partea vederii în tot timpul vieții sale și a murit orb! (196)

● Străduințe de economicoasă folosire a lemnului pretutindeni.

Date fiind împrejurările forestiere, climatice și de orânduire a gospodăriilor casnice din Italia, cărbunele de lemn a jucat un rol de căpetenie în economia acestei țări. În ultima vreme, materialul respectiv capătă o și mai mare însemnătate datorită folosirii sale în locomoțiunea automobilă. Într'adevăr, străduința guvernului fascist de a elibera economia națională de dependența petrolului străin, a dat un neobișnuit impuls introducerii generatorilor cu gaz de lemn la motorele de automobile, autocamioane și chiar și de avioane.

În vederea unei pregătiri cât mai economicoase a cărbunelui de lemn, un consorțiu de mari întreprinderi italiene, a constituit, de curând, o societate pentru pregătirea chibzuită a mangalului, după metode moderne. Străduințele se îndreaptă, mai ales, către pregătirea mangalului în legătură cu câștigarea și de produse de distilare. Prin părăsirea căilor primitive de până acuma de pregătire a acestui material din ce în ce mai prețios, se nădăjduiește a se realiza însemnate câștiguri directe și indirecte pentru economia națională.

(În parte, după D. D. F., 1941/570).

(197)

● Impăduriri comunale în Turcia.

Pe cale de lege, s'a statornicit îndatorirea pentru fiecare sat și târg de a avea o bucată de pădure în întindere de cel puțin 5 ha. Ca

urmare, s'a trecut la o serioasă lucrare de împădurire. Pentru aceasta, singur Statul a pus la îndemâna comunelor 7 mari pepiniere cu o întindere de 340 ha, după situația dela sfârșitul anului 1937. În felul acesta au luat naștere 1680 grupe de păduri, dintre care 1500 se află numai în Ankara. Costul lucrărilor de împădurire din anul 1938 s'a urcat la suma de 210.000 lire turcești.

Măsura aceasta ne reamintește de încercarea făcută la noi, prin preajma anului 1900, cu împăduririle de pe „terenurile cedate satelor”, din Dobrogea-Veche.

(În parte, după Z. f. Wfw., VIII/535).

(198)

● Ca la Elvețieni la nimenea.

Imprejurările grele ale stărilor de față, silesc și pe elvețieni să-si îndrepte economia națională, vrând-nevrând, către forme autarhice. Se încearcă, astfel, să se îmbunătățească lipsurile de produse agricole și forestiere prin culturi mai întinse și prin exploatari mai intense decât până acuma. Între altele, s'a plănuit defrișarea unei păduri: Hard-Wald, penitruca, în felul acesta, să se câștige loc pentru cultura agricolă și pentru instalarea unor aerodromuri și tot deodată să se exploateze și arboratele pentru lemn de foc, de care țara duce mare lipsă.

Împotriva acestei măsuri guvernamentale, s'a ridicat, însă, comuna în cuprinsul căreia se află pădurea respectivă (Muttain), cu proteste inverșunate. Și anume, se obiectează că dănuirea pădurei este de trebuință pentru interesele comunei, deoarece o apără de grindină, geruri și vânturi uscate. Această susținere este sprijinită pe întâmplări din trecut. Anumite defrișeri ar fi mărit frecvența grindinei.

(După Z. f. Wfw., III/552).

(199)

● Cartelarea industriei europene de celuloză.

Războiul și urmările sale politice au dat naștere unor noi temeuri de grupare a industriilor europene. Între altele, se vorbește, în ultimul timp despre o cartelare a industriei europene de celuloză. În alcătuirea cartelului respectiv ar urma să intre: Germania, Suedia, Norvegia și Finlanda. Țelurile acestui cartel ar consta din înrăurirea prețului și a exportului. Deocamdată s'a ajuns la o înțelegere asupra repartizării exportului până la sfârșitul lui 1942.

(După Z. f. Wfw., VIII/556).

(200)

● Un „Oficiu central al Lemnului” în Belgia.

De curând, a fost întemeiat un astfel de oficiu, prin participarea obligatorie a tuturor întreprinderilor care negociază mai mult de 10 m³, precum: exploatari de păduri; industrii de prelucrarea lemnului; comercianți de lemnărie. Acest nou organ, al cărui sediu este în Bruxelles, ar fi să ajute guvernul în plănuirea și efectuarea politicii sale a lemnului.

(După Z. f. Wfw., VIII/556).

(201)

Ilie C. Demetrescu

● **Cerbul capital doborât de Domnul Ministru Killinger.**

La 26 Septembrie 1941 cu ocaziunea mugetului de cerbi, D-l Baron Manfred von Killinger, ministru plenipotențiar al Germaniei la București, a împușcat un cerb capital pe terenul A. V. I. S. din cuprinsul Ocoalelor silvice Soveja-Cașin. Ne amintim că pe acelaș teren a împușcat în anul 1940 colegul ing. insp. silvic Romeo Stănescu, cerbul record mondial.

Primit în gara Onești de personalul silvic local, D-l Ministru Killinger a fost condus cu trenul Caps la casa de vânatoare din pădure, — casă reparată și transformată de curând.

Domnul inginer insp. gl. silvic Aurel Comșa, directorul economiei vânătorului și D-l inginer insp. gl. silvic Valeriu Linția, au însoțit pe distinsul oaspe. Totdeauna prezent a fost D-l inginer Mircea Ion, Șeful Ocolului Soveja.

Pitorescul regiunii, ținutul sălbatec așa cum nu se întâlnește în occidentul Europei, casa de vânatoare bine amenajată și excelent plasată față de forma terenului de vânatoare, au constituit o adevărată desfătare pentru vizitator.

Descriindu-și impresiile dela această vânatoare într'un articol publicat în excelența și răspândita revistă de vânatoare germană „Wild und Hund“, Domnul Ministru Killinger are cuvinte alese pentru administrația silvică a Casei Pădurilor Statului.

Reținem în urma acestui remarcabil eveniment vânătoresc, următoarele fapte:

a) În anul 1940, când a căzut cerbul record mondial al D-lui Inginer Romeo Stănescu, scepticii și cei cari nu puteau concepe că un astfel de rezultat s'a putut obține pe un teren „A. V. I. S.“ susțineau pur și simplu că „cerbul Stănescu“ este o întâmplare, că el a rățăcit numai prin acea regiune și că în nici un caz nu este un produs al eforturilor îndelungate ale colegilor noștri de breaslă în direcțiunea ocrotirii și amenajării terenului Cașin-Soveja.

Un an mai târziu, cerbul D-lui Killinger răstoarnă aceste indoeli. Incununează o muncă trudnică de mulți ani și răsplătește sacrificiile materiale însemnate făcute cu terenul asociației vânătorilor ingineri silvici din București.

Examinând mai de aproape trofeul, putem constata după conformația prăjinei drepte, că cerbul D-lui Killinger face parte din acelaș neam cu cerbul D-lui R. Stănescu.

Este deci autohton al acelor plaiuri.

b) Al doilea fapt este în legătură cu propaganda națională și cu recunoașterea muncii prea modeștilor slujitori ai pădurii. Nu știu când ar fi avut prilejul D-l Ministru al Reichului să ia un contact așa de strâns cu țărani localnici, să le cunoască obiceiurile, portul și firea primitoare; și să vadă cu proprii săi ochi realizările administrației silvice, — dacă pasiunea de vânat nu i-ar fi îndreptat pașii prin codrii Vrancei.

Succesul repetat dela Cașin este o satisfacție morală pentru toți cei cari au depus trudă și au făcut sacrificii materiale întru ridicarea terenului Cașin-Soveja la rangul de cel mai bun teren de cerbi din România ciuntită. Este și o încurajare pentru alții cari se găesc la începutul unei astfel de acțiuni.

(1)

● Cooperativa vânătorilor.

La sfârșitul anului 1941, a luat ființă în București, Str. Polonă No. 8, „Cooperativa vânătorilor”. Scopul acestei organizații este dublu:

a) Procurarea de arme, munițiuni și echipament de vânătoare pentru membrii săi.

b) Valorificarea în condițiuni avantajoase pentru vânătoare a produselor vânătoarei și în special a pieilor de vânat.

Scumpirea excesivă din ultimul timp a cartușelor de vânătoare, care face aproape imposibilă vânătoarea pentru cel cu mijloace materiale modeste, precum și valorificarea blănurilor de vânat sub preț real, fac ca noua înjghebare cooperatistă să corespundă unei necesități bine simțite.

Ca un prim succes, cooperativa a obținut o masivă reducere a taxelor vamale la importul a circa 2 milioane cartușe, fapt care va avea drept urmare o eftenire a cartușelor de vânătoare ce se vor cumpăra dela această cooperativă.

Nu cunoaștem încă statutele cooperativei. Este probabil însă că ea va vinde și va cumpăra numai dela membrii săi. Date fiind avantajele ce decurg din calitatea de membru al cooperativei, recomandăm colegilor să se înscrie ca membri în cooperativă. O acțiune costă 500 lei. Suma minimă ce se poate subscrie este de 1.000 lei (două acțiuni) și maximă 10.000 lei. La mai multe acțiuni, vărsarea capitalului subscris se poate face și în rate.

(2)

● Apelul Soc. „Progresul Silvic”.

Venerabila noastră Societate „Progresul Silvic” prezintă întotdeauna și în toate inițiativele mari care interesează economia forestieră și Corpul silvic, — ne dă în ultimul timp o nouă dovadă de interes pe care-l poartă integrării corpului silvic în acțiunea de propășire a vânătoarei românești.

Prin circulara adresată în cursul lunii Decembrie 1941, către toți

membrii săi (aproape totalitatea inginerilor silvici din România) face un călduros apel, de a sprijini din toate puterile inițiativele sănătoase în materie de gospodărie vânătoarească.

Recomandă în același timp o cât mai strânsă colaborare cu arendașii dreptului de vânătoare din păduri, cărora — în cadrele legii — trebuie să li se acorde întreg sprijinul pentru executarea corectă și integrală a clauzelor contractelor de arendare.

Desigur, acest apel a găsit un larg răspuns în inimile tuturor slujbașilor pădurilor, pentru că aceștia de ani de zile nu cer altceva, decât să li se dea posibilitatea de afirmare pe teren cinegetic. Gândurile exprimate prin acest apel de conducerea Societății „Progresul Silvic” nu sunt decât gândurile membrilor săi. Putem astfel nădăjdui că inițiativa luată și de data aceasta de Societatea noastră, va marca un moment important în evoluția vânătoarei românești. (3)

● Descentralizare la Direcțiunea Economiei Vânătorului.

În ședința dela 18 Decembrie 1941 — Consiliul superior al vânătoarei și pescuitului în apele de munte, a luat în discuțiune și a aprobat în principiu — între altele — proiectul de regulament de serviciu al organelor exterioare ale Direcțiunii Economiei Vânătorului, — prezentat de Direcțiunea Economiei Vânătorului.

În locul celor circa 12.500 persoane, care compuneau aparatul exterior de până azi, format din paznici publici, inspectori de vânătoare din administrația centrală, inspectori regionali și inspectori județeni și care cu tot numărul mare, n'a dat rezultatele așteptate, se creează prin noul regulament alte organe și anume:

a) 6 inspectori regionali pe țara întreagă.

b) câte un inspector de vânătoare pe județ cu atribuțiuni mai largi ca până acum.

c) câte un inspector de vânătoare la fiecare plasă.

d) o comisiune județeană cu atribuțiunea de a aviza asupra unor chestiuni de interes general pentru județul respectiv. Comisiunea are ca președinte pe insp. județ., apoi 3 membrii de drept între care și Șeful serv. silvic județean și 3 membri aleși dintre vânătorii din județ.

În locul unui aparat „polițist” compus din 12.500 persoane — cum a fost în trecut și care n'a dat rezultate, — vom avea de aci înainte un aparat „creator” compus din circa 370 persoane. (așa glăsuște expunerea de motive a proiectului).

Toate organele înșirate mai sus sunt onorifice, totuși inspectorul județean va primi indemnizație de 5.000 lei lunar pentru cheltuieli de deplasare, birou și în plus reducere de 50% pe C. F. R.

Se urmărește reducerea lucrărilor de birou la aceste organe exterioare; cu deosebire inspectorul de plasă va trebui să fie exclusiv un organ de teren.

Sunt de așteptat schimbări în rândul inspectorilor de vânătoare județeni, precum și numiri de inspectori regionali și de plasă.

Proiectul de regulament prevede între criteriile de alegere ale inspectorilor județeni și obligațiunea de a locui cel puțin 3 ani în capitala județului respectiv și de a avea domiciliul permanent acolo.

Față de condițiunile grele impuse la alegerea inspectorului județean, ne îndoim că se vor găsi în toate județele persoane care să îndeplinească toate aceste condițiuni. De aceea, socotim că vechimea de trei ani în județ ar trebui redusă la un an.

După ce acest regulament va primi aprobarea legală, vom reveni.

(4)

Vasile Cotta

CĂRȚI NOI:

TR. HEROIU :

Conducere și responsabilitate proprie în sectorul silvic.

1941. Tip. „Bucovina”, 62 pagini, 100 Lei.

R E C E N Z I I

CĂRȚI

CHEORGHE I. PANĂ: *Contribution à l'étude des propriétés mécaniques du bois en fonction de sa structure.* 94 pag., 37 fig. București 1941 (lucrarea pentru doctorat).

Încă de la începuturile studiului lemnului s'a ajuns la convingerea că însușirile acestui material sunt funcție de structura sa, aceasta la rândul ei depinzând de condițiunile de creștere a arborelui, poziția piesei în arbore, climat, etc. S'a căutat de cele mai multe ori să se pună în legătură însușirile fizice, mecanice și chimice ale lemnului cu structura sa. Rezultatele nesigure și prea puțin importante care s'au obținut, au fost datorite, în mare măsură, ignorării încă a altor variabile care intră în problema cunoașterii lemnului și mai ales lipsei unei tehnici care permită o ușoară și complexă măsurare a elementelor de structură a lemnului, astfel ca să se poată stabili exact raporturile dintre aceste elemente și însușirile lemnului și să se găsească elementul de structură, care odată măsurat să dea indicațiuni cât mai precise asupra celorlalte însușiri ale lemnului. Din această cauză mult timp s'a lăsat deoparte preocuparea de a se studia mai adânc structura lemnului. În ultima vreme câțiva cercetători și-au îndreptat atențiunea și eforturile spre această problemă, au perfecțio-

nat tehnicile de cercetare și ceceea s'a obținut până acum lasă să se întrevadă că pe acest drum se pot găsi foarte importante rezultate.

În acest gen de preocupări se poate încadra lucrarea d-lui ing. Gh. Pană. Autorul și-a fixat ca temă studierea câtorva proprietăți mecanice ale lemnului de brad din Vosges și din Carpații noștri (j. Buzău și Dâmbovița) în legătură cu structura sa.

După ce în capitolele „generalități” și „istoric” se expun problemele care se pun în studiul lemnului și etapele prin care a trecut rezolvarea lor până în ultimul timp, se arată structura lemnului de brad cu ajutorul câtorva fotografii microscopice.

În partea doua se examinează factorii care determină variațiile structurii lemnului și se arată tehnica întrebuintată în cercetări, expunându-se principiile metodei Monnin, după care autorul a executat încercările.

Partea treia cuprinde rezultatele obținute. Din examinarea rupturii lemnului la compresiune, încovoiere statică și dinamică (isbire), se evidențiază influența lamelei mijlocii asupra rezistenței lemnului de brad, verificându-se prin aceasta rezultatele obținute de S. H. Clarke pentru frasin în 1935. Se dau apoi rezultatele încercărilor făcute pentru a se stabili influența vârstei asupra modulului de elasticitate, greutateii spe-

cifice, rezistenței la compresiune, încovoiere statică și dinamică (variația acestor rezistențe după locul de unde s'a luat proba pe diametrul arborelui), influența înălțimii dela care se ia proba din arbore asupra modulului de elasticitate și a rezistenței la compresiune, influența orientării față de punctele cardinale, greutateii, specifice, numărului de inele anuale pe cm, proporției de lemn târziu, lungimii și diametrului trabeidelor, volumului razelor medulare și climei numai asupra rezistenței la compresiune, influența solului (calcaros sau silicios) asupra rezistențelor la compresiune, încovoiere statică și dinamică și legătura dintre consistența arboretului și rezistențele la compresiune și încovoiere.

Rezultatele obținute sunt prezentate astfel ca să fie posibilă comparația între bradul din Vosges și Carpați. Deasemenea rezultatele sunt comparate cu acelea publicate în literatură până la epoca lui Janka.

Valorile cotelor de calitate pentru compresiune, încovoiere statică și dinamică completează rezultatele încercărilor făcute.

Din cele de mai sus se vede că autorul a căutat să stabilească legătura dintre câteva însușiri mecanice ale lemnului și structura sa, mai mult prin aflarea legăturii dintre aceste însușiri și factorii care influențează structura lemnului, decât prin măsurători directe făcute asupra elementelor de structură și a repartiției lor. Rezultatele obținute arată că dintre acești factori vârsta, locul din arbore, altitudinea, solul și consistența arboretului influențează mai mult asupra rezistenței lemnului, decât orientarea față de punctele cardinale, expoziția, etc.

Pentru aprecierea valorii rezulta-

teilor încercărilor din lucrarea d-lui Pană, ar fi fost deosebit de importantă arătarea modului cum au fost luate piesele de probă din arbore, numărului și alegerii arborilor întrebuințați, numărului probelor încercate pentru fiecare din relațiile care s'a căutat să se stabilească precum și pregătirea acestor probe până la încercare. Aceasta pentru a se vedea cum s'au eliminat celelalte variabile care influențează însușirile lemnului, de s'a ajuns la izolarea unei funcțiuni de o singură variabilă, mai ales când este vorba de stabilirea influenței cimei, altitudinii, solului, consistenței arboretului și vârstei arborelui asupra însușirilor lemnului. Deasemenea ar fi fost interesantă redarea tehnicii întrebuințată și rezultatelor obținute pentru aflarea influenței volumului de raze medulare și a golului celular asupra rezistenței lemnului.

Lucrarea este o reală contribuție la cunoașterea însușirilor lemnului de brad.

N. Ghelmezii

Asociația română de poduri, șarpante și încercarea materialelor: Ședințele grupului român de încercări de materiale, 1940—1941. Extrase din Buletinul Societății Politehnice din România, vol. 50, 108 pag. București 1941.

Activitatea industrială și de construcții tot mai intensă din țara noastră a accentuat necesitatea unei mai temeinice cunoașteri a însușirilor materialelor indigene.

Din inițiativa unui grup restrâns de profesori și ingineri, care se ocupă cu încercarea materialelor, a luat ființă în toamna anului 1940 Grupul român pentru încercarea materialelor, în cadrul Asociației române de

poduri, șarpante și încercări de materiale, spre a se da un impuls mai mare lucrărilor de acest gen.

Grupul și-a propus următorii prin program:

1) întocmirea listei persoanelor ce se ocupă cu încercarea materialelor, a problemelor studiate în diferitele laboratoare și a aparatului existent în România.

2) ținerea de ședințe lunare pentru comunicarea rezultatelor studiilor, stabilirea colaboratorilor, completarea normelor de încercare și întocmirea unui vocabular științific și tehnic.

3) trezirea interesului de a publica rezultatele încercărilor și răspândirea publicațiilor peste hotare, în care scop se vor folosi publicațiile noastre existente.

4) stabilirea și eliminarea conflictelor ce rezultă din aplicarea prea strictă a normelor.

5) mărirea prestigiului membrilor asociației.

La apelul făcut de inițiatori s'au primit numeroase aderări. Ședințele grupului au avut loc în localurile diferitelor instituții, fiind urmate de vizitarea laboratoarelor respective.

Referatele au fost publicate im-

preună cu discuțiunile ce au avut loc în Buletinul Societății Politehnice din România, vol. 50, din care s'au extras în volum separat.

Acest volum cuprinde următoarele comunicări:

Prof. C. C. Teodorescu: Încercările cimentului în anii 1938—39;

Dr. A. Steopoe: Cercetări asupra proprietăților tehnice ale cimenturilor românești, în vederea construirii șoselelor de beton;

Ing. M. C. Mazilu: Încercări dinamice asupra balastului de cale ferată, în comparație cu încercarea statică;

Ing. P. Brătescu: Cercetarea pieselor metalice rupte în serviciu.

Dr. Ing. Șt. Nădășan: Cercetarea pieselor rupte în serviciu;

Dr. Ing. Șt. Nădășan: Încercarea fontei în caietele noastre de sarcini.

Problemele tratate în aceste comunicări și discuțiunile de care au fost urmate au verificat, odată mai mult, imperioasa nevoie de a se da un ritm mai viu activității din domeniul încercării materialelor indigene.

Grupul român de încercări de materiale și-a început activitatea și în anul acesta.

N. Ghelmezii

HOLZ ALS ROH-UND WERKSTOFF

Anul IV (1941), Caetul 7 (Iulie).

Erik Hägglund:

Über Schwefellignin und seine Bedeutung bei dem Sulfatkochprozess.

Despre lignina cu sulf și importanța sa în procesul de fierbere cu sulfat.

Cantitatea de sulf pe care o conține lignina ce se obține prin fierbere cu sulfat are o deosebită influență asupra randamentului în celuloză și anume cu cât conținutul în sulf crește se mărește producția de celuloză.

Articolul cuprinde rezultatele încercărilor făcute de autor în acest domeniu și explicațiile fenomenelor care au loc în timpul procesului fabricării celulozei prin procedeul cu sulfat.

Karl Friedrich:

Das Verhalten von Faserplatten gegen holzerstörende Pilze.

Comportarea plăcilor de fibră față de ciupercile care distrug lemnul.

Se expun rezultatele încercărilor făcute cu plăci de fibră de diverse greutateți specifice, impregnate sau nu cu diferite substanțe prezervative, pentru stabilirea comportării lor față de câteva ciuperci care distrug lemnul (*Merulius domesticus*, *Co-*

niophora cerebella, *Polyporus vaporearius*, *Lenzites abietina* și *Lenzites trabea*). S'a dovedit că plăcile de fibră se comportă foarte bine chiar în apropierea pereților umezi.

Helmut Hille:

Die Dachkonstruktionen in kommenden Wohnungsbau.

Construcția podurilor la viitoarele locuințe.

În Germania s'a făcut un mare program de construcții de locuințe ieftine, care se va pune în aplicare imediat după încheierea războiului. Din cauza numărului mare de locuințe ce se plănuiește, cât și din aceea că ele trebuie să fie ieftine, iar lemnul este destul de puțin nu numai în Germania, ci și în alte țări, se impune o economisire a lui cât mai accentuată.

Încă de acum se studiază drumurile economisirii lemnului în construcția podurilor de case.

Se arată tipurile de poduri de case studiate până acum, modul lor de construcție și avantajele.

E. Sachsenberg, W. Wolf și R. Gottschald:

Gesichtspunkte zur Gestaltung rohstoffsparender Kisten.

Puncte de vedere pentru confecționarea lăzilor cu economie de materii prime.

Rezultatele încercărilor de a se ajunge prin diferite feluri de cons-

truție și materiale întrebuințate la câteva tipuri de lăzi a căror confecționare să economisească lemnul și fierul.

Mici comunicări:

Economisirea lemnului în Guvernământul general.

Să se depoziteze bine lemnul!

Măsurarea producției de gadoane din lemn în Suedia.

Fabrica de spirii din lemn în Finlanda.

Finlanda întrebuințează ulei de cășină de pin în locul finisului.

Măsurarea industriei italiene de fibre artificiale.

Infinitarea asociației constructorilor în lemn din Germania.

Discuție de seară asupra congresului din vară al Secției lemnului de pe lângă V.D.L. și D.F.V. ținut în Hersfeld la 27 și 28 Iunie 1941.

Revista patentelor anunțate și aprobate.

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 22 referate asupra literaturii nou apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

Recenzii:

Dtsch. Arbeitsfront: Jahrbuch Wald und Holz 1941.

*** Warenverkehr „Holz“. Nachlieferung 6, 7, 8, 9 u. 11.

F. Grünwoldt: Die Dokumentation in der Forstwirtschaft.

** DIN Normblatt - Verzeichnis Herbst 1940.

F. Roch: Die Terediniden des Mittelmeeres.

S. Petrini: Der Forstbetrieb und dessen ökonomische und natürliche Voraussetzungen.

W. Späth: Physik und Technik der Härte und Weiche.

F. Krczil: Kurzes Handbuch der Polymerisationstechnik.

*** Die Einrichtung von Textil-laboratorien.

*** Führer durch unsere Textil-veredlungsmittel.

Massar, Zerban und Schwiertz: Baustoffkontingengentierung.

F. Kress: Der praktische Zimmerer.

N. Ghelmeziu

Anul IV (1941), Caietul 8 (August).

O. Kratky, A. Sekora și R. Treer: Röntgenographische Untersuchung der Quellung von Zelluloseabkömmlingen.

Cercetări röntgenografice ale umflării derivaților celulozei.

Una din caracteristicile materiei lor cu lanțuri moleculare lungi este însușirea de a se umfla. În articolul acesta se arată pe scurt rezultatele studiului acestei însușiri pe cale röntgenografică la hidratul de celuloză în apă și nitroceluloză în diferite amestecuri lichide.

E. Gaber:

Der Einfluss der Holzfeuchtigkeit auf den Elastizitätsmodul von Nadelholz.

Influența umidității lemnului asupra modului de elasticitate al lemnului de rășinoase.

În ultima vreme se întrebuințează lemnul destul de umed din cauza lipsei de timp pentru uscarea între tălere și întrebuințare. Uscarea

naturală nu poate fi peste tot suplinită de aceea artificială, așa că azi, în general, se întrebuițează lemnul mai umed ca înainte, când consumul era mai redus. De aceea s'a simțit nevoia să se cunoască mai exact comportarea lemnului la diferite umidități. Pentru lemnul de construcție o cifră caracteristică este aceea a modului de elasticitate.

Articolul cuprinde rezultatele încercărilor făcute cu grinzi din lemn masiv și din scânduri bătute cu cuie.

R. Schlüter:

Trocknung von Bauholz:

Uscarea lemnului de construcție.

Pentru campania de construcții plănuită, nu se va mai putea întrebuițea lemnul uscat natural. De aceea trebuie cunoscute metodele de uscare artificială a lemnului de dimensiuni mari, astfel ca să nu se diminueze calitățile materialului.

Cercetările asupra acestei probleme au fost făcute în instalațiile de uscare a lemnului ale firmei Siemens & Halske.

Articolul rezumă rezultatele primelor studii făcute pentru a se vedea raportul dintre umiditatea inițială și cea finală a lemnului, meritul și economia uscării, precum și aparatele de măsură necesare.

E. Doffiné:

Furnir-Verlängerungsverfahren.

Procedee pentru înădirea furnirului.

Fabricarea plăcilor de lemn lamelat și a paneelelor de mari dimensiuni necesită foi de furnir mari, care nu se pot obține, în general, decât prin înădirea acestuia. Prin înădire

se valorifică mai bine lemnul, fiindcă se pot folosi și bucățile mici.

Se arată procedeele și mașinile întrebuițate pentru înădirea furnirului. Deasemenea se analizează costul muncii necesare pentru această operațiune.

Mici comunicări:

Schimbul de reviste al Comitetului Internațional de Silvicultură.

Pădurile Croației.

Norme noi.

Generatori de gaz din lemn în Suedia.

Proba de viteză a unui automobil cu gaz din lemn.

Parașute din hârtie.

Plăci ușoare de construcție pentru izolare contra frigului.

Măsuri pentru dezvoltarea industriei plăcilor de fibră.

Constituirea comisiei pentru studierea ambalajelor.

Revista patentelor anunțate și aprobate.

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 28 referate asupra literaturii nou apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

Recenzii.

E. Ulbrich: Hauschwamm, Nassfäulen und andere Zerstörer unserer Häuser und Bauten.

Piest: Künstliche Holz-trocknung.

W. Stoy und F. Fonrobert: Holz-Nagelbau nach DIN. 1052, 3. Ausg. 1941.

Cristoph & Unmack A.-G.: Wohnhäuser aus Holz. Musterbuch W 2003.

J.-P. Coulen: Les bois de mine.

H. Mäkel: Untersuchungen von Prestoif-Achslagern für Schienenfahrzeuge.

P. Leinweber: *Passung und Gestaltung (Isa-Passungen).*

Tabelă cu însușirile și întrebuințările lemnului de okume (gabun).

N. Ghelmețu.

Anul IV (1941), Caietul 9 (Sept.).

E. Suenson:

Die Lage der Nulllinie in gehogegenen Holzbalken.

Poziția fibrei neutre la grinzile de lemn supuse încovoierii.

Repartiția eforturilor în grinzile de lemn supuse încovoierii nu urmează legea lui Navier. Poziția fibrei neutre nu se poate stabili precis pe baze teoretice. De aceea s'au făcut o seamă de încercări cu grinzi de pin și molid, în laboratorul pentru tehnica construcțiilor din Politehnica Danemarcei, spre a se stabili mersul încovoierii în special poziția fibrei neutre, influența umidității și felul rupturii grinzilor. Se expun rezultatele obținute.

W. Klauditz:

Zur Zellulosegewinnung aus Laubholz.

Fabricarea celulozei din lemn de foioase.

Se arată diferitele procedee de fabricare a celulozei din lemnul de foioase, evidențiindu-se pentru fiecare avantajele și dezavantajele.

Procedeu cu sulfat este cel mai potrivit pentru fabricarea celulozei de bună calitate și cu randament mare din lemnul de foioase. El nu asigură însă o întrebuințare economică a părților necelulozice ale lemnului și nu se poate extinde la sortimente care nu se întrebuințează pentru lucru.

Procedeu alcalin ar prezenta tocmai aceste avantaje, dar nu dă o celuloză de calitate. De aceea s'a căutat un alt procedeu, așa zisul procedeu acido-alcalinic, care să însumeze avantajele ambelor procedee de bază.

Articolul prezintă rezultatele diverselor încercări făcute pentru rezolvarea acestei extrem de importantă problemă a industriei hârtiei și fibrelor artificiale.

Fritz Rüsck și Paul Sander:

Ein bauchiges Fass aus Sperrholz.
Un butoi curb din placaj.

Se arată procedeu de fabricare al butoaielor curbe din placaj întrebuințat de atelierele I. G. Farbenindustrie A.-G. Leverkusen. Procedeu economisește foarte mult lemn și metal.

Mici comunicări:

Al 10-lea congres al Comisiunii lemnului.

Norme noi.

Fabricarea combustibililor lichizi din lemn în Suedia.

Revista patentelor anunțate și aprobate.

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 33 referate asupra literaturii nou apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

Recenzii:

S. Koller: *Graphische Tafeln zur Beurteilung statischer Zahlen*

Die Gewinnung und Verwertung der Fichtenrinde.

O tabelă cu însușirile și întrebuințările lemnului de tei.

N. Ghelmețu

Anul 4 (1941), Caietul 10 (Oct.).

A. Frey-Wyssling:

Über das anatomische Gefüge von technisch überbeanspruchtem Holz.

Asupra structurii anatomice a lemnului tehnic supraîncărcat.

Insușirile mecanice ale lemnului depind nu numai de rezistența materialelor membranei, ci și de structura microscopică a celulelor. Se pune întrebarea dacă la lemnele tehnic supraîncărcate (lignostone, etc.) limita de rupere este funcție de structura sa vizibilă cu microscopul sau de structura fină submicroscopică.

Rezultatele cercetărilor făcute de autor arată că la lemnele aburite și tehnic presate partea care cedează este lamela mijlocie. La lemnele uscate la aer se arată schimbări de structură în pereții secundari.

H. Staudinger și E. Husemann:

Bestimmung des Zellulosegehaltes in verschiedenen Holzsorten.

Determinarea conținutului de celuloză al diferitelor specii lemnoase.

Întrebunțările diverse ale celulozei în stare pură au cerut o cunoaștere cât mai exactă a conținutului de celuloză al speciilor lemnoase.

După compararea diferitelor procedee de analiză și a rezultatelor obținute, se descrie procedeele E. Schmidt prin care se obține un conținut mai mare de celuloză, datorită faptului că aceasta nu este descompusă prin reacțiunile ce au loc.

Se dau rezultatele obținute cu acest procedeu pentru 12 specii lemnoase analizate.

Otto Graf:

Aus Versuchen mit Bauholz und hölzernen Bauteilen.

Din încercările cu lemn de construcție și cu părți din construcții de lemn.

Se dau câteva din rezultatele încercărilor făcute cu lemnul de construcție pentru stabilirea bazelor de elaborare a normelor germane privitoare la construcțiile în lemn.

Se insistă în deosebi asupra claselor de calitate stabilite prin norma DIN 4074.

Helmut Hille:

Die Verhinderung von Zerstörungen an Holzspänesilos.

Impiedecarea stricăciunilor la silozurile pentru rumeguș de lemn.

După ce se arată care sunt pericolele de stricare a silozurilor pentru rumeguș de lemn și se exemplifică cu cele întâmplate la un siloz al unei fabrici de făină de lemn, se arată modul cum trebuie construit un siloz rezistent și bun pentru înmagazinarea rumegușului de lemn.

Mici comunicări:

Programul congresului Comisiei lemnului din Berlin la 28 Nov. 1941.
Biroul de informațiuni pentru construcții.

Producția și consumul de cărbuni de lemn în Ungaria.

Celuloză din frunzele de cartof.

Norme noi.

Revista patentelor anunțate și aprobate.

Referate asupra literaturii. Sunt cuprinse 55 referate asupra literaturii noi apărută în domeniul tehnologiei lemnului.

N. Ghelmeziu

VIATA AGRICOLĂ.

Nr. 1/1942.

I. D. Staicu:

Distrușgerea solului prin eroziune (4 pag.).

Autorul relatează un caz de eroziune provocat de apa ploilor într'un teren arat și cultivat cu grâu în jud. Constanța pe teritoriul comunei Palazul Mare, satul Cocoș (Horășia-ru). Terenul prezenta o pantă de 4—6%.

Autorul a făcut măsurători pe o suprafață numai de 2 ha (350 m lung și 60 m lat). Constată că din toamna anului 1940 până'n Mai 1941, apa ploilor a provocat 8 fâgășe mari începând din capătul de sus al locului, deci lungi de 350 m. Lățimile lor a variat între 20 și 30 cm iar adâncimea era de 5—20 cm. Intre aceste fâgășe mai de seamă se aflau altele mai mici cu adâncimi până la 5 cm. și late de 10—20 cm.

Dintr'un calcul făcut, autorul constată, că în intervalul de timp amintit apa a dislocat 107 m³. de pe suprafață de 1035 m². Transportat în vale, pământul erodat a potmolit alți 4000 m² de culturi.

Constată apoi că această acțiune erozivă a fost provocată de o cantitate mică de ploi.

În final semnalcază că asemenea cazuri sunt multe în tot cuprinsul țării, și că trebuie să dea de gândit tuturor inginerilor agronomi, agricultorilor și oamenilor de stat. „Procesul de eroziunea solului se petrece în țara noastră lent dar constant. Impotriva lui nu se ia nici-o măsură. Dacă vom continua să pri-

vim procesul de eroziunea solului cu aceeași indiferență ca până acum, în foarte scurtă vreme ne vom afla în fața unor probleme atât de grele încât va fi cu neputință să le rezolvăm”.

At. Hur.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT

Vol. VIII. Caetul 9/10 (Iunie-Iulie 1941).

László Földváry, Ing. șef silvic.
Dr.:

Die Forstwirtschaft Ungarns nach dem Rückanschluss Oberungarns und Siebenbürgens.

Economia forestieră a Ungariei după reanexarea Ungariei superioare și a Transilvaniei.

Julius Fröhlich, Inginer:

Einige vordringliche Probleme der Forstwirtschaft in Südosteuropa.

Câteva probleme grănbice de economie forestieră în Europa sud-estică.

În bună prietenie cu autorul de mai sus stă și autorul articolului de față, care a trăit atâția ani în mijlocul nostru, fără să fi înțeles temeiurile mai adânci ale economiei noastre forestiere. De bună seamă, nu este o întâmplare tovărășia autorilor celor două articole de mai sus.

Dintre problemele grănbice de interes pentru viitoarea dezvoltare a economiei forestiere din Sud-estul european. — de fapt, românesti — autorul se oprește, pe scurt, asupra

următoarelor: 1. Intocmirea unei sigure statistici forestiere; 2. Statornicirea unor rândueți legale pentru impunerea principiului continuității la toate categoriile de proprietari; 3. Ingrijirea pentru o deplină regenerare a pădurilor de stejar ca și a pădurilor amestecate de brad, iag și molid; 4. Trecerea în administrație de Stat a pădurilor particulare; 5. Refacerea pădurii de protecție.

Și acest articol merită a fi citit de toți silvicultorii români, nu atât pentru sugestiile ce le-ar prilejui,

intrucât problemele respective au fost de atâtea ori cercetate în cercurile noastre, cât mai ales pentru spiritul în care sunt înfățișate.

Internationaler Forst-und Holz-wirtschaftsbericht.

Cuprinde mult și interesant material asupra împrejurărilor și faptelor forestiere din diferite părți ale lumii.

Ilie C. Dem.

I N F O R M A Ț I U N I

— Atât numărul de față cât și numărul pe Octombrie și Noembrie al Revistei Pădurilor a apărut cu mare întârziere din lipsă de hârtie.

— Comitetul de Ad-ție al Soc. „Progresul Silvic” în ședința din 3 Februarie 1942, a fixat cotizația anuală pentru membri la 500 lei cu o majorare de 60 lei față de cotizația din trecut. În această sumă intră și abonamentul la Revista Pădurilor.

— Tot în aceeași ședință Consiliul a fixat taxa pentru Căminul Societății astfel:

a) Pentru membrii la curent cu plata cotizației, 100 lei pe seară, având dreptul să locuiască 7 zile, iar peste 7 zile taxa se dublează.

b) Membrii cari sunt restanți cu cotizația sau cu alte datorii către Societate, nu au dreptul să locuiască decât o singură noapte și cu taxa dublă, adică 200 lei.

— D-l Iba Stoianoff, Directorul pădurilor din Bulgaria a fost delegat să reprezinte Bulgaria în Comitetul Centrului Internațional de Silvicultură dela Berlin.

— În Mon. Of. 287 din 3 Dec. 1941 a apărut decizia Ministerului Economiei Naționale prin care se fixează prețurile de vânzarea lemnelor de foc în București și alte localități din țară

— Prin Decizia Ministerială Jr. Nr. 5/941, D-1 Dr. Avram Vesa, subprefect al județului Alba, a fost delegat în mod onorific, cu girarea lucrărilor Inspectoratului de Vânătoare al județului Alba, în locul decedatului Dr. Ioan Vancea Victor.

Prin Decizia Ministerială Jr. Nr. 20.053/941, s'a oprit vânătoarea iepurilor dela 1 Februarie 1942 până la 1 Februarie 1944, pe terenul com. Coțofenii din față (Dolj).

— Prin Decizia Ministerială Jr. Nr. 16435 din 10 Octombrie 1941, s'a hotărât ca arendarea dreptului de vânătoare și pescuit în apele de munte — atât prin licitație cu oferte închise sau prin bună învoială, să nu se aprobe dacă reflectanții nu oferă minimum de preț stabilit de Ministerul Agriculturii (Direcția Economiei Vânătorului).

Terenurile de vânătoare și fondurile de pescuit din această situație precum și cele pentru cari nu se vor prezenta amatori la termenele anunțate, se vor declara zone de refugiu pentru protecția vânătorului și nu vor fi arendate până ce nu se ivesc ofertanți serioși.

Paza vânătorului de pe terenurile din această categorie se va exercita de către un custode propus de inspectorul județean de vânătoare și confirmat de Direcția Economiei Vânătorului.

În consecință următoarele terenuri pentru cari nu s'a prezentat nici un amator pentru arendarea dreptului de vânatoare — deși s'au anunțat 2-3 termene — se declară zone de refugiu pentru protecția vânătorului. Terenurile comune de vânat pendinte de comunele: Lingina, Bulbuc și Valea Mare din jud. Hunedoara, Hârșova (Constanța), Certege (Turda), Vlădaia (Mehedinți), pădurea Fundătura pendinte de Ocolul Silvic Regim Blaj (Târnava-Mică) și fondul pescuit Lucăcești (Bacău).

— Marele Stat Major a aprobat modificarea instrucțiunilor date la 2 Iunie a. c., referitoare la aprovizionarea cu muniții a vânătorilor, în sensul că li se pot distribui pulberea, alucele și capsele necesare confecționării numărului de cartușe prevăzută, adică:

Inițial pentru fiecare armă cu permis se alocă câte 50 cartușe sau materialul necesar pentru confecționarea acestora; pentru armele de vânatoare cu glonț se alocă numai 30 cartușe de armă.

Ulterior împrosătarea se va face pe baza cererii solicitatorului, care va arăta cum și unde a consumat cartușele, având totodată și viza Inspectoratului Județean de Vânatoare. Numărul de cartușe cu alice ce se cere pentru împrosătare, nu poate depăși cantitatea de 300 cartușe trimestrial de fiecare armă aprobată, în loturi a 50 cartușe.

Pentru armele cu glonț acest număr se limitează la 30 cartușe.

— În interesul aprovizionării pieții cu carne de vânat, Marele Stat Major a dispus majorarea cotei de cartușe cu alice, sau materiale componente, la 150 pe lună, pentru vânătorii cari posedă permis de vânatoare în regulă.

Autorizațiile necesare, se eliberează de comandanții de garnizoane din capitalele de județ, cari au competența să acorde vânătorilor calificăți, membrii ai societăților de vânatoare, cote și mai mari decât cea prevăzută.

DECRETE - LEGI

ADMINISTRAȚIA BASARABIEI

ORDONANȚA Nr. 17

Nol. General C. GH. VOICULESCU, Guvernatorul Basarabiei;
Având în vedere dispozițiunile art. 4 din Legea pentru organiza-
rea Basarabiei și Bucovinei publicată în Monitorul Oficial Nr. 209 din
1.IX.1941

ORDONĂM :

Art. 1. — Sunt declarate perimetre de ameliorare în sensul art. 2 din legea pentru ameliorarea terenurilor degradate, toate terenurile degradate din cuprinsul Basarabiei, indicate de organele Subdirecției Regimului Silvic și sunt supuse normelor din Legea ameliorării terenurilor degradate, publicată în Monit. Oficial No. 141 din 28 Iunie 1930.

Proprietarii acestor terenuri rămân și pe viitor proprietari ai pădurilor ce se creiază fiind obligați a respecta prevederile Codului Silvic.

Art. 2. — Terenurile ce se indică de Mărele Stat Major pentru a se creia pe ele păduri necesare apărării naționale sunt declarate ca perimetre pentru păduri de protecție — art. 8, alineatul „c” din Legea publicată în Monit. Of. Nr. 88 din Aprilie 1935.

Proprietarii acestor terenuri rămân și pe viitor proprietari ai pădurilor ce se creiază, fiind obligați a da terenul la dispoziția organelor silvice pentru executarea lucrărilor de împădurire și a se supune prevederilor Codului Silvic și a Legii pentru pădurile necesare apărării naționale, publicată în Monit. Oficial Nr. 88/935.

Art. 3. — Pentru creșterea pădurilor comunale, Primăriile și obștile proprietare de islazuri sunt obligate a pune la dispoziția organelor silvice din aceste islazuri, terenurile pentru creșterea de păduri comunale, astfel ca suprafața pădurii creiate să fie între 200—400 ha, grupate pe 2—4 comuni.

Aceste păduri rămân mai departe în proprietatea Primăriilor și a obștilor respective, cu obligația de a fi supuse prevederilor Codului Silvic.

Art. 4. — Terenurile necesare creierii de păduri, pentru mărirea

procentului de păduri în sudul Basarabiei se vor repartiza de Direc-
toratul Romanizării, Colonizării și Inventarului în suprafață de 50000
ha, indicate de Subdirecția Regimului Silvic a Basarabiei.

Pădurile create pe aceste terenuri rămân proprietatea Statului
și supuse regimului silvic conform Codului Silvic.

Art. 5. — Pentru creșterea de zone de protecție dealungul sosele-
lor și căilor ferate, proprietarii terenurilor sunt datori a pune la dis-
poziția Subdirecției Regimului Silvic a Basarabiei o bandă de 10—15
m. lățime dealungul căilor ferate și soselelor pentru executarea lucră-
rilor de plantațiuni de protecție și de camuflaj.

Art. 6. — Pentru creșterea pepinierelor necesare producerii pue-
tior se va preda de Direcția Romanizării, Colonizării și Inventarului
Public, loturi de 5—30 ha, în centrele indicate de Subdirecția Regimului
Silvic din loturile evreiești, germanilor repatriați, etc.

Aceste terenuri rămân în proprietatea Ministerului Agriculturii
și Domeniilor, ce le va folosi în scopul de mai sus.

Art. 7. — Subdirecția Regimului Silvic a Basarabiei este însărci-
nată cu întocmirea proiectelor și executarea lucrărilor la toate catego-
riile de păduri din prezenta ordonanță.

Art. 8. — Toți proprietarii terenurilor de mai sus sunt obligați
a conlucra cu organele Subdirecției Regimului Silvic, contravenienții
prezentei ordonanțe vor fi expropriați de terenuri conform art. 8 din
Legea pentru pădurile necesare apărării naționale publicată în Mon. Of.
Nr. 88 din 13 Aprilie 1935 și art. 6 și 7 din Legea pentru creșterea zo-
nelor militare publicată în M. Of. No. 293/1938 și art. 24 Leg. A. T. D.
după procedurile Leg. de expropriere pentru cauza de utilitate pu-
blică.

Dată în Chișinău la 15 Octombrie 1941.

Subdirectorul Regimului Silvic

Inginer Inspector G-ral Silvic,

EUGEN RAUȚA

Guvernatorul Basarabiei:

General C. GH. VOICULESCU

N E C R O L O G

† Ing. P. GHERVASIA

Cavaler al ordinului „Coroana României”
cu spade și panglică de Virtute Militară.

L'am întâlnit în Ucraina, în primele zile ale lui August, după ce trecusem de Krișwoe Osiero. Venia să întâlnească Regimentul meu de artilerie călăreată, unde fusese repartizat pentru războiul. Aparținea de fapt artileriei grele.

Umblase mult după regiment. Capriciile lui Marte ne îndreptau când spre Est, când spre Nord, când spre Sud; eram ca o apă care-și caută valea, iar Ghervasia reedita marșurile noastre pentru a-și putea întâlni undeva noii camarazi, în mijlocul cărora

voia să lupte pentru țara pe care o iubea cu adevărat.

Era într-o după amiază când a ajuns la Comandamentul Mării Unitești sub ordinele căreia eram. Făcuse vreo două săptămâni pe drum până a dat de noi. Nesolicitat de alte ocupații, observa și nota ceea ce vedea și-l impresiona: oameni, peisaj, urmele războiului, dar mai ales oameni. Il interesa atitudinea lor față de acest examen temeinic al firii, care e războiul, reacțiunea lor în fața morții și a eternității. Voia să se verifice? Voia să cunoască și simțămintele altora? Voia să-și justifice lui însuși spiritul de jertfă de care era animat, prin această cunoaștere a celorlalți? Nu știa. Dacă nu s'a pierdut carnetul lui cu notările zilnice, am afla. În orice caz, era un hotărât. Se traducea asta prin liniștea cu care vorbea despre război, moarte, victorii. Era un echilibrat. Domol la vorbă și la mers, parcă se trăda și prin firea lui, că venia dela „Greu”. Era conștient de acest lucru și glumea întrebându-mă, dacă la „călăreată”, în adevăr e vorba de mai multă sprinteneală și viteză.

Pe urmă a fost repartizat la una din baterii. Până în Septembrie, n'a participat la lupte prea importante, ci numai la marșuri lungi și forțate de urmărire a inamicului pus pe fugă. Un aspect al războiului.

În Septembrie însă, trei săptămâni în șir în defensiva de pe Nipru, a fost merou în baterie și observator înaintat sub un foc inamic infernal în toată puterea cuvântului. Pe urmă a trecut Niprul, iar marșuri de epopee și a intrat în Izvestia dela Ivestia, botezată generic — împreună cu altele — bătaia din Stepa Nogai. Aci e repartizat cu bateria lui la un regiment de călărași, are de înfruntat un inamic mult superior în număr (2 divizii contra 1 regiment). Era ofițer observator înaintat. La 27 Sept. e rănit grav în piept de o schișă de obuz și evacuat. După 2 zile moare într'un spital de campanie.

Și-a încheiat în feul acesta viața, așa după cum doria: cu fața la inamic, în slujba patriei, participând activ la războiul de afirmare a voinței de existență a națiunii.

După victoria din Stepa Nogai, regimentul în urmărirea inamicului se angajase în bătălia de încercuire dela Marea de Azov. După ce s'a terminat și această perioadă (Octombrie), a început numărătoarea celor care nu rămas. S'a aflat în feul acesta despre sfârșitul lui și că e înmormântat undeva în Ucraina.

Regretul camarazilor a fost mare. Venit nou în Regiment reușise să-și cucerească prin seriozitatea lui naturală, prin vorba cumpănită, prin sociabilitatea neafectată, prin pregătirea lui și desigur prin vârstă, căci depășia pe mai toți comandanții de baterii.

În Ghervasia, Regimentul a pierdut unul din ofițerii de nădejde. Dar a pierdut și Corpul Silvic unul din ostașii entuziaști și credincioși, pe unul din acei ingineri, cari odată terminată școala nu se înmormântează de viu undeva într-o administrație pierdută de centru, ci păstrează contactul cu cariera și scrisul. Frecvența congresele noastre și colabora la revistele de specialitate, găsindu-și timp pentru studiile profesionale în cadrul problemelor întâlnite la ocol. Era un om activ și plin de viață, cu tot aspectul potolit al firii lui de moldovean; dorit și apreciat în cercerile camarazilor pentru spiritul și umorul lui, dar și pentru că îndrăznea să aibă idei proprii.

Acum, s'au terminat toate. Lângă el, în spitalul de campanie în care și-a trăit ultimite două zile, camarazii n'au putut veni și nici la înmormântare n'au participat. Imaginile și gândurile celor scumpi ai lui au fost singurii străjeri și însoțitori pe drumul cel din urmă. Așa a fost să fie.

Și-a dat viața pentru țară, înscriindu-se în cartea neamului. Ofițerul Regimentului și inginerii silvici, în dolul tăcut dar mândru cuvenit eroilor, își vor aduce mereu aminte de sublit, și inginerul Ghervasia.

Fie-i țărâna ușoară și

Dumnezeu să-l odihnească în pace!

J. B.

† ANDREI IONESCU
Inginer Consilier silvic

Sufletul Societății „Progresul Silvic”, este cernit la pierderea timpurie și dureroasă a unuia dintre cei mai merituoși membri ai săi, consilierul Andrei Ionescu.

El a fost, ca mulți dintre noi, copilul frumoaselor coline ale Țării noastre. Născut în comuna Tătărăni din jud. Dâmbovița, își trăgea obârșia pe care a respectat-o și a iubit-o, din straturile adânci și de temelie ale poporului.

Luptând cu greutateți cari apăsau asupra unei familii modeste și numeroase, el trece strălucit prin toate treptele învățământului,

iar atunci când urma să-și aleagă un drum în viață, legământul sfânt cu pământul din care se ridicase, îl chiamă puternic spre cariera de inginer silvic și face din el un puternic și convins susținător al uneia dintre cele mai frumoase, cele mai specifice, dar și mai puțin cunoscute și mai puțin înțelese podoabe ale țării, spre pădure. Andrei Ionescu a fost un student de elită al Școlii Superioare de Silvicultură de la Brănești, într-o vreme în care trebuia mult curaj și multă abnegație să te dedici carierei silvice și pădurii, care fără a fi înțeleasă, avea totuși nevoie de puternici apărători. În acea epocă, un suflu înviorător, viguros și idealist ne călea sufletul pentru greaua carieră de pădurar și pentru războiul nostru cel mare de atunci, care trebuia să ne aducă întregirea firească și definitivă a Neamului.

El intră, în pragul războiului trecut, în slujba pădurilor Țării, prânind din primele zile însărcinări grele, în locuri îndepărtate, în pă-

durea Seaca Optășeani, spre a lua dela început contact imediat cu toate realitățile carierei și ale pădurei românești.

După ce își face apoi cu cinste datoria pentru care se pregătise, datorie de ostaș al Țării, ca ofițer în marele și greu războiu al reîntregirii noastre din 1916—1919, Andrei Ionescu își rela însărcinarea de inginer silvic, iarăși dela obârșia cea adevărată, dela ocolul silvic — de data aceasta la Crețești în Moldova — deci dela locul care constituie cea mai grea, dar și cea mai înaltă școală a carierei. De aici, el este chemat în Ad-ția silvică din Iași, unde frumoasa sa inteligență, puterea sa de muncă și dorința de a-și lărgi și de a-și adânci orizonturile și temeiurile pregătirii sale în direcția juridică și economică, îl face să urmeze și să absolve cu distincție cursurile Facultății de Drept dela Universitatea din Iași. Aici, în afară de atribuțiunile sale de serviciu, el ocupă în mod onorific și conferința de Silvicultură generală dela Facultatea de Științe (secția agronomică) unde cu minunatele sale daruri el reușește să însuflească generații de studenți, înțelegerea, respectul și cultul pentru pădure.

Chemat ulterior, în 1930, în Ad-ția Centrală, este însărcinat, deși tânăr, cu greaua și înalta funcțiune de Secretar al Consiliului Tehnic al pădurilor, în care Andrei Ionescu—putea să-și valorifice munca și priceperea sa tehnică și juridică, ceea ce i-a adus curând apoi calitatea de membru al acestui Consiliu, calitate cu care își sfârșește acum, așa de neașteptat, frumoasa și rodnică sa carieră.

Înăuntrul Soc. „Progresul Silvic”, Andrei Ionescu este ales foarte de timpuriu de încrederea generală a membrilor, în Consiliul de Administrație, în care, de mai multe ori reales, funcționează fără nici o întrerupere timp de 15 ani, apropiindu-se de pragul la care, după Statutele Societății noastre, putea să-și dobândească prin meritele sale calitatea de membru de drept.

Violciunea spiritului său, cultura generală și profesională, temperamentul său, entuziasmul și însuflețirea sa în luptă, fac din el un nume, un membru ales al Societății, un colaborator de neuitat al Consiliului Societății, dar și Secretarul General al acesteia.

Legătura lui indisolubilă cu pământul și cu neamul care îl născuse și îl crescuse, o adâncă înțelegere a pădurii și a carierei căreia se devotase, cunoașterea realităților din cadrul economiei și mai cu seamă al exploatărilor forestiere, contribuiesc a contura de timpuriu atitudinea de luptător hotărât a lui Andrei Ionescu în Consiliul de Administrație, în adunările generale și în congresele forestiere organizate de Societatea noastră.

Consemnăm aci această virtute, care strălucește în viața acestui om.

Școala pe care o făcuse în mijlocul nostru și însușirile sale personale fac din Andrei Ionescu, Secretarul General pe mai mulți ani

al Asociației Generale a Inginerilor din România, în care calitate a știut și a reușit să fie unul dintre susținătorii și animatorii acestei Societăți, care înseamnă de pe acum atât de mult în istoria vieții noastre inginerești și în redresarea neamului.

Aceleași însușiri era firesc să facă din Andrei Ionescu și un membru al Secției Silvice din Colegiul inginerilor, pentru înfăptuirea căruia a luptat puternic, convins și susținut, cum și din consiliul Confederației asociației profesioniștilor intelectuali.

În toate aceste posturi grele de comandă și de luptă, Andrei Ionescu a fost unul și același, un stâlp al românismului.

El pleacă acum dintre noi cu cea mai frumoasă distincțiune: conștiința că și-a făcut datoria față de neam, față de țară, față de pământul nostru și față de pădurile țării. El se duce dintre noi, dar pilda lui rămâne!

M. D. D.

SUBSCRIEȚI LA IMPRUMUTUL ÎNTREGIRII

† **GH. TEODORESCU (AMICU)**
Inginer inspector general silvic — pensionar

Cu G. Teodorescu-Amicu dispăre încă unul din acea frumoasă generație de tineri studenți universitari și bacalaureați cari în 1902 și 1903, au contribuit la ridicarea potențialului Școlii Speciale de Silvicultură dela Brănești, transformându-se în Școală Superioară de Silvicultură, la îndemnul lui N. Gh. Popovici, căruia i se datorește exclusiv promovarea învățământului silvic din acea vreme.

G. Teodorescu s'a născut la 15 Aprilie 1878 în orașul Alexandria (Teleorman), dintr'o

modestă familie, cunoscând suferința încă de mic copil, prin pierderea tatălui său, încă din primii ani ai vieții.

Cursul primar l'a făcut în orașul Alexandria fiind clasificat printre primii.

În toamna anului 1889 s'a înscris la gimnaziul clasic din Alexandria, pe care l' absolvă în 1894 fiind singurul promovat la matematici din clasa sa.

În continuarea studiilor, în acelaș an se înscrie în clasa V a Liceului „Alexandri” din Galați pe care îl termină în 1897.

Bacalaureatul și l-a luat în 1897 la centrul dela Universitatea din București.

După aceia s'a înscris la Facultatea de Științe din București, în care timp, paralel cu cursurile universitare, fiind lipsit de mijloace, făcea și pe suplinitorul la diverse licee, pentru a se putea întreține.

În toamna anului 1902 și 1903, când N. G. Popovici, fostul Director al Pădurilor din acea vreme, făcea propagandă și printre studenții Facultății de Științe din București de a îmbrățișa cariera silvică, l'a determinat și pe studentul G. Teodorescu (care era aproape să-și ia licența)

să se înscrie în 1903 la examenul de admitere în Școala Superioară de Silvicultură dela Brănești. Așa că intrând în școală (II-a serie de bacalaureați) era cel mai în vârstă din seria sa, fiind și ofițer de rezervă.

Datorită blândetei sale, față de colegii mai tineri, și a respectului ce i se datora de ei, din primele zile, i s'a zis „Amicu“ și cu acest nume Amicu, a fost cunoscut și în corpul silvic.

În 1907 terminând Școala Superioară dela Brănești, prin recomandarea lui P. A. Grunzeu, Directorul școlii din acea vreme, către I. Kalindaru, Administratorul Domeniilor Coroanei, a fost numit silvicultor la Domeniul Borcea din jud. Neamț. — apoi la Sadova (Dolj).

În 1908 demisionând din Serviciul Domeniilor Coroanei, a fost primit în Corpul Silvic al Statului cu gradul de silvicultor asistent la ocolul silvic Râșca (Jud. Suceava), iar mai apoi, Șef al ocoalelor silvice Tătăruși, Adăncata, Râșca.

În 1913 a luat parte în campania din Bulgaria și a fost înaintat la gradul de căpitan în rezervă când i s'a conferit și „Avântul Țării 1913“. În 1916 fiind mobilizat, după un an, a fost avansat pe front la gradul de maior în rezervă în care calitate a luptat tot timpul războiului pe front. Pentru actele sale de bravură i s'a conferit „Coroana României“ în gradul de cavaler cu panglica de „Virtute Militară“ și „Crucea comemorativă 1916—1918“, și medalia „Victoria“ 1924.

În timp de pace, în 1939, i s'a conferit „Răsplata Muncii“ iar în 1939, „Medalia centenarului Regelui Carol I“.

Reintors din războiul 1916—1918, a fost mutat la Direcția Silvică Iași, când în 1920 a fost înaintat sub inspector silvic. În 1927 a fost înaintat Inspector silvic, când a fost numit și Director al regionalei silvice Iași.

A fost transferat apoi în Transilvania la Mercurea Ciucului. În 1930 a fost înaintat Inspector general silvic onorific la Centrala București, cu atribuția controlului ocoalelor silvice din Moldova și Basarabia. În 1933, se retrage la Iași, muncind liniștit până a ești la pensie.

Rămân în urma lui două lucrări silvice de o reală valoare pentru Silvicultura românească, mai ales atunci când nu apăruse și la noi lucrări care să unifice principiile de estimarea pădurilor atât de diferite după fiecare autor. Prima ediție a acestei cărți a apărut în 1919 intitulată „Căluza teoretică și practică a estimatorului de păduri“, ediție care s'a epuizat imediat.

Ediția a II-a este o completare a primei ediții, mult mai dezvoltată, cu procedee bazate pe calcule mai înalte și numeroase exemplificări, se găsește în manuscris de 400 coale, care însă, după o muncă de 20 ani, n'a avut fericirea să vadă lumina tiparului.

Lăsând urmașilor grija retipăririi acestei cărți, G. Teodorescu-Amicu, și-a împlinit misiunea și prin lucrările sale a făcut ca numele său să nu fie dat uitărei.

După eșirea la pensie, s'a retras la Brusturi (Jud. Baia), în acel sat moldovenesc, trăind modest în mijlocul familiei lui dragi. Fiind suferind de inimă, s'a stins ușor înconjurat de ai săi intimi, fiind înmormântat la cimitirul dn com. Brusturi (Baia).

De vestea încetării sale din viață, „Progresul Silvic“ a aflat doar din ziare, așa că regretăm adânc. că la mormântul lui, Soc. „Progresul Silvic“ n'a avut posibilitatea de a participa.

Soc. „Progresul Silvic“ regretând pierderea acestui distins membru al ei, transmite pe această cale, condoleanțe indureratei sale familii.

M. P. F.

ANUNȚAȚI DIN TIMP SCHIMBĂRILE DE ADRESĂ

Societatea «Progresul Silvic»

ȘEDINȚELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAȚIE

PROCES-VERBAL No. 8

Ședința Consiliului de Administrație din 9 Mai 1941

Prezenți Domnii: Ai. Butoi, I. C. Demetrescu, M. Drăcea, C. C. Emanoil, M. P. Florescu, N. Gheimeziu, D. Grozescu, At. Haralamb, G. Năstăsescu, At. Nedelcovici, M. Rădulescu, V. N. Stinghe și I. Zeicu.

Ședința se deschide la orele 19 și 30 sub președinția d-lui Prof. M. Drăcea.

Ordinea de zi:

- Darea de Seamă pentru Adunarea Generală
- Diverse administrative
- Comunicări.

Intrându-se în ordinea de zi, se citește proiectul de dare de seamă privind activitatea Consiliului în anul 1940. Se adoptă, cu anumite retușări, cu care sunt însoțite D-ii: prof. V. N. Stinghe, C. Emanoil și N. Gheimeziu.

Se dau apoi o serie de dispozițiuni în legătură cu ținerea Adunării Generale. Autorizația pentru ținerea Adunării Generale s'a obținut.

D-l Profesor M. Drăcea, președintele Societății, informează Consiliul că în ziua de 11 Mai a. c. va sosi în țară d-l Fr. Alpers, Ministrul pădurilor în Germania. În programul ce i se va face pe timpul șederii D-sale în Țară, va fi, în afară de vizitarea pădurilor din jurul Capitalei și o vizită la Societatea „Progresul Silvic”. D-sa dorește să ia contact cu Consiliul Societății. Această vizită va avea loc Luni, 12 Mai a. c. ora 16.

D-l Gheimeziu cere din nou înmărunți asupra modificărilor ce urmează a se aduce legii corpului silvic, în legătură cu stagiile pe teren ce se cer membrilor corpului. Arată situațiile speciale în care se găsesc membrii corpului, care activează la Școlile silvice de toate gradele, ICEF, Cooperație, Primării, Căminuțu, etc.

La comunicare se raliază și D-ii Ilie C. Demetrescu și At. Haralamb.

D-l D. Grozescu arată că se vor ține seamă, chiar în lege, de aceste cazuri speciale.

Consiliul hotărăște apoi primirea în Societate a d-lui Fedorovici.
Ne mai fiind nimic la ordinea de zi, ședința se ridică, anunțându-se o nouă ședință pentru Vineri 16 Mai a. c. ora 19.

PREȘEDINTE: (ss) M. Drăcea

Secretar: (ss) C. Emanoil

PROCES-VERBAL No. 9

Ședința Consiliului de Ad-ție din 16 Mai 1941

Prezenți D-nii: M. Drăcea, H. Lazăr, G. Năstăsescu, M. Rădulescu, Ilic Demetrescu, C. Emanoil, At. Haralamb, D. Sburlan, N. Ghelmeziu, At. Nedelcovici, V. N. Sfinșe, M. Suhățeanu, I. Zeicu, Andrei Ionescu, St. Rodoteatu, D. Grozescu, Tr. Heroiu.

Ședința se deschide la ora 19 sub președinția d-lui Prof. M. Drăcea, președinte.

Ordinea de zi :

1. Adunarea Generală
2. Cooptarea unui membru în Consiliul de Ad-ție
3. Diverse.

D-l C. Emanoil, secretar general, citește procesul-verbal al ședinței Comitetului de Direcție din 15 Aprilie 1941; Consiliul ratifică procesul-verbal.

D-l Președinte salută pe d-l Consilier Suhățeanu care, în calitatea de președinte al Consiliului tehnic al pădurilor a intrat în Consiliul de Ad-ție al Societății.

Domnii raportori ai problemelor dela ordinea de zi a Adunării Generale expune situația referatelor primite.

Se pun la punct ultimele măsuri în legătură cu Adunarea Generală.

D-l Consilier Horia Lazăr propune ca să se renunțe la excursia din ziua a treia a Congresului, date fiind ocupațiile la care sunt imperios chemați să răspundă azi inginerii silvici. Se aprobă.

Dacă rămâne timp, Luni, se va face probabil o vizită la muzeul silvic.

D-l Butoiu se delegează cu organizarea participării presei la Congres.

În locul vacant din Consiliul de Ad-ție Secretariatul Consiliului propune și se aprobă a se coopta d-l Comșia. Se aprobă cu unanimitate.

CAPIR-ul anunță Adunarea Generală pentru ziua de 25 Mai cît Delegații Societății la CAPIR sunt rugați a participa la adunare.

D-l Ing. Al. Ștefănescu solicită să țină o conferință despre burocratism la Cercul de studii al Societății. Se va lua în considerare la întocmirea programului conferințelor la Cercul de studii.

Ședința se încheie la ora 20 și 15.

PREȘEDINTE: (ss) M. Drăcea

Secretar: (ss) C. Emanoil

PROCES-VERBAL No. 10

Ședința din 20 Iunie 1941

Prezenți: Al. Butoiu, I. C. Demetrescu, M. Drăcea, C. Emanoil, N. Ghelmeziu, D. Grozescu, Tr. Heroiu, Năstăsescu, A. Nedelcovici, St. Rodoteatu, D. Sburian, V. Stinghe.

Ședința se deschide la ora 19.45 sub președinția d-lui prof. M. Drăcea.

Ordinea de zi:

1. Lucrări dela adunarea generală
2. Situația construcțiilor dela Govora și Carmen Sylva
3. Răspunsul Soc. de Gaz și Electricitate
4. Diverse — Administrative.

1. D-l Președinte mulțumește d-lor consilieri pentru modul cum s'au pregătit lucrările adunării generale.

Se hotărăște ca motiunile adunării generale să se prezinte d-lui Ministru Sichițiu în ziua de 21 Iunie, de o delegație a consiliului formată din d-nii: M. Drăcea, H. Lazăr, Năstăsescu, V. Stinghe, D. Grozescu și A. Nedelcovici.

Se hotărăște ca d-l prof. V. Stinghe să se ocupe cu tipărirea dărilor de seamă ale adunărilor generale din anii 1940 și 1941.

2. D-l C. Emanoil informează consiliul că Vila Sylva s'a rechiziționat și ocupat complet de armata germană. Dulapurile, cearcafurile, păturile și covoarele s'au depozitat în câteva camere rezervate pentru aceasta.

D-l Iliescu Marin, intendentul vilei, cere majorarea salariului. Se aprobă majorarea salariului la 3.000 lei pentru intervalul 1 Iunie—1 Octombrie 1941.

Vila dela Carmen-Sylva a fost rechiziționată în iarnă tot de armata germană. Vila a fost foarte rău întreținută. S'au cerut despăgubiri. S'au obținut până acum doar 4.000 lei. S'a făcut contestație. D-i insp. N. Caragea se ocupă îndeaproape de această vilă. Lengeria s'a depozitat. Se hotărăște ca vila să nu se locuiască în sezonul acesta.

3. D-l C. Emanoil informează consiliul asupra stadiului tratativelor cu Soc. de Gaz și Electricitate relativ la despăgubirea cerută de noi pentru stricăciunile cauzate de căderea calcanului clădirii Soc. de Gaz și Electricitate peste acoperișul clădirii noastre cu ocazia cutremurului. Se ceruse o despăgubire egală cu cel puțin 50% din cheltuielile de reparații. Verbal s'a comunicat d-lui C. Emanoil că Soc. oferă 30.000 lei despăgubiri contra unei declarații că nu mai avem nici o altă pretenție.

Se hotărăște ca să se ia din nou contact cu conducerea Soc. spre a se vedea dacă nu se poate obține mai mult.

Comitetul de direcție va tranșa această chestiune și anume spre a obține cel puțin cei 30.000 lei oferit de Soc. de Gaz și Electricitate

4. — Diverse

— Capir-ul trimite un chestionar cu rugămintea de a se răspunde total sau în parte până la 10 Iulie.

Se hotărăște să se trimită chestionarul tuturor membrilor Consiliului spre a da răspunsul pe care îl cred.

— Se admite ca membru în soc. d-l ing. Cerbulencu Anatolie.

— Se citește adresa d-lui ing. C. Călinescu relativ la starea lucrărilor pavilionului dela Amara. Se aprobă propunerile făcute

— Consiliul aprobă cumpărarea unui tablou al D-nei Cezar Cristea cu suma de lei 8.000.

Sedința se închide la ora 21.

PREȘEDINTE: (ss) M. Drăcea

Secretar: (ss) C. Emanoil

PROCES-VERBAL No. 11

Sedința din 8 Iulie 1941.

Prezenți D-nii: A. Comșia, M. Drăcea, M. Florescu, N. Ghelmeziu, C. Emanoil, Tr. Heroiu, Gh. Năstăsescu, A. Nedelcovici, D. Sburlan, V. Stinghe, I. Zeicu.

Sedința se deschide la ora 19.45 sub președinția d-lui prof. M. Drăcea.

Ordinea de zi:

1. Organizarea lucrărilor pentru timpul verii
2. Situația vilelor dela Govora și Carmen Sylva
3. Diverse. Administrative.

Înainte de a se intra în ordinea de zi, D-l Președinte salută intrarea în consiliu a D-lui Aurel Comșia.

D-l Comșia mulțumește consiliului pentru cinstea ce i s'a făcut a fi cooptat în consiliu și asigură consiliul de tot concursul D-sale.

1. Se hotărăște ca pe timpul verii ședințele consiliului să se țină după necesități. În permanență lucrează Comitetul de Direcție.

D-l Secretar General C. Emanoil va pleca, probabil în Basarabia. În timpul absenței D-sale, lucrările de secretariat vor fi ținute de D-l N. Ghelmeziu.

2. D-l Secretar general C. Emanoil informează consiliul că vila dela Govora este rechiziționată încă de armata germană:

Primăria Com. Govora cere cota de impozite comunale.

S'a făcut corespondență necesară pentru amânarea plății acestor impozite până la încasarea banilor din rechiziție.

Vila dela Carmen-Sylva este închisă.

3. D-l Președinte anunță că s'a prezentat D-lui Ministru Șchițiu moțiunea dela adunarea generală.

Se aprobă cererea revistei „Pădurea Românească“. D-l casier și comitetul de Direcție vor studia de unde se vor plăti banii

— Se reamintește membrilor consiliului de circulara CAPIR-ului și se face din nou apel de a 7 se răspunde.

— Se aprobă 2.000 lei ca abonament la revista „Statul Românesc”.

— D-1 Președinte aduce la cunoștință publicarea unui articol despre capre în Universul.

Se va face un comentariu al acestui articol în Revista Pădurilor.

Ședința se închide la ora 21.

PREȘEDINTE: (ss) M. Drăcea

Secretar: (ss) C. Emanoil

PROCES-VERBAL No. 12

Ședința din ziua de 6 Septembrie 1941

Prezenți D-nii: Al. Butoiu, C. Chiriță, Comșia, Demetrescu, M. Drăcea, C. Emanoil, N. Ghelmeziu, M. Rădulescu, D. Sburlan și V. Stinghe.

Ședința se deschide la ora 19.45 sub președinția d-lui prof. M. Drăcea.

Ordinea de zi:

1. Contribuția Societății la Imprumutul Intregirii
2. Situația vilelor Societății
3. Diverse — Administrative.

1. Se hotărăște să se contribue la Imprumutul Intregirii, următoarele sume:

300.000 lei pentru București

100.000 „ „ Govora

5.000 „ „ Carmen-Sylva, în rate lunare.

2. D-nul Paia expune situația vilei dela Govora, care este acum locuită de armata germană.

Se hotărăște:

— să se angajeze la vila din Govora un paznic în plus pentru noaptea, în caz că va fi nevoie, dacă armata germană rămâne pe iarnă.

— să nu se plătească taxa de vizitator cerută de Primăria Govora.

— lenjeria, covoarele, saltelele, etc., afară de mobilier dela vila Carmen Sylva, să se evacueze la Ocolul Silvic Basarabi (Murfatlar).

3. D-nul M. Rădulescu propune să se intervină pentru achiziționarea unei vile la Slănicul Moldovei dintre vilele dela evrei.

Se hotărăște să se facă o intervenție în acest sens. Se delegă D-nii: M. Rădulescu, A. Butoiu și C. Emanoil să se ocupe cu această chestiune.

— Se aprobă o subvenție de 20.000 lei. Eforiei de Vânătoare dela Brănești.

— Se admite ca nou membru în Societate. D-nul Inginer Comes Titus.

D-nul Președinte citește un proiect de apel din partea Societății, către toți Inginerii silvici pentru a se da un impuls mai mare activității vânătoarești.

Consiliul roagă pe D-nul Președinte ca împreună cu D-l Ing Comșa să completeze apelul în sensul celor discutate în Consiliu.

D-nul Președinte dă informații asupra modului cum a luat la cunoștință Academia de Agricultură. De această lege nu s'a luat cunoștință, decât după publicarea ei. Nu s'a cerut Soc. Progresul Silvic nici un aviz în privința acestei Legi, iar D-nul Președinte declară că nu a avut cunoștință sub nici o formă de această Lege.

Se hotărăște ca această chestiune pe care Societatea o găsește foarte importantă, să fie pusă la ordinea de zi, a ședinței următoare.

Se hotărăște să se plătească D-lui Avocat Babenco pentru serviciile aduse Soc. pe anii 1940/1941, suma de lei 20.000.

Ședința se închide la orele 21 și jumătate.

PRESEDINTE: (ss) M. Drăcea

Secretar: (ss) C. Emanoil

PROCES-VERBAL No. 13

Ședința din 30 Septembrie 1941

Prezenți D-nii: Stinghe, Florescu, Năstăsescu, Suhățeanu, Rădulescu, Heroiu, Rodoteatu, Ionescu Andrei, Zeicu, Gheimeeziu, Comșea, Emanoil, Butoi.

Ședința se deschide dela ora 19.45 sub președinția d-lui prof. V. Stinghe.

Ordinea de zi:

1. Secția Silvică din Academia de Agricultură
2. Diverse — Administrative
3. Comunicări.

Se citește și se aprobă procesul-verbal din ziua de 20 Iunie 1941.

1. Se ia în discuție punctul No. 1 dela ordinea de zi.

D-l Andrei Ionescu protestează vehement contra modului cum a fost făcută legea Academiei de Agricultură.

La acest protest se rialiază toți membrii consiliului. După discuțiuni ample, consiliul hotărăște:

- a) redactarea unui memoriu adresat d-lui Ministru împotriva înglobării silviculturii ca secție în Academia de Agricultură;
- b) însurarea unui comunicat în ziare asupra celor discutate în această ședință, relativ la înființarea Academiei de Agricultură;
- c) cei prezenți declară că nu vor primi să facă parte din Academia de Agricultură și se va recomanda celorlalți membri ai Societății să nu primească a fi membri ai acestei Academii sub sancțiunea desavuării;

d) la rectarea memoriului vor lucra d-nii: M. Drăcea, Tr. Heroiu, A. Ionescu, M. Suhățeanu și G. Năstăsescu;

e) la redactarea comunicatului pentru presă vor lucra d-nii: A. Ionescu și C. Emanoil.

2. Diverse și Comunicări.

— Armata Germană anunță că până la 15 Oct. crt. vor libera vila dela Govora.

Se hotărăște ca în caz că nu va putea să fie Dl. Paia prezent la predarea vilei, să se delege dl. ing. Simion Ghica cu aceasta.

— S'a rechiziționat parte din țengeria dela Govora în val. de cea. 2.000.000 lei la prețurile de azi.

— D-l ing. Tocușef cere demisionarea din Societate. Se aprobă.

— D-nii ing. Florescu Ilie și Dămânceanu Enache cer găzduirea țărilor lor candidați la Fac. de Silv. în căminul societății. Se aprobă.

— Se citește răspunsul din partea Casei Majestății sale la felicitarea de 1 an de domnie.

— Se citesc cererile femeilor de serviciu de a li se mări salariul.

Se hotărăște să i se plătească 2700 lei celei care are locuință și 3200 lei celei care nu locuiește în căminul Societății.

Ședința se închide la ora 21,30.

PREȘEDINTE: (ss) M. Drăcea

Secretar: (ss) C. Emanoil

PROCES-VERBAL No. 14

Ședința din 14 Octombrie 1941

Prezenți D-nii: C. Chiriță, I. C. Demetrescu, C. Emanoil, M. Drăcea, N. Ghelmeziu, D. Grozescu, Tr. Heroiu, Andrei Ionescu, St. Rodoteatu, V. Sabău, V. N. Stinghe, Ion Zeicu.

Ședința se deschide la orele 19,30 sub președinția D-lui prof. M. Drăcea, președinte.

Ordinea de zi:

1. Memoriul în chestiunea Academiei Agricole
2. Diverse — Administrative
3. Comunicări.

Înainte de a intra în ordinea de zi, se ține un minut de reculegere pentru colegul Roman Berențan, căzut pe frontul dela Odesa.

Se ține deasemenea un minut de reculegere pentru colegii: Nacu Scrima, Horia Grecu, Ernest Thomac, Th. Sărățeanu și Gh. Teodorescu, decedați în ultimul timp.

Si citesc procesele verbale ale ședințelor din 6 și 30 Septembrie și se aprobă.

1. D-l M. Drăcea, citește proiectul de memoriu către D-l Ministru al Agriculturii și Domeniilor referitor la înființarea Academiei Agricole.

2. Diverse:

a) Vila dela Govora a fost evacuată de armata germană și a fost preluată de către D-l N. Paia, delegatul Societății, S'a întocmit un proces-verbal de luare în primire prin care germanii se obligă să facă reparațiile specificate și să înlocuiască obiectele distruse.

b) Se aprobă cumpărarea unor bilete în valoare de 3.000 lei pentru o serbare a Consiliului de Patronaj.

c) AVIS Lugoj cere o subvenție. Se aprobă ultima sumă disponibilă, la acest articol, în buget.

d) Se aprobă demisia din Societate a D-lui Ing. Albrich Lothar, care a plecat în Germania.

e) Se delegă D-l Secretar General Emanoil să refere asupra cererii de majorarea salariului D-lui N. Paia. Totodată D-l Emanoil se delegă să întocmească un statut al personalului Societății.

Ședința se ridică la orele 21.

PRESEDINTE: (ss) M. Drăcea

Secretar: (ss) C. Emanoil

PROCES-VERBAL No. 15

Ședința dela 4 Noembrie 1941

Prezenți D-nii: Comșia A., Drăcea M., Ghelmeziu N., Heroiu Traian, Lazăr Horia și V. N. Stînghe.

Neintrunindu-se numărul statutar de membri, nu s'a putut ține ședința.

PREȘEDINTE: (ss) M. Drăcea

PROCES-VERBAL No. 16

Ședința din 25 Noembrie 1941

Prezenți D-nii: Al. Butoi, Const. Chiriță, A. Comșia, I. C. Demetrescu, Tr. Heroiu, Andrei Ionescu, Gh. Năstăsescu, A. Nedelcovici, V. Stînghe, M. Suhățeanu, I. Zeicu.

Ședința se deschide la ora 19,45, sub președinția d-lui prof. M. Drăcea, președinte.

Ordinea de zi:

1. Discuțiuni asupra organizării profesionale.
2. Statutul personalului ad-tiv al Societății,
3. Diverse-administrative.
4. Comunicări.

1. Discuțiuni asupra organizării profesionale.

D-l profesor M. Drăcea, arată că d. Vice-Președinte al Consiliului

de Miniștri, d. Prof. Mihail Antonescu, în discursul ținut la Colegiul Inginerilor, a expus modul cum d. Mareșal Antonescu înțelege să organizeze, în noul Stat, profesiunile.

Prezintă textul neoficial al comunicării d. Vice Președinte al Consiliului, la Colegiul Inginerilor.

Rezumând principiile din comunicarea făcută, arată că s'au desprins ideile diriguitoare, următoare:

— Creierea unui mare corp profesional, al tuturor Inginerilor români, cu mai multe secțiuni, care să fie un organ de selecție și erarhie profesională, cu dreptul de reprezentare și participare la funcțiile de Stat și particulare, după recomandările exclusive ale acestui corp profesional;

— Participarea reprezentanților Corpului Ingineresc, la Consiliul de Stat;

— Elaborarea unui program de înlăptuire naționale, pe care să-l prezinte guvernului.

D. Vice Președinte al Consiliului a cerut ca în termen de 3 săptămâni să se prezinte propunerile asupra organizării profesionale a inginerilor din România, pe aceste baze.

Față de cele comunicate de d. Vice Președinte al Consiliului, d. prof. Drăcea a pus în discuțiune următoarele probleme:

1. Din comunicarea făcută, nu a rezultat dacă se mai păstrează Corpul Tehnic al Inginerilor din serviciul Statului și deci, trebuie luată o altitudine în această chestiune.

2. Care este soarta diferitelor asociațiuni de Ingineri — Progresul Silvic, Soc. Ingineri Agronomi, Asociația Ing. de Mine, etc. — față de viitorul colegiu sau corp profesional al inginerilor.

S'ar părea că, aceste asociațiuni ar urma să treacă problemele de ordin profesional asupra viitorului corp profesional al inginerilor.

Se impune ca Soc. Progresul Silvic să-și fixeze punctul de vedere față de toate problemele ridicate de organizarea profesiunilor în noul Stat.

D. Prof. Stinghe, propune ca în viitoarea organizare a corpului profesional al inginerilor, să aparăm:

a) Societatea Progresul Silvic să ființeze mai departe, cu patrimoniul și scopurile sale, cu modificările de rigoare.

b) Asupra destinelor silviculturii, să hotărască inginerii silvici.

c) Asupra destinelor Corpului Silvic, să hotărască tot inginerii silvici.

După discuțiuni la care au luat parte dd. Consilierii M. Stăteanu, Năstăsescu, Heroiu, A. Ionescu, Nedelcovici, se hotărăște ca Soc. Progresul Silvic, să propună și susțină:

1. — Apărarea patrimoniului și conturului moral al societății.

2. — În viitoarea organizație a corpului profesional al inginerilor, să se păstreze individualitatea diferitelor categorii de ingineri.

3. — Să se păstreze și organizeze un corp tehnic al inginerilor funcționari de Stat, cu o erarhie bine stabilită

- D. Andrei Ionescu crede că în viitorul colegiu vor fi:
- o secție a inginerilor funcționari la Stat;
 - o secție pentru apărarea titlului de inginer (ing. particulari);
 - o secție pentru apărarea intereselor profesionale.

Președinte,

M. Drăcea.

p. Secretar General

Al. Butoi

PROCES VERBAL No. 17.

Sedința din 2 Decembrie 1941

Prezenți: dd. Al. Butoi, A. Comșia, M. Drăcea, M. P. Florescu, D. Grozescu, Tr. Heroiu, Gh. Năstăsescu, M. Rădulescu, St. Rodoteatu, D. Sburlan, V. N. Stinghe.

Sedința se deschide la ora 10,30, sub președinția d-lui prof. M. Drăcea, președinte.

Ordinea de zi:

1. — Discuțiuni asupra organizării profesionale;
2. — Statutul personalului ad-tiv al Societății;
3. — Creditul Forestier;
4. — Diverse — administrative;
5. — Comunicări.

1. — Discuțiuni asupra organizării profesionale.

D. prof. M. Drăcea, dă relațiuni asupra celor discutate la Colegiul Inginerilor, cu privire la viitoarea organizare profesională, cu care ocaziune s'a susținut:

- apărarea societăților diferitelor categorii de ingineri;
 - păstrarea cadrelor Corpului Technic, care se pare a fi periclitată;
 - în noua organizare profesională a inginerilor diferitele categorii de ingineri să fie reprezentate proporțional.
- D-sa mai pune în discuțiunea consiliului, chestiunile următoare:
- în noua întocmire a Statului, cine va reprezenta interesele pădurilor?
 - în chestiunile cari privesc interesele pădurilor, ca tarife vamale, tarife de transport, credit forestier, administrarea pădurilor particulare, etc., cine apăra aceste interese?
 - cu ocazia noii organizări profesionale, în ce măsură ne interesăm de soarta conductorilor, brigadierilor și pădurarilor?

După discuțiuni la care au luat parte dd. consilieri Stinghe, Grozescu, Rodoteatu, Ilie Dumitrescu, Sburlan, se hotărăște că, discutarea chestiunilor de mai sus este prematură.

Deasemeni se mai hotărăște să se susțină la discuțiunile ce vor avea loc la Colegiul Inginerilor, că erarhia în Corpul Technic este necesară, așa dar. să se mențină gradele.

2. — Statutul personalului administrativ al Societății.

Se citește proiectul de statut întocmit de d. C. Emanoil și se hotărăște ca d. Consilier Gh. Năstăsescu, să revadă proiectul de statut, iar d. Butoi să prezinte un stat de plată personalului, întocmit conform prevederilor proiectului de statut.

Se hotărăște ca noul statut să intre în vigoare pe ziua de 1 Ianuarie 1942.

3. — Creditul forestier.

D. prof. M. Drăcea arată că chestiunea înființării Creditului Forestier are mulți sorți de izbândă și că a informat pe d. Ministru al Agriculturii și Domeniilor asupra acestei chestiuni.

D-se mai informează Consiliul, că a primit un proiect de lege, pentru înființarea creditului forestier, spre a-și da părerea.

Soc. Progresul Silvic n'a fost întrebată asupra acestei chestiuni atât de importantă.

4. — Diverse — administrative.

Conf. art. 28 din statutul societății, se declară membru de drept în Consiliul Soc. Progresul Silvic, d. ing. Cons. Silvic N. Gh. Teodorescu, Administratorul Casei Pădurilor Statului.

5. — Comunicări.

D. Consilier A. Comșa, arată că d. Tr. Isbășescu, conductor silvic, a cerut să i se dea o bursă de către Direcția Economiei Vânătorului, pentru a merge în Germania, să se specializeze în problema pescuitului în apele de munte.

Intrucât d-se nu-l cunoaște, a cerut avizul societății.

În urma discuțiilor, s'a hotărât că societatea ia act de procedeele Direcției Economiei Vânătorului, de a specializa diferite persoane dinăuntrul Corpului Silvic, de diferite grade și felicită pe d. Comșa că a luat această inițiativă.

Se mai hotărăște ca pentru o ședință viitoare, să se pună la ordinea de zi, problema îndrumării Corpului Silvic, către chestiunile vânătoarești, dându-i-se preferință la Căminul societății, alături de filii inginerilor silvici și fiilor de vânători.

Sedința se încheie la ora 21.30.

Președinte,

M. Drăcea.

p. Secretar general

Al. Butoi

PROCES VERBAL No. 18

Sedința din 8 Decembrie 1941

Prezenți d-nii: C. Chiriță, I. C. Demetrescu, M. Drăcea, N. Ghelmeziu, D. Grozescu, Gh. Năstăsescu, A. Nedelcovici, V. Sabău, D. Sburian, V. N. Stinghe, M. Suhăteanu.

Ședința se deschide la orele 19.30 sub președinția D-lui Prof. M. Drăcea, președinte.

Ordinea de zi:

Continuarea discuțiilor asupra organizării profesiei de inginer și discutarea memoriului A.G.I.R. în această chestiune.

D-l Secretar citește adresa primită de la A.G.I.R. și proiectul de memoriu întocmit de A.G.I.R. relativ la rolul și organizarea profesiei de inginer în cadrul noului Stat.

D-l Președinte reamintește cum a luat naștere această chestiune. Întrebarea care se pune după citirea proiectului de memoriu al A.G.I.R.-ului, este dacă organizarea Corpului inginerilor să se facă în jurul A.G.I.R.-ului sau în jurul Colegiului inginerilor.

D-l Andrei Ionescu spune că întrebarea este dacă memoriul A.G.I.R.-ului este obiectiv sau nu și dacă da, dacă mergem cu ceea ce este obiectiv sau cu alte considerente.

D-l M. Suhățeanu spune că A.G.I.R. a întocmit un memoriu îndemnată de faptul că ea a luptat totdeauna în chestiunile profesionale ingineresti. Colegiul, așa cum este organizat, nu poate să facă vrece acțiuni de apărare a intereselor profesionale. Este de părere să se susțină memoriul A.G.I.R.-ului de către Societatea „Progresul Silvic”, care este o afiliată a A.G.I.R.-ului, mai exact să se accepte formarea Corpului inginerilor în jurul A.G.I.R.-ului.

D-l A. Nedelcovici nu este de părerea D-lui Suhățeanu, pentru că mai pot apărea proiecte de memorii pe cari cel puțin parțial le-am putea accepta. Este prematur a ne angaja cu proiectul de memoriu al A.G.I.R.-ului. Deasemenea să nu se spună niciodată că Societatea noastră este afiliată A.G.I.R.-ului. Ea nu este afiliată nimănui. Ea activează numai cu ceea ce promovează interesele forestiere.

D-l Suhățeanu precizează în ce sens a întrebuințat cuvântul afiliat, sens care nu este în contradicție cu cele spuse de D-l Nedelcovici.

D-l D. Siburlan întreabă dacă acest memoriu a fost cerut A.G.I.R.-ului sau este făcut din proprie inițiativă.

D-l Gh. Năstăsescu spune că s'a cerut de către D-l Președinte al Consiliului de Miniștri tuturor organizațiilor ingineresti sugestii pentru crearea Corpului inginerilor.

D-l I. Demetrescu întreabă dacă, adoptând memoriul A.G.I.R.-ului mai putea avea libertatea de acțiune mai departe sau dăm prin această mandat A.G.I.R.-ului să ne reprezinte în discuțiile relative la organizarea Corpului ingineresc.

D-l M. Suhățeanu spune că A.G.I.R.-ul va face numai organizarea generală, rămâne ca fiecare specialitate inginerescă să se organizeze în interior.

D-l I. Demetrescu spune că trebuie să fim prudenți până vom cunoaște exact situația.

D-l Chiriță spune că A.G.I.R.-ul poate acționa pe cont propriu în această chestiune, fără să fie nevoie ca Societatea noastră să se angajeze cu totul la acțiunea sa.

D-l I. Zeicu crede că putem fi de acord sau putem discuta parțial memoriul în ceea ce are general, dar nu putem încă fi de acord cu partea finală, prin care cere ca organizarea Corpului inginerilor să se facă în jurul A.G.I.R.-ului.

D-l V. Stînghe este de părere că să nu se participe la discuțiunea A.G.I.R.-ului angajînd Societatea noastră.

D-l M. Suhăteanu este de părere să se meargă la ședința A.G.I.R.-ului și să se adere la principiile generale ale proiectului de memoriu, fără a ne angaja să susținem ca A.G.I.R.-ul să fie axa de organizare a viitorului Corp al inginerilor.

D-l D. Grozescu spune că prin discuțiunile ce vor avea loc, A.I.R.-ul vrea tocmai să se orienteze asupra modului cum va trebui organizat Corpul ingineresc. Memoriul A.G.I.R.-ului se poate discuta, așa că participarea noastră la ședința A.G.I.R.-ului este chiar necesară, nu numai de dorit.

D-l Președinte expune pe scurt cele ce va declara în numele Consiliului Soc. Progresul Silvic la ședința A.G.I.R.-ului. Nu se poate aduce o adesiune unanimă la proiectul de memoriu al A.G.I.R.-ului. Ne informăm asupra modului cum vede A.G.I.R.-ul organizarea Corpului ingineresc, dar nu votăm pentru ca această organizare să fie făcută de A.G.I.R. sau altă asociație inginerescă.

Ședința se încheie la ora 22.

Președinte,

M. Drăcea.

p. Secretar general
Al. Butoi

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Direcțiunea Silvică

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcției Silvice;

Având în vedere art. 2 din Codul Silvic;

Având în vedere art. V din Legea modificatoare la Codul Silvic. publicată în Monitorul Oficial No. 131/1920.

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de Noi:

a) Amenajamentul pădurii Vadul Anei, județul Ilfov, proprietatea Al. N. Iacovaky, în suprafață de 49 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 18 ani. Revizuirea după 18 ani.

b) Amenajamentul pădurii Caputeasca, județul Ilfov, proprietatea Ștefan Constantinescu, în suprafață de 26 ha. 1800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Pitica, județul Buzău, proprietatea Traian Predescu ș. a., în suprafață de 53 ha. 3315 mp. Regim și tratament codru cu tăeri rase. Revoluția 90 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Stăfoain ș. a., județul Vlaşca, proprietatea Dumitru Burilleanu, în suprafață de 18 ha. 5000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

Data astăzi 28 Mai 1941 în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.
No. 10570/941.

a) Amenajamentul pădurii Galeș, județul Sibiu, proprietatea comunei Galeș, în suprafață de 307 ha. 5800 mp. Tratată în o serie codru cu tăeri succesive cu revoluția 96 ani și o serie de protecție cu exploatabilitate fizică. Revizuirea în anul 1958.

Data astăzi 18 Iunie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.
No. 12151/941.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Lucieni, județul Muscel, proprietatea Dumitru și Alexandru Vlădescu, în suprafață de 141 ha.

900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 10 Iulie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.

No. 13319/941.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Gura Humorului, județul Câmpulung, proprietatea orașului Gura Humorului, în suprafață de 795 ha. 1500 mp. Tratată în o serie de codru cu tăeri succesive cu revoluția 80 ani și o serie de protecție cu exploatabilitate fizică. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 10 Iulie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.

No. 13318/941.

a) Amenajamentul pădurii Piatul Topologului, județul Argeș, proprietatea moșnenilor divizați Spinent Podeni, în suprafață de 1404 ha. 4500 mp. Regim și tratament codru cu tăeri rase. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 5 ani.

b) Amenajamentul pădurii Cegani Partani, județul Ialomița, proprietatea Adina C. Brătianu ș. a., în suprafață de 1156 ha. 8000 mp. Tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluția 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Tulbeasca Glodeni, județul Dâmbovița, proprietatea Maria Georgescu și Eliza Capeleanu, în suprafață de 384 ha. 2900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii iPiorești, județul Dolj, proprietatea Elena Tâlpeanu ș. a., în suprafață de 62 ha. 9300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Frasinul, județul Gorj, proprietatea Ecaterina Bădescu, în suprafață de 31 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Amenajamentul pădurii Livezi, județul Dolj, proprietatea Maria Al. Vișoreanu, în suprafață de 31 ha. 4300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

g) Amenajamentul pădurii Zăvoai Slătioara, județul Romanși, proprietatea Gheorghe T. Ceparu, în suprafață de 18 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

Data astăzi 12 August 1941. în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.

No. 14975/941.

a) Revizuirea amenajamentului pădurilor din Ocolul silvic Breaza, județul Câmpulung, proprietatea Fondului Religionar ortodox român din Bucovina, în suprafață de 5561 ha. 5700 mp. Regim și tratament codru cu tăeri localizate. Revoluția 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Verbița, județul Prahova, proprietatea Statului dată în folosința Sf. Mănăstiri Cocos, Saon și Celic Dere, în suprafață de 1400 ha. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Moroda, județul Arad, proprietatea comunei Moroda, în suprafață de 115 ha. 900 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția 20 ani pentru crâng și 80 ani pentru elementul rezervă. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Luguzău, județul Arad, proprietatea comunei Luguzău, în suprafață de 123 ha. 2200 mp. Regim și tratament

crâng compus. Revoluția 30 ani pentru crâng și 90 ani pentru elementul rezervă. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Dud, județul Arad, proprietatea Composesoratului Dud, în suprafață de 110 ha. 8000 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția normală 35 ani pentru crâng și 105 ani pentru elementul rezervă. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Darvari, județul Ilfov, proprietatea I. I. Niculescu Dorobanțu, în suprafață de 249 ha. 3800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 15 ani. Revizuirea după 15 ani.

h) Amenajamentul pădurii După Hulă ș. a., județul Târnava Mică, proprietatea Composesoratului Sânt Ioana, în suprafață de 146 ha. 5900 mp. tratată în două serii de crâng cu revoluția 30 și 10 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 18 August 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.

No. 15375/941.

a) Planurile speciale de exploatare depuse la jn. No. 34061/940 pentru afectațiile I-a și IV-a din seria unică de codru cu țări succesive a pădurii Cheia, județul Vâlcea, proprietatea Obștei moșnenilor Cheeni, în suprafață totală de 3413 ha.

Aceste planuri fac parte integrantă din amenajamentul pădurii Cheia, aprobat prin D. M. No. 25623/924 publicată în M. Of. No. 105/924 și sunt valabile până în anul 1946 când se face revizuirea amenajamentului.

b) Amenajamentul pădurii Dosul, județul Făgăraș, proprietatea Maria Verzar, în suprafață de 57 ha. 3500 mp. Regim și tratament codru cu țări succesive. Revoluția 100 ani. Revizuirea în anul 1949.

c) Amenajamentul silvic pastoral al pășunii împădurite Cârștici și Glodul, județul Mușcel, proprietatea comunei Râncăcioev, în suprafață de 58 ha. 2200 mp., prevăzând măsuri de conservarea intactă a arboretului existent, ameliorarea pășunii, îngrijirea vitelor și reglementarea pășunatului. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 7 Septembrie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.

No. 16576/941.

a) Amenajamentul pădurii Gornei, județul Tutova, proprietatea Succesorilor Adela C. Felix, în suprafață de 143 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Prigoria, județul Gorj, proprietatea Aurel Pociovălișteanu, în suprafață de 139 ha. 1547 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 7 Septembrie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.

No. 6577/941.

a) Amenajamentul pădurii Doftana, județul Bacău, proprietatea Primei Societăți de Credit Funciar Rural din București, în suprafață de 9020 ha., tratată în 5 serii de codru cu țări succesive și revoluția 90 ani și o serie de codru grădinarit și termenul exploatabilității 150 ani. Revizuirea după 20 ani. La sfârșitul primului deceniu se va face revizuirea posibilității pe volum.

Data astăzi 12 Septembrie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.

No. 16857/941.

a) Amenajamentul pădurii Storești, județul Botoșani, proprietatea Societății Anonime Storești, în suprafață de 2559 ha. 3800 mp., tratată într-o serie de codru cu tăieri succesive cu revoluția 84 ani și una serie de crâng cu revoluția 25 ani.

Amenajamentul se va aplica până în anul 1943, când se va decide în mod definitiv față de rezultatul exploatărilor și al regenerării cu specii de valoare.

b) Amenajamentul pădurii Mierca Birnici, județul Dolj, proprietatea D. T. Angelescu, în suprafață de 227 ha. 110 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Chiciura ș. c., județul Gorj, proprietatea Eleonora Schileru, în suprafață de 52 ha. 8355 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Satului, județul Arges, proprietatea Preot Dumitru Mateescu, în suprafață de 20 ha. 2300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 18 ani. Revizuirea după 18 ani.

e) Amenajamentul pădurii Casota, județul Buziaș, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile din București, în suprafață de 16 ha. 6000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Bercu, județul Vâlcea, proprietatea Elena Gă. Lăpu și Ana C. Sordony, în suprafață de 36 ha. 1545 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția 60 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 18 Septembrie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.

No. 17483/941.

a) Amenajamentul pădurilor Făget, Povergina, Drăgănești ș. a., județele Severin, proprietatea Statului, în suprafață de 8336 ha. 300 mp. tratată în 3 serii de codru cu tăieri succesive dintre care 2 serii cu revoluția 120 ani iar a 3-a cu revoluția 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurilor Comana, Fântânele și Crețești-Sin-tești, județul Ilfov și Vlașca, proprietatea Statului, în suprafață de 1547 ha. 400 mp. tratate într-o serie de codru cu tăieri succesive și revoluția tranzitorie 80 ani și una serie de agrement cu exploatabilitate fizică. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 18 Septembrie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.

No. 21473/941.

a) Amenajamentul pădurilor Vierși, Văcăreasca, Valea Mare ș. a., județele Arges și Mușcel, proprietatea Statului din cuprinsul Ocolului silvic Trivalea, în suprafață de 4502 ha. 3800 mp. tratate în 4 serii de codru cu tăieri succesive și revoluția 100 ani; una serie de crâng simplu cu revoluția 20 ani și una serie de agrement. Revizuirea după 10 ani în 1943.

b) Amenajamentul pădurii Cocorăștii Mislei, județul Prahova, proprietatea Statului, formând Seria III-a din Ocolul silvic Ploești, în suprafață de 2161 ha. 1400 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția 96 ani începând din anul 1932. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Tălășman, județul Constanța, proprietatea Statului, formând Seria II-a din Ocolul silvic Cerna-Vodă, în suprafață de 530 ha. 6300 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 8 Octombrie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.

No. 18849/941.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Preajma, județul Muscel, proprietatea A. Cotârleț și alții, în suprafață de 272 ha. 9000 mp. tratată în o serie de codru cu tăieri rase și revoluția 90 ani și una serie de protecție cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Săulești, județul Gorj, proprietatea I. Urdăreanu, în suprafață de 58 ha. 9000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Corhana Zăton, județul Roman, proprietatea Adela Moga și Alice Sârbu, în suprafață de 33 ha. 3513 mp. tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluția 20 și 3 ani. Revizuirea după 20 ani pentru Seria I și 3 ani Seria II-a.

Data astăzi 8 Octombrie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.
No. 18850/941.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Gura Humorului, județul Câmpulung, proprietatea orașului Gura Humorului, în suprafață de 795 ha. 1500 mp., tratată în o serie de codru cu tăieri succesive și revoluția 80 ani și o serie de protecție cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiul Șotânga ș. a., județul Dâmbovița, proprietatea Laurențiu Zara, în suprafață de 40 ha. 5600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 10 ani. Revizuirea în anul 1946.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Moara Nouă, județul Dâmbovița, proprietatea Petre Bucurescu ș. a., în suprafață de 10 ha. 7422 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 8 ani. Revizuirea după 8 ani.

Data astăzi 3 Noembrie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.
No. 20287/941.

a) Amenajamentul pădurii Căvâran, județul Severin, proprietatea Societății Anonime „Cărășana”, în suprafață de 2678 ha. 3000 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Dealul Muerii, județul Dolj, proprietatea Constantin A. Firescu, în suprafață de 10 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 3 Noembrie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.
No. 20286/941.

a) Amenajamentul pădurii Sentea, județul Alba, proprietatea Soc. Sentea, în suprafață de 124 ha. 9200 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Corneasca Ochiuri, lotul 12, județul Dâmbovița, proprietatea N. C. Câmpeanu, în suprafață de 67 ha. 8354 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 3 Noembrie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.
No. 20288/941.

a) Amenajamentul pădurii Costești Romani, județul Vâlcea, proprietatea Statului, cedată în uzufruct Sf. Mănăstiri Horez, Bistrița și

Arnota, în suprafață de 1400 ha. Regi înși tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 96 ani. Revizuirea în anul 1964.

Data astăzi 17 Noembrie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.
No. 20390/941.

a) Amenajamentul pădurii Sîstărovăț, județul Timiș Torontal, proprietatea comunei Sîstărovăț, în suprafață de 148 ha. 5400 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 84 ani. Revizuirea după 21 ani.

b) Amenajamentul pădurii Nișcovul Cârlovoaia, lot. VI, județul Buzău, proprietatea Arefa Procopiescu, în suprafață de 99 ha. 9300 mp., tratată în 2 serii de crâng simplu cu revoluțiunea 12 și 8 ani. Revizuirea după 12 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Colțești, județul Vâlcea, proprietatea Șimion Blendea, în suprafață de 98 ha. 6400 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Marghilești pe Păltiniș, județul Buzău, proprietatea Ion Andronescu ș. a., în suprafață de 15 ha. 5200 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 100 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Mărghilești pe Păltiniș, județul Buzău, proprietatea Ion C. Andronescu ș. a., în suprafață de 20 ha. 2600 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 100 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 17 Noembrie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.
No. 20887/941.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Sfoara Vereș și Băscenii de Jos, județul Buzău, proprietatea Sofia G. Constantinescu, în suprafață de 21 ha. 4600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Cărbunești, județul Gorj, proprietatea Ștefan Gr. Popescu, în suprafață de 20 ha. 8600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Cărbunești, județul Gorj, proprietatea Preot Grigore Popescu, în suprafață de 11 ha. 8000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul Silvico-Pastoral al pășunii împădurite Valen Bratia ș. a., județul Muscel, proprietatea comunei Aninoasa, în suprafață de 145 ha. 6000 mp., prevăzând măsuri de refacerea, ameliorarea și exploatarea pășunii precum și conservarea Seriei de protecție ce cuprinde arboretele aflătoare pe pășune. Revizuirea după 5 ani.

Data astăzi 17 Noembrie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.
No. 20889/941.

a) Amenajamentul pădurii Sinersig, județul Timiș-Torontal, proprietatea comunei Sinersig, în suprafață de 114 ha. 8800 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 84 ani. Revizuirea după 14 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Capăt, județul Timiș Torontal, proprietatea Comunei Capăt, în suprafață de 83 ha. 4100 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Pârâul Verpolea, județul Dorohoi, proprietatea Valerian Arîtonovici, în suprafață de 58 ha. 7800 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 21 Noiembrie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.
No. 21203/941.

a) Amenajamentul pădurii Balota Valea Rece, județul Hunedoara, proprietatea Samoil Modârca ș. a., în suprafață de 187 ha. 8500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Calapăru-Frasin, județul Gorj, proprietatea Paula D. Scafeș, în suprafață de 77 ha. 5675 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 21 Noiembrie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.
No. 21672/941.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Racovița, județul Timiș Torontal, proprietatea Comunei Racovița, în suprafață de 178 ha. 3600 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Râpa, județul Bihor, proprietatea Composesoratului urbarial Râpa, în suprafață de 80 ha. 1400 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția 20 ani pentru elementul crâng și 90 ani pentru rezerve. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Bănuca, județul Prahova, proprietatea Irina Alexandrescu, în suprafață de 16 ha. 3800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Ursoaia Mică ș. a., județul Prahova, proprietatea I. Mihăilescu Mișu, în suprafață de 18 ha. 5050 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 21 Noiembrie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.
No. 21204/941.

a) Amenajamentul pădurii Dumbrava, județul Hunedoara, proprietatea Composesoratului urbarial Tiulești, în suprafață de 118 ha. 7500 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Drăgoești, județul Timiș-Torontal, proprietatea comunei Drăgoești, în suprafață de 104 ha. 5000 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Ficător, județul Timiș Torontal, proprietatea Comunei Ficător, în suprafață de 82 ha. 8000 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 84 ani. Revizuirea după 14 ani.

Data astăzi 21 Noiembrie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.
No. 21202/941.

a) Amenajamentul pădurii Dumbrava-Câmpul Boilor, județul Timiș-Torontal, proprietatea Comunei Ohaba Timiș, în suprafață de 169 ha. 2800 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 84 ani. Revizuirea după 14 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Telești Bolintineanca, Lotul II, județul Dâmbovița, proprietatea Ecaterina Dumitriu, în suprafață de 66 ha. 4300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 27 Noiembrie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.

No. 21671/941.

a) Amenajamentul pădurii Chier, județul Arad, proprietatea Comunei Chier, în suprafață de 271 ha. 3800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani pentru elementul crâng și 90 ani pentru rezerve. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 3 Decembrie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.

No. 21897/941.

a) Amenajamentul pădurii Bocsig, județul Arad, proprietatea Comunei Bocsig, în suprafață de 219 ha. 8300 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția 30 ani pentru elementul crâng și 90 ani pentru rezerve. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Cosma, județul Arad, proprietatea Aurel Cosma, în suprafață de 30 ha. 3200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 15 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Deju Râioasa, județul Vâlcea, proprietatea Leon Georgescu, în suprafață de 11 ha. 6200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 3 Decembrie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.

No. 21898/941.

a) Amenajamentul pădurii Măneciușle-Schiulești, județul Prahova, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile din București, în suprafață de 9823 ha. 3664 mp., tratată în 2 serii de codru cu tăeri succesive și 2 serii codru cu tăeri rase precum și o serie de protecție cu exploatabilitatea fizică. Revoluția 100 ani pentru seriile de raport. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 8 Decembrie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.

No. 22095/941.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Sititelec, județul Bihor, proprietatea Comunei Sititelec, în suprafață de 290 ha. 7800 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Galeș, județul Sibiu, proprietatea Comunei Galeș, în suprafață de 307 ha. 5800 mp., tratată în o serie de codru cu tăeri succesive și revoluția 96 ani și una serie de protecție cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Cumpenele ș. a., județul Buzău, proprietatea C. și Gh. Rădulescu, în suprafață de 187 ha. 1020 mp. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 70 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii Iermata, județul Arad, proprietatea Comunei Iermata, în suprafață de 57 ha. 5500 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția 30 ani pentru elementul crâng și 90 ani pentru rezerve. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Zlotesti, județul Teleor-

man, proprietatea Ortansa Grigoriu, în suprafață de 16 ha. 8520 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.

No.

a) Amenajamentul pădurii Mirlău, județul Alba, proprietatea Composesoratuului Șard, în suprafață de 230 ha. 2000 mp. Regim și tratament crâng cu rezerve. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 5 Decembrie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.

No. 22096/941.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Fundul Elanului Urați, județul Fălciu, proprietatea Ana C. Popov, în suprafață de 21 ha. 300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoaele Emil Lăzărescu, județul Dâmbovița, proprietatea Emil Lăzărescu, în suprafață de 73 ha. 7350 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 7 ani. Revizuirea după 7 ani.

c) Amenajamentul pădurii Fundătura, județul Târnava Mică, proprietatea Cheșun Vasile, în suprafață de 57 ha. 4600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Piscul Cerbului, județul Muscel, proprietatea Const. Tudora, în suprafață de 1 ha. 1000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Zăvoiu Verguleasa, județul Olt, proprietatea Paul P. Lazăr, în suprafață de 54 ha. 3000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 5 ani. Revizuirea după 5 ani.

Data astăzi 19 Decembrie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.

No. 23009/941.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Drăghinești, județul Vlașca, proprietatea Elena Lupu Sordoni și A. Grimaldi, în suprafață de 121 ha. 6000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 14 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii La Plop și Valea Nișului, județul Muscel, proprietatea Alex. Gh. M. Popescu, în suprafață de 2 ha. 2500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 22 ani. Revizuirea în anul 1959.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Dealul Cărcinovului ș. a., județul Muscel, proprietatea V. Duțulescu, în suprafață de 5600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 25 ani. Revizuirea după 20 ani.

d) Regulament de exploatare al pădurii In Braniste, județul Muscel, proprietatea Ion Duțulescu, în suprafață de 5000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Colonia Satu Mic, județul Arad, proprietatea Comunei Colonia Satu Mic, în suprafață de 33 ha. 2400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Miceasca Straislavu, județul Muscel, proprietatea Gh. și Dem. I. Chirea, în suprafață de 3 ha. 200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 19 Decembrie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.

No. 23010/941.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Muncelul, județul Hunedoara, proprietatea Băncii Comerțului din Craiova, în suprafață de 622 ha, 2300 mp., tratată în 2 serii de codru cu tăeri rase și revoluția 80 ani și una serie de protecție cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 20 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Căușd, județul Bihor, proprietatea Comunei Căușd, în suprafață de 184 ha, 4560 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția 10 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Cristina, județul Buzău, proprietatea Maria N. Hagi Moscu ș. a., în suprafață de 67 ha, 6316 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

d) Amenajamentul pădurii Cretuleasca, județul Buzău, proprietatea Simion Pr. C. Ionescu, în suprafață de 11 ha, 9829 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 22 Decembrie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.

No. 23163/941.

a) Amenajamentul pentru refacerea pădurii Lacul Sărat, județul Brăila, proprietatea Statului, în suprafață de 618 ha, 8500 mp., prevăzând exploatarea actualelor arborate în decurs de zece ani și reîmpădurirea cu specii de valoare proprii stațiunii. Revizuirea după 5 ani.

b) Amenajamentul pădurii Bucova, județul Romanși, proprietatea Statului, formând Seria V-a din ocolul silvic Bobiești, în suprafață de 119 ha, 5300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani. Revizuirea după 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii Poteni, județul Gorj, proprietatea Statului dată în folosința Sf. Schit Lainici, în suprafață de 100 ha. Regim și tratament codru cu tăeri succesive. Revoluția 100 ani. Revizuirea după 20 ani.

Data astăzi 29 Decembrie 1941, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.

No. 23286/941.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Tulca, județul Bihor, proprietatea Composesorafului urban Tulca, în suprafață de 126 ha, 200 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția 30 ani pentru elementul crâng și 80 ani pentru rezerve. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Movileni lotul 5, județul Covurlui, proprietatea Sansa Coltofeanu, în suprafață de 37 ha, 1100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 7 ani. Revizuirea după 7 ani.

Data astăzi 14 Ianuarie 1942, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.

No. 909/942.

a) Amenajamentul pădurii Moclar, județul Bihor, proprietatea Comunei Moclar, în suprafață de 255 ha, 6200 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Ludești, județul Dâmbovița, proprietatea mostenitorilor I Marinescu, în suprafață de 190 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 15 ani.

c) Amenajamentul pădurii Crasani, județul Ialomița, proprietatea Zoe Vi. Atanasovici, în suprafață de 61 ha, 9100 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 15 Ianuarie 1942, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.

No. 911/942.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Homorog, județul Bihor, proprietatea Comunei Homorog, în suprafață de 157 ha. 3500 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția normală 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Moclar, județul Bihor, proprietatea Composesoratului urban Moclar, în suprafață de 30 ha. 5000 mp. Regim și tratament crâng compus. Revoluția 30 ani pentru elementul crâng și 90 ani pentru rezerve. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 15 Ianuarie 1942, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.
No. 908/642.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Tisău (Armeanca), județul Buzău, proprietatea Nicolae Alex Păun, în suprafață de 363 ha. 3200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Data astăzi 15 Ianuarie 1942, în cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *Horia Lazăr*.
No. 910/942.

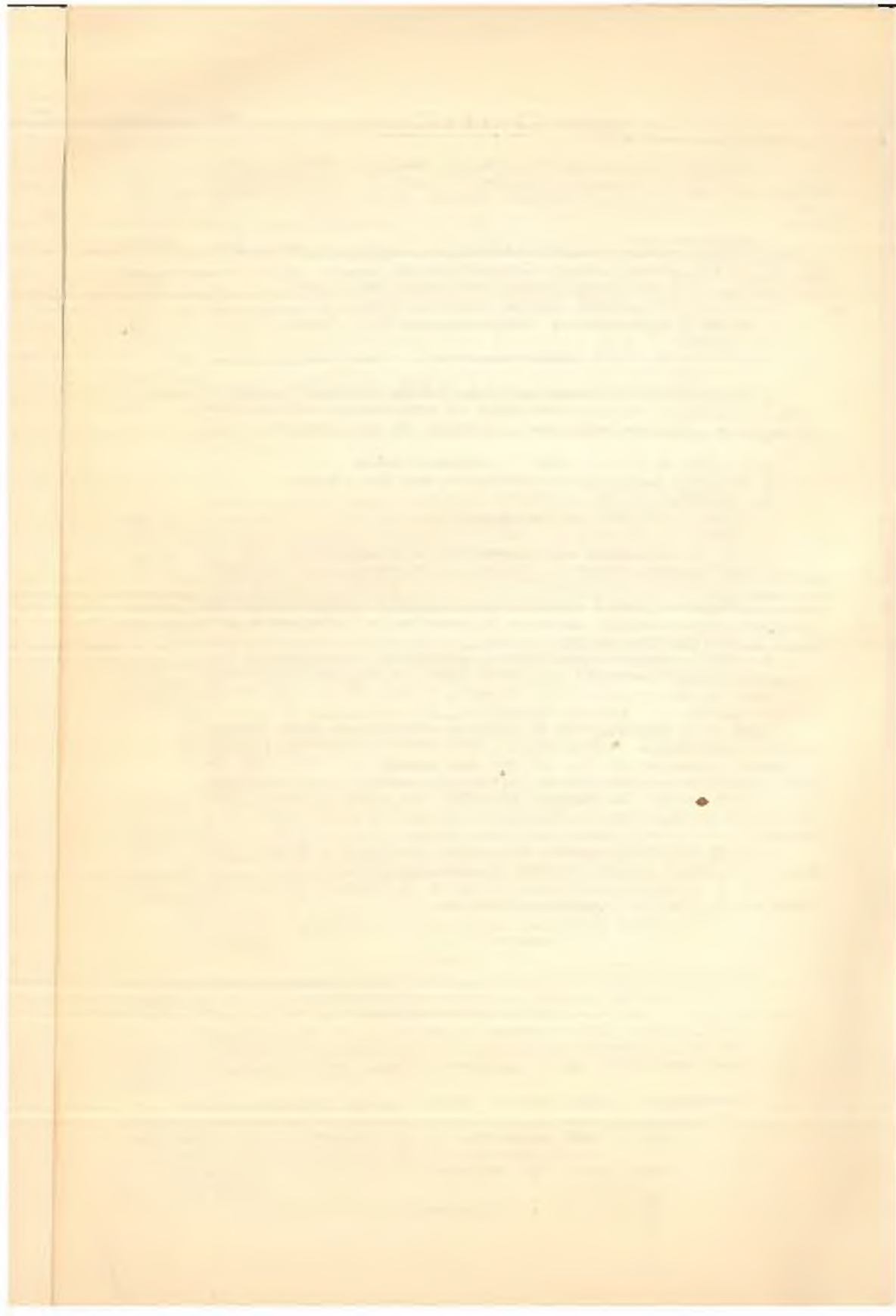
Art. II. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face la epoca arătată în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte, intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Dacă se va constata însă în urmă că arătările din acest amenajamente (regulamente de exploatare), referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc. nu fost date cronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, ele se vor revizui imediat fie din punct de vedere tehnic-silvic, fie asupra proprietății etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și nevalabil.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V și ultimul. — Domanul Director al Direcției Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Decizii.

REVISTA PADURILOR
ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC” — ANUL 52

TABLA DE MATERII
PE ANUL 1941

REVISTA PADRÃO
SOCIETY OF AMERICAN ENGINEERS

TABLA DE MATERIA
DE 1917

TABLA DE MATERII

ARTICOLE

Studii, comentarii, documentări, vânătoare, pescuit

Autorul:	Titlul articolului	Pag.
<i>Badea M. și Crețoiu P.:</i>	Stațiune nouă de Daphne Blagayana Frey. în România — — — — —	285
<i>Bărbulescu Șt.:</i>	Aprovizionarea cu lemne de foc — — —	209
<i>Burghilea D.:</i>	Funicularul ca mijloc de transport — —	579
<i>Caraminu I.:</i>	Terenurile degradate ale Banatului — —	519
<i>Cernescu Tiberiu:</i>	Reflecțiuni asupra normelor germane pen- tru încercarea lemnului — — —	131
<i>Chiriță C.:</i>	Geneza solurilor de stepă — — — —	429
<i>Ciulei C.:</i>	Imbunătățirea terenurilor degradate și inundabile din regiunea Jijiei și a Bașcului — — — — —	591
<i>Coman Artur:</i>	Contribuțiuni la flora Maramureșului — —	13
—	Genul <i>Euphrasia</i> în Maramureș — — —	205
—	Date geobotanice despre Salicaceacele din Maramureș — — — — —	362
<i>Constantinescu N. A.:</i>	O sintesă românească de istoria vânătoarei	158
<i>Constantinescu Nae:</i>	<i>Corylus colurna</i> în Oltenia — — — —	82
<i>Cota V.:</i>	Schimbare de concepție — — — — —	301
—	Asupra modificării legii pentru protecția vânătaului — — — — —	398
—	A. v. l. s. Alba Iulia — — — — —	401
—	Preocupările vânătoarești ale Casei Pădu- rilor Statului — — — — —	402
<i>Crețoiu Paul:</i>	Distribuția geografică generală a plantelor lemnoase din România — — — —	63
<i>Crețoiu P. și Badea M.:</i>	Stațiune nouă de Daphne Blagayana în România — — — — —	285
<i>Drâmbă D.:</i>	Noțiunea de greutatea măsurătorilor apli- cată în operațiunile topografice fo- restiere curente — — — — —	265

—	Hotarnicul Tudor Vladimirescu — — —	381
Filipovici I.:	Un proiect de mașină pentru dezarierea semintelor forestiere — — — —	84
—	Pretul lemnului — — — — —	473
Gârbu Șt.:	Problema Fondului bisericesc ortodox ro- mân din Bucovina — — — —	289
Georgescu C. C.:	Considerațiuni asupra răspândirii cerului și efectele gerurilor în cereturi — —	157
—	Ceretele ca tip de pădure — — — —	444
—	Ceretele ca tip de pădure (II Ceretele încheiate) — — — — —	505
Hafner Franz Dr. <i>(Viena):</i>	Intâmpinare la articolul: „Suprainălțarea șinelor exterioare în curbe“ — —	130
Haralamb At. M.:	Două locuri cu <i>Sarothamnus Scoparius</i> (L.) Wimm. în Transilvania — — —	87
Lungu I.:	Diurnurile noastre forestiere (actualități și program de viitor) — — — —	458
Lupe Ion:	Observații asupra perdelelor de protecție din Ucraina și Crimeia — — —	565
Macedoneanu Vlad:	Intre vânătoare și factor economic — —	404
Măldăescu Andrei:	Dimensionarea și trasarea schimbătoarelor de cale întrebuintate la liniile ferate inguste — — — — —	331
Moldovan I. junior:	Inginerii din cadrul particular și proiectul legii de organizare al Corpului Teh- nic român — — — — —	391
Morariu Iuliu:	<i>Cypripedium calceolus</i> L. în munții Bu- zăului — — — — —	287
Pașcovschi S.:	Efectele inundațiilor din 1940 în câmpia Banatului — — — — —	6
—	Uscarea frunzelor din cauza secetei — —	82
—	Asupra pagubelor produse de vânat în parcuri și pepiniere — — — —	145
—	Un grup de arbori trăsniți dintr'odată —	470
Petcuș M.:	Greșeli de cari trebuie să ne ferim — —	19
Petrescu Titus:	Teoria erorilor și verificarea ei asupra fe- nomenelor silvice (IV) — — —	1
Pokorny E.:	Câinii de vânătoare ai silviculturii — —	91
—	Terenul de vânat mic. (Cercetări premer- gătoare înființării unui teren de vâ- nat mic) — — — — —	163
—	Binoclul de vânătoare — — — — —	167
Popescu Aurel:	Asupra administrației și controlului la ob- știi și composesorate — — — —	535
Rătan I.:	Aflarea grosimii la capătul subține al buș- teanului din care se fasonază lemn șarizat — — — — —	296

Autorul:	Titlul articolului	Pag.
<i>Revista Pădurilor:</i>	La reintregirea hotarelor din răsărit —	329
<i>Rucăreanu Nic.:</i>	Explicatibilitate și revoluție — — —	70
<i>Sburlan D.:</i>	Răspuns la întâmpinarea D-lui Dr. Hafner Franz (Viena) asupra articolului: „Supraînălțarea șinelor exterioare în curbe“ — — — — —	139
	Pădurile și silvicultura în U. S. S. R. —	465
<i>Săvulescu Al.:</i>	Tarife de cubaj pentru molift (arbori din răritură) — — — — —	125
<i>Vasilu V. V.:</i>	Legiurile forestiere și cele în legătură cu pădurea — — — — —	368
<i>Witting Otto:</i>	Contribuțiuni la istoria vânatului cu pene în Transilvania — — — — —	214
	Cerbul și căprioara Transilvaniei în vea- cul XIX — — — — —	342

CRONICA INTERNĂ

<i>B. Th.:</i>	Întrebuițarea deseurilor de lemn — —	33
<i>Constantinescu Nae:</i>	Problema pădurilor românești — — —	230
<i>Crivăț T. H.:</i>	Cuvânt forestier și-a încetat apariția —	29
—	Casa de adăpost și instruire pentru mun- citorii de pădure dela Vulturești —	30
—	Exploatare anticipate pentru coajă de tanin	31
—	Operațiuni culturale excepționale — —	31
—	Strădanii pentru ideea forestieră — — —	596
—	Interzicerea pășunatului în păduri — —	597
<i>Hartlamb Al. M.:</i>	Intensificarea culturilor de plante de nu- treț — — — — —	96
—	Problema combustibililor — — — — —	179
—	Ecouri din Oltenia — — — — —	229
<i>Rădulescu Anton V.:</i>	Un început lăudabil — — — — —	95
<i>Red.:</i>	Planul de lucru al Casei Pădurilor Sta- tului pentru deceniul 1941—1950 —	169
<i>Rucăreanu N.:</i>	Anul forestier 1940 — — — — —	23
<i>Sburlan D.:</i>	„Stejar de baltă“ — — — — —	481

CRONICA EXTERNA

Autorul:	Titlul articolului	Pag.
Demetrescu Plo C.:	Academia germană de științe forestiere „Herman Göring” — — — — —	33
—	Dela Centrul internațional de Silvicultură-Berlin — — — — —	34
—	Săptămâna pădurii în Suedia — — — — —	35
—	Piopul preocupă și pe Ruși — — — — —	35
—	De la Centrul internațional de silvicultură — — — — —	97
—	În căutarea unei specii de ulm mai viguros — — — — —	97
—	Incadrarea producției de lemn a Guvernământului general polonez în spațiul economic german — — — — —	67
—	Vânătoarea în Statele Unite ale Americii — — — — —	98
—	Dela Comisiunea pentru semințe forestiere și rasele de arbori — — — — —	181
—	Căștigul forestier al Sovietelor în 1940 — — — — —	181
—	Gazogenele cu lemn sau cărbune de lemn câștigă teren și în Norvegia — — — — —	183
—	Căile ferate suedeze revin la încălzirea cu lemn — — — — —	183
—	Unificarea chestiunilor forestiere în Norvegia — — — — —	183
—	Von Tubeuf † — — — — —	184
—	Dela Uniunea internațională a Institutelor de experimentație forestieră — — — — —	233
—	Dela vecinii noștri Unguri — — — — —	235
—	Intersylva — — — — —	234
—	Tineretul țărănesc american se îndreaptă către pădure — — — — —	234
—	Plan forestier pe 20 ani în Suedia — — — — —	235
—	Intinse împăduriri în Rusia — — — — —	305
—	Tendențe europene în materie de comerțul lemnului — — — — —	305
—	Extinderea tăerilor de păduri în Danemarca — — — — —	305
—	Perdelele de protecție în Statele Unite ale Americii — — — — —	305
—	Motorul cu gazogen de lemn din ce în ce mai mult la ordinea zilei — — — — —	306

Autorul:	Titlul articolului	Pag.
—	Aprovizionarea cu lemn și îndatoririle militare în Elveția — — — — —	306
—	Fabrică de lignoston lângă Moscova — — — — —	307
—	Câștigul în păduri al Ungariei ca urmare a arbitrajului dela Viena — — — — —	407
—	Economia lemnului germană în 1941 — — — — —	407
—	Spre unitatea economiei forestiere europene — — — — —	408
—	Măsuri recente de politica lemnului în Germania — — — — —	408
—	Exportul de lemn pentru hârtie finlandez dirijat de Stat — — — — —	409
—	Supra exploatări forestiere și în Franța — — — — —	409
—	Încercări cu plop în Mexico — — — — —	410
—	Avionul în gospodăria forestieră sovietică — — — — —	410
—	Gândacul de Mai periclitează împăduririle în Rusia — — — — —	410
—	Dușuri pentru prezervarea lemnului în Rusia — — — — —	411
—	Prof. Leo Hauska; cu prilejul jubileului de 60 ani — — — — —	477
—	Economia forestieră a ținutului secuesc în cuprinsul Ungariei — — — — —	478
—	Se păstrează și economisește lemnul pretutindenea — — — — —	478
—	Exploatarea pădurilor dirijată de Stat și în Portugalia — — — — —	478
—	Autarhia italiană se întemeiază în mare parte și pe păduri — — — — —	479
—	Pădurile, vânătoarea și piscicultura merg. mal pretutindeni, mână în mână — — — — —	479
—	Plan forestier de lucru pe 20 ani în Norvegia — — — — —	479
—	Lemnul pentru celuloză preocupă îndeaproape Italia — — — — —	480
—	Dela Centrul internațional de Silvicultură. Călătoria de studii din Suedia — — — — —	549
—	Din Transilvania de Nord — — — — —	549
—	Protecția naturii în Germania — — — — —	550
—	Și Belgia reglementează recoltarea lemnului — — — — —	550
—	Economisirea lemnului pe ori și ce cale — — — — —	550

	Zahărul de lemn — — — — —	550
	Dela Centrul internațional de silvicultură- Berlin — — — — —	593
	Câteva clipe pentru Philippe Flury — —	599
	Străduințe de economicoasă folosire a lem- nului pretutindeni — — — — —	600
	Impăduriri comunale în Turcia — — —	600
	Ca la Elvețieni la nimeni — — — — —	601
	Cartelarea industriei europene de celuloză	601
Demetrescu Ilie C.:	Un „Oficiu central al lemnului” în Belgia	601

CINEGETICĂ ȘI PISCICOLĂ

Cota V.:	Cerbul capital doborât de D-i Ministru M. Killinger — — — — —	603
	Cooperativa vânătorilor — — — — —	602
	Apelul Soc. Progresul Silvic — — — — —	603
	Descentralizare la Dir. Economiei Vâna- tului — — — — —	604
Criștă T. H.:	Măsuri speciale pentru protejarea vânatu- tului amenințat cu dispariția — —	236
Haralamb At.:	Institutul de pescărie și piscicultură — —	37
	Buletinul pisciculturii românești — —	38
***	Noul permis de vânătoare 1941—1942 —	307
***	Nouii membri numiți în Consiliul supe- rior al vânătoarei — — — — —	303
***	În legătură cu organizarea stațiunilor co- lumbofile civile — — — — —	309
***	Dare de seamă asupra desbaterilor Fede- rației protectorilor Caprei Negre —	483
	Dispoziții noi relative la achitarea aren- zilor pentru terenurile de vânătoare	484
	Cooperativa de aprovizionare cu cartușe	484
	Circulări — — — — —	485, 551

RECENZII

Cărți

Asociația română de poduri, zăpante și încercarea materialelor. Sedintele grupului român de încercări de materiale 1940—41. (Recenzent: N. Gheorghiu).	607
Dietrich Viktor, Prof. Dr.: Forstliche Betriebswirtschaftslehre, Ein Lehr- und Handbuch. Erster Band: Die wissenschaft- liche Grundlegung. (Recenzent: Ilie C. Demetrescu).	39

Autorul:	Titlul articolului	Pag.
Fogli Ottorino:	Stime agricole forestali: conteggi misurazioni e cabature dei legnami in bosco, abbattuti et lavorati. (Evaluări agricole și forestiere: evaluări, măsurători și cubaje la lemnele din păduri, doborite sau prelucrate). (Recenzent: D. Sburlan).	185
Grünwald Fr. Dr.:	Répertoire International des périodiques forestières. (Silviculture. Economie du bois, Protection de la nature et chasse). Repertoriu internațional al periodicelor forestiere. (Recenzent: Ilie C. Demetrescu).	311
Kollmann Fr. Prof. Dr. Ing.:	Die mechanische Eigenschaften verschiedenen feuchter Hölzer im Temperaturbericht von -200° bis $+200^{\circ}$ C. (Insușirile mecanice ale lemnelor de diferite umidități pentru temperaturi de la -200° la $+200^{\circ}$ C.). (Recenzent: N. Ghelmeziu).	104
Kollmann F.:	Die Esche und ihr Holz. (Frasinul și lemnul lui). (Recenzent: N. Ghelmeziu).	413
Luncz Géza:	La législation sur le reboisement des terrains incultes. (Legislația asupra reimpăduririi terenurilor inculte). (Recenzent: Ilie C. Demetrescu).	415
Pandă Gh. I.:	Contribution à l'étude des propriétés mécaniques du bois en fonction de sa structure. (Contribuție la studiul proprietății mecanice ale lemnului în funcție de structură sa). (Recenzent: N. Ghelmeziu).	606
Rucăreanu Nic.:	Der Ökonomische Vorrat. (Capitalul lemn economic). (Recenzent: V. N. Stinghe).	101
Stinghe V. N. și Sburlan D.:	Agenda forestieră. Ediția III-a. (Recenzent: G. T. Toma).	412
Vorreiter L.:	Handbuch für Holzabfallwirtschaft. (Cartea economiei deșeurilor de lemn). (Recenzent: N. Ghelmeziu).	414
„Waldheil“ 1941:	(Recenzent: D. Sburlan).	186

R e v i s t e

Forstwiissenschaftliches Centralblatt. (Recenzent: Anton Rădulescu).	106
Holz Als Roh- und Werkstoff. (Recenzent: N. Ghelmeziu).	106,
— — — — —	237, 313, 417, 487, 609
Intersylva. (Recenzent: Ilie C. Demetrescu).	238, 420, 553
Journal forestier Suisse. (Recenzent: At. Har.).	45, 111, 314
Journal of Forestry. (Recenzent: Th. B.).	— — — — —
Viața Agricolă. (Recenzent: At. Har.).	— — — — —
Zeitschrift für Forst- und Jagdwesen. (Recenzent: Gh. T. Toma).	316
Zeitschrift für Weltforstwirtschaft. (Recenzent: Ilie C. Dem.).	— 46.
— — — — —	112, 240, 317, 421, 488, 554, 614

INFORMAȚII

Informații	— — — — — 48, 113, 187, 241, 318, 422, 490, 560, 616
------------	--

NECROLOGIE

Al. Lazurlan	248
Victor Pop de Harsanu	249
Iacob Antonlu	320
Teodor Spirescu	492
Teodor Sărățeanu	494
Ernest Tomae	485
Horia Grecu	486
Prof. G. Nedici	555
Roman Berențan	558
P. Ghervasla	620
Andrei Ionescu	622
G. Teodorescu (G. Amicu)	625

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC”

Convocare Adunarea Generală	250
Ședințele Consiliului de Administrație	52, 116, 253, 628

C. E. A. C. S.

Convocare adunarea generală	115
-----------------------------	-----

LEGI-DECRETE

Legi-Decrete	243, 319, 423, 498, 618
--------------	-------------------------

PUBLICAȚII

Publicații	61, 192, 258, 331, 424, 500, 641
------------	----------------------------------

BRITISH COMMISSION

REPORT

THE

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

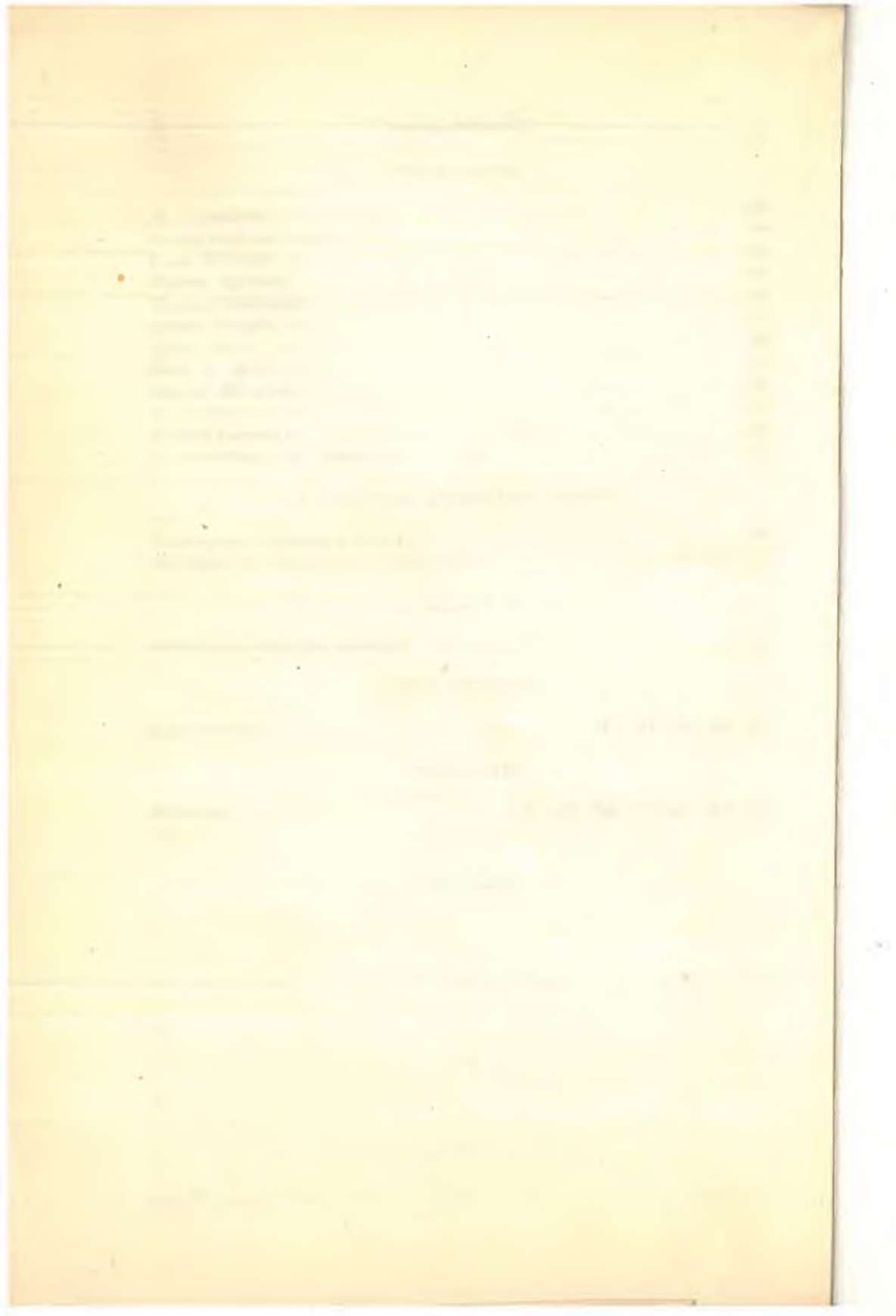
...

...

...

...

...

REVISTA PĂDURILOR

Redactor-șef : Stinghe N. V.

Comitetul de redacție :

Gr. Eliescu
D. Sburlan

Ilie C. Demetrescu
N. Ghelmeziu

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE PE 1941

Președinte : Drăcea D. M.

Vice-Președinți : { Stinghe N. V.

Casier : Rădulescu M.

Secretar general : C. Emanoil

Secretari : { N. Ghelmeziu
Haralamb At.

MEMBRII :

Butoi Alex.	Manoilescu Mircea
Chiriță C.	Minescu G.
Comșa Aurel	Năstăsescu G.
Demetrescu Ilie	Nedelcovici Ath.
Florescu P. M.	Rodoteatu St.
Georgescu P. C.	Sabău V.
Grozescu D.	Sburlan A. D.
Heroiu Tr.	Suhățeanu Mih.
Ionescu I. A.	Zeicu Ion
Lazăr H.	

Cenzori : N. Burculeț, Vencu Georgescu și I. Paladian.

Cenzori supleanți : St. Georgescu, Șt. Predescu și Gr. Vasilescu.

PREȚUL ABONAMENTULUI :

Pe un an pentru instituții	500 lei
„ „ „ „ particulari	300 „
„ „ „ „ membrii Societății	200 „
„ „ „ „ conductori și brigadierei	75 „
Numărul	25 „

Manuserisele nepublicate se inapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

A U A P Ă R U T :

SERIA A. — BIBLIOTECA DE POPULARIZARE :

D. A. SBURLAN

ARBORII ȘI PĂDURILE
NOASTRE

78 pagini, 20 lei

SERIA C. — TRATATE ȘI MANUALE:

Prof. V. N. SÎNGHE

A M E N A J A R E A
PĂDURILOR

UN VOLUM DE 255 PAGINI

D. A. SBURLAN

INSTALAȚII DE TRANSPORT
PENTRU
EXPLOATĂRI FORESTIERE

UN VOLUM DE 301 PAGINI

Dr. G. ELIESCU

PROTECȚIA
PADURILOR

UN VOLUM DE 275 PAGINI LEI 270

„BUCOVINA” I. E. TOROUȚIU, BUCUREȘTI

